Zarys.

Kroniki rodzinnej
Malinowskich z Kalnicy-
Malinowa
peron Poręg
Tom I.

1

1) 1. Akta unji Polski z Litwą 1395—1791 r. (wyd. St. Kutrzeba i Wł. Semkowicz) Kraków 1932

2) K. Avižonis: Die Entstehung und Entwicklung des litauischen Adels - Berlin 1932

3) O. Halecki: Litwa, Ruś i Żmudź, jako części składowe W. K. Lit. Kraków 1916

4) O. Halecki: O początkach szlachty i heraldyki na Litwie - Lwów 1916

5) Metryka Koronna w ogłoszonych pracach J. Wierzbowskiego Matriculorum R. P. Sum-
maria I. (1447-1492) - Warszawa 1905
T. 2, 1492-1501 - Warszawa 1907

6) K. Morawski: Historia Uniw. Jagiell. I. II - Kraków 1900

7) F. Papée: Studia i szkice z czasów Kazim. Jagiell. I. II - Kraków 1900

8) F. Papée - Polska i Litwa na przełomie wieków średnich (1480-1492) Kraków 1903

9) A. Borzemski: Listy zbrojne w wołoskiej wyprawie Jana Olbrachta - Lwów 1929

10) F. Papée: Akta Aleksandra — Kraków 1927

11.) Wł. Rzyszczyński: Hetman Tarnowski, 1488–1561 — Kraków 1914.

12) L. Kolankowski: Roty koronne na Rusi i Podolu 1492–1572 — Lwów 1935

13) O. Halecki: Przyłączenie Podlasia, Wołynia i Kijowszczyzny do Korony w r. 1569 — Kraków 1915

14) J. Jakubowski: Studja nad stosunkami narodowościowymi na Litwie przed unją Lub. — Warszawa 1912

15.) H. Merczyng: Zbory i senatorowie protestanccy w dawnej Rzpltej. — Warszawa 1905.

1.

„Dzieciom moim na pamiątkę"

Zarys.
Kroniki rodzinnej
Malinowskich z Kalnicy-Malinowa

herbu Pobóg

zestawił

Stefan Malinowski

Wstęp.

„Nobilis vero dicitur, qui virtutibus claret (Cicero).”

Czy wobec rozwoju idei demokratycznych, dążących do zupełnego zatarcia różnic stanowych i klasowych, wypada obecnie pisać o heraldyce, by można nie spotkać się z bezwzględną obojętnością i potępieniem? Odpowiem krótko. Prace heraldyczne i rodowodowe są gałęzią nauk historycznych, archeologicznych, numizmatycznych i innych, a traktowane jako nauki pomocnicze, ściśle naukowo, są i będą zawsze dla tych studjów potrzebne. Potwierdza to zapatrywanie fakt, że w kwietniu 1925 r. zostało ukonstytuowane na nowo we Lwowie Polskie Towarzystwo Heraldyczne pod przewodnictwem prof. Dra. Władysława Semkowicza z Krakowa.

Nazwisko umieszczone w herbarzu absolutnie nie upoważnia do jakiegoś wywyższania się, ale owszem wspomnienie czynów przodków zobowiązuje do naśladowania w życiu ich cnót i własnych zasług! Wsp

w innym razie tarcza herbowa tem bardziej sprowadzi poniżenie syna, wnuka, czy dalszego potomka, gdy on zatraci przywiązanie do krwi rodzinnej i gdy zasługi przodków będzie tylko przeżuwać.

A jeśli nadto zwróci się uwagę, że z historyi rodzin tworzą się dzieje poszczególnych narodowości i że te dopiero składają historyę kraju, — to wtedy dopiero zna się doniosłość heraldyki dla poszczególnych rodów i dla narodu.

6.

CO TO JEST

Pyrkosz. Kat.
13/X 1935

Czcij ojca twego i matkę twoją, abyś długo żył na ziemi, którą Pan, Bóg Twój, dał tobie.
Ks. Wyjścia 20, 12.

Cześć rodziców powinna się odbywać przez całe życie — od maleńkości aż do zamknięcia powiek naszym ojcom i matkom. Ale nietylko przez całe ich życie czcić mamy naszych przodków. I po śmierci czcimy ich pamięć nagrobkiem, nabożeństwem, wspominaniem, co oni dla nas zrobili dobrego.

Istnieje jeszcze jeden, szczególny sposób czci rodziców: to założenie osobnej księgi w postaci **„Drzewa Rodowego"**, gdzie zapisani będą: my żyjący, nasi rodzice zmarli lub żywi, dziadowie, pradziadowie, prapradziadowie, aż póki się nie wyczerpie wiadomość o nich. Takie „Drzewo" obejmuje też nazwiska naszych stryjów, ciotek, wujów, a pozatem wszystkich zstępnych, to znaczy dzieci i wnuków, o ile ten, kto Drzewo Rodowe zakłada, jest już ojcem lub dziadkiem.

Jaki cel ma prowadzenie Księgi rodowej?

Księga rodowa to niby kalendarz naszej krwi i naszego ciała. W nim się mieszczą najważniejsze szczegóły: imiona, dni i lata urodzin, śmierci, zawód i zasługi naszych przodków. Nie potrzeba wcale, aby ci przodkowie byli „szlachetnie urodzeni", by byli wojewodami, kasztelanami, hetmanami.

Nie
nam
ubc
kre
prz
zdr
imi
I
do
ojc
ka
cz
mł
i

w
pr
ka
ja
je
n
l
k
ic
b

6.

CO TO JEST DRZEWO RODOWE?

Przew. Kat. 13/X 1935

Czcij ojca twego i matkę twoją, abyś długo żył na ziemi, którą Pan, Bóg Twój, dał tobie.
Ks. Wyjścia 20, 12.

Cześć rodziców powinna się odbywać przez całe życie — od maleńkości aż do zamknięcia powiek naszym ojcom i matkom. Ale nietylko przez całe ich życie czcić mamy naszych przodków. I po śmierci czcimy ich pamięć nagrobkiem, nabożeństwem, wspominaniem, co oni dla nas zrobili dobrego.

Istnieje jeszcze jeden, szczególny sposób czci rodziców: to założenie osobnej księgi w postaci **„Drzewa Rodowego"**, gdzie zapisani będą: my żyjący, nasi rodzice zmarli lub żywi, dziadowie, pradziadowie, prapradziadowie, aż póki się nie wyczerpie wiadomość o nich. Takie „Drzewo" obejmuje też nazwiska naszych stryjów, ciotek, wujów, a pozatem wszystkich zstępnych, to znaczy dzieci i wnuków, o ile ten, kto **Drzewo Rodowe** zakłada, jest już ojcem lub dziadkiem.

Jaki cel ma prowadzenie Księgi rodowej?

Księga rodowa to niby kalendarz naszej krwi i naszego ciała. W nim się mieszczą najważniejsze szczegóły: imiona, dni i lata urodzin, śmierci, zawód i zasługi naszych przodków. Nie potrzeba wcale, aby ci przodkowie byli „szlachetnie urodzeni", by byli wojewodami, kasztelanami, hetmanami. Niech będą kmieciami, niech będą mieszczanami, albowiem niema różnicy krwi między ubogim a bogaczem. Jest tylko zdrowa krew i zła krew. **Drzewo rodowe** zapisze przedewszystkiem tych przodków, którzy ze zdrową krwią przekazali dobre czyny i dobre imię **rodu**.

Pierwsze więc przeznaczenie **Drzewa Rodowego** jest już Wam wiadome: oto, Wy ojcowie (matki) macie w owej księdze przekazać młodym pamięć o starych i wzbudzić cześć dla nich, a tem samem przywiązać młodzież mocniej do czci swego nazwiska i do sławy swego rodu.

Ale **Drzewo Rodowe** ma również inne **ważne** znaczenie, tym razem czysto życiowe, praktyczne. Jakże często czytamy o spadkach amerykańskich lub krajowych, albo jakże długo nieraz i bezowocnie poszukujemy metryk naszych przodków, metryk koniecznie potrzebnych do uzyskania spadku lub obywatelstwa, a nie wiemy, gdzie przodkowie nasi żyli i nawet nie jesteśmy pewni ich imion czy nazwisk panieńskich naszych babek i prababek.

Otóż **Drzewo Rodowe** to jakby taki śpichlerz, w którym złożone są najważniejsze rzeczy rodzinne: imię, nazwisko panieńskie z linji macierzystej, daty urodzenia, zgonu, miejsce urodzenia i zejścia, kościół, gdzie byli przodkowie chrzczeni.

Wiedząc kto do naszej rodziny należy dzisiaj, a kto należał ongi, prędzej możemy doszukiwać się swych praw spadkowych lub nie narażać się na próżne koszty, skoro nazwisko nasze jest wspólne z tym, po kim spadek wakuje, lecz rody są różne.

Drzewa Rodowe, inaczej genealogiczne, w Polsce prowadziła dotychczas szlachta. I oczywiście może je dalej prowadzić. Ale zagranicą księgi takie, naprzykład w Niemczech, prowadzą rody włościańskie i mieszczańskie, a bywa, że to są księgi wielkie, bo zapisano w nich imiona i nazwiska przodków, którzy żyli 400, 500 lat temu!

Dlatego i polskie rody na roli osiadłe, lub w miastach, mogą, a nawet powinny zaopatrywać się w **Drzewo Rodowe**, aby podnieść znaczenie swych rodów u dzieci i wnuków, oraz dla celów ściśle praktycznych, gdy chodzi naprzykład o spadek.

Wkrótce już nakładem Księgarni św. Wojciecha ukaże się w pięknem, artystycznem wykonaniu, a bardzo praktycznie obmyślone **Drzewo Rodowe**, wydawnictwo dosłownie **dla wszystkich** zarówno pod względem ceny jak i łatwości wypełnienia rubryk.

W dalszych numerach Przewodnika Katolickiego zaznajomimy naszych Czytelników z wydawnictwem tem, którego pomysł wyszedł przed rokiem właśnie z łamów naszego pisma.

B. W.

304267 zł 10 NA ĆWIARTKĘ,
zł 20 NA POŁÓWKĘ,
zł 40 NA CAŁY LOS.
(747)
CIĄGNIENIE I-EJ KLASY
JUŻ 18 PAŹDZIERNIKA

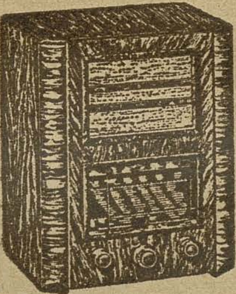
stępny [illegible] cenach oraz [illegible] przyjmuje przeróbki. (660)

Specjalne (T.423) **maszyny** Singera mereżki, okrętki, plisówki, dziurkarki, okazyjnie sprzedaje „Secondhandmachine" Katowice, Gliwicka 24.

Będziesz w Poznaniu, wstąp po obuwie dobre, tanie, do Alojzego Siwy, Stary Rynek 80/82. (145)

Redakcja i Administracja:
WARSZAWA, UL. SOLNA 18
TELEFON 11-00-04
Prenumerata:
rocznie zł 5.—, półrocznie zł 2.50
Konto P. K. O. 28090
Numery okazowe na żądanie bezpłatnie.

A. DENIZOT
(LUBOŃ-POZNAŃ)
poleca
drzewa i krzewy owocowe, parkowe i ozdobne róże, konifery, rośliny na żywopłoty.
Cennik na żądanie! (741) Cennik na żądanie!

OSTATNIA NOWOŚĆ W RADJOTECHNICE. Najwyższa jakość przy najniższej cenie.

Radjoodbiornik nowoczesny „Ultra" 3B do baterji i akumulatora, dzięki zastosowanym nowowynalezionym lampom klasy B, zużywa minimum prądu anodowego. Baterja zwykła 120 woltowa starczy na okres czasu od 8 — 10 miesięcy. Odbiornik powyższy przewyższa aparaty sieciowe siłą i czystością głosu. Zmontowany precyzyjnie z części najwyższej jakości odznacza się maksymalną selektywnością. Posiada 3 lampy Philipsa (1 lampa podwójna), a zastępuje z powodzeniem odbiorniki 4 lampowe. Głośnik indukcyjno dynamiczny wmontowany do odbiornika. **Odbiera wszystkie stacje europejskie na głośnik.** Estetyczny wygląd 3 letnia pisemna gwarancja. Cena odbiornika w komplecie (odbiornik, komplet lamp, akumulator na 60 ampergodzin, baterja anodowa 120 wolt i materjał antenowy) zł 250.—. Porto i opakowanie zł 10 —. Należność płatna w 10 równych ratach miesięcznych. Za gotówkę cena odbiornika w komplecie wraz z kosztami porta i opakowania zł 230,—.

Zakłady Radjotechniczne „Radjo-Select" Warszawa, ul. Marszałkowska 147. (848)

Katolicy

w kraju i zagranicą, dopomóżcie biednej, nowo utworzonej parafji **ZELÓW** (pow. łaskiego, woj. łódzkiego) w budowie kościoła. Ludność biedna, robotnicza, zagrożona przez 13 sekt heretyckich, działających na terenie parafji. Ofiary choćby najskromniejsze przyjmuje **Komitet Budowy Kościoła w Zelowie.** P. K. O. 66.677. (652)

NATURALNY SOK CZOSNKU

przy przewlekłych cierpieniach dróg oddechowych, artretyzmie, sklerozie. Apteka Mazowiecka, Warszawa, Mazowiecka 10, z marką ochronną F. F. Prospekty bezpłatnie. (U. 598)

Maszyny do szycia
i haftowania, gwarantowane, system **„SINGER"** zł 150.—, gotówka, ratami. Katalogi wysyła: **„AGENTURA TECHNICZNA"** Kraków, skr. poczt. 78 [P. 221]

MATURYCZNE
I DOKSZTAŁCAJĄCE KURSY

„WIEDZA"

KRAKÓW
ulica Pierackiego 14/1 (T. 427)

przygotowują na ustnych lekcjach ZBIOROWYCH, oraz w drodze KORESPONDENCJI, do egzaminu dojrzałości gimn., do egzam. z 6-ciu kl. gimn. z **zakresu I i II kl.** GIMN. NOWEGO USTROJU, oraz do egzam. z 7-miu kl. szkoły powsz.

Wykładają wybitne siły fachowe. Opłaty niskie.

Maszyny do pisania
małe i duże, nowe i używane, najkorzystniej z gwarancją: **SKÓRA i S-ka, Poznań** Aleje Marcinkowskiego 23. (886)

z żelatyną „Regina" D-ra Oetkera

Redakcja i Administracja:
WARSZAWA, UL. SOLNA 18
TELEFON 11-00-04

Prenumerata:
rocznie zł 5.—, półrocznie zł 2.50

Konto P. K. O. 28090

Numery okazowe na żądanie bezpłatnie.

„Rodzinne papiery mające w porządku
świadczą, że mąż to zacnego rozsądku"

Genealogia x)
Familiae equestris
de Malinowa Kalnica
Malinowski
stemmatis „Pobóg".

x) Genealogja poniższa, zestawiona została przez Dr. Aleksandra Czołowskiego, dyrektora Miejskiego Archiwum we Lwowie, na podstawie oryginalnych dokumentów, będących w mojem posiadaniu.

Referat prokuratoryi Skarbu do c. k. Namiestnictwa [illegible] uprzednio:

„Wykazane pochodzenie w prostej linii od Jerzego i Halszki z Grodziska Malinowskich i uprawnienie do używania herbu Sobóg.”

6

8

Genealogia [illegible]

Genealogja ta, [illegible]
Dyrektora Miejskiego [illegible]
dokumentów, będąc [illegible]

Georgius
de Malinowa Kalnica
Malinowski,
Haeres in Malinowa Kalnica
uxor: Helena de Grodzisko
stemmatis: Łada

Balthasarus (Balcerus)
de Malinowa Kalnica
Malinowski
Camerarius terrestris Pilsnensis,
Haeres in Malinowa Kalnica
uxor: ?

Stanislaus
de Malinowa Kalnica
Malinowski
Vicepalatinus Sandomiriensis,
Haeres in Malinowa Kalnica
Eva de Dymitrow Dymitrowska
stemmatis: Prus I

Adalbertus
de Malinowa Kalnica
Malinowski
Haeres in Malinowa-Kalnica
Catharina de Chrzanow Chrzanowska
stemmatis: Poraj

Florianus
de Malinowa Kalnica
Malinowski
Colonellus Exercit. S.R.M., villae Nie-
risiatka oblig. possesor, etc.
Rosalia de Kocke Kockowska
Stemmatis: Lubicz

20a

Referat prokuratoryi Skarbu [illegible]
[illegible]
do c. k. Namiestnictwa (Rad [illegible] upre-
wad:

„Wykazane pochodzenie
w prostej linii od Jerzego
i Halszki z Grodziska Mali-
nowskich i uprawnienie do
używania herbu Pobóg."

6

equestris de Malinowa-Kalnica Malinowski
„Pobóg"
na zasadach przez Dr. Aleksandra Czołowskiego,
archiwum we Lwowie, na podstawie oryginałnych
w mojem posiadaniu:/

Ioannes
de Malinowa Kalnica
Malinowski
Thesaurarius Polockiae, Haeres bonorum Nickisiatka mała etc.
uxor: Christina de Piaseckie
stemmatis

Carolus Simon bin.
de Malinowa Kalnica
Malinowski
Haeres bonorum Nickisiatka mała etc.
Franciska de Mazaradi
stemmatis Perlin

Iosephus, Erasmus, Benedictus trin.
de Malinowa Kalnica
Malinowski
Haeres bonorum Nickisiatka mała etc.
Theresia de Wysockie
stemmatis Leliwa

Ladislaus, Gregorius, Constantinus, trin.
de Malinowa Kalnica
Malinowski
Haeres bonorum Okoców etc.
Angela de Schütz, herbu własnego.

Stephanus, Petrus, Iosephus trin.
de Malinowa Kalnica
Malinowski
pułkownik ułanów W. P.
Hedvigis, Ludovica de Leszczyńska
stemmatis Lodank

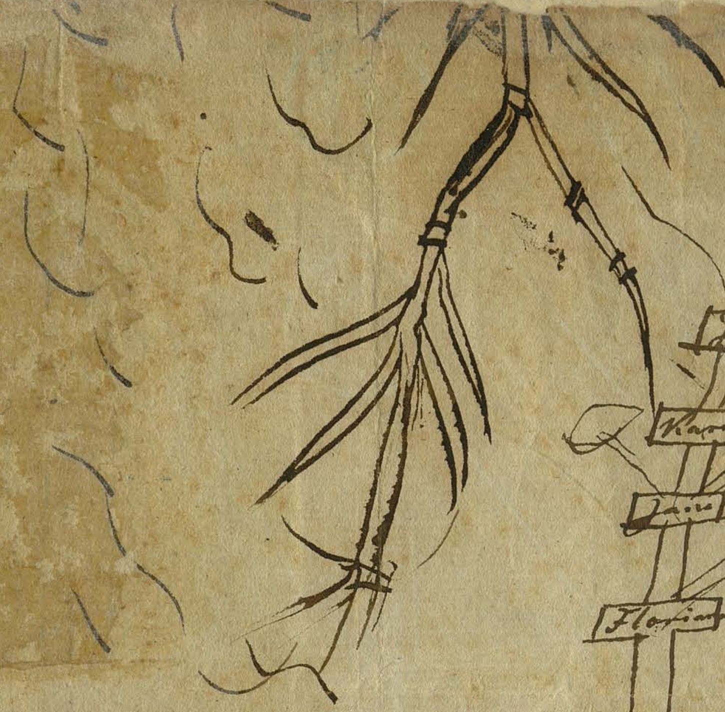
Ladislaus, Georgius, Alexander, Antonius, quat.
de Malinowa Kalnica
Malinowski

Ioannes Baptistus, Balthasarus, bin.
de Malinowa Kalnica
Malinowski
[illegible] Kraj. we Lwowie

Eva Maria, Angela tris.
de Malinowa Kalnica
Malinowska

7

Genealogja Malinowskich herbu 10. Pobóg, sporządzona przez mego stryja Stanisława Malinowskiego z Niemysiczki

Linija Prosta familii Malinowskich od 1600 r. wiadoma linie poboczne opuszczone. Malinowscy
Malinowscy —

Referat prokuratoryi Skarbu do c.k. Namiestnictwa (Lwów) z sprawą: „Wykazane pochodzenie w prostej linii od Jerzego i Halszki z Grodziska Malinowskich i uprawnienie do używania herbu Pobóg.“ 6

8 Genealogia [...] equestris de Malinowa-Kalnica Malinowski „Pobóg“

(Genealogja ta, [...] na zestawiona przez Dr. Aleksandra Czołowskiego, Dyrektora Miejskiego [...] chiwum we Lwowie, na podstawie oryginalnych dokumentów, będą[...] w mojem posiadaniu.)

Georgius
de Malinowa Kalnica
Malinowski,
Haeres in Malinowa Kalnica
uxor: Helena de Grodzisko
stemmatis: Lada

Balthasarus (Balzarus)
de Malinowa Kalnica
Malinowski
Camerarius terrestris Pilsnensis,
Haeres in Malinowa Kalnica
uxor: ?

Stanislaus
de Malinowa Kalnica
Malinowski
Vicepalatinus Landomiriensis,
Haeres in Malinowa Kalnica
Eva de Dymitrow Dymitrowska
stemmatis: Prus I

Adalbertus
de Malinowa Kalnica
Malinowski
Haeres in Malinowa-Kalnica
Catharina de Chrzanow Chrzanowska
stemmatis: Kraj

Florianus
de Malinowa Kalnica
Malinowski
Colonellus Exercit. S.R.M., vitae Nie-
Risiatka oblig. przesor, etc.
Rosalia de Kocke Kockowska
stemmatis: Lubicz

Ioannes
de Malinowa Kalnica
Malinowski
Thesaurarius Podlachiae, Haeres bo-
norum Niekisiatka Mała etc.
uxor: Christina de Piaseckie
stemmatis

Carolus Simon bin.
de Malinowa Kalnica
Malinowski
Haeres bonorum Niekisiatka mała etc.
Franciska de Mazaraki
stemmatis Perlin

Iosephus, Erasmus, Benedictus trin.
de Malinowa Kalnica
Malinowski
Haeres bonorum Niekisiatka mała etc.
Theresia de Wysockie
stemmatis Kalina

Ladislaus, Gregorius, Constantinus, trin.
de Malinowa Kalnica
Malinowski
Haeres bonorum Oksów etc.
Angela de Schütz, herbu własnego.

Stephanus, Petrus, Iosephus, trin.
de Malinowa Kalnica
Malinowski
pułkownik ułanów W.P.
Hedvigis, Ludwica de Leszczyńska
stemmatis Abdank

Ladislaus, Georgius, Alexander, Antonius, quat.
de Malinowa Kalnica
Malinowski

Ioannes Baptistus, Balthasarus, bin.
de Malinowa Kalnica
Malinowski
[...] we Lwowie

Eva, Maria, Angela tri.
de Malinowa Kalnica
Malinowska

20 c

7

Stanisławowi i Ewa z Dmitrów: –

Zygmunt Malinowski + 1687 bezpotomnie zmarli

Sebastyan Malinowski

Wojciech Malinowski – Anna Chrzanowska

Kazimierz Malinowski miał za żonę 2 Przybylska [illegible] która po niej poszła za [illegible] Kapitana [illegible]; po którym Sukcessyja

Justyna Zabiełka

Aleksandra Strzeżymska

Anna Malinowska zmarła bezpotomnie

Floryan Malinowski – Rozalia Korzeniewska

Franciszka Kurowska

Les Tester

Mikołaj

Jan

Justyna

Andrzej Kurowski

Stanisław

Konstancya Jędrzejowska

Joanna za Lewickim

Karol Marzecki 2 [illegible] bezdzietni

Franciszek zmarł bezdzietnie

Antonina Szymańska

Helena umarła bezdzietnie

Tekla Łapinowska

Józef

Katarzyna Szczepkowska

Maryanna Bełdowska

Wojciech który leszczyk zerwał

Leszyon

Maryanna Rowerdska

Jerzy [illegible] bezdzietni

Ludwik Lewicki

Antoni Lewicki

Benigna za Tarłowskim

Józef Porwany

Jerzy Malinowski z Grodziska Halickiego miał Synów + 1632.

Baltazara i Seweryna

Córki dwie – 2 [illegible] Janem [illegible] Janem [illegible]

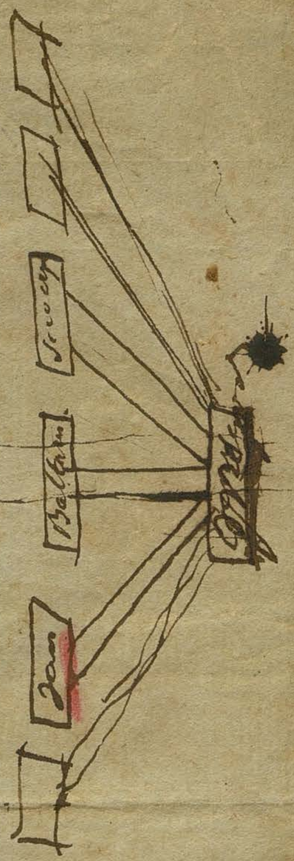
był brat samuel –

na [illegible] Testamencie Jerzy Malinowskiego zapisanie Thomasz Malinowski, Józef Malinowski a w indukcji obligacji w 1681 jest wzmiankowany Krzysztof Malinowski i Jakób Malinowski lecz wszyscy ci żeto byli bracia stryjeczni –

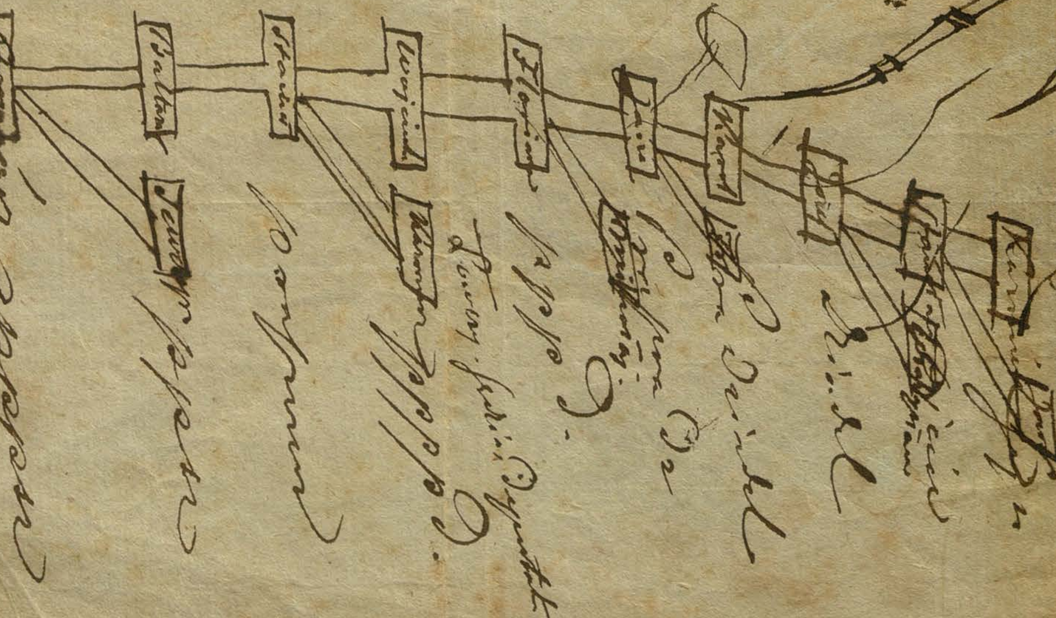
Baltazar zdaje się umarł bezdzietnie – a Seweryn 1651. miał syna Stefana –

Franciszek Alexander Szembek Kanclerz Wiślicki 1704, + 1724 w Lublinie

Genealogja od Stanisława M-
i jego żony Ewy z Dąmbrowa, spo-
rządzona przez mego stryja Sta-
nisława Malinowskiego. (patrz dru-
gą stronę)

Genealogja Malinowskich w linji prostej i w linjach bocznych, zestawiona przez ś.p. mego Ojca Władysława Malinowskiego, na podstawie papierów familijnych i zarysu starej Genealogji, zrobionej przez stryja Stanisława Malinowskiego.

Genealogja ta została zestawiona przez
ś. p. mego Ojca Władysława Malinowskiego
na podstawie papierów familijnych
i zarysu starej genealogji, zrobionej przez
Stryja Stanisława Malinowskiego

(12)

1.5
Grzegorz
Halszka

Samuel

Jan Michał
vicepalat. Lublin.

Balt

Zofja

Alexander

Jan

1682 vice
żona Ewa

Sta

Zygmunt
+ bezpotomnie
6. decembris
w chorągwi w Ostrogu

Sebastjan
+ bezpotom.

Kazimierz
Towarzysz (?) Skarbecki,
Sędzia grodzki Radom-
ski, deputat na try-
bunał główny koronny
z wojew. sandom. 1686
żona: Helena z Przyjska

Woj
żona Katarzyna

Flor
pul
żona: Ro

Mikołaj
żona Teodora z Podarzewskich,
2° voto za Ludwikiem Mikułowskim

Ja
s. Mar
1. żona Ka
2 "
3 "

Joanna
za Józefem Le-
wickim

Franciszek
ur. z Dąbrowskiej
+ bezpotomnie

Ka
ur. z Cia
żona

Jó
żona

Franciszka
za Bańkowskim

Stanisław
żona Prakseda z Schultzów

Wła
żona

+ Władysław
Bańkowski
Inżynier

Kazimierz
żona Aleksandra
z Wernerów

Jan
żona Marja
z Leszczyńskich
p. Abdank

Jadwiga
za Janem
Kamińskim

żo

Stanisław
żona: Jamreńska

Władysław
Ksiądz

Jan
żona: Marja

Antoni

Zofja

+ Helena

Wanda

Jad-
za
Lipa

Marja

Grzegorz

Marianka

Krzysztof

Ł

50.

13

10

Malinowski
Grodziska, + 1632 r. w Kalnicy

Łazarus

Seweryn

Stanisław na Malinowie Kalnicy
... palatinus sand.
z Dymitrowa, córka
Zygmunta Dymitrowsk.

Stefan

Marcin

żona Marjanna
Karwacka

Wojciech (żenił się 1700, + 1711)
z Chrzanowskich, h. Poraj.

Justyna
1o za Zabickim
Franciszkiem

Aleksandra
za Franciszkiem
Strzeczonem

Anna
+ bezpotomnie

Jan
pułkownik Król.
... Ewa
...lja z Kocławskich

...
...ik pawłaski
...na z Piaseckich
z Żądło Dąbrowskich
z Chomentowskich

Karol ur. 1754, + 15/9 1806
pochowany w Bernardynów w Opatowie
...ckiej.
Franciszka z Mazarakiów

Antonina
ur. z Piaseck.
za Lipnickim

Tekla
za Łatnowskim

Józef

Ignacy
+ bezdzietnie

Katarzyna
za Szyszkowskim

Marjanna
... ur. z ... sec...
za Bed...

Wojc...

...ef brat, Benedykt ... ur. 1784.
...eresa z ... ...
... jej matka z ...
ur. 12/3 1825, + 2/9 1891

...sław, Grzegorz ...
...niela z Schüdrów

Amelja
za Targowskim

Tekla
za ...

Marjanna
+ panną

Stefan
ur. 29/4 1869 r.
za ... z Szczęśnickich h. Nadank

Zofja

Anna
za Grzegorzem
Lipczyńskim
z Krymie.

...wiga
Adamem
Łkorzyńskim

Władysław

Jan
ur. ... 1904

Ewa

Grzegorz
ż. Teresa z Siemiń-
skich h.

+ Stefan

Michał

Zofja
za Dr. Elibidze
Zygmuntem
ur. 12. p. ...

+ ...

Kazimierz

Marja

Jan Kazimierz
ur. 5 marca 1940

Anna Jadwiga
ur. 15/4 1943
za Romanem Łodzińskim

Gres
Paweł
Piotr

Marja

Karol

Marek

Genealogja ta została zestawiona przez ś.p. mego Ojca Władysława Malinowskiego na podstawie papierów familijnych z zarysu starej genealogji, zrobionej przez stryja Stanisława Malinowskiego

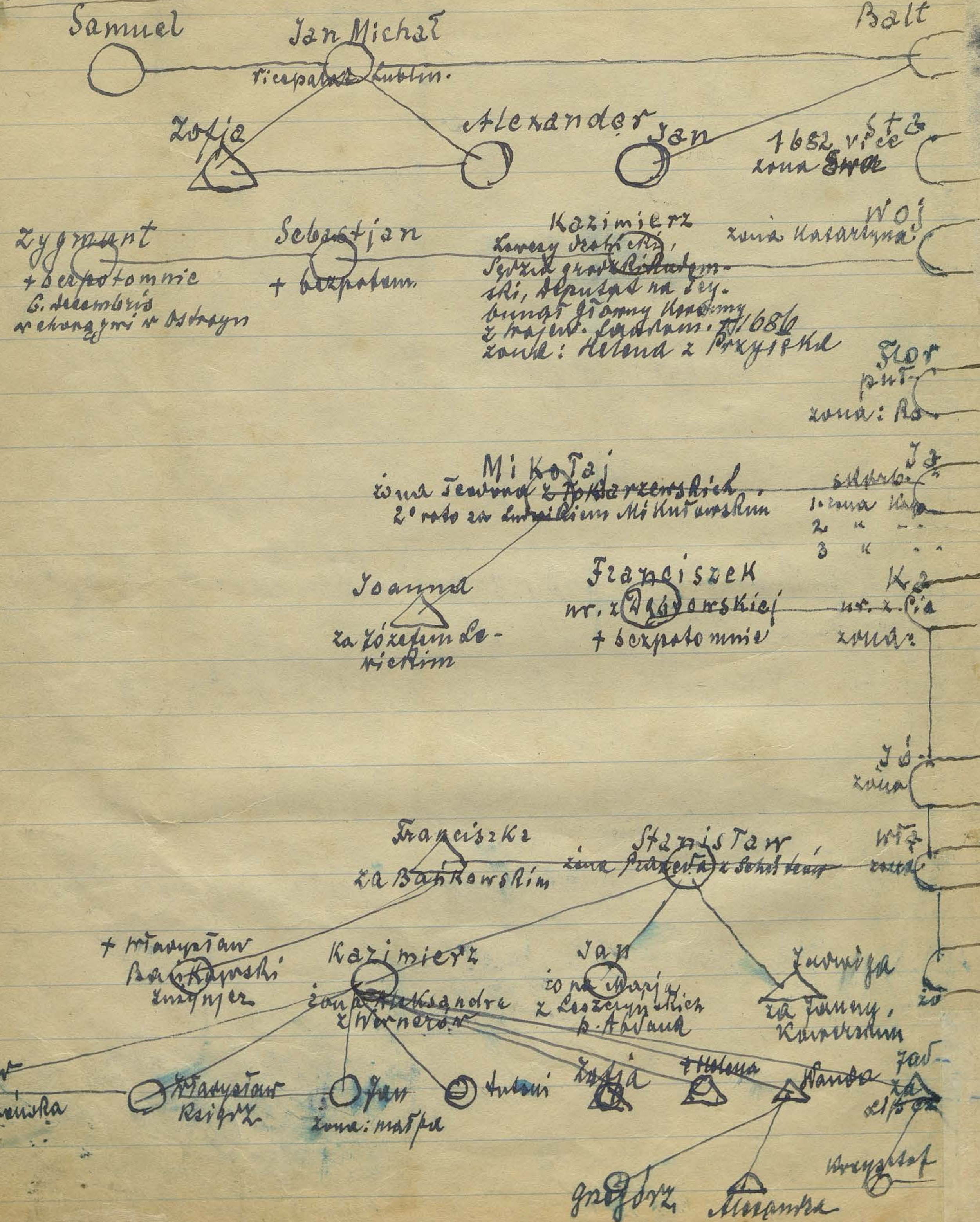
(12)

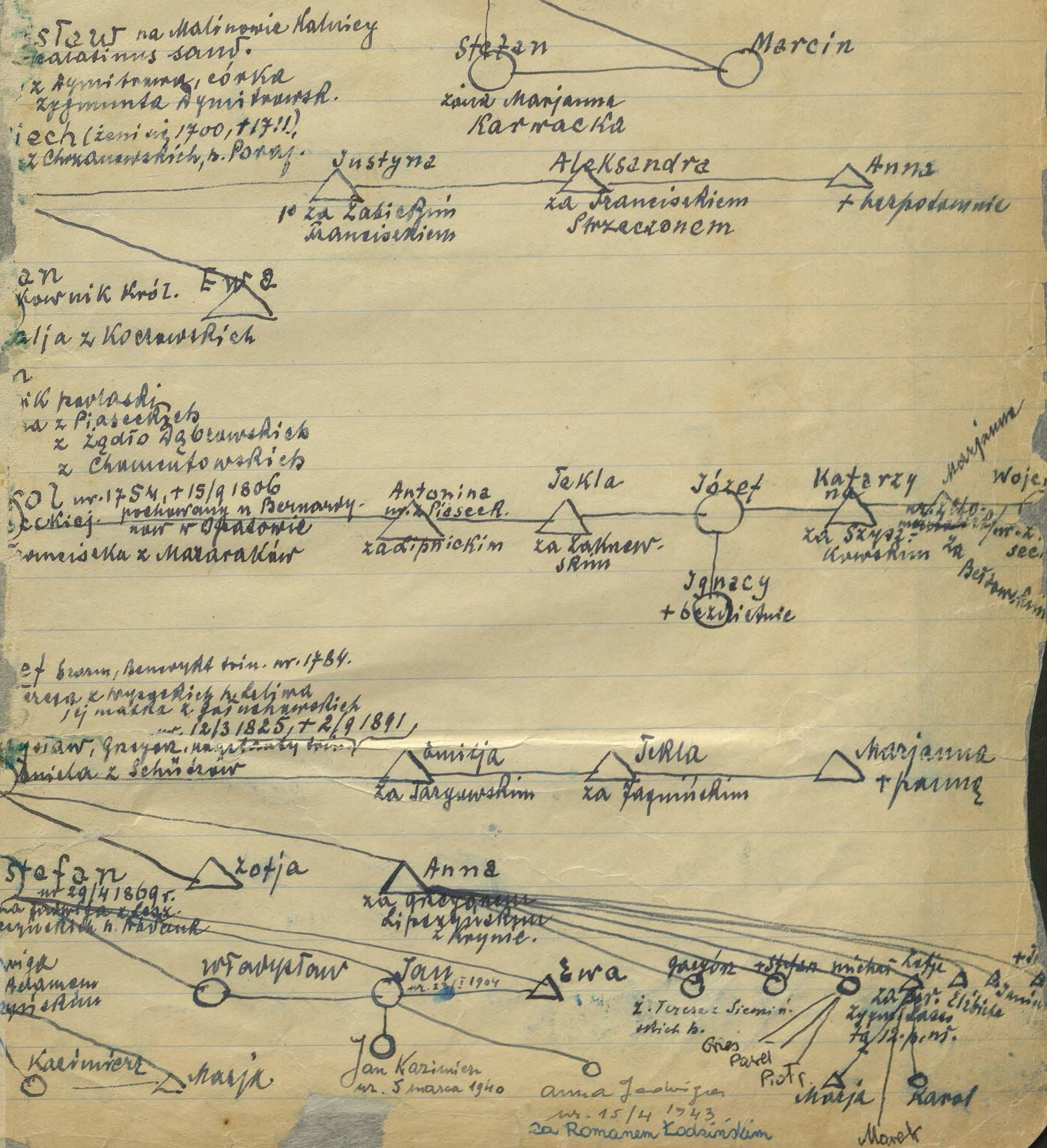
1,5
Grzegorz
Halszka

50.
Malinowski
Proxiska, + 1632 r. w Kalnicy

(13)

10

Mowa Jana Reklewskiego.

Wszyscy iak tu iesteśmy czujemy się uradowanemi, oblicza nasze iaśnieją prawdziwą swobodą skutkiem wewnętrznego zadowolenia powstałego ze zgodności uczuć naszych z obchodzoną dzisiay uroczystością.— Szczęśliwemi iesteśmy że w pośród nas zasługa została uznaną, i że iednozgodnemi głosy możemy sobie winszować pozy=skania w Osobie P. S. Malinowskiego Sędziego z Opatowa.— Ukochany Sędzio, wtenczas kiedy dają się słyszeć obszerne rozumowania o miłości, a czytać rozciągłe traktaty o poświęceniu w szanownej Rodzinie Twoiey, oddawna są te cnoty praktykowanemi a powszechną życzliwością obdzielacie każdego, kto się tylko przyjdzie ogrzać u domowego ogniska waszego. Ty zaś Panie czynem zasługuiąc się Obywatelstwu, skwapliwie popierasz wszelkie Instytucie, mające zapewnić szczęście kraiowi naszemu, i zgodną naśladowania punk=

ty.

Mowa Jana Reklewskiego.

Wszyscy iak tu iesteśmy czuiemy się uradowanemi, oblicza nasze iaśnieią prawdziwą swobodą skutkiem wewnętrznego zadowolenia powstaiącego ze zgodności uczuć naszych z obchodzoną dzisiay uroczystością. Szczęśliwemi iesteśmy że w pośród nas zasługa została uznaną i że iednozgodnemi głosy możemy sobie winszować pozyskania w Osobie P. S. Malinowskiego Sędziego z Opatowa. — Ukochany Sędzio, wtenczas kiedy daią się słyszeć obszerne rozumowania o miłości, a czytać rozciągłe traktaty o poświeceniu w szanowney Rodzinie Twoiey, oddawna są te cnoty praktykowanemi a powszechną życzliwością obdzielacie każdego, kto się tylko przyidzie ogrzać u domowego ogniska waszego. Ty zaś Panie czynem zasługuiąc się Obywatelstwu, skwapliwie popierasz wszelkie Instytucie, maiące zapewnić szczęście kraiowi naszemu, i zgodną naśladowania punkt=

tualnością pełnisz obowiązki zaufaniem
ogółu sobie narzucone, już to iako
członek Rady zakładów dobroczynnych
tuteyszego Powiatu, już to iako należący
do Komitetu Ubezpieczenia od Księgoszu
a nakoniec w licznych posługach Obywa
telskich — że iuż przemilczę czynny Twoy
udział w Towarzystwie Rolniczem ku
podniesieniu dobrobytu kraiu naszego
zawiązanem. — Nie dziw więc że tylo-
liczne niosąc usługi obok skrupulatney
bez stronności w wyrobieniu swych
opinyi, i właściwey sobie cywilney
odwagi w ich wyrzeczeniu zasłużyłeś
sobie Panie na zaufanie ogółu Obywa
teli tuteyszego Okręgu, którzy ci dnia
dzisieyszego dziękują, żeś zechciał na
siebie przyiąć Obowiązki Sędziego, prze
konani że ze zwykłem sobie taktem po
trafisz godzić strony zwaśnione, nieść
ulgę uciśnionym i w ogóle być ożyw
czą dla nas wszystkich do dobrego zachętą
w tem powszechnym uznaniu dopatruię

Panie chcąc złożenia hołdu Twey
miłości i sprawiedliwości i trafności
w postępowaniu, które to zalety sta
nowią iedną z ważnieyszych podstaw
szczęścia narodu całego. Przewodnicz nam
Panie na tey drodze w iak naydłuższe
lata przy ogólney naszey życzliwości
obiawiaiącey się w tym okrzyku niech
żyie H: Mali . . .

15.

13

Malinowscy h. Pobóg [Podług Adama Bonieckiego i Barona Artura Reyskiego]:

Po znaczy wedle monografji udzielonej mi przez bar. Reyskiego

Malinowscy h. Pobóg z Malinowa Kalnicy w ziemi bielskiej. Król Zygmunt potwierdził w 1507 r. Stanisławowi Malinowskiemu, podsędkowi bielskiemu, przywilej Aleksandra Jagiellończyka na wieś Nawnice (M.L.8). Mikołaj Malinowski otrzymał od Pawła Holszańskiego, biskupa wileńskiego, wieś Miłkowskaje, z dóbr Łebiedziewa. Król Zygmunt potwierdził mu to nadanie 1540 r. (M.L.39). Andrzej syn niegdy Mikołaja z Malinowa, procesuje się 1541 r. ze współdziedzicami tej włości (M.L.42).

W 1623 w Kalnicy spisaną została ugoda, dotycząca tego majątku pomiędzy Baltazarem i Seweryanem Malinowskimi, matką ich, Halszką z Grodziska, wdową po Jerzym Malinowskim, a Anną z Malinowskich, wdową po Konradzie Tyszkiewiczu i synem jej Janem (Zr. Braniskie z 1631).

Jerzy miał trzeciego syna Jerzego, który wykonał 1569 r. przysięgę wierności, po przyłączeniu Podlasia do Korony (Mil.). Po Sewerynie pozostał syn Stefan, któremu stryj Balcer wypuścił 1651 r. w trzechletni zarząd, część swoją na Malinowie-Kalnicy, przypadłą mu z podziału, dokonanego 1625 r. z niegdy bratem Sewerynem (Gr. Brans. Balcer przenosi się do województwa sandomierskiego, gdzie piastował urząd komornika ziemskiego pilzneńskiego i pozostawił dwóch synów: Stanisława i Jana z których pierwszy zeznał 1653 zapis dożywocia z żoną Ewą z Dymitrowskich, córką Zygmunta z Dymitrowa (Gr. Nowokorcz.) Stanisław część swoją na Malinowie-Kalnicy, odziedziczoną po ojcu i nabytą od brata Jana, oddał 1680 r. synowi swemu Kazimierzowi, skarbnikowi drohickiemu (Gr. Sand.), a w 1682 r. wyznaczył córkom swoim Annie, Justynie, następnie żonie Franciszka

Żabickiego i Aleksandrze, po 1000 zł. posagu (Gr. Sand.). Stanisław umarł podczaszym sandomierskim, na który to urząd mianowany został 1682 r. po rezygnacji syna swego Kazimierza, pozostawiwszy oprócz niego jeszcze trzech synów: Zygmunta i Sebastyana, umarłych bezpotomnie i Wojciecha, który wspólnie z matką wydzierżawił 1696 r. trzymane w zastawie Przemkowice Jaksmanickiemu (Gr. Sand.). Kazimierz był 1682 r. skarbnikiem podlaskim (Gr. Sand.), wspólnie z ojcem podpisał 1674 r. elekcję Jana III. Następnie łowczy drohicki, podstarości radomski i deputat na Trybunał Koronny z województwa sandomierskiego, umarł w Piotrkowie, w czasie spełniania funkcyi poselskiej 1684 r., nie pozostawiwszy potomstwa z Heleny z Przyjemska, 2° voto żony Franciszka Szembeka, kasztelana wiślickiego (Gr. Radom. z 1686 r.)

Wojciech, brat Kazimierza, z Katarzy-

ny Chrzanowskiej, miał syna Florjana, puł-
kownika wojsk Królewskich 1740r., zastaw-
go posiadacza Niekisiałki, w województwie
sandomierskiem 1734r., w tymże roku żona-
tego z Rozalją Koczowską (Gr. Sandom.
r. 1722, 1724, 1734, 1740), z której pozostali
synowie Mikołaj i Jan. Po Mikołaju pozosta-
ła córka Joanna Łewicka, a Jan w sprawie
wytycznej mu przez instygatora grodu
sandomierskiego w 1775r. poznany jest, ja-
ko syn Florjana, wnuk Wojciecha i Kata-
rzyny Chrzanowskiej, prawnuk Stanisława
i Ewy z Dymitrowskich. W tymże 1775r. za-
mianowany skarbnikiem podlaskim (Gr. Sandom.
z 23. maja 1775r.). W 1777 nabył od Jagmińskie-
go część Niekisiałki, Żółczyc i Dzierzążni
w powiecie Sandomierskim. Żonaty z Krysty-
ną z Piaseckich, miał syna Karola Szymo-
na, ur. 1754r. (metr. w Pniowie), wylegitymo-
wanego ze szlachectwa 1804r. w Galicji
Zachodniej. Karol nabył 1799r. od ojca

Niekisiałkę, Żółczyce i Dzierzązną, do których wprowadzony został 1800 r. Z Franciszki Mazarakówny miał syna Józefa, Erazma, Benedykta, ur. 1784 (metryka w Jankowicach Kościelnych), właściciela po Ojcu Niekisiałki, zmarłego tamże 1852 r., pochowanego w Malicach, ożenionego 1818 r. w Mominie z Teresą Wysocką, córką Józefa i Tekli z Gołuchowskich

Synów jego dwóch: Stanisław właściciel Niekisiałki, żonaty z Praxedą z Schützów, zmarły 1884 r., pochowany w Malicach, i Władysław, Grzegorz, Konstanty, urodzony w Niekisiałce 1825 r. (metryka w Malicach), zmarły w Chorzelowie w Galicji 1891 r. Franciszka, córka Józefa, za Janem Nepomucenem Bańkowskim. Władysław właściciel Okszowa i Kamienia w powiecie chełmskim, zaślubił 1866 r. w kościele św. Jana w Warszawie Anielę Schütz, córkę Franciszka, pułkownika wojsk polskich i Ang

z Koehlerów i z niej pozostawił córki: Annę,
żonę Grzegorza Lipczyńskiego, właściciela
Krynic i Zofję, oraz syna Stefana, Piotra
Józefa ur. 1870 r. w Oszczowie (metryka w Ho-
rochowie), pułkownika ułanów W. P., który za-
ślubił w Olesku 1901 r. Jadwigę Ludwikę Skar-
bek Leszczyńską, córkę Aleksandra i Jadwi-
gi z Chędzyńskich, b. właścicieli Zabłociec i Sto-
hynia w pow. brodzkim. Z niej synowie: Wła-
dysław, Jerzy, Aleksander, Antoni ur. 1902 r. (metry-
ka w kościele paraf. Św. Antoniego we Lwowie), Jan
Baptysta, Baltazar ur. w Żółkwi 1904 r. oraz
córka Ewa, Marja, Aniela, urodzona także
w Żółkwi 1905 r." Jan Baptysta Baltazar zaślubił
2 lipca 1938 r. w Zakopanem Zofię Persian Axen-
towicz córkę Józefa i Róży z Liecina Krasickich. Ich
syn Jan Kazimierz urodzony we Lwowie 5 marca 1940 r.
i córka Anna Jadwiga ur. 15/4 1943 we Lwowie

Odpis dekretu potwierdzającego dawne szlachectwo polskie, wydanego dla mego pradziada Karola Malinowskiego, przez władze austryjackie:

1. Extractus

Ex actis metrices nobilitatis Galiciae occidentalis.

Caesareo Regia Commissio ad indagandam et confirmandam Nobilitatem Incolarum Regni Galiciae Occidentalis vi Altissimi Patentalis de dato 16ta Octobris 1800 constituta, hisce notum facit: Cum Nobilis Dominus

Malinowski Carolus

progeniem suam nobilem legitimis iis citato Patentali Praescriptis, a Commissione hac Caesareo Regia examinatis et approbatis documentis demonstraverit, hinc ille Nobilis Dominus

Malinowski Carolus

vigore horum documentorum pro vero Nobili Galiciae Occidentalis recognitus fuit,

et nunc cum successoribus suis utriusque sexus legitime natis et nascituris aestimandus est. Quapropter in perpetuam rei memoriam, tam nomen eius in Metricam Nobilitatis Regni Galiciae Occidentalis Tomo primo, Pagina M. 5., quam et documenta Nobilitatem suam probantia, in Libros documentorum seu Quaterniones Majestaticos Tomo VII, Pagina 224 rite inserta fuere, nec non et stemma coloribus depictum cum descriptione sua in Actis Metricae sub Nr. $\frac{2535}{1804}$ asservatum extitit.

In quorum maiorem fidem hicce Extractus per Praesidem atque Actuarium Commissionis subscriptus et sigillo officii communitus est. Datum Leopoli die 7. Mensis Augusti A° 1806.

Sac. Caes. Reg. et Apost. Mttis.

Consiliarius aulicus et Commissionis Praeses

Georgius Oechsner
L. S.

Fr. Hehn de Rosenbaum"
Commissionis actuarius.

Tłumaczenie polskie tego dekretu:

1/ Wyciąg
z aktów metrycznych szlachty Galicji Zachodniej

Cesarsko Królewska Komisja do badania i potwierdzania szlachectwa mieszkańców państwa Galicji Zachodniej, na podstawie najwyższego Patentu, z daty 16. październi-ka 1800 roku ustanowiona, podaje do wiadomości, co następuje: że szlachetnie urodzony

Malinowski Karol

pochodzenie swe szlacheckie na mocy prawnych przepisów wymienionego Patentu, dokumentami wykazał, które to dokumenta przez tę cesarsko-królewską Komisję badane i uznane zostały, że przeto ten szlachetnie urodzony

Malinowski Karol

na podstawie tych dokumentów za prawdziwego szlachcica Galicji Zachodniej uznany został i wraz z potomkami swoimi obojej płci w prawy sposób urodzonemi lub mającemi się urodzić, zostać uznany. Dlatego też na wieczną rzeczy pamięć, nie tylko innię

jego do Metryki Szlachty Królestwa Galicji Zachodniej w Tomie I, na stronnicy Nr. 5, tudzież i dokumenta szlacheckie jego świadczące do „Księg dokumentów", czyli do „Quaterniones Majestatici" w Tomie VII na stronnicy 224 należycie wciągnięte zostały, jakoteż i herb Kolorami malowany wraz z opisem tegoż w Aktach Metrycznych pod Nr. $\frac{2535}{1804}$ przechowany został.

Ku większej wierze tego, wyciąg ten przez prezesa i Aktuarjusza Komisji podpisany i pieczęcią urzędu zaopatrzony został.

Dane we Lwowie dnia 7. sierpnia 1806.

Jego Ces. Kr. Apost. mości Radca Gubern. i Prezes Komisji
Georgius Oechsner

L.S.

J. Mehr de Reisentaim
aktuarius Komissji

25/7 1840 r.

Odpis dekretu Heroldji Królestwa Polskiego dla mego dziada Józefa, Erazma, Benedykta Malinowskiego, herbu Pobóg, stwierdzającego, że jest Szlachcicem Królestwa Polskiego, wraz z potomstwem prawem przechodzącej, wskutek czego wpisanym być ma do Ksiąg Szlachty dziedzicznej:

Świadectwa Nr 3443 — Księgi Litera M.
Dziennika 1° Nr. 36.423 — Numer kolejny 268

Heroldja Królestwa Polskiego.

Z mocy Artykułów 51 i 60 Prawa o Szlachectwie w Królestwie Polskiem, zapadłego w r. 1836, rozpoznawszy dowody złożone przez Pana Malinowskiego Józefa, Erazma, Benedykta, Dziedzica dóbr Niedziałki Małej i uznawszy takowe za dostateczne na zasadzie decyzji Rady Stanu oznajmionej przez Wypis z Protokułu posiedzenia z dn. 17/29 Grudnia roku 1838 zapisane Heroldji załatwiającej, wydała niniejsze Świadectwo iżto Pan Malinowski Józef, Erazm Benedykt herbu Pobóg jest Szlachcicem Królestwa Polskiego, wraz

z potomstwem prawem płci obojej w Kraju zamieszkałem, lub z dozwolenia Rządu w Rosyi albo za granicą przebywającem: W skutek czego Pan Malinowski Józef, Erazm, wpisanym być może do Ksiąg Szlachty dziedzicznej, która nabyła tegoż Stanu przed ogłoszeniem wyżej wymienionego Prawa. O tem Deputacja Szlachecka Gubernji Sandomierskiej stosowne uwiadomienie otrzymała. Świadectwo niniejsze z podpisem Prezesa i Dyrektora Kancelarji Heroldji, opatrzone tejże pieczęcią wydane zostaje Panom Malinowskiemu Józefowi, Erazmowi, Benedyktowi.

Działo się w Warszawie na posiedzeniu dnia 5/17 Marca roku 1840.

M. S. Miejsce herbu

Członek Rady Stanu Królestwa Prezes Heroldji
(podp.) Aleksander Hrabia Colonna Walewski
Członek Heroldji Dyrektor Kancelarji
(podp.) Dionizy Matuszewski

Deputacja Szlachecka Gubernii Sandomierskiej poświadcza, jako do niniejszego świadectwa papier stemplowy ceny złotych pięćdziesiąt stosownym został. Radom dnia 6/18 Grudnia 1840 r. —

p.o. Gubernatora cywilnego w zast. Prezes Trybunału Cywil. Gubern. Sand.

prezydujący (podp.) A. N. Witkowski —

Dyrektor Kancelarii (podpis nieczytelny) //

(podp.) M. Markowski.

Następuje 4 uwierzytelnienia.

Poczet rodów w Wielkiem Księstwie Litewskiem w 15. i 16. wieku ułożył i wydał Adam Boniecki - Warszawa 1887:

„Malinowscy z Malinowa w Ziemi Podlaskiej. Król Zygmunt potwierdził w 1507 r. Stanisławowi Malinowskiemu, podsędkowi bielskiemu, przywilej Alexandra Jagi Mończyka na wieś Nannicę (M.L.8)

Mikołaj Malinowski, otrzymał od Pawła Holszańskiego, biskupa wileńskiego wieś Mitkowskoje, z dóbr Łębedziewa. Król Zygmunt potwierdził mu to nadanie (M.L.39)

Andrzej syn niegdy Mikołaja z Malinowa, procesuje się w 1541 r. ze współdziedzicami tej włości (M.L. 42)."

Herbarz Polski podług Niesieckiego, treściwie ułożony i wypisami z późniejszych autorów, z różnych akt grodzkich i ziemskich, z ksiąg i akt kościelnych oraz z dokumentów familijnych powiększony i wydany przez K. Łodzia-Czarnieckiego Tom II. Gniezno nakładem autora, drukiem J. B. Langiego 1881-1882 - artykuł o Malinowskich h. Pobóg:

„Malinowski h. Pobóg, w podlaskiem i sandomierskiem, piszą się z Kalnicy. Alexander namiestnik podstarostwa Tuckiego 1625. Jan, Michał, Seweryn, Adam 1632 w Podlaskiem. Stanisław na Kalnicy i Kazimierz w sandomierskiem 1674. N. deputat z sandomierskiego na trybunał kor., umarł w Piotrkowie 1684. Józef w Krakowskiem 1706. Nies. — Wr. 1778 Michał, sędzia rzeczycki. #

Antoni komornisky rzeczycki. W r. 1788 Łukasz cześnik owrucki. Jan Skarbnik. Tadeusz podkomorzy rzeczycki Kras. – Dom to starożytny w ziemi bielskiej, gdzie gniazdo jego Stobra Kalnica, ukazuje się w aktach ziemskich brańskich od r. 1533."

Oprócz Malinowskich h. Pobóg wymienia Herbarz Łodzia-Czarnieckiego: Malinowskich h. Ciołek, h. Ogończyk i Malinowskiego Kaspra i Piotra ze Spisu Szlachty Król. Pol. z r. 1851. i tak: „Malinowski herbu Ciołek i Malinowski herbu Ogończyk. Tak umieszcza Małachowski – Może tu należy Stanisław Franciszek Malinowski nobilitowany w Konst. r. 1767 fol. 63.

Malinowski h. Ślepowron, w lubelskiem. Jan miał za sobą Jadwigę Bielecką, wdowę po Stanisławie Wilczyńskim. A. była za Marcinem Moszyńskim h. Nałęcz Nies. W r. 1788 Julian podczaszy urzędowski. Kras. – Może tu należą: Mikołaj (um. 1800 na Podolu) współczesny znakomity historyk, członek komisji archeolog. w Wilnie, ks. Franciszek współczesny filolog

i Norbert Eugenjusz heraldyk."

Emiljan von Żernicki-Szeliga w swem gruntownie opracowanem dziele p.t. „Der polnische Adel und die demselben hinzugetretenen andersländischen Adelsfamilien – General-Verzeichniss – Zweiter Band – Hamburg. Verlag von Henri Grand 1900" wymienia tak samo jak Ciasnicki 4 różne rodziny Malinowskich o herbach: Ciołek, Ogończyk, Ślepowron i Pobóg i tak:

Malinowski Wappen Ciołek (Niesiecki)

Malinowski Wapp. Ogończyk auch wohl Malanowski genannt – Wojew. Łęczyca 1470, Preussen 1682 (Nsk., Ledebur, Froelich: Geschichte des Graudenzer Kreises, Graudenz 1868-72, 2 Bde. 8°, Schnck., Krosnowski Tabasz)

Malinowski Wappen Pobóg – Land Bielsk 1530, Wojew. Sandomierz 1674. Dienten in der Preusz. Armee. Führten um 1825 in Polen den Adelsbeweis (Milewski – Niesiecki – Krasicki – Ranglisten – Neu Siebmacher, Spis Szlachty Król. Pol. – Poczet Szlachty Galic. i Bukow. – Zł. Ks. 5. – Boniecki)

Malinowski h. Ślepowron – Wojew. Lubelskie 1700 –
Führten um 1825 in Polen den Adelsbeweis
(Niesiecki – Krasicki – Borkowski – Spis szlachty
Król. Pol. – Poczet Szlachty Galic. i Bukow., Chrza-
nowski Tadeusz, Adolf – Almanach historique ou
Souvenir de l'émigration Polonaise – Paris 1846.
Ksk. 2.)

Z jakich domów mieli żony Malinowscy h. Pobóg, w linji prostej od Jerzego na Kalnicy-Malinowie Malinowskiego, poczynszy od roku 1550.?

Jerzy Malinowski miał za żonę Halszkę[x)] z Grodziska, która w ten sposób się pisze w aktach pisanych po polsku.

W akcie z r. 1607, pisanym po łacinie jest ona już wymieniona jako wdowa po Jerzym Malinowskim: ...„ inter Nobiles Helisabet Grodzieczka relictam olim Georgii Malinowski vigore iuris sui a.... in Kalnica haeredem ....“

Herbarz Łoźia-Czarnieckiego wymienia ~~5~~ 4 różnych rodzin Grodzickich o herbach: Gryf, Łada, Ogończyk, Topacz, ~~Doga~~, ~~Nałęcz~~

Wedle Łoźia-Czarnieckiego Grodziccy piszący się z Grodziska używają herbu Łada, a Grodzisko jest w Tuchowskiej ziemi.

---

x) czyli Elżbietę

herbarz Łodzia-Czarnieckiego: „Grodzicki h. Łada, w Łukowskiej ziemi. Sam ten generał artylerji koronnej arsenały polskie w dobry porządek sprawił. Brat jego młodszy Krzysztof, także generał artylerji koronnej, umarł kasztelanem kamienieckim. Siostra ich Wierzchowskiego małżonka. N. pisarz kwarciany hiberny, siostra jego była za Samuelem Łembockim. Jędrzej cześnik łukowski, żona jego Piekarska chorążanka, z tej miał cztery córki, jedna z nich zaślubiona Buchowieckiemu, druga Niepokojczyckiemu, trzecia Fijałkowskiemu, czwarta Mieduszewskiemu i synowie trzej: Kazimierz proboszcz kobryński, Mikołaj młodzianem umarł, i Ludwik rotmistrz kaściański, temu Marjanna Łysocka powiła 3 córki: Magdalenę Horajnową, Barbarę Gnatowską i Felicjannę; synów zaś czterech: Kazimierz żył z Borysowską, zaś Leo Tam-styn i Tomasz w zakonie Soc. Jesu. Tenże Jędrzej po Piekarskiej wstąpił w związki małżeńskie z Zaborowską, z której syn jeden młodzieńcem umarł.

Gradzisko, z którego się piszą, jest w Tuchowskiej ziemi. Nieś. — Gradziccy są i w ziemi sanockiej. Z tych jeden z Cieszyńskiej spłodził Doręgowską, Dedyńską, Chmielecką i synów trzech: z tych Ignacy, Kanonik Krakowski, Jan Michał Kasztelan oświęcimski; Stanisław stolnik pilźnieński, miał za sobą Wiktorówną. Kras. — Janowi Nep. Gradzickiemu, krajczemu w. Kor., przyznany został tytuł hrabiów w Król. Pol. 1819. 1825. Anna Gradzicka za Janem Łazarenką na Zwierznicy. — Michała Kasztelana oświęcimskiego synowiec Dionizy, dziedzic Starej-wsi pod Brzozowem, † r. 1867, przeżywszy lat 103; — z jego synów jeden poległ w r. 1863, drugi † na wygnaniu w Syberji. Kosiński [Prz. Her.] liczy z tej familji siedmiu kasztelanów 1518–1743.

Herbarz Bonieckiego – Warszawa 1903:
„Grodziccy h. Łada z Grodziska w ziemi Łukowskiej, chociaż Dadźbóg h. Łada, świadek przy wywodzie szlachectwa Łady z Księżów 1414 r., pisze się z Grodźca (M. 3 f. 97)"

Monografja tej rodziny patrz (Wągry) Tom V str. 35.

Według tej monografji Genealogja od Andrzeja Grodzickiego, tak się przedstawia:

Andrzej Grodzicki h. Łada
pisarz ziemski łukowski, właściciel
Grodziska i Karczów 1580 r. żonaty 1° v. z Mniszewską
2° v. z Anną Zalińską

Stanisław — Wojciech — Jan — Piotr — Paweł

Wojciech: właściciel Grodziska, odstąpił te dobra 1589 r. braciom Janowi i Piotrowi. Komornik ziemski łukowski, dziedzic na Domaszewnicy r. 1591

Jan, Piotr: Objęli 1589 r. dobra Grodzisko od brata Wojciecha

Synowie Wojciecha:

Paweł
Generał artylerji koronnej
żonaty 1° v. Urszula Krosnowska
2° v. Bieganowska, trzymał starostwo mościskie
Umarł 1645 r. – pochowany we Lwowie, gdzie mu brat Krzysztof pomnik wystawił.

Krzysztof
Generał art. koronn.
gubernator twierdzy Kudaku. Odznaczył się 1655 r. świetną obroną Lwowa.
W 1656 r. starosta drohobycki
1658 kasztelan kamieniecki
Umarł 1659 r.

Tu gdzieś powinna przynależeć Halszka z Grodziska, czyli Elżbieta Grodzicka (Patrz akty z r. 1607, 1623 i 1632), żona Jerzego Malinowskiego, która mieszkała w Kalnicy koło Brańska w Podlasiu w r. 1623. (Patrz dotyczący akt. str. ....) Jedna z córek Jerzego i Elżbiety była za Janem Zalińskim, druga za Janem Brzoską. Może Elżbieta Grodzicka była córką Andrzeja Grodzickiego?

Miesięcznik Heraldyczny Nr. 7-8, za lipiec, sierpień 1932 na str. 145 znajdujemy:

Szlachta przyjęta do prawa miejskiego Starej Warszawy, w latach 1506-1718:

„Zaliwski Bartłomiej (g.), chorąży Liwski I.C.S. (Ks. 526, f. 194) 1578 r.

Zaliwski Ostasz Walenty (n.) z powiatu liwskiego, syn niegdy, Łukasza Ostasza Z. i Doroty I.C.S. 1686 r. (Ks. 746)."

38

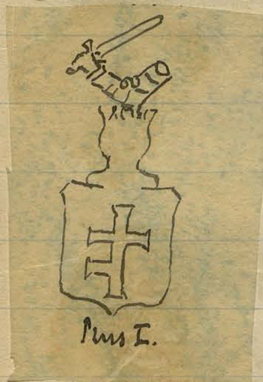
Mapka uwidoczniająca położenie Malinowa i Kalnicy Malinowskich i Grodziska Grodzickich.

Baltazar (Balcer) Malinowski miał za żonę: ?

Domyślać się można z aktów że była nią Piotrowska

Stanisław na Malinowie-Kalnicy Maliarowski miał za żonę Ewę z Dymitrowa Dymitrowską, córkę Zygmunta Dymitrowskiego

Herbarz Lorkia-Czarnieckiego: „Dymitrowski herbu Prus 1mo. w Krakowskiem i podolskiem województwach. N. rotmistrz nad dwóchset piechoty przeciwko Moskwie, w bitwie pod Czaśnikami 1567. Dymitrowski miał za sobą Branicką h. Gryf. Hieronim i Zygmunt 1632. Dymitrowski z okazji pod Żółtemi wodami w niewolę pojmany. Adam z Dymitrowa, Aleksander i Jacek w sandomierskiem 1674, drudzy pod Ostrogiem osiedli: (Niesiecki)"

Herby Rycerstwa Polskiego przez Bartosza Paprockiego zebrane i wydane r. p. 1584 — wydanie Kazimierza Józefa Turowskiego — Kraków 1858;

„Dymitrowscy, h. Prus 1szy w Krakowskiem województwie starodawny dom!"

44.

Herbarz Bonieckiego – Warszawa 1902:

„Dymitrowscy h. Prus I szy z Dymitrowa[x)] w powiecie Sandomierskim. Za czasów Długosza wieś ta wraz z Otoką należała w części do Jana Dmitrowskiego h. Pilawa, który był także dziedzicem Kiełczyny, Woli Kiełczyńskiej, Pęcławic i Siedliszczan[xx)] a w części do Szczepieckich h. Lubicz. Piotr, dziedzic Woli Dymitrowskiej 1427 r. Kasper, dziedzic Tuczemp 1535 r. (M. 51 f. 90). Stanisław, właściciel Woli Kiełczyńskiej w powiecie sandomierskim 1508 r., Jan – Dobrej i Wiśniowa tamże 1578 r., Benedykt – Pęcławic 1578 r., a Stanisław – Tuczemp w powiecie wiślickim 1579 r (Par.). Jan, Benedykt i Stanisław, bracia. Stanisław był komornikiem granicznym wiślickim 1583 r. Tuczempy dziedziczyli po nim synowie jego: Jan i Hieronim. Córka jego Ewa (Wyr. Lub. 4 i f. 2; 60 f. 465; 62 f. 103 i 72 f. 789). Benedykt otrzymał Kobylniki 1579 r. (M. 119 f. 338). Sebastjan z Pęcławic syn Benedykta, ceduje sumę 1610 r.. Stanisław

---

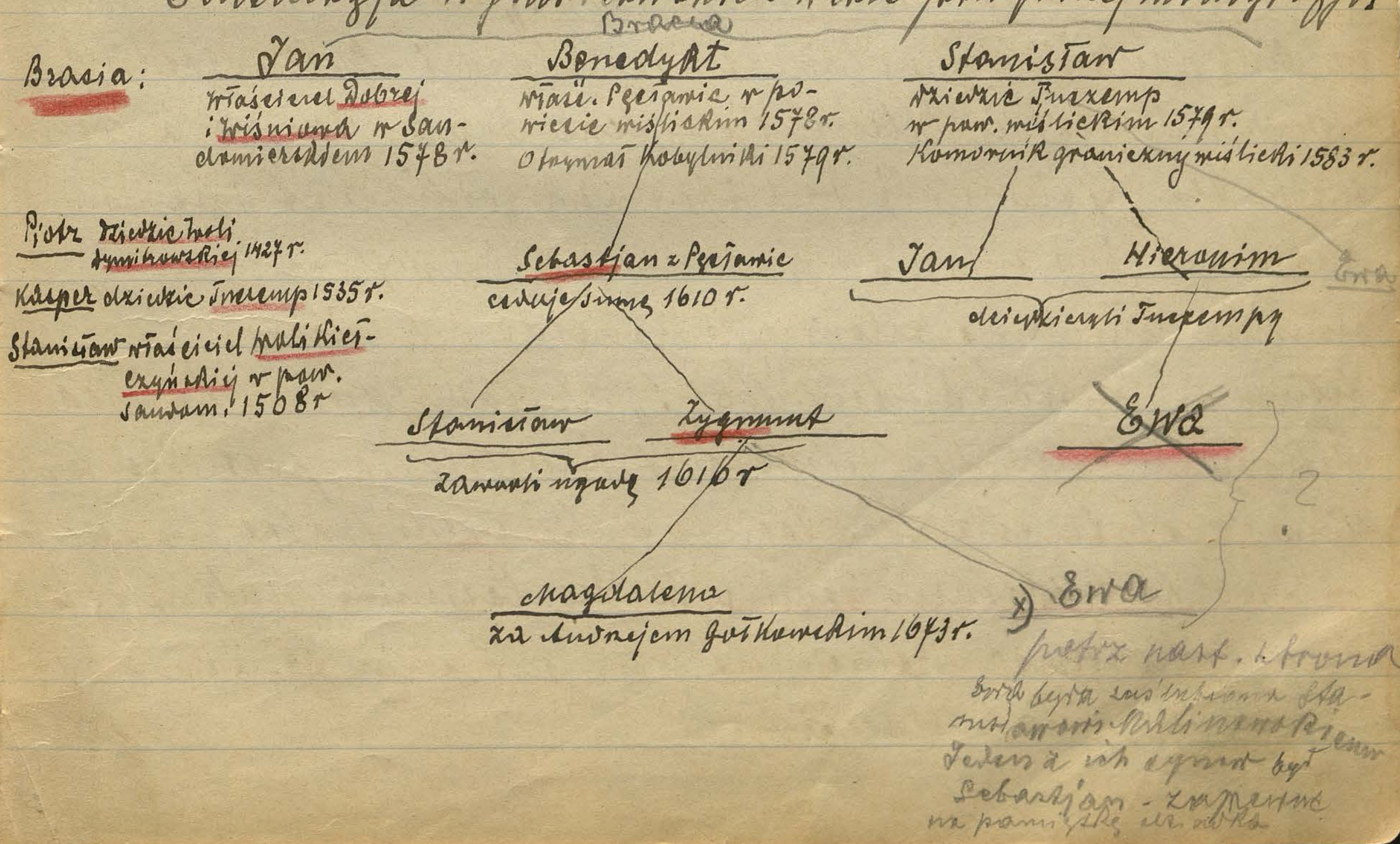
x x) Dmitrów mały i wielki z Kołem tudzież Siedliszczany, leżą dziś w powiecie tarnobrzeskim koło Baranowa. Prawdopodobnie są te same

Patrz mapka w Tomie II. str. 33.

i Zygmunt, synowie Sebastjana x), zawarli ugodę 1616 r. Magdalena, córka Zygmunta za Andrzejem Gołkowskim 1673 r. (Zap. Lub. 22 f. 287 i 18 f. 849); Perp. Czers. 16 f. 168.). Adam, Alexander i Jacek pisali się z województwem Sandomierskiem na elekcję Jana III.

W guberni podolskiej dowiedli szlacheckiego pochodzenia: Grzegorz z synami Władysławem, Wiktorem, Wacławem, i Janem i Piotr, synowie Jana, wnukowie Tomasza, prawnukowie Jana 1849; Mieczysław, syn Władysława 1866 r. i Julian i Bazyli, synowie Piotra 1886 r. (Spis).

Genealogja Dymitrowskich wedle przyjętej monografji:

Akta, odnoszące się do Dymitrowskich:

Actum in Castro Novae Civitatis Corczyn – 31/3 1653: „G. Stanislaus de Kalnica Malinowski, olim Gsi. Baltasari de eadem Kalnica Malinowski, Camerar.. terrestris Pilznensis et Eva Maria de Dymitrow, Gsi. Sigismundi à Dymitrow Dymitrowski filià, virgo innupta, de summis inter se - - - -"

Actum in Castro Novae Civ. Corczyn, Sabbatho ipso die Sancti Francisci Confessoris A. D. 1653[tio]: „G. Stanislaus de Kalnica Malinowski, olim Gsi. Baltasari Malinowski, Camerarii terrestris Pilznensis filius ab una et Eva de Dimitrow Gsi Sygismundi Dymitrowski filia parte ab altera – Conjuges, mutuam sibi advitalitatem inscribunt"

Actum in Castro Nov. Civ. Corczyn 1653: „G. Stanislaus de Kalnica Malinowski, filius olim Gsi. Balthasari Malinowski, Camerarii terrestris Pilznensis – Gsae Evae Mariae a Dimitrow Gsi. Sigismundi Dymitrowski Filiae et ipsius successoribus summam quatuor millium florenorum pecuniae communis polonicalis monetae – – inscribit."

Actum in Castro Sandom. 1680: „G. Stanislaus in Kalnica Malinowski bona sua propria et haereditaria, post Parentem suum devoluta et a Gso. Joanne Malinowski fratre suo Germano iure haereditario acquisita Gso. Casimiri Malinowski Thesaurario terrae Drohiciensis filio suo cum Gsa. Eva a Dymitrow procreato donat.

Actum in Castro Radomiensi A.D. 1700: „G. Adamus Antonius Dymitrowski, contra G. Albertum Malinowski, consensum suum manifestatur."

Actum in Castro Radom. A.D. 1700: „Gsa Eva Malinowska et G. Adamus Alexius Dymitrowski, avunculus germanus Alberti Malinowski – contra eum registrum offerunt."

Actum in Castro Land. A.D. 1701: „G. Eva Malinowska et Adamus Alexius Dymitrowski a protestatione certa recedunt."

Wojciech (Adalbertus) Mlinowski miał za żonę Katarzynę h. Poray Chrzanowską, patrz akt z r.

W aktach będących w mojem posiadaniu jest kilka razy zaznaczone, że Katarzyna Chrzanowska żona Wojciecha jest herbu Poraj.

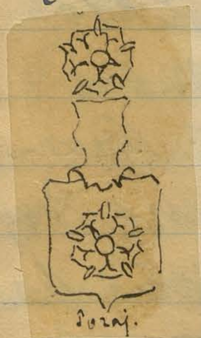
Herbarz Łodzia-Czarnieckiego wymienia 6 rodzin Chrzanowskich o herbach Korab, Nowina, Poraj, Rogala, Suchekomnaty i Chrzanowski (bez herbu). Łukasz, tak wymieniany w Spisie Szl. Kr. Pol. z r. 1851. Herb. Łodzia-Czarnieckiego: „Chrzanowski h. Poraj, w sandomierskiem województwie. Jan opat węgrowiecki, sekretarz król. Dominik, kanonik chełmski; deputat na trybunał koronny w r. 1693. Marcin w sandomierskiem wojew. 1632. Samuel oberszterlejtnant x) nobilitowany 1676. (Jest to ten sam Jan Samuel Chrzanowski, komendant Trembowli, którego żona Anna Dorota z domu de Frezen, bohaterską swą odwagą, unieśmiertelniła swoje i męża swego imię). Niesiecki. Antoni Chrzanowski podczaszy

x) podpułkownik

czerwonogrodzki. Franciszek w r. 1705 w Koroszynie pisali się na konfederację sandomierską.
Józef z Chrzanowa, na elekcję St. Augusta z wojew. sandomierskiego, Stanisław z Koście-lna, na tęż elekcję z sieradzkiego. Tomasz z woj. poznańskiego podpisali elekcję 1764. Hermenegild wpierw nakielski, potem ziemski gnieźnieński pisarz, był deputatem w r. 1776 na trybunał kor. z woj. gnieźnieńskiego. Wieleńsko. W r. 1788 Marcin podstarości ... Krasicki. –
Jerzy cześnik bełzki, pisarz nakielski potem nakielski, zawierał dwa razy śluby małżeńskie 1° z Anną Mieszkowską, 2° z Ludwiką Czaplicką, wdową po Michale Miłowskim; z Mieszkowskiej pozostawił: Chryzostoma, Teodora i Hermenegilda. Chryzostom dziedzic Wilczej góry, Wilczyna, Rakowa, zaślubił Chrystynę Koruską, z której: 1. Antonina za Onufrym Gradzickim 1777, 2. Zofina za Józefem Mieszkowskim 3. Michał 4. Helena za Józefem Karskim 5. Aniela, z imie-

niem klasztornem ~~Norber~~ Augustyna, Norbertankę*
w Strzelnie. Hermenegildus, syn Jerzego, pi-
sarz nakielski, poślubił Ludwikę Borysław-
ską, z której: 1. Jakób, dziedzic wsi Krzywułty,
2. Tomasz proboszcz w Mieszownicy, 3. Kazi-
mierz, 4. Józef. Michał, syn Chryzostoma cześni-
kiewicz bełzki 1788 z Elżbietą Grodzicką spło-
dził: 1. Chryzostoma, 2. Franciszka, 3. Nepo-
mucena, 4. Urszulę, 5. Wiktorię. Stanisław
miał żonę Konstancję Kozierowską, z której:
Paweł dziedzic Żołcza 1747 i Rozalja za
Wojciechem Olgerskim. — Aleksander podsto-
liczi bełzki miał Teresę Szwarocką, z któ-
rej: Stanisław i Józef 1790, Jan 1790, oże-
niony z Teresą Zarębską pozostawił: Kon-
stantego 1714. który zaślubił Katarzynę Przy-
bojewską i Wawrzyńca. Wawrzyniec z Bar-
bary Złotnickiej zostawił syna Franciszka,
który z żony niewiadomego nazwiska miał tak-
że Franciszka, ożenionego z Wiktorją Rozdrażew-
ską, dziedziczką dóbr Mieszownicy. Tomasz Chrzą-

nowski, szambelan JKM. 1793. Akta grodzkie poznańskie. — Temi czasy (1854) Chrząnowscy h. Poraj, posiadali dobra Grzyice, Mrzeżyn, Ostrowo i Targowiska w Prusach zachodnich. Kneschke. — Do jednego z tych domów należy Wojciech Chrząnowski w r. 1788. znany jenerał i naczelny wódz sardyński. w r. 1849. Heroldyja Król. pols. w swoim spisie szlachty r. 1851, umieszcza oddzielnie Chrzanowskich a oddzielnie Chrząnowskich h. Poraj. Adam Chrząnowski miał za sobą Krysztoporską. "

Szeliga-Żernicki „Der polnische Adel" – Hamburg 1900: „Chrząnowski W. Poraj – Wojew. Sendomierz 1632. Auch Chrzanowski und Chrzonowski genannt. Führten um 1840 in Polen den Adelsbeweis. (Nsk. – Hdb. – Krs. – Kneschke – Kck. 2. – Ad. M. P.)

Akta odnoszące się do Chrzanowskich h. Poraj:

Actum in Castro Sand. A.D. 1701: „Oblata Inscriptionis pro par=tem Gsi. Alberti Malinowski: Gsa. Constantia de domo Dmosic=ce, Gsi. Joannis de Dmosice Dmosicki cum olim Gen. Agathe Kochlewska procreata Filia, olim vero Gsi. Joannis Olchow=ski consors, relicta vidua Gso. Alberto de M.K. Malinowski, futuro Marito suo et ipsius successoribus summam ex millium florenorum – tenetur ac debet. Actum in Castro Chenci=nensi, Sabbatho in Crastino Festi Sanctae Hedvigis Electae Viduae A.D. 1700. Ex Protocollo actorum officii Castr. Cap. Chencinensis extraditum."

Actum in Castro Sand – 9/7 – A.D. 1706: „Gsa. Catharina de Chrza=nowice, primarum ol. Gsi. Alberti de Katnica Malinowa Mali=nowski, ad praesens vero Secundarum Nuptiarum Gsi. Stanis=lai de Czermin Czermiński consors legitima, et ab eodem olim Gso. prioris vati Marito advitalitatis ac aliorum Jurium Do=mina, suo et Gsorum Floriani et Evae Malinowskich, Filii et Filiae cum olim priori Marito suo procreatorum pu=pillorum Minorennium in personali assistentia infrascrip=ti Gsi. Czermiński mariti sui uti Tutoris Conjugalis in et contra . . . protestat."

~~Gsa~~ Actum in Castro Sand. A.D. 1707: „Gsa. Eva de Dmi=trów Malinowska Annae et Alexandrae filiabus, Floriano et Evae nepotibus Tutores inscribit: Adamum in eodem Dimitrów Dimitrowski, sui recognoscentis fratrem germa=

num, eorundem Pupillorum avunculum et avum, Josephum de praefata Kalnica Malinowa Malinowski, dictorum Pupillorum fratrem patruelem et patruum, Franciscum de Żabice Żabicki Sgi Accoynoscentis socerum, Nicolaum de Mlyno Mlyski Notarium Terrestralem Sandomiriensem."
Actum in Castro Sand. A. D. 1713: „ Gsus. Franc. in Kadele Strzeczon et Alexandra de Kalnica Malinowa Strzeczonow, Conjuges legitimi, tum et Gsa. Anna de eadem Kalnica Malinowa Malinowska Virgo immpta – annorum plena – Gsas. Catharinam de Chrzanow, primarum olim Gsi. Alberti de Kalnica Malinowa Malinowski, ad praesens secundarum Nuptiarum Gsi. Stanislai Czerniński, consortem legitimam, atque Florianum de praefata Kalnica Malinowa Malinowski, praedicti olim Gsi. Alberti Malinowski cum Gsa. Czernicińska procreatum filium Minorennem – ad Tribunal citant."
Actum Lublini in Judiciis Ordinariis Generalibus Tribunalis Regni ℞, A. D. 1714 to: „ Ex Parte Generosi Strzeczon, contra Gsas. Franciscum Żabicki tum Catharinam de Chrzanow, primarum olim Gsi. Alberti de Kalnica Malinowski, ad praesens secundarum nuptiarum Gsi. Stanislai Czernicinski, consortem legitimam, atque Florianum praefati olim Gsi. Alberti Malinowski Filio, cum eadem Gsa. Czernińska primo voto procreato – Actis

Actum Lublini, in Iudiciis Ordinariis Generalibus Tribunalis Regni A. D. 1717: „Ex Parte Gsi. Skrenam Vicesg. castr. Chencinensis in et contra Gsas. Stanislaum et Catharinam de Chrzanowice primo voto Malinowska, post vero Czerwińska, conjuges, bonorum Byszów Administratores, impressionis natas – relatio."

Actum in Castro Sand. A. D. 1720: „Gsa. Elisabeth de Linow, olim Gsi. Joannis in Linow Linowski, cum olim Gsa. Anastasia de Brzezie consorte ejus legitima, procreata filia, Gsi. vero Michaelis Poray Chrzanowski consors legitima, in ejusdem Gsi. Mariti sui uti Tutoris conjugalis, assistentia de Bonis Paternis et Maternis ac Successivis abrenuntiat."

Actum in Castro Sand. 1720: „Gsus Florianus de Malinowa Kalnica Malinowski, in assistentia personali Gsi. Michaëlis Poray Chrzanowski, Tutoris sui officiose inscripti"
etc. – – –

Actum in Castro Sanocensi, A. D. 1721: „Gsus. Florianus Malinowski, olim Gsi. Alberti Malinowski cum Gsa. Catharina de Chrzanow Chrzanowska, conjuge legitima, procreatus filius, olim vero Mci. Stanislai Malinowski nepos, in et contra Mcum. Siemianowski Capit. Sochaczoviensem et contra Gsos. Josephum Malinowski, Lon=

gingaum*) Patrunm suum, Alexandrum Karwicki, et Michaelem Chrzanowski avunculum**), Tutores injuriosos suos, manifestatur"

17 Actum in Castro Sand. A. D. 1722: „Ill. et Mag. Franciscus Alexander a Grupów Szembek Castellanus Wislicensis ab una, et Gen. Florianus de Malinowa Kobrica Malinowski ex Generosa Catharina de Chrzanów, cum olim Gso. Alberto de eadem Malinowa Kobrica procreatus filius compromissum inscripsirunt."

Actum in Castro Sandom. A. D. 1725: „Gen. Florianus de Malinowa Kobrica Malinowski, olim Gsi. Alberti de eadem Malinowa Kobrica Malinowski, cum olim Generosa Catharina Poraiówna de Chrzanów, consorte ejus legitima procreatus filius actor, - - - - citat"

Actum in Castro Sand. A. D. 1725: „Inter instigatorem Gen. Florianum de Malinowa Kobrica Malinowski, olim Gsi. Alberti de eadem Malinowa Kobrica Malinowski, cum olim Gsa. Catarina Poraiówna de Chrzanów, consorte ejus legitima progenitum filium ab una et Mgum. Casimirum de Skrzynno Drwin Karwicki, Castellanidam Zawichostensem, - - Grupca, Mszów et aliorum haeredem - - "

*) longinguus-a-um, daleki; odległy w przestrzeni i czasie.
**) avunculus - wuj

Actum in Castro Sand. A. D. 1731: „Gsus Florianus Malinowski, olim Gsi. Alberti Malinowski cum Gsa. Catharina Chrząnowska consorte ejus legitima procreatus filius, olim vero magnifici Casimiri Malinowski Judicis castrensis Radomiensis, Bonorum Malinowa Kalnica in Palatinatu Podlachiae iacentium Haeredis, filiastes germanus et post fata sterilia ejusdem Mci. Patrui Sui naturalis successor ~ ~ ~ ~ ~"

Actum in Castro Sand. 1775: „Ad Instantiam Instigatoris Judicii Nostri Ejusque" delatoris, Mci. Joannis de Malinowa Kalnica Malinowski, Tesaurarii Podlachiae, olim Mci. Floriani Malinowski filii olim vero Gsorum. Alberti et Catharinae de Chrząnowskie Malinowskich nepotis, iam quoque olim Mcorum Stanislai et Evae de Dimitrów Malinowskich conjugum pronepotis."

Florjan Malinowski był ożeniony z Rozalją z Kocze Koczowską.

Herbarz Żychlińskiego - Czarnieckiego wymienia tylko jedną rodzinę Koczowskich a mian. h. Zastrzębiec:

„Koczowski, w sandomierskiem. Jan podpisał elekcję Jana III, miał za sobą Annę Brzeską h. Zastrzębiec. Jacek w zakonie Soc. Jezu rządził prowincję polską w r. 1672, mąż godny. Niesiecki - W r. 1788 Filip regent ziemski sandomierski - Krasicki. - Bobrowicz w tomie X Niesieckiego stawia mu herb Zastrzębiec, atoli Heroldja Król. Polskiego przyznaje Koczowskim herb Lubicz i z tym herbem legitymował się w tejże Heroldji Tadeusz syn Franciszka."

Herbarz polski: Wiadomości historyczno-genealogiczne o rodach szlacheckich ułożył i wydał Adam Boniecki - Warszawa Tom X str. 812: „Koczowscy h. Lubicz z Koczowa w ziemi chełmskiej. Stanisław z wojew.

krajowskiego, a Jan i Maryan z wojew. sandomierskiego, elektorowie króla Michała. N., ożeniony z Trzebicką, krewną biskupa krakowskiego, który jej zapisał 1678 r. testamentem 3000 fl. Jan ożeniony z Brzeską, miał córki: Zielińską i Olszewską, żyjące w końcu XVII w.

Jerzy, Jan, Marcin i Piotr podpisali z województwem sandomierskiem obiór Augusta II.

Paweł Koczowski, syn Marcina, kwitował 1732 r. Kownackiego, a w roku następnym wprowadzony został do Zaborowa. Aleksander, syn Marcina i Jadwigi z Łoniewskich, sprzedał 1752 r. Zaborówek Zaborowskiemu. (Scrp. Czers. 22 f. 254 i 173; 29 f. 511). Filip Koczowski, regent ziemski sandomierski 1783 r.

Józef z Koczowa Koczowski, stolnikowicz bracławski, nabył 1783 r. Bukowską i Zapniów od Świetlanki.

Syn jego Franciszek Ksawery, urodzony z Anny Słotwickiej, w parafji Stawczyńskiej 1779 r., legitymował się ze szlachectwa w Galicji Zachodniej 1804 r. a Tadeusz Szymon Antoni, syn Franciszka, wylegitymowany ze szlachectwa w Królestwie w pierwszej połowie XIX wieku (Arch. VII f. 105)."

Boniecki innej rodziny Koczowskich o innym herbie nie zna tacza.

Szeliga Żernicki - der polnische Adel - Hamburg 1900:
„Koczowski W. Jastrzębiec. - Wojew. Sendomierz 1670
(Nsk. - Wld.).

„Koczowski W. Lubicz. - Königr. Polen. Erhielten dort
um 1825 den Adelsbeweis (Ad. N. P.)."

Herbarz Czarnieckiego: „Brzeski h. Jastrzębiec. Wsieradzkiem,
z Brzozy się piszą. Jan dworzanin Władysława IV. Samuel
z Brzozy, dziedzic na Kałuszowie i Pierwiesky, Królów Zygmunta
III i Władysława IV dworzanin, † 1645 r. Mikołaj z Brzozy,
żona jego Izabella Ligęzianka h. Półkozic. Córki z niej:
Barbara 1° voto za Walentym Wężykiem Widawskim. Anna za Janem Koczowskim (Niesiecki) - Wr. 1778 Piotr Brzeski, komornik brzesko-kujawski (Krasicki).

Uruski - Rodzina - Tom XI 1914: „Koczowski h. Lubicz*),
W wojew. Sandomierskiem, Jacek, prowincjał Jezuitów
polskich 1672 r. Jan, ożeniony z Anną Brzeską 1674 r.
Jerzy, Marcin i Piotr z województwem sandomierskiem
a Jan z województwem kaliskiem podpisali elekcję
1697 r. Andrzej 1701 r. (Akta radomskie). Alexander,
syn Marcina i Jadwigi Linowskiej, dziedzic Żaborówka

*) Koczowskich innego herbu nie ma.

1750 r. Antoni z Koczowa, dziedzic wsi Węgiełki (?) 1731 r. (Akta Sandomierskie), stolnik bracławski 1756 r., miał dwóch synów, Filipa, regenta ziemskiego sandomierskiego 1783 r. i Józefa, właściciela Bukowki, po którym z Anny Stobieckiej syn Franciszek zaślubił Honoratę Grodzinowską i z niej pozostawił syna Tadeusza-Szymona, podpisarza sądu w Opatowie, wylegitymowanego w król. 1837 r.

Konstanty, syn Franciszka i Honoraty z Grodzinowskich, ur. 1804 r. we wsi Bratków, w okręgu sandomierskim, wszedł 1822 r. do 8go pułku piech. liniow. i w 1830 r. został podporucznikiem a w 1831 r. porucznikiem w 5. pułku piech. (Ro. wojsk.)

Brzes Herbarz Łodzia-Czarnieckiego: Brzeski h. Jastrzębiec. W sieradzkiem z Brzozy się piszą. Jan dworzanin Władysława IV. Samuel z Brzozy + 1643. Aleksander z Brzozy dziedzic na Katarzynie (?) i Niemierszy, królów Zygmunta III i Władysława IV dworzanin + 1645. Mikołaj z Brzozy, żona jego Izabella Ligęzianka, h. Półkozic. Córki z niej: Barbara 1° voto za Walentym Węgierskiem Zidanowskim. Anna za Janem Kroczowskim. Niesiecki — W r. 1778 Piotr Brzeski komornik brzesko-kujawski — Krasicki

Jan Malinowski był ożeniony:
1° v. z Krystyną Piasecką h. Janina
2° v. z Marjanną Zgdło Dąbrowską h.
3° v. z Chomentowską .. h.

Według herbarza Żeligi-Żernickiego ~~jest~~ się następujące rodziny Piaseckich:

1) Piasecki W. Gozdawa – Kr. Busk 1500, Podolien (Niesiecki, Kossakowski – Liste 1)

2.) Piasecki W. Janina – Kr. Radom 1490, Litauen, Podlachien, Wolhynien. Sie war ein Zweig der Janowski. Führten um 1825 in Polen den Adelsbeweis (Kjt. – Nies. – Kras., Bork., Konst., Wiel. – Herb. Kr. Pol. – Ad. M. P.)

3) Piasecki W. Pierzchała – Podolien 1648 (Nies.)

4.) Piasecki W. Promieńczyk – (Meck.)

5) Piasecki W. Rawicz – Königr. Polen, Grossh. Posen. Führten um 1825 in Polen den Adelsbew. (V. Lietm. – Ad. M. Pol.)

6) Piasecki W. Wąż

7.) Piasecki W. Zabawa – Masovien 1550. Führten um 1825 in Polen den Adelsbeweis (Nek. – Ad. M.)

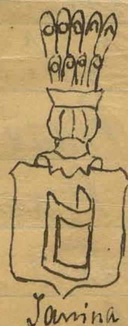
8) Piasecki. – (Nek. – Duncz. – Wld. – Mtr. – Bbr. – Rangl. – M. Lith. – Bon. – Krosn. – Zt. As. 1. 2. – Kck. 1. 2.)

Akt z r. 1783:

„Ad Instantiam Instigatoris Iudicii Nostri, Ejusque Delatoris ... Mcorum. Joannis Malinowski Thesaurarii Podlachiae, olim Mcae. Christina Piasecka superstiti Mariti Parentis, tum Caroli, Adalberti et Antoninae, Filiorum et Filiae cum dicta olim Mgca. Christina Piasecka progenitorum ac Im. Swidzińskie, Domańskie p. Iudiciis Tribunal Regni Lublin. ...

... Relatio

Act. in Castr. Radomiensi Feria Tertia post Festum Sancti Bartholomaei Apostoli proxima videlicet die vigesima sexta Mensis Augusti A.D. 1783 – Pap. stępl. – Pieczęć"

(64a) 79

Rodzina – Herbarz Szlachty Polskiej – opracowany przez Seweryna hr. Uruskiego, przy współudziale Adama Amilkara Kosińskiego, wykończony i uzupełniony przez Aleksandra Włodarskiego, wydany staraniem i kosztem córek autora – Tom XIII – Warszawa 1916 –
Strona 307:

" Piasecki h. Janina. Senator w rodzinie, Paweł, biskup kamieniecki 1628 r., chełmski 1640 r., a przemyślski 1644 r., um. 1649 r.

Stara małopolska rodzina, pierwotnie pisała się z Janowic, lecz gdy jeden z niej dostał w nagrodę zasług wieś Piaseczno w pow. sandomierskim, od niej wziął nazwisko Piasecki; jego potomkowie licznie rozrodzeni już w XVI stuleciu rozdzielili się na trzy linje: a) Linja na Piasecznie w Sandomierskiem, b.) Linja Florjana (Florjan, dziedzic Orynina i na Piasecznie i Jan, bracia rodzeni 1560 r.; z nich Jan, dzielny wojownik, służył wojskowo na Kozaczyźnie z Ks. Dymitrem Wiśniowieckim, ~~c) Linja litewska~~ a wzięty z nim do niewoli przez Turków, gdy się nie chciał wyrzec wiary chrześcijańskiej, wrzucony na haki, zakończył życie) c) Linja litewska

Z Linji Florjana:

Jan Piasecki
dziedzic Rzuchowa i Kroczowa,
stolnik lubelski, podpisał elekcję 1674 r.
z wojew. sandomierskiem.
Żona: Justyna Podleska

Anna – za Mikułowskim chorążym witkowieckim
Ignacy – elektor 1697 r. z wojew. sandom.
Józef
Antoni – Żona 1° v. Teresa Zakrzewska 2° v. Konstancja Janowska
Mikołaj
Wojciech – ostatni syn Jana, elektor 1697 z woj. lubelsk.

Bogusław
Andrzej – Kanclerz krakowski, proboszcz dunajewski, deputat na Trybunał Koronny 1725 r.
Seweryn – de Piaseczno P. Bonorum Jasice possessor (1740)
Roch – Ks. Reformat
Marcin – ż. Barbara de Hadziewicz – patrz akta z r. 1740
Jan – zw. Skoczylas, dziedzic dóbr Piaski Ziemiańskie w par. Krasnosławskim. Żona: Anna Kryska

Wojciech
Tomasz
Żona: Justyna Orzechowska

Józef i Benedykt – podpor. wojsk polskich, wylegitymowany w Król. 1842 r. ~~Obrzysz~~

Krystyna P. – za Janem Malinowskim
Karol Mali[nowski] – urodzony 2/11 1754 r. w [illegible] Wylegit. w Gal. Zach. w 1806 r. – Józef M., Władysław M., Stefan Mal.
Wojciech M., Antonina – zmarli bezpot.

Józef – ż. Katarzyna Stawska
Stanisław
Paweł-Jakób – 1753, ochrzczony w par. Tarnogóra
Maciej-[illegible] – 1760 r., ochrzczony w par. Tarnogóra
Wylegitymowani w Gal. Zach. 1804 r.

645.

Akta rodzinne: Testament Antoniego Piaseckiego – Solec 7/6 1787 r.

Akt z 22/11 1740 in Castro Sand.: „Generosus Franciscus Podczaski et Barbara primarum olim Gsi. Martini Piasecki, secundarum ac praesens nuptiarum ejusdem Generosi ~~Martini~~ Francisci Podczaski consors, tum Generosa Christina Piasecka dicti olim Gsi. Martini Piasecki et cum praenominata Barbara ad praesens Podczaska ex primo connubio procreata filia . . . Generosum Severinum de Piaseczno Piasecki, bonorum villae Jasice binarum sortium in debito possessorem . . . "

Drugi akt z r. 1740 in castro Sandom.: „ Gsus Franciscus Podczaski suo et Gsae. Barbarae de Hadziewicze, primarum olim Gsi. Martini Piasecki, secundarum vero ad praesens nuptiarum sui comparentis consortis derelictae dominae advitalitatis et Gsus. Dominus Severinus de Piaseczno Piasecki (Bonorum Peczyce Major et aliorum tum in Palatinatu et districtu praesenti Sandomiriensi consistentium haeres et actualis Possessor), frater germanus, Gsae vero Christinae, ejusdem olim Generosi Martini Piasecki ~~dicti olim Gsi. Martini Piasecki~~ cum praenominata Gsa. Barbara de Hadziewicze ad praesens secundo voto Podczaska procreatae filiae Patruus Germanus – Meum. Nicolaum de Żebry Laskowski, pocillatorem Żytomiriensem de summa 5857 f. p. quietant et in continenti Gsus. Piasecki Gsis. Podczaskie eandem summam supran. sup. Bonis Peczyce Major inscribit.

Akt. z 10/8 1754: Magnifici Joannes in Malinowa Kalnica Malinowski et Christina de Piaseckie conjuges, Thesaurarii Podlachiae, Meum. Adalbertum Laskowski, Venatorum Zytomiriensem ac alios p. T. O. Lublinens. citant"

Akt. bardzo zniszczony z r. 1754 (1767?) wymienia Salomeę Piasecką i Justynę z Olszewskich Piasecką.

Akt. z r. 1761 – in Castro Sand.: Ex parte Mci. Joannis Malinowski Thesaurarii Podlachiae contra Mcos. Mikutowskie Conjuges Dapifer Rzeczycam. – Relatio".

Akt z r. 1762 – in Castro Sand.: „Gsus. Remigianus Jaźmiński, Gsae. Salomeae de Piaseckie, consortis suae legitimae Maritus, suo et Gsae. ejusdem consortis suae nomine, in et contra Relictam ac Successores olim Gsi. Josephi Życzyński Bonorum Peczyce Haeredis – manifestatur."

Akt z r. 1778 – in Castro Sand.: Gsus. Franciscus Olszewski nomine Gsae Justinae de Piaseckie, consortis suae legitimae, in rem et Personam Mci. Joannis Malinowski Thesaurarii Podlachiae, summam pro pretio sorti in Bonis Niekisiałka a Mco. Malinowski levatam Eidem Gsae. consorti suae inscribit."

Zapisek z r. 1778: W sprawie W. W. Sukcessorów Seweryna Piaseckiego od Wielmożnego Jana Malinowskiego Skarbnika podlaskiego, odebrałem 3496, na co się podpisuję ręką swoją własną. Data w Radomiu pod bytność sądów ziemskich, dnia 22 miesiąca Lutego 1778. W Lisowski T. Z. R.

Akt. in Castro Radomiensi 1783: „Ad Instantiam Instigatoris Judicii Necnon ejusque delatoris – Mgcorum Joannis Malinowski, Thes. Podlachiae, olim Mcae. Christina Piasecka superstitis Mariti Parentis, tum Caroli, Adalberti et Antoninae, Filiorum et Filiae, cum dicta olim Mgca. Christina Piasecka procreatorum – Jos. Świdzińskie, Damiani idic p. Judicio Tribunal. Regni Lublini – Relatio."

Actum in Castro Radomiensi 1784: „Coram castren. Capitan. Radom. Actis comparens personaliter Mcus. Antonius Piasecki, Ensifer Livoniae, Bonorum Lipa Krępa in Palat. Sand., districtu vero Radom. consistentium, obligatorie praesens – recognovit – quia ipse Generosae Theclae Mazarakówna, virgini innuptae, generosi Antonii Mazaraki filiae et ipsius successoribus, summam quatuor milium florenorum polonicalium modo simplicio debiti in et supra bonis suis generaliter omnibus et praecipue super summam quinquaginta flor. Polonic. bonis suprascriptio Lipa Krępa modo obligatorio inhaerente, inscribit, obligat et assecurat, eandemque post sera fata sua sui recognosc., quam charissimae consortis suae Magnificae Theresiae de Żakrzewskie Piasecka . . . .

Żernicki – der Polnische Adel: Hadziewicz – Kappen dziewiana – Russ. wojew., bajew. Sendomierz 1764. Sie stammen aus Griechenland, erhielten 1654 das Poln. Indigenat. Sie wurden 178.. in die Adelsmatrikel von Galizien eingetragen, erhielten 1790 den galiz. Freiherrnstand, Führten um 1825 in Polen den Adelsbeweis.

Act. in Castro Sand. 1701.: Gsa. Agnes Okulska, olim Gsi. Jacobi Piasecki consors, relicta vidua, ab eadem que marito suo Tuscianu Domina rec non Bonorum. Praedii Certi Kamionica dicti, prope oppidum Zagórz haeredissa, sanaq. recognovit, quia: — — !"

Działo się w Sandomierzu, dnia 4go Grudnia 1740.: „Reskrypt Mu JMPana Seweryna Piaseckiego od JMo. Pana Stanisława Krzemkowskiego na jedenaście Oszacowanych złotych. Działo się w Sandomierzu 4/12 1740."

Actum in Castro Sand. A. D. 1767.: „Comparens personaliter Mens. Joannes de Malinowa-Kalnica Malinowski - Jkes. Pod., bonorum villae Niekisiałka et Żółczyce cum attinentiis hic in Palat. et Distr. praes. Sandom. consistentium Haeres et actualis Possessor - Magnificae Mariannae Dąbrowska, olim Mgeorum Josephi Zerdo Dąbrowski, Jkes. Rasanensis et Barbarae de domo Szczepanowska, conjugum Legitimorum filiae, virgini innuptae, Deo dante futurae Consorti suae sui - 4000 fl. super Bonis suis Inscribit."

Akta rodzinne: Testament Antoniego Piaseckiego – Solec 7/6 1787 r.

Akt z 22/11 1740 in Castro Sand.: „Generosus Franciscus Podczaski et Barbara primarum olim Gsi. Martini Piasecki, secundarum ac praesens nuptiarum ejusdem Generosi ~~Martini~~ Francisci Podczaski consors, tum Generosa Christina Piasecka dicti olim Gsi. Martini Piasecki et cum praenominata Barbara ad praesens Podczaska ex primo connubio procreata filia .... Generosum Severinum de Piaseczno Piasecki, Bonorum villae Jasice binarum sortium in debito processorem ....."

Drugi akt z r. 1740 in Castro Sandom.: „Gsus Franciscus Podczaski suo et Gsae. Barbarae de Harkiewicze, primarum olim Gsi. Martini Piasecki, secundarum vero ad praesens nuptiarum sui comparentis consortis derelictae dominae advitalitatis et Gsus. Dominus Severinus de Piaseczno Piasecki (Bonorum Pełczyce Major et aliorum tum in Palatinatu et districtu praesenti Sandomiriensi consistentium haeres et actualis Possessor), frater germanus, Gsae vero Christinae, ejusdem olim Generosi Martini Piasecki ~~dicti olim Gsi. Martini Piasecki~~ cum praenominata Gsa. Barbara de Harkiewicze ad praesens secundo voto Podczaska procreatae filiae, Patruus Germanus – Mcum. Nicolaum de Żebry Laskowski, Pocillatorem Żytomiriensem de summa 5857 f. p. quietant et in continenti Gsus. Piasecki Gsis. Podczaskie eandem summam supran. sup. Bonis Pełczyce Major inscribit."

Akt. z 10/8 1754: „Magnifici Joannes in Malinowa Kalnica Malinowski et Christina de Piaseckie conjuges, Thesaurarii Podlachiae, Mcum. Adalbertum Laskowski, Venatorum Żytomiriensem ac alios p. J. O. Lublinens. citant"

.... (1762) wspomina Salomeę Piasecką i Justynę z Olszew-

Act. in Castro Sand. 1701.: Gsa. Agnes Okulska, olim Gsi. Jacobi Piasecki consors, relicta vidua, ab eadem quo marito suo Juriam Domina usu vero bonorum. Baldii(?) Certi Kamilnica dicti, prope oppidum Zagórz haeredissa, sama(?) ę recognovit, quia: ———.!"

Działo się w Sandomierzu, dnia 4go Grudnia 1740 r.: „Reskrypt dla JMPana Seweryna Piaseckiego od JMo. Pana Stanisława Krzemkowskiego na jedenaście Czerwonych złotych. Działo się w Sandomierzu 4/12 1740."

Actum in Castro Sand. A. D. 1767.: „Comparens personaliter Mcus. Joannes de Malinowa-Kalnica Malinowski – Thes. Podl., Bonorum villae Piekiszówka et Żółczyce cum attinentiis hic in Palat. et distr. praes. Sandom. consistentium Haeres et actualis Possessor – Magnificae Mariannae Dąbrowska, olim Mgcorum Josephi Żerdo Dąbrowski, Thes. Arsanensis(?) et Barbarae de domo Szczepanowska, conjugum Legitimorum filiae, virgini innuptae, Deo dante futurae Consorti ~~suae~~ sui – 4000 f. p. super Bonis suis inscribit."

65.

40

Actum in Castro Radomiensi Feria Tertia post dominicam Sexagesimae proxima videlicet die decima Septima Mensis Februarii Anno domini 1784.

Coram Castren. Capit. Radomiens. actis comparens Personaliter Magnificus Antonius Piasecki Ensifer Livoniae Bonorum Lipa Kępa in Palatinatu Sandomir. districtu vero Radomiensi consistentium obligatorius Possessor sanus &c Recedendo &c Recognovit. Quia ipse Generosae Theclae Mazarakówna Virgini innuptae Generosi Antonii Mazaraki Filiae et ipsius successoribus summam Quatuor Milium Florenorum polonicalium modo simplicis debiti, in et super bonis suis generaliter omnibus et praecipue super summa Quinquaginta Floren. Pol. bonis suprascriptis Lipa Kępa modo obligatorio inhaerenti inscribit, obligat et assecurat eandemque post sera fata, tam in Recognosc. quam charissimae consortis suae Magnificae Theresiae de Zakrzewskie Piasecka subsequenda de Bonis iisdem summaq. mentionata, persoluturos successores sui et Bonorum Suprascriptorum haeredes obstringit at eadem q. in casu non evolutionis Provisionem annuatim in post pensandam assecurat. Idq. sub radio similis summae. Pro quo Forum Officii praesent. aut Iudicii Iuris. Radomien ad

respondendum sibi et suis successoribus assignat. Hac sua personali recognitione ad praemissa omnia et singula mediante.

Ex act. ci. Capit.
Radom. rescript.
Wydano dnia 9. Octobra
1810 Piotr Wolski
P. Rad.

Magnificus Antonius Piasecki Ensifer Livoniae Gnosae. Theclae Mazarakówna Virgini inmptas summam 4000 -- Inscribit
In Castro Radomiensi A. D.
1784.

Jan Malinowski był 2° v. ożeniony z Marjanną Żądło Dąbrowską, córką Józefa Żądło Dąbrowskiego skarbnika Roż[ańskiego] i Barbary z Szczepanowskich.

Herbarz Łodzia-Czarnieckiego podaje 23 rozmaite rodziny Dąbrowskich o herbach: Belina wł., Abdank, Dąbrowa, Dołęga, Drogosław, Godziemba, Jastrzembiec w wojew. sandomierskiem, Jelita, Junosza, Korab, Korczak, Kuszaba, Nałęcz, Ogończyk, Poraj, Radwan, Rawicz, Ślepowron, Szeliga, Trzy moździerze, Zagłoba.

Ł.-Czarn.: Dąbrowski h. Radwan w ziemi warszawskiej. Jan miecznik rożański i Adam Żądło Dąbrowscy w ziemi rożańskiej pisali się na elekcję Jana III, Maciej i Marcin na Władysława IV. Jan z ziemi nurskiej na Jana Kazimierza. Kazimierz w ziemi warszawskiej 1674. Niesiecki. – Stanisław Żądło Dąbrowski w z. warszawskiej w Regułach mający dziedziczną własność, zostawił córkę jedyną.

Akt z r. 1767 – in Castro Sand: „Comparens personaliter Mus. Joannes de Malinowa Kalnica Malinowski, Thesaurarius Podlachiae, Bonorum villae Piekisiadka et Żółczyce cum attinentiis, hic in Palat. et distr. peaes. Sand. consistentium Haeres et actualis Possessor Meae. Mariannae Dąbrowska, olim Mgrorum. Josephi Zgdło Dąbrowski, Thesaurarii Rosanensis et Barbarae de domo Szczepanowska, conjugum legitimorum Filiae, virgini Inmptae, Deo dante futurae Consorti sui – 4000 fl. super Bonis suis Inscribit."

Jan Malinowski był 3o v. ożeniony z Cho-
mętowską

Herbarz Łozki-Czarnieckiego przytacza 5 rodzin Chomętowskich: Ch. h. Bończa, którzy od Lochów z Chomętowa swój początek biorą, Chomętowskich h. Lis w sandomierskiem wojew., Ch. h. Oksza na Rusi, Ch. h. Paraj, Ch. h. Prus 1mo w płockiem wojew. i Prusiech.

Herb. Łakie-Czarnicki: „Chomętowski h. Lis. W sandomierskiem woj. dom starożytny pod imieniem Pierzynogów, czego dowodem jest list Zygmunta I. potem od Chomętowa Chomętowskich przezwisko sobie przywłaszczył. Stanisław z Chyckiej urodzony osiadł na Rusi. Marcin z Rusieckiej urodzony walczący z Stefanem Batorym pod Gdańskiem rycerz. Aleksander mężnie przeciw Moskwie stawając na placu poległ. Marcin z Święcickiej urodzony brat stryjeczny pierwszego, pułkownik bracławski, z chorągwią swoją Kraków nie odstępując nieprzyjacielowi oraz z wielką

synowcami swemi pod Sasowym Rogiem w Radoszczach zginął. Siostry jego, jedna z Janem Miatelskim żyła, druga zakonnica w Busku; zostawił jednak chwały swojej sukcesora syna Stanisława. Ten będąc sędzią najpierwszym po wielu heroicznego animuszu dowodach, krwią i życiem miłości Ojczyzny przypłacił. Jego syn z Mochowskiej chorążanki koronnej, Marcin wojewoda mazowiecki, który pod Bukowiną mężnie wytrzymał nieprzyjacielskie najazdy, umarł r. 1706.; miał on podobno brata Jakóba kasztelana czechowskiego, z którego dwóch synów i córka z Popielem zręczona. Jego zaś z Wierzbowskiej, wojewodzianki sieradzkiej syn Stanisław, starosta jeszcze radomski, zwoleński, złotoryjski, i drohobycki, posłował na różne sejmy, został potem marszałkiem skonfederowanego Augustowi II i rzeczypospolitej wojska, z którem Kalborg od Szwedów oswobadzał, na kilku miejscach, ale szczęśliwie pod górę

Świętokrzyską i Częstochowską szczególnie tego nieprzyjaciela gromił, wziął potem po ojcu mazowieckie województwo, którego w 1716 ustąpił, dla laski mniejszej koronnej, atoli w tymże samym roku wrócił się do tegoż samego krzesła, wziąwszy potem buławę polną kor.; dwie legacje odprawił z niemałym kosztem, z niemniejszą mienia swego stratą i ojczyzny ukontentowaniem, pierwszą do Porty Ottomańskiej; drugą do Piotra Aleksandra, umarł w r. 1728.

Do tegoż domu należą Tomasz, Stanisław, Marcin, Jakób, Stefan, Wojciech, którzy w r. 1633 kwitnęli w sandomierskiem. Niesiecki. — Florjan Pierzyna Chomętowski skarbnik z. stężyckiej, Tomasz cześnik czernichowski, pisali się na elekcję St. Augusta z woj. sandomierskiem. Stefan wojski stężycki żył 1786 r. Wielądko.

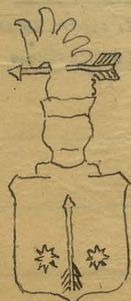
— W r. 1778 Franciszek kanonik przemyski. — Stefan wojski pilznieński, (ten sam był posłem stężyckim na sejm r. 1773). Antoni podstaroś-ci nowogrodzki. Krasicki. — Niewiadomo do ja-

tiego herbu należą Chomętowscy w Prusach wschodnich, o których pisze Kneschke, mówiąc iż posiadali dobra Grossnappern i Trampeln, a dalsze Chomentowscy w Galicji osiedli, którzy się piszą z Chomentowa.

Karol Malinowski był ożeniony z Franciszką z Mazarakich

Herbarz Żychlińskiego-Czarnieckiego podaje:
„ Mazaraki Jan, o którym konstyt. 1678, był posłem od króla Jana III do Persji, miał za żonę Konstancję Krauszczównę Tamczankę inflancką. (Niesiecki)"
„ Mazaraki h. Newlin. Józef, Stanisław, Franciszek, Jan, Ludwik i Wincenty ostrowski Stanów — wyjęli przyznanie starożytnego szlachectwa w sądzie gr. trembowelskim r. 1782, to samo Karol syn Kazimierza, Franciszek syn Jana, Teodor i Julian synowie Michała, Aleksander syn Floryana, Leonard i Kazimierz synowie Karola i Władimir syn Teodora, ale ci w Heroldji Król. polsk."

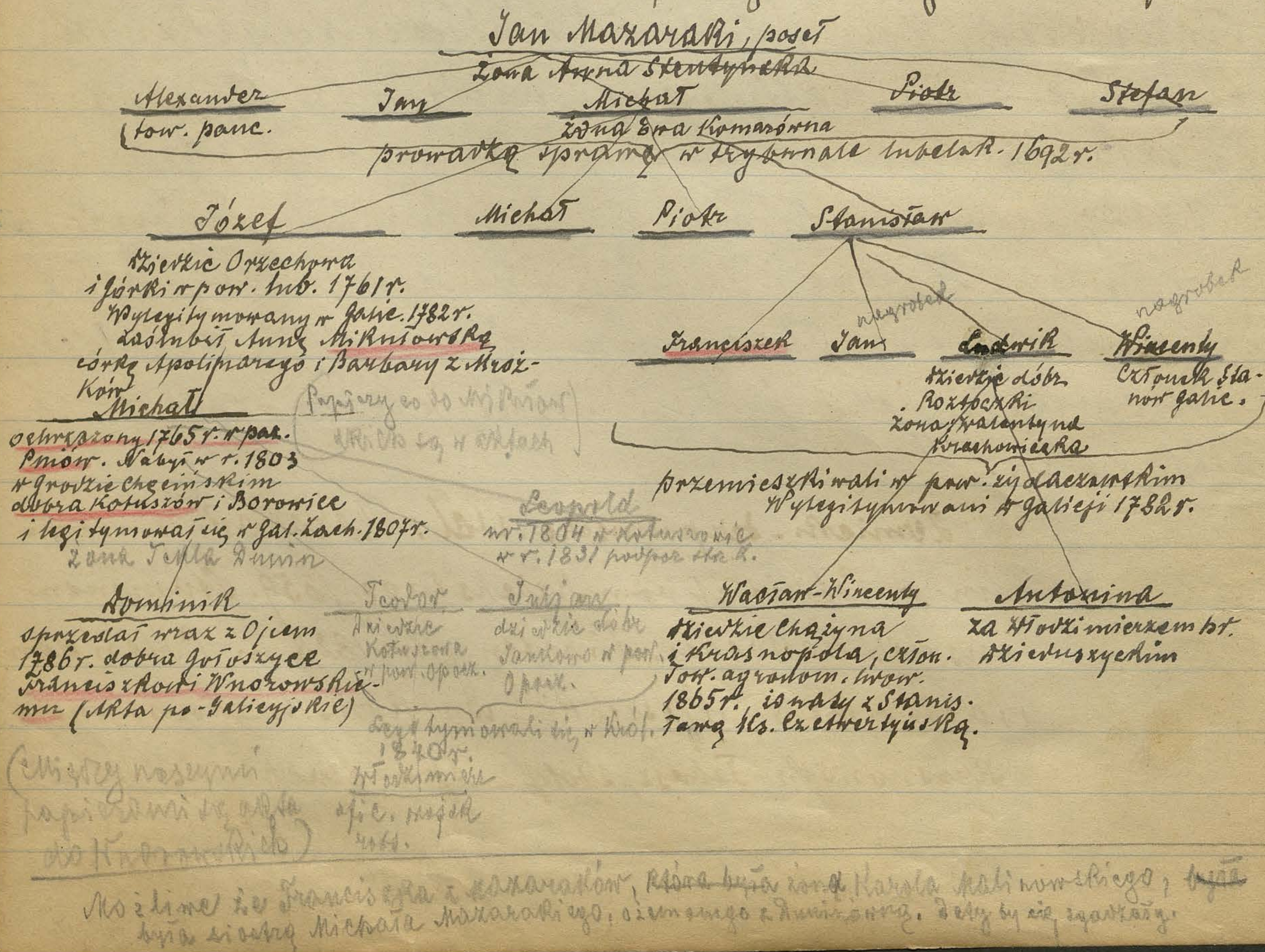
Żernicki - der polnische Adel: Mazaraki W. Newlin - Nobilitirt vom Reichstage 1659. Stammen aus der Wallachei. Führten um 1825 in Polen den Adelsbeweis (Niesiecki - Borkowski - Konstytucja - Krasnowski - Tabasz, Adolf - Spis szlachty Król. Pol.)

Odpis monografji rodziny Mazaraków h. Newlin przez Uruskiego patrz w Tomie IV str. 107 do 110, a odpis monografji z Rocznika Szlachty Polskiej Borkowskiego, patrz w Tomie V, str. 89-92.

Według Borkowskiego rodzina Mazaraków jest pochodzenia wołoskiego (tak samo podaje Żerniecki), z której Jan poseł wielki polski do Persji 1678 r.

Genealogja Mazaraków h. Newlin, podług Uruskiego - Tom X ex 1913:

Adres z „Łańcuszka Club National de Prospérité":

Jadwiga Makarska – p. Wyrzysk, majątek Bagdad, Wielkopolska.

82.

Wysocki.

1785 die 30. Martii - Visliciae coram actis terrestribus. Mci Josephus Wysocki Thesaurarius Magdeburgensis, olim Mcos Casimiri et Constantiae de Zawadzkie conjugum filius, olim vero Mcos Thomae Wysocki et Helisabethis de Wosliny conjugum nepos ab una, atque Thecla de Goluchowskie, Mcos Stephani de Goluchow Goluchowski, Dapiferi districtus Vislicensis et Magdalenae de Łabędzkie conjugum filia, olim vero Mcos Samuelis Goluchowski Dapiferi Kijoviae et Ludovicae de Dembickie conjugum neptis, conjuges, advitalitatem sibi inscribunt.

Tabula kraj. we Lwowie Pact. nov. 10 pag. 178.

Erazm, Benedykt
Józef Malinowski był ożeniony z Teresą Wysocką h. Leliwa, której matką była Gołuchowska Tekla h. Leliwa

Odpis

Aktu małżeństwa między Józefem, Erazmem, Benedyktem Malinowskim a Teresą z Wysockich:

„Nr. 21. – Roku Tysiąc ośmset ośmnastego dnia trzynastego miesiąca października Przed Nami Plebanem Momińskim Urzędnikiem Cywilnym gminy Momińskiej Powiatu Opatowskiego, województwa Sandomierskiego stawił się W. Józef Malinowski, na mocy dekretu Trybunału pierwszej Instancji Województwa Sandomierskiego z dnia dwudziestego miesiąca Grudnia, który w oryginale przed nami składa pt lit. S rozwiedziony z pierwszą żoną Wielmożną Maryanną z Mroleskich Malinowską. Tudzież składa akt przed nami ogłoszenia tegoż rozwodu

przez Urzędnika stanu Cywilnego okręgu Radomskiego Województwa Lauremiewskie-go z dnia piątego miesiąca Maja Tysiąc ośmset siedemnastego roku p. lit. t, mającej podług złożonej przed Nami metryki, wyjętej z Ksiąg Kościoła Parafjalnego Zawkowice p. lit. u lat trzydzieści cztery w wsi Nikisiałce dziedziczonej zamieszkałą, wczego W. Karola Malinowskiego, który już nie żyje, co udowodnia złożona przed Nami metryka, wyjęta z Ksiąg Konwentu Opatowskiego O.O. Bernardynów, jako pod lit. w / i Franciszki z Mazarackich, która także już nie żyje, czego dowodem złożona przed Nami metryka wyjęta z Ksiąg Konwentu O.O. Reformatów w Sandomierzu, jako pod lit x. Rodziców prawych syn, przy asystencji przydanego sobie opiekuna J. W. Józefa Roklewskiego Sędziego Pokoju Obwodu Adamowskiego Opatowskiego, mającego lat 70

w wsi Skrzeszynie zamieszkałego. Tudzież stawi-
ła się Wielmożna Teressa Wysocka panna, mająca
podług złożonej przed Nami metryki wyjętej z Ksiąg
Kościoła parafjalnego Tarnowskiego w Galicji
Austryjackiej lat dwadzieścia pięć Lit. Y. w wsi
Zarbaczu przy JWW. Łubkowskich zamieszkała
niegdyś W. Józefa Wysockiego, byłego dziedzica wsi
Przeczmody, który już nie żyje, czego dowodem złożo-
na przed nami metryka, wyjęta z Ksiąg Kościoła Parafjalne-
go Gołuszewice w Galicji Austryjackiej pod Lit. Z. i Te-
kli z Gołuchowskich, która już także nie żyje, co
stwierdza złożona przed Nami metryka wyjęta
z Ksiąg Kościoła Parafjalnego Wilkowice Galicji
Austryjackiej Rodziców prawnych córka, przy obecności
opiekuna Wielmożnego Kajetana Łubkowskiego wsi
Glinki dziedzica w Galicji Austr. tamże zamieszkałego,
mającego lat 46. Strony stawające żądają, abyśmy
do uroczystego między niemi aktu małżeństwa przystąpili
którego zapowiedzi wygłoszone zostały przed drzwiami głó-
wnemi domu naszego Gminnego t.j. pierwsza dnia 30go
mies. sierpnia a druga dnia 6go mies. września b.r. o godz.
12ej w poł., gdy o żadnem tamowaniu wzmiankowanego mał-
żeństwa nie jest nam doniesienie, a obecyodzący Ofic-

Zamianie na związek Małżeństwa niniejszem zeznawają
Przychylając się żądaniu do zezwania Stron po przeczytaniu wszyst-
kich wyżej wymienionych papierów i Działu szóstego
Kodeksu cywilnego w Tytule o Małżeństwie, z których
okazuje się, iż się wszystkim formalnościom zadosyćstało;
zapytaliśmy się przyszłego małżonka i przyszłej małżon-
ki, czyli chcą połączyć się z sobą związkiem małżeńskim,
na co gdy każde ~~z osobna~~ z nich oddzielnie odpowiedzia-
ło iż takaż jest ich wola. Ogłaszamy więc w imieniu pra-
wa iż W. Józef Malinowski Rewizor i Wielmożna Te-
reska Wysocka panna są połączeni z sobą węzłem mał-
żeństwa, czego akt spisaliśmy w przytomności W. Jó-
zefa Reklewskiego, Lekarza [illegible], mającego lat 70 w wsi
Chrościnie zamieszkałego, i Wielmożnego Stanisława Łub-
kowskiego, Radcy Wojew. Sandomierskiego, wsi Janka-
cza dziedzica Łaznie zamieszkałego, mającego lat 36,
również W. Józefa Gołuchowskiego Szambelana, mają-
cego lat 62 w wsi Skrzynkach w Galicji Austr. zamiesz-
kałego, rodzonego brata zaślubionej i W. Tomasza
Zordana w wsi Wielgomie zamieszkałego lat 69
mającego (=) X. Dziekanowicz P. M. Urz. Cyw.
(=) Józef Reklewski, jako świadek. (=) Stanisław
Łubkowski (=) Józef z Wielkiego Gołuchowa Gołu-
chowski, jako świadek podpisuje; (=) Tomasz
Zordan jako świadek podpisuje.

L. S. Stempel na lokap podpis.

ślad pieczęci wyjętej przez mojego Ojca.

Stanisław, Grzegórz, Konstanty Malinowski był ożeniony z Anielą z Schültzów h. wł.

Odpis metryki chrztu mojej matki Anieli z Schültzów Malinowskiej:

„Администраторъ Служевскаго Прихода объявляетъ что въ книгахъ Гражданскаго прихода находится за 1840 годъ подъ Nr. 150 слѣдующiй актъ о рожденiи.

Służewiec. Działo się w Służewie dnia czternastego Października, tysiąc ośmset czterdziestego roku, o godzinie pół do czwartej po południu. Stawiła się Wielmożna Elżbieta z Klazenbachów Köhlerowa, wdowa, obywatelka miasta Warszawy, tamże w Warszawie przy ulicy Senatorskiej w Pałacu Obrowskich zamieszkała, lat pięćdziesiąt siedem mająca, w obecności Jaśnie Wielmożnego Karola Hübnera x), byłego Referendarza,

x) Szeliga-Żernicki: „Huebner - Patriziergeschlecht in Thorn. 1580, dann auch im Königreich Polen (Chronik von Thorn - Borkowski Spis)." Herbarz Lutia-Czarnieckiego: „Hübner Karol. Tak stoi wymieniany w Spisie szlachty Kr. Pol. 1851."

Rady Stanu Królestwa Polskiego Kawalera, różnych orderów, Possesora wsi Służewa, w Służewie zamieszkałego, lat czterdzieści siedem, tudzież Wielmożnego Józefa Odolskiego,x) Possesora dóbr Służewieckich, w Służewcu zamieszkałego, lat pięćdziesiąt mających, okazała nam dziecię płci żeńskiej, przy którego urodzeniu jako babka jego przytomną była a które urodziło się w Warszawie, dnia trzydziestego pierwszego Maja, Tysiąc osiemset trzydziestego ósmego Roku o godzinie dziesiątej wieczornej i które zaraz w domu dla słabości z wody ochrzczone zostało przez Ignacego Kierka Czaplickiego Gwardiana Księży Pijarów a dziś ceremonije chrztu świętego przez mnie niżej podpisanego dopełnione zostały, oświadczając, iż to dziecię jest

x) Szeliga-Żernicki: „Odolski - Wappen Korwin - Grosspolen, Russische Provinzen 1650. Führten um 1825 in Polen den Adelsbeweis (Sp. Ryc. Pol. - Bobrowicz - Ar. K. Pol.)

z małżonką Świętej pamięci Wielmożnego Francisz-
ka Schütz byłego pułkownika i obywate-
la Miasta Warszawy, Kawalera [illegible] Fran-
cuskiego, już zmarłego x), na ów czas lat sześć-
dziesiąt jeden mającego xx) i ślubnej żyjącej je-
go małżonki Wielmożnej Anny z Kellerów
Schütz, wdowy, lat czterdzieści cztery ma-
jącej, w Warszawie przy ulicy Senatorskiej
w Własnym Pałacu stale zamieszkałej, a na
teraz czasowo w Strzeżewcu mieszkającej;
Dzieciątku temu zaraz przy chrzcie Świę-
tym nadane zostało imię Aniela a ro-
dzicami jego chrzestnemi byli wyżej wspom-
niani: Józef Odalski i Wielmożna Helena
Zyzmańska xx) ze Strzeżewca. Akt ten stawa-
jącej i świadkom przeczytany przez nas-

x) Według Stanisława Łozy „Legja Honorowa w Polsce" – pułk. Schütz Franc. † 15. I 1840.

x) Szeliga-Żernicki: „Zyzmański – Wappen Strzeżewiec. Königreich Polen. Eingetragen um 1825 dort mit dem Wappen Strzeżewiec, das nicht beschrieben ist, in die Adelsmatrikel (Kr. M. Pol.)"

Wykaz Lubicz-Czarnieckiego: Zyzmański h. Strzeżewiec Józef, syn Wojciecha. Spis szlachty Kr. Pol. z r. 1851.

xx) Patrz str. 96 – Wypis z książki Stanisł. Łozy: Legja Honorowa w Polsce

mającej i świadków podpisany został. (pod-
pisano)

Ksiądz Jan Kuczkowski, Bartoszcz
Strużewski (=) Elżbieta Koehler !!
(=) Karol Hübner
(=) Józef Odelski

Z Strużemie 14/27 lutego 1911 roku
L. S. Stempel za 75 kop. Podpis . "

Notatki co do rodziny Polentz: Żychliński - Rocznik VIII z r. 1886:
Jan Potulicki, starosta borzechowski, pan na Potulicach, Złotowie i t. d.
był ożeniony z Katarzyną de Polentz, jak świadczy akt z r. 1685 r.,
oblatowany w r. 1765 w Relacjach Nakielskich folium 122. Miał z niej dwóch
synów: Jana Jakóba i Adama Wawrzyńca.

Bardzo starożytna to rodzina, pochodząca z Miśni, gdzie już
w XIII wieku była osiadła, skąd później przeniosła się do Prus i do
Brandenburgji. Piszą się Polentz i Pohlentz. Wydali wielu znakomi-
tszych brandenburgskich i saskich dygnitarzy i wojowników (Wen-
es Allg. Deutsches Adels-Lexicon praf. Dr. Ernest, Henryk,
Kneschke - Lipsk 1867 Tom VII str. 205-207)."

Odpis metryki chrztu ojca mojej matki pułkownika Franciszka Schütz:

„ Copia Vidimata

W Roku Tysiąc siedemset siedem-
1779 dziesiąt dziewiątym, dnia 15 Marca, urodził się Panu Janowi Fryderykowi Schütz urodzonemu w Zamku Braunschlingen w Turyngji: Syn spłodzony z Małżonką Swą Anną Antoniną z domu Plettlingin, urodzoną w Szczyszernie w Litwie, który dnia 17go m. i roku w tegoczesnym kościele ewangielickim ochrzczony został i Franciszek Wilhelm Krzysztof przezwanym został.

Kumowie byli następujący: Pan Jan Wilhelm Schütz i Pani Ludmiła Polenz,x) co wyjęte z Księgi Kościel-

---

x) Szeliga-Żernicki: „Polenz – Preussen 1525. W.: in blau 2 mit den Federn nach links gekehrte, sich halb deckende Adlerflügel, belegt mit kurzem silbernem Querbalken; Helmschmuck: ein wachsender, blau gekleideter Mann ohne Unterarme, auf dem Haupte eine Krone, über welcher ein Pfauenschwanz. Später auch Polenz und Polentz geschrieben. Dienten in

nej zgromadzenia Ewangielickiego W. A. C. i pieczęcią zgromadzenia potwierdzone zostało.

w Warszawie dnia 13 Januaria 1817.

Starsi i przełożeni zgromadzenia Ewangielickiego W. A. C. (podpisano) Samuel Bogumił Linde xx), Prezes Kolegium Kościelnego, Jerzy Jelzner Pastor Zboru Ewangielickiego W. A. C. Fryderyk Schwarnack, starszy zgromadzenia Ewangielickiego."

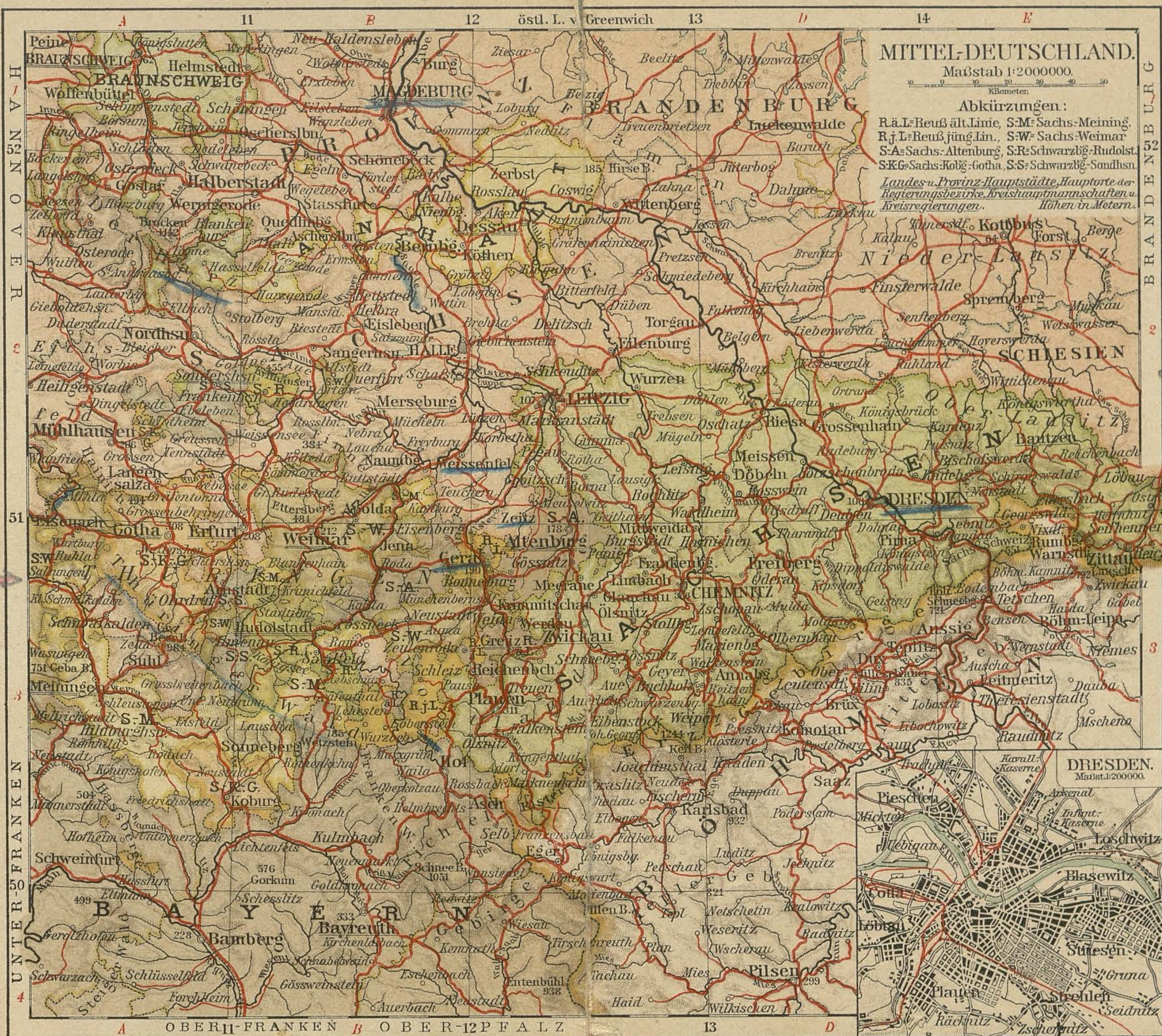
---

der preussischen Armee (Nies. – N. Siebm. – Arch. Königsb. – Mülv. Ehest. – Rangl. – Flanss – Schmitt Lesch. v. Stattm. – Kętrz.)."

xx) Linde (de) h. Stawnik (Herb. Czarnieckiego;) Samuel Bogumił. Tak star wymieniony w Spisie Szl. Kr. Pol. 1851. Jest to nasz znakomity filolog, syn Jana (urodzony w Toruniu 1771 + 1847), wyniesiony do ~~stanu~~ szlacheckiego za wielkie swoje zasługi.

Franciszek Schültz miał rodzoną siostrę Fryderykę zamężną Wolf. Zmarła w Dreźnie 23/12 1851 pozostał po niej spadek. (Jest akt z tego)

Nie jest wykluczone, że wymieniony w tym ekstrakcie (wtedy) (copia vidimata) Franciszka Schültza ojciec Jan Fryderyk – jest identyczny z Janem Fryderykiem Schültz, wymienionym przez Stanisława Łozę w książce „Legja Honorowa w Polsce" (Patrz str. 96 tego pamiętnika). Przyjmując rok urodzenia Jana Fryderyka wymienionego przez Łozę na r. 1753 – o ile się ożenił mając lat 25, to w r. urodzenia syna Franciszka t.j. w r. 1779 miałby lat 26 a w r. 1813 w Kodrgen jako kap. adj. maj. 4. p.p. odznaczony został orderem Legji Honor. franc. miałby lat 60.

MITTEL-DEUTSCHLAND.
Maßstab 1:2000000.
Kilometer.
Abkürzungen:
R.ä.L.= Reuß ält. Linie, S.M.= Sachs.-Meining.
R.j.L.= Reuß jüng. Lin., S.W.= Sachs.-Weimar
S.A.= Sachs.-Altenburg, S.R.= Schwarzbg.-Rudolst.
S.K.G.= Sachs.-Kobg.-Gotha, S.S.= Schwarzbg.-Sondhsn.
Landes- u. Provinz-Hauptstädte, Hauptorte der Regierungsbezirke, Kreishauptmannschaften u. Kreisregierungen. Höhen in Metern.
östl. L. v. Greenwich
HANNOVER
BRANDENBURG
UNTER-FRANKEN
OBER-FRANKEN
OBER-PFALZ
BRAUNSCHWEIG
PROVINZ
SACHSEN
ANHALT
SCHLESIEN
Nieder-Lausitz
Ober-Lausitz
BAYERN
BÖHMEN
Magdeburg
Halberstadt
Dessau
Wittenberg
Halle
Leipzig
Merseburg
Erfurt
Weimar
Gotha
Jena
Gera
Altenburg
Zwickau
Chemnitz
Freiberg
Dresden
Meissen
Bautzen
Zittau
Plauen
Hof
Eger
Karlsbad
Pilsen
Bamberg
Bayreuth
Koburg
Meiningen
Nordhausen
Mühlhausen
Eisenach
Torgau
Kottbus
Aussig
DRESDEN.
Maßstab 1:200000.
Pieschen
Loschwitz
Blasewitz
Cotta
Löbtau
Striesen
Gruna
Plauen
Strehlen
Seidnitz
Räcknitz
Zschernitz
Kartogr. Anst. v. G. Freytag & Berndt, Wien.

Turyngja - Kraina między Werrą a Saalą, lasem Turyngskim a Harcem.

Odpis metryki babki Anny z Köhlerów Schütz:

stempel na 75 kop. "

Настоятель
римско католическаго прихода
Св. Іоанна
въ Варшавѣ

Объявляетъ, что въ мѣстныхъ метрическихъ книгахъ за 1796 годъ на страницѣ 345 находится слѣдующій

Актъ о рожденіи

Anno Domini 1796 Mensis September die 1-ma. Ego Franciscus Wielicsko V.V. baptisavi infantem binnis. Annam Theresiam filiam Francisci Koehler et ~~Theresia~~ Magdalenae x). C. L. P. f. Godefridus Koehler et Theresia Grejbiels.

Городъ Варшава 29 ноября/12 декабря 1910

L.S. Podpis

x) a nie ma przekreślone jak z domu. W metryce ślubu mojej matki Anieli z Schützów, wypisanie jako jej babka Elżbieta z (nazwisko może przekreślone).

94.

56

Szanowny Panie!

W odpowiedzi na list Szanownego Pana niniejszem z przykrością powiadamiam Go, że wzmiankowanych metryk: chrztu Anny Antoniny Plettlingin ur. około 1758 r., która wyszła zamąż około r. 1778 za Jana Fryderyka Schützа, nie mogłem żadną miarą odszukać, również co do tego ślubu żadnej wiadomości nie napotkałem. Wobec tego przysłane 2 r. jeśli to Szanownemu Panu trafia do przekonania

94.

mogą być obrócone na odprawienie
Mszy św. za zdrowie Pana, lub
(gdy) natychmiast przestanę z
powrotem Szanownego Pana.
Czekam zatem odpowiedzi i łączę
wyrazy głębokiego szacunku i poważania

Ks. Jan Niecyporowicz
Proboszcz Szereszewski.

1911 roku 18/31 Stycznia
Szereszewo.

57

Najdroższa Babuniu!

W dzień Twych imienin winszuję Babci własnémi słowami, zdrowia i szczęścia. Choć nie umiem jeszcze dobrać słów żebym Ci mogła tak powinszować jakby wypadało, jednak mam nadzieję, że Babcia i to przyjmie, jako od przywiązanej wnuczki

Anieli Schütz.

dnia 19 Listopada 1847 r

(Elżbieta) – święto 19. listopada
czyli że babka była Elżbieta, a nie Magdalena

Odpis metryki małżeństwa pułkownika Franciszka Schütz z Anną Teresą z Koehlerów, zawarty w Warszawie w Parafji Św. Jana w r. 1817.

„Perillustris ac Reverendissimus Dominus Xaverius Szaniawski Can. ac Surrogatus Varsavien. habito Indulto Consistorii Varsavien. super omissione omnium bannorum ac tempore vetito praevio actu civili ac examine matrimonium mutuo libero consensu contractum. Nobiles Franciscum Vilhelmum Christophorum Schütz coelibem an. 38 et Annam Theresiam Koehler virginem an. 20 recepto ab eis clara et intelligibili voce juramento benedixit in praesentia mei Mathia Krzymowicz, Vice Decani Cathed. Vars. et Sponsorum Parochi ac Testium Nobilis Henrici Steckert*)

---

*) Szeliga-Żernicki: Stekert – Eingetragen in die Adelsmatrikel von Polen 1836, ohne Wappen (W. M. P.)

ac J. A. Domini Krzymoszewski Mecenatis in suprema Instantia Iudiciorum Regni Poloniae."

Warszawa 29 listop./12 grudnia 1910 r.

L. S. podpis.

xx) Uwaga do str. 89.

Stanisław Łoza: Legja Honorowa w Polsce 1803–1923. – Zamość 1923.

„1600. Schütz Franciszek – †15. I. 1840, szef bat. p. 3. p. K. 15.11–1808 – 22.455.

1601 – Schütz Jan Fryderyk, Kpt. adj. maj. p. 4. p. K. 23.10.1813 – 41.664."

Ponieważ według metryki chrztu dziadka Franciszka Schütza (Copia vidimata, wydana w roku jego ślubu – Warszawa 13. stycznia 1817 r.), który to chrzest odbył się w Warszawie w kościele Ewangielickim w dniu 17. marca 1779 r. – urodził się tenże w dniu 15. marca 1779 r.

Stanisław Łoza (Kierownik referatu orderów i odznaczeń w gabinecie ministra wojny w Warszawie), podaje w swej książce „Legja Honorowa w Polsce" – jako datę śmierci Franciszka Schütza: 15. I. 1840 r., wynika więc z tego, że w chwili śmierci miał lat 60 i 10 miesięcy. ~~[illegible]~~

Matka moja urodziła się w Warszawie 31. maja 1838 r. i zaraz w domu dla słabości z wody ochrzczoną została przez Ks. Czaplickiego ze Zgromadzenia Księży Pijarów. Dopiero w r. 1840, za swej bytności wraz z matką Anną Schütz w Służewcu u właściciela dóbr Służewieckich P. Józefa Odolskiego, ceremonja chrztu św. dopełnioną została w parafji w Służewie przez Ks. Jana Kruszakowskiego, Proboszcza Służewskiego – w dniu 14. października 1840 r. (Właścicielem Służewca był wówczas P. Karol Haeberer, Referendarz Rady Stanu Królestwa Polskiego, kawaler różnych orderów i ten wraz z Babką Elżbietą był obecny przy ceremonji chrztu) – Rodzicami chrzestnymi byli Pan Józef Odolski i Pani Helena Rzymańska. Porównując datę urodzin mojej matki t.j. 31. maja 1838 r. z datą śmierci Jej Ojca t.j. 15. I 1840 r. – widzi się, że miała w chwili śmierci Ojca 1 rok i 7½ mies. a w chwili chrztu z ceremonją Franciszek Schütz już nie żył od 9ciu miesięcy.

Wymieniony powyżej przez Stanisława Łozę Jan Fryderyk Schütz może jest Ojcem Franciszka Schütza, bo ojciec Franciszka (patrz metryka chrztu) był też Jan Fryderyk – ale na to nie ma ani dowodu, ani pewności.

Odpis aktu małżeństwa mego Ojca Władysława Malinowskiego z Aurelą z Schützów.

„Proboszcz Parafji Sº Jana
w Warszawie

Wiadomo czynimy iż w księgach miejscowych parafjalnych małżeństw z r. 1886 pod liczbą 79, znajduje się następujący

Akt Małżeństwa

Działo się w Warszawie dnia Dziewiętnastego Miesiąca Marca Tysiąc osiemset osiemdziesiątego szóstego roku o godzinie wpół do siódmej z południa. Wiadomo czynimy iż w obecności świadków Romana Łubkowskiego Radcy Stanu i Pana Nepomucena Bańkowskiego Emeryta, pełnoletnich, w Warszawie zamieszkałych na dniu dzisiejszym zawarte zostało Religijne i przez Księdza Melchjora Bulińskiego Kanonika Sandomierskiego, Professora Akademji Duchownej Rzymsko-Katolickiej (: w obecności podpisanego jako właściwego Proboszcza) pobłogosławione

Małżeństwo między Władysławem Grzegorzem Malinowskim, Kawalerem, obywatelem ziemskim we wsi Oszczowa, Parafji Horochów, Gubernji Wołyńskiej Cesarstwie Rossyjskiem, stale zamieszkałym, urodzonym we wsi Niekłosiatki małe, Gubernji Radomskiej z niegdy Józefa Malinowskiego, obywatela ziemskiego i Teresy z Wysockich Małżonków lat czterdzieści jeden mającym a Aurelją Schütz panną, córką niegdy Franciszka Schütz, byłego Pułkownika, byłych wojsk Polskich, i obywatela i żyjącej Anny z Köhlerów Małżonków w Warszawie zamieszkałej, urodzoną w Warszawie a chrzczoną w parafji Służewskiej, Gubernji Warszawskiej, lat dwadzieścia osiem mającą, w Warszawie przy ulicy Senatorskiej pod liczbą czterysta sześćdziesiąt w Parafji Świętego Jana przy Matce swej stale zamieszkałą. Małżeństwo to

poprzedziły trzy zapowiedzi ze strony za-
ślubionej w dniach: czternastym, dwudzies-
tym pierwszym i dwudziestym ósmym Stycz-
nia Roku bieżącego w Kościele Parafjalnym
Warszawskim Świętego Jana, ze strony
zaś zaślubionego w skutek udzielonego
indultu, przez Władzę Duchowną Djecezji
Łucko-Żytomierskiej pod dniem trzydziestym
grudnia Roku zeszłego za Numerem Ty-
siąc dwieście, dziewięćdziesiąt sześć, żadna
nie poprzedziła zapowiedź w właściwym
Kościele Parafji Horochów wyżej wymienio-
nej Djecezji. Tudzież dyspensa od przedmio-
tów ślubu postnych (: tempore vetito:) przez
Władzę Duchowną Archidjecezji Warszaw-
skiej pod dniem siedemnastym bieżącego
Miesiąca i roku udzielona. Tamowanie
Małżeństwa nie zaszło. Małżonkowie no-
wi oświadczają, iż nie zawarli umowy przed-
ślubnej. Niniejszy akt po odczytaniu onego
podpisanym, został przez Nas, wraz z Ojko-

stawającym, zaświadczonymi i świadkami (podpisano) Ks. Melchjor Buliński, Kanonik Sandomierski przystępujący Stanisław Malinowski - Aniela Schütz Roman Lutkowski - Jan Nep. Barkowski. X. Antoni Biernacki p.o. Proboszcza i Urzędn. Stanu Cywilnego

Zgodność niniejszego wypisu co do słowa poświadczam

w Warszawie dnia 23 Marca 1866 roku

L. S. X. Kasper Wittmann proboszcz i urzędn. Stanu cywilnego

101. 61

Świadectwa Nr. 9897
Dziennika 3° Nr. 72.499

Księgi Litera S.
Numer Metryki 1238

Heroldja Królestwa Polskiego.

Z mocy Artykułów 51 i 60 Prawa o Szlachectwie w Królestwie Polskiem zapadłego w roku 1836 rozpoznawszy dowody złożone przez Panią Annę Teresę (2ch imion) z Köhlerów Schütz i uznawszy takowe za dostateczne na zasadzie decyzji Ogólnego Zebrania departamentu Warszawskiego Rządzącego Senatu z dn. 7/19 Listopada roku 1845 opinję Heroldji zatwierdzającej, wydała niniejsze świadectwo jako Pani Anna Teresa Schütz ——— jest Szlachcianką Królestwa Polskiego wraz z dziećmi: Lucjanem Franciszkiem (2ch imion),
Ludwikiem Eugenjuszem (2ch imion);
Alfredem Henrykiem (2ch imion) synami, oraz Emilję Elżbietę (2ch imion),
Praxedę Annę (2ch imion)
i Anielę, córkami po niegdy Franciszku Schütz pozostałemi, oraz że

posiadanie tego stanu przez przodków od roku 1815 udowodniła.

W skutek czego Pani Schütz Anna Teresa — wpisaną być winna do Księgi Szlachty dziedzicznej, która nabyła tego stanu przed wyjściem wyżej wymienionego prawa. O czem Deputacja Szlachecka Guberni Warszawskiej Okręgu Mazowieckiego stosowne uwiadomienie otrzymała.

Świadectwo niniejsze z Podpisem Prezesa i Dyrektora Kancelarji Heroldji, opatrzone jej pieczęcią, wydane zostaje Pani Schütz Annie Teresie —

Działo się w Warszawie na posiedzeniu dnia 22 Grudnia / 3 Stycznia roku 1845/6

Wielki Mistrz dworu Jego Cesarsko Królewskiej Mości
Senator Członek Rady Administracyjnej
Prezes Heroldji Królestwa Polskiego
Maxymiljan Książę Jabłonowski

Radca Heroldji
Dyrektor Kancelarji
w zastępstwie sekretarz prezydjalny
Stronczyński

103. 62

"Spis Szlachty Królestwa Polskiego - Warszawa 1851 - w zaklszarni S. Orgelbranda" - podaje:
Anna Teresa z Köhlerów, wdowa po Franciszku (Schütz)
Lucjan Franciszek, syn Franciszka
Ludwik Eugenjusz, syn tegoż
Emilja Elżbieta, zamężna Lubkowska, córka tegoż
Praxeda Anna, zamężna Malinowska, " "
Aniela, córka tegoż."

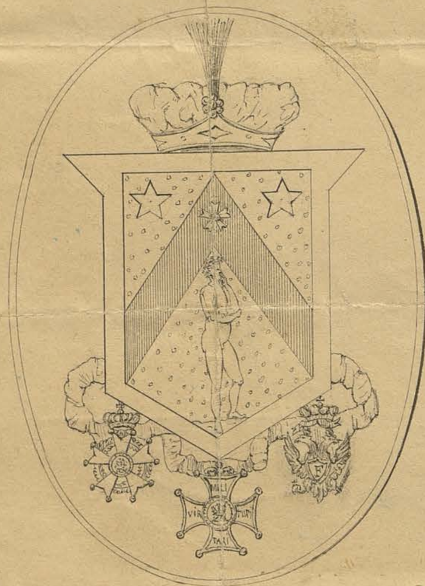
Odpisy napisów z tablic pomieszczonych w Kościele Św. Jana w Warszawie (wyl. Reformatów) - ś.p. Anny Schütz i Classenów.

ś. p.
Annie Schütz
zmarłej dn. 28 października 1867.
Ukochanej Matce
dzieci tę smutną pamiątkę poświęcają,
proszę o westchnienie za jej duszę.

Jan Jacob Klassen Ew. miasta St. W. umarł dnia 1. go sierpnia Roku Pańskiego 1793. Lat życia swego 60 mając. Proszę o Zdrowaś Marya.	Katarzyna Klassenowa obywatelka warszawska urodzona dn. 28. paźd. R. 1733 Zmarła dnia 6. paźdz. 1798 Proszę o Zdrowaś Marya

poniżej
Herb pułk.
Fr. Schütza

Le Chevalier Schüt:
ci devant
Colonel Français
Chev. de la Legion d'honneur de la Couronne
de Fer et de l'Ordre Mre de Pologne

63

105.

W. D. S.

|: Odpis :|

№ 1108

Virtuti Militari

Patent

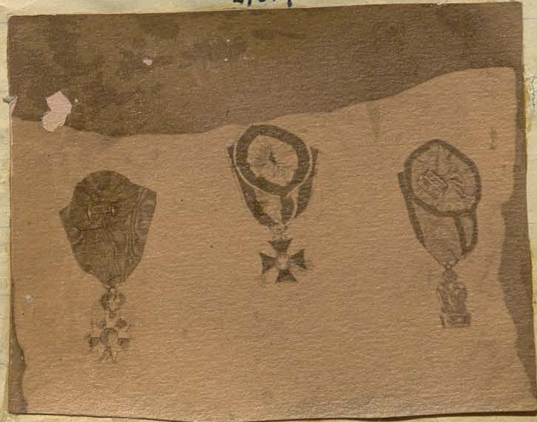
Fryderyk August
z Bożej Łaski Król Saski, Xiąże Warszawski

Chcąc dadź dowód publiczny Naszego Szacunku i Ukontentowania Ur. Franciszkowi Schütz Szefowi Batalionu w Pułku trzecim Legionu Nadwiślańskiego za iego postępowanie waleczne i patryotyczne daliśmy mu i ozdabiamy go Krzyżem Kawalera Orderu woyskowego Xięstwa Warszawskiego. A zatem używać będzie honorów wszystkich i korzyści jakie są i jakie będą mogły bydź przywiązanemi do tej ozdoby.

Dan w Warszawie, dnia 26° Mies. Listopada Roku 1810.

Minister woyny
Józef Xiąże Poniatowski

Ordery płk. Fr. Schütza:

Order virtuti Mil. złoty.

Order fr. Legji Hon.

Order włoski Żelaznej Korony

(: Odpis :)

64

Odejście

(przez Aleksandra Gałuszkę)

Lilje grają w wazonach wieczyste swe scherzo
w ścian białych dzwonach — w liljowych pieśniach
jak cień zawisa cicho, boleśnie nad sercem
smutna jak wieczność dusza Szopena.

Dziś wyniesiono trumnę — wspomnienie dalekie:
długi i twardy żywot święty dopełnieniem..
i ojca z napełnioną [illegible] tajemnicy pod wiekiem
Racz mu dać Panie w chwale wieczne odpocz-[illegible]

Z [illegible] okna [illegible] firanki [illegible]
drżą... Noszą tam żółte płonące gromnice..
Róże pną się ku oknu w zadumaniu [illegible]
nad tajemnicą śmierci: wszechmocnym [illegible] życiem..

Cisza na twarzach była tak ciężka jak ołów...
Lilje grają w wazonach wieczyste swe scherzo
w ścian białych dzwonach. Złotookwie (?) [illegible]
[illegible] lilji serca — ..

[illegible] 10/7 1925

106.

Wielmożnej Pannie
Zofji Malinowskiej
Z wyrazem głębokiego współczucia
w dniu pogrzebu Jej matki

Gaduska

Jaywice 10/7 925.

Wielmożnej Pannie

Zofji Malinowskiej

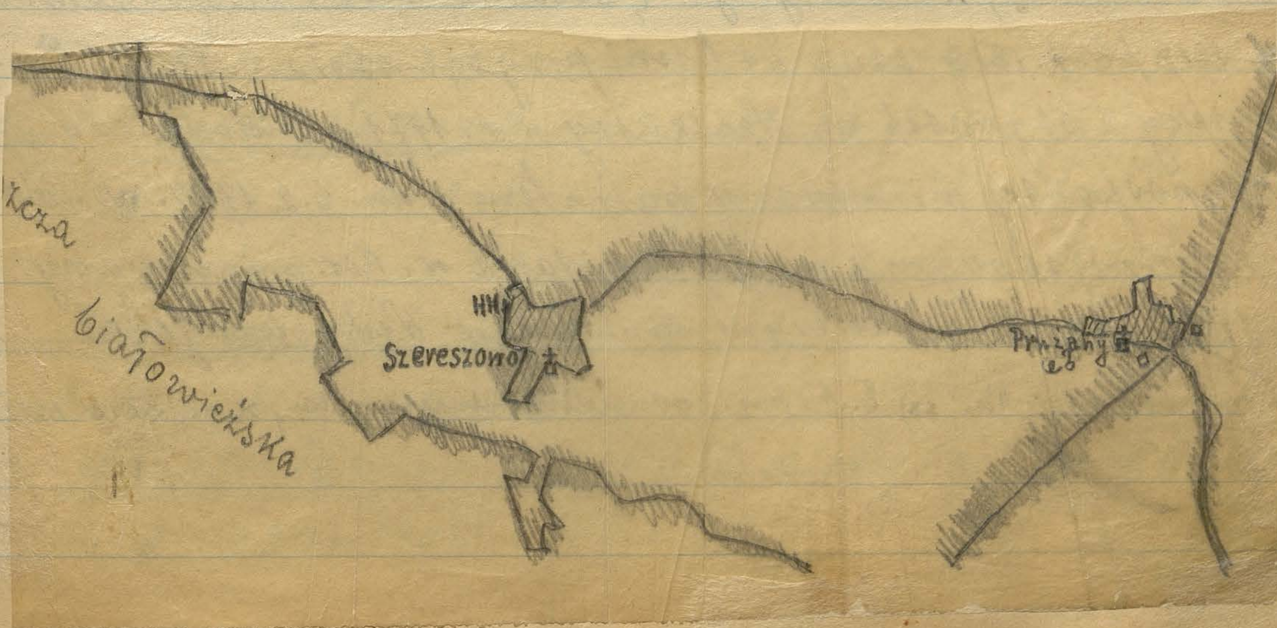
Z wyrazem głębokiego współczucia

w dniu pogrzebu Jej matki

Gadusska

Krynica 10/7 925.

Grodno
Niemen
Brańsk
Biels
Bołki
Pruiana
Szereszów
Kamieniec Litewski
Bug
Brześć
Terespol
Kobryń
Prypeć
Lublin
Piaseczno
0 10 20 30 40 50 60 70 80 90 100
Kilometry

Dosłowny odpis z książki Stanisława Łozy pod tytułem „Rodziny Polskie pochodzenia cudzoziemskiego, osiadłe w Warszawie i okolicach – tom IIgi – Wydawnictwo i Druk Zakładów Graficznych Gatewski i Dan – ~~Warszawa 1934~~:
z wizerunkami herbów, w wykonaniu Marconiego i St. Górniaka – Warszawa 1934:

11

Schütz
herbu własnego

Pochodzą z Saksonji.[x] Z nich:

Karol-Bogumił ur. 18.5.1741 w Dreźnie, zm. 15.1.1818 (E.A.[xx] 1818–22); x[xxx] z Chrystyaną Elżbietą Weber, ur. 1750, zm. 13.11.1818 (E.A. 1818–220). Do Polski przybył około r. 1765. Budowniczy i obywatel m. Warszawy w r. 1771. Budowniczym Rzeczypospolitej mianowany patentem z dn. 6.2.1784. Budowniczym wojskowym z rangą kapitana w. Kor. mianowany 20.11.1794. Był budowniczym Min. Spraw Wewnętrznych.

x) Patrz mapka na str. 92.; xx) E.A = par. Ewangielicko-Augsburgska.; x oznacza małżeństwo;

Potomstwo jego:

A. Fryderyk-Adolf, ur. w Warszawie 25.8.1782 (E.A. 1782-173), zm. 11.1.1854 (E.A. 1854-10); × 9.6.1814 w Bieniewicach (par. ew. augs. w Wiskitkach) z Karoliną Wilhelm ur. w Błoniu 14.12-1796, zm. w Rzerzuśni (pow. miechowski) 8.7.1864 (E.A. 1864-330). Budowniczy Kom. Rz. Przych. i Skarbu. Prof. Uniw. Warsz. Otrzymał od ces. Mikołaja I. herb „Strzelec." Posiadał ordery: Świętego Stanisława IV Kl. – 12/24.5.1829; Świętej Anny III – 14.12.1835; Świętego Włodzimierza IV – 3/15.12.1840; Znak nieskazitelnej służby za lat XXV.

B. Adela; × za hr. Daszkowem, gen. w. ros.

C. Anna-Juljanna-Henrjetta ur. 30.3.1789 (E.A. 1789-55); × 21.2.1813 (E.A. 1813-3) za Karolem-Fryderykiem-Hermanem Gronau, intendentem mennicy, ur. 1782, zm. 24.1.1834 (E.R. 1834-3)

Potomstwo Fryderyka-Adolfa, ur. 25.8.1782, zm. 11.1.1854

1. Elżbieta-Joanna ur. 5.4.1816 (E.A. 1816-68), zm. 1856; × 17.6.1837 (E.A. 1837-44) z Gustawem-Wilhelmem Müllerem, pastorem we Włocławku (rozw. 21.10.1846)

2. Karolina-Emilja, ur. 1.5.1817 (E.A. 1817-85), zm. 8.6.1817 (E.A 1817-96)

3. Karol-Jan, ur. 14.1.1819 (E.A. 1819-81) zm. 9.6.1820 (E.A. 1820-160).

Żernicki – Der polnische Adel: Wilhelm – Preussen 1673. dienten als Wilhelmi in der poln. Armee ([illegible] Warszawa 1794-95)

4. Ludwik Adolf, ur. 8.7.1821. (E.A. 1821 – 119), zm. 15.12.
1901 w Białej Wielkiej, wł. dóbr Biała Wielka; × I°: 2.10.1850
(E.A. 1850 – 138) z Krystyną – Emilją Koelichen, ur. 24.10.1829
(E.A. 1830 – 117), zm. 13.4.1856; II° z Anną Wielowieyską ur.
1854, zm. 13.11.1913 w Białej Wielkiej
5 Anna – Krystyna, ur. 20.8.1822 (E.A. 1822 – 147), zm.
19.2.1911 (E.A. 1911 – 81); × 26.4.1843 (E.A. 1843 – 44) za
Edwardem – Bogumiłem Strassburgerem ur. 29.9.1803, zm.
16.3.1874, wł. zakł. cukierniczego, prezesem kolegjum
ewang. augsburskiego, warszawskiego.
6. Jan – Bogumił (Teofil) ur. 27.2.1825 (E.A. 1825 – 75), zm.
9.2.1872 w Krakowie; × z Lucyną Kubecką ur. 1839, zm.
16.5.1912 w Krakowie. Wł. Rzeszówni.
7. Paulina – Augusta, ur. 3.3.1831 (E.A. 1831 – 52), zm.
19.7.1918 w Żyrardowie; × 31.10.1854 (E.A. 1854 – 125)
za Ludwikiem – Maxymiljanem Kozłowskim b. wieku,
właścicielem Ogrodzieńca.

syn Ludwika Adolfa ur. 8.7.1821, zm. 15.12.1901

Adolf – Paweł, ur. 11.1.1852, zm. 31.5.1929; × 12.8.
1882 z Zofją Wielowieyską.

Potomstwo Adolfa – Pawła ur. 11.1.1852, zm. 31.5.1929

1. Antoni – Adolf ur. 1.5.1886; × 8.10.1913 z Maryą Rzewuską
2. Władysław, ur. 15.5.1888; × 3.2.1925 z Zofją Kochanowską.
Wł. Korwała.

3. Karol, ur. 23.1.1890; × 28.8.1926 z Marją Zakrzewską
z Poraj. w/t. Włostowic
4. Marya ur. 31.7.1896; × 16.12.1919, za Adamem Byszewskim, w/t. Dembego
5. Zofja, ur. 15.1.1898, zm. 20.11.1928, pochowana w Lelowie (K.W. 1928 - Nr. 323); × 22.1.1928 za Adamem Kozłowskim.
6. Adolf ur. 17.3.1902; × 30.8.1933 z Anną Szańkowską, ur. 21.10.1907, w/t. Białej Wielkiej
7. Jan ur. 23.11.1907; × 16.4.1931 z Romą Sobecką.

Potomstwo Antoniego-Adolfa ur. 1.5.1886:
1. Przemysław, ur. 30.7.1914
2. Józef, ur. 12.3.1919.

Potomstwo Władysława, ur. 15.5.1888
1. Adolf, ur. w lutym 1926
2. Irena, ur. 2.5.1927.

Potomstwo Jana-Bogumiła (Teofila) ur. 27.2.1825, zm. 9.2.1872
1. Konstancya; × za Edwardem Lohmanem
2. Antonina; × za Józefem Mieszkowskim
3. Teofil ur. 1866, zm. w Gries, 23.3.1896. Bezżenny. II

II Syn Jana-Fryderyka, ur. w zamku Beucklingen[x)] w Turyngji[xx)] i Anny Antoniny z Plettingów[xxx)]:
Franciszek-Krzysztof-Wilhelm, ur. 1768, zm. 15.1.1840 (E.A. 1840-16); × 19.3.1817 (par. Świętego Jana) z Anną Köhler, ur. 1794, zm. 2.10.1867 (K.W. 1867 Nr. 220). Kaw. ces. Francuskiego, płk. w. pol.
W r. 1800 furjer p.p. Legji Nadwiślańskiej; 1.3.1800 adjutant podoficer w tymże pułku; 20.1.1803 ppor.; 15.7.1807 kapitan; 1.8.1808 szef batalionu (mjr.).
W r. 1812 otrzymał dotację 2000 fr. rocznie; Major p. 3 p. Legji Nadw. 2.2.1815. Posiadał ordery: V.M., K. kawalerski; L.H. Kaw. 15.11.1803.; Korony Żelaznej.[(6)]

Potomstwo:

1. **Paulina** ur. 1818, zm. 24.11.1834 (K.W. 1834 Nr. 336)
2. **Emilja-Elżbieta**, ur. 29.1.1821 w Lesznie, zm. 14.9.1913; × 9.10.1841 za Romanem Łubkowskim, sekr. Banku Polskiego.
3. **Lucjan-Franciszek**, ur. w Wólce Zerzeńskiej 29.1.1823, zm. 11.7.1861 (E.A. 1861-229). Urzędnik Banku Polskiego. (Umarł za życia matki. - Akta hip. Lubl.)

x) ~~Przekręcona nazwa~~ (zapewne); patrz str. 91. xx) Patrz kropka na str. 92; xxx) Patrz str. 91

(4) Patrz str. 91; (5) K.W. znaczy Kurjer Warszawski.

(6) Rodzona siostra pułkownika ~~Franciszka Schütz~~, Fryderyka, zamężna Wolf, zmarła w Dreźnie 23/12 1851. Był po niej spadek. (Pozostał z tego akt.)

4. Prakseda-Anna, ur. 21.7.1824 w Wólce Zerzeńskiej, zm. 18.10.1896; × 2.8.1848 (K.W. 1848 – 204) za Stanisławem Malinowskim ob. gub. radomskiej

5. Ludwik-Eugeniusz x) ur. 30.7.1826 w Wólce Zerzeńskiej (umarł za życia matki – patrz pam. Rom. Łubk.

6. Alfred-Henryk xx) ur. w Wólce Zerzeńskiej 12.5.1829 (E.A. 1833 – 114)

7. Anielka ur. 31.5.1838 (par. Służew 1840); × 19.3.1866 (par. Św. Jana 1866 – 79) za Władysławem-Grzegorzem Malinowskim, ob. gub. wołyńskiej. ‖

‖ Szyc (Schütz)

Syn Jana, właściciela Brzozy (pow. garwolińskiego) i Petroneli-Tekli z Justaniewskich, ur. 1805, zm. 9.7.1877 (Powązki).

Potomstwo:

1. Antoni-Joachim, ur. 17.1.1834, zm. 29.5.

---

x) ~~[illegible]~~

xx) Pamiętnik w rękopisie z r. 1884 Romana Łubkowskiego b. dyr. Banku Polskiego, podaje: „Alfred w r. 1863 przeszedłszy różne nagabywania, politycznie skompromitowany, wydalił się zagranicę i nie wiadomo czy żyje, czy też się obraca!"

110a.

1896; x 19.7.1868 (Paraf. Świętego ~~Aleksandra~~ 1868–70)
z Zofją Miltnszyc, ur. 6.5.1839 (par. Świętego Krzyża 1839–338), zm. 11.12.1922 (Powązki). Był uczestnikiem powstań lat 1848 i 1863–64, następnie urzędnikiem dr. żel. Warsz.-Wiedeńskiej

2. Marya ur. 1831, zm. 31.10.1906

Potomstwo Antoniego-Joachima, ur. 17.1.1824
ur. 17.1.1824, zm. 24.5.1896

1. Aniela ur. 1869, zm. 14.2.1921. Profesor Wolnej Wszechnicy Polskiej
2. Leonarda, ur. 1873, zm. 28.3.1930. Muzyk-pedagog
3. Marja, ur. 1875, zm. 6.4.1878.
4 . . . .

Z Szyc'ów Krystyna Wolska, zm. 13. grudnia 1924, lat 62. Pochowana na cm. Katolickim na Woli.

Źródła: Akta Komisji emerytalnej w Archiwum Skarbowem, vol. 672 – Informacje udzielane przez Adolfa Schütza, wł. Białej Wielkiej – Akta Heroldyi Król. Polsk. ~~Arch.~~ Akt. Dawnych – Kurjer Warszawski

Tyle tylko podaje w swej książce Stanisław Łoza.

Stefan Malinowski ożeniony z Jadwigą Lesz-
czyńską h. Abdank.

Herbarz Łodzia-Czarnieckiego: „Leszczyński h. Abdank
w Płockiem i Podlaskiem, piszą się z większych Leszczyc;
był jeden z nich pisarzem ziemskim płockim. Jan z Po-
niatowską h. Junosza zostawił syna Jana nazwane-
go Jełka, ten miał za sobą 1mo voto Moczylską, z któ-
rej był N. pułkownik ..., Mikołaj i Bartłomiej.
2do voto Barbarę Majkowską, z którą spłodził syna
Wojciecha, męża rycerskiego, ten naprzód żył z Elżbie-
tą Skupecką, potem z Sikorówną h. Ostoja, syno-
wie jego: Alexander, Piotr zginął w wyprawach na wojnę,
Jędrzej w czasie lata swoje strawił, żona jego Ina-
nowska, synowie: Walerjan, Jan i Jakób. Magda-
lena z Leszcza była za Kazimierzem Borkowskim
h. Nowina. Piotr Chorąży płocki 1587. Maciej 1648.
N. podczaszanka liwska była za Stanisławem Łasz-
czewskim Niesiecki. — Michał Skarbek Leszczyński
i syn jego Józef w r. 1652 mieli Trzyce, — Fabian w r. 1744
dobra Leszczyno w woj. płockiem, — Michał podczaszy
sandomierski w r. 1769 dobra Pętkowice, Sandomier-
skie i Radomskie, Wólkę-Słuszą i Michał w pow. san-

dowierzakim - dziedziczyli. Józef cześnik zamecki w r. 1788 poseł na sejm (Herb. wyż. szlach. z r. 1853) Rodzina ta kwitnie po dziś dzień w Król. Pol. i w Galicji; z linji galicyjskiej Józef Benedykt podczaszy bełzki, [illegible] Stanów, otrzymał tytuł hrabiów austr. r. 1782, syn jego Antoni umarł, o ile nam wiadomo, bezpotomny. Herb Abdank

Herbarz Polski A. Bonieckiego: „Leszczyńscy h. Abdank. Wyszli z Leszczyna, w ziemi bielskiej, wojew. płockim, a według tradycji założyli w ziemi bielskiej, wojew. podlaskiem, na gruntach Pierlejewa, wieś Leszczkę, zwaną Leszczka Pierlejewo i rozrodziwszy się tam poszli dalej na Litwę i Ruś. Na Leszczce dziedziczyli Abdankowie jeszcze w XVIII wieku. Na Leszczynie kmiecym i szlacheckim, w płockim, w parafji Zagroba, czyli Zagroków, dziedziczył przeważnie jak i na całej okolicy ród Zagrobów czyli Zagroków. Abdankowie wcześnie wyszli z posiadania Leszczyna i już w XVI wieku pisali się z Pławny (dziś Pławna), w powiecie płońskim.

Jan z Leszczyna, darował 1472 r. część swą w Leszczynie synowcom swoim: Pawłowi, Mikołajowi i Piotrowi, synom zmarłego brata Piotra (M. 5 f. 18). Dobiesław, syn Stanisława z Leszczyna, student Uniwersytetu Krakowskiego 1466 r. Bracia, Feliks i Jakób z Leszczyna mieli sprawę o część Leszczyna z Pawłem Sulińskim 1537 r. (St. Cr. P. Cam. VI f. 356).

Jakób Krystyn z Leszczna, otrzymał 1497 r. na własność zakonfiskowane dobra szlachty, która się nie stawiła na wojnę w Bzurowie, Tchoczu, w płockim, Płonnie, Nawojowsi i w Karnowie, w płońskim, i część w Leszczynie Jana Kurka i Mirka (Wierzb. II 860)

Krystyn Leszczyński z Większej Płony, z Elżbiety, córki Wojciecha Paszy z Jaroszewa 1530 r. miał córki: Annę za Michałem Żyliczem 1536 r., Zofię i Barbarę, i synów: Jana, Piotra, Stanisława, Jakóba, Wojciecha, Mikołaja i Zygmunta. Jan procesował się 1534 r. z Anną z Małej Płony, 1536 z Nawojewskiemi, a wszystkie dzieci, oprócz Jana i Anny, zawarły układ o część Płony z Pawłem z Biliną 1536 r. Wszyscy synowie Krystyna procesowali się 1543 r. z Brzeskim (Perg. Płoc. 1 f. 1; 2 f. 210; 3 f. 214 i 239; 4 f. 25; 5 f 42 i 289)

Stefan, syn Jakóba 1551 r, a Piotr syn Jakóba 1579 r. studenci uniwersyt. Krak.
Piotr, dziedzic części Kietpina i Wąpielska

w rypińskim, 1564 r. Wojciech i Mikołaj, synowie Krystyna, dziedzice części Małej Płony 1578 r. (Paw.). Piotr z Płonnej, chorąży płocki 1587-1589 r. Brat jego Stanisław, łowczik płocki, deputat na Trybunał lubelski 1583 r. (Wyr. Lub. 19 f. 1.; Zap. Lub. 3 f. 218).

Krystyn z Leszczyna Szlacheckiego miał synów: Jana i Pawła, zwanych ~~[illegible]~~ Chrzczono-wicami, urodzonych z siostry Zygmunta Konarskiego. Jan z dwóch żon, Zofii Mniszewa i Barbary Stefanowny Kityńskiej, miał synów: Wawrzyńca, Mikołaja Sebastiana, Jakuba i Wojciecha, i córki: Dorotę i Elżbietę za Adamem Krzeczkowiczem z Leszczyna 1539 r. Paweł miał dzieci: Piotra, Wojciecha i Annę, mających liczne sprawy w Płocku 1539-1542 r. (Resp. Ploc. 4 f. 376; 5 f. 108, 130, 136, 180, 185, 188, 234, 280; ~~300~~ 301; 6 f. 14, 42, 45, 52, 140, 148, 155, 308, 328; 7 f. 78, 174; 244; 8 f. 55, 106; 244)

Jan, burgrabia płocki 1614 r. Mikołaj, edyl zamku malborskiego, zmarł przed 1640 r. (M. 186 f. 236).

Elekcje z wojew. płockiem podpisali, Jana Kazimierza: Maciej, Michała: Adam z Leszczyna i Tomasz; Augusta II: Andrzej, Jan i Władysław,

Stanisława Augusta: Kazimierz

Anna Konstancja Arminówna, 1° v. Pawłowa Leszczyńska, 2° v. Władysławowa Kalita, Kornikowa Chęcińska 1683 r. (Gr. ~~Kat~~ Krak.). Michał, syn Jana, podstoli czernichowski 1713 r. Piotr, podwojewodzki płocki, dzierżawi dobra starostwa Krasnickiego od Myślelskiego 1719-1721 r. (Zap. Krasn. f. 5 i 43). Takiż, dziedzic Leszczyn 1744 r. (Herb. Kr. Lub.).

Paweł Skarbek Leszczyński, zmarły 1816 r., z Anny Kiełczewskiej pozostawił córkę Ludwikę, żonę Wincentego Olejskiego i syna Ignacego, wylegitymowanych ze szlachectwa w Królestwie Polskiem, przed 1850 r. Ignacy ur. 1798 r. w Jarantowicach, kupił Belno, w gostyńskim, gdzie wprowadził jeden z pierwszych w kraju wzorowe gospodarstwo, zamordowany w Belnie 1857 r., pozostawił potomstwo z zaślubionej 1822 Urszuli Zaborowskiej, zmarłej 1857 r. w Warszawie.

Oprócz nich wylegitymowali się ze szlachectwa w Królestwie, w pierwszej połowie 19 w.

Antoni, syn Piotra i Anuśki i Marjan, synowie Józefa.

Józef, ur. 1841 r. zmarł 1911 r. w Naroczanie, pozostawiwszy syna Karola, proboszcza w Li-mie i córki: Annę Joannę Krajewską i Kry-stynę Walerjannę Zieldowską.

Andrzej, współdziedzic Leszczyna, syn Marcina i Marji Zgilpejanki Branowskiej, wnuk Jana, pozostawił z żony Mickiej, synów: Grzegorza i Marcina. Grzegorz, dzierżawca Rudy, sprzedał 1766 r. część Leszczyna Pawłowi, synowi Macieja, a z innej, żony Leszczyńskiej, miał synów: Bartłomieja i Cyprjana, któ-rzy sprzedali 1779 r. część Leszczyna Antonie-mu, synowi Jana i Trzemblińskiej (Gr. Pilz.)

Cyprjana, z Marjanny Sutkowskiej, syno-wie: Józef i Grzegórz.

Józef, podczaszy owrucki, dzierżawca Ła-nówki, wylegitymował się ze szlachectwa 1782 r. w sądzie ziemskim pilzneńskim, a syn jego, Kajetan Wincenty, urodzony 1765 r. z Franciszki Bartoszewiczówny (ustr. w Żarach) w dyplomie Sta-nów galicyjskich 1789 r.

Grzegórz, syn Cypriana, skarbnik owrucki, z Salomei Bonawskiej, pozostawił: Aleksandra 1791 r. i Erazma Antoniego Ignacego. Ten ostatni piszący się Ignacym Skarbkiem Leszczyńskim, pułkownik i komendant 48go pułku piechoty austryjackiej, kawaler orderów, umarł 1822 r. w Palermo, pozostawiwszy, z Karoliny v. Huberts, troje dzieci; z których syn Henryk był 1818 r. w Akademji Terezjańskiej w Wiedniu.

Z potomków Marcina, drugiego syna Andrzeja, a brata Grzegorza, ożenionego z Zofją Leszczyńską, Paweł i Kazimierz, prowadzili wywód szlachectwa 1806 r. we Lwowie, a Antoni, dziedzic folwarku w Bochni, wylegitymował się ze szlachectwa 1782 r. w sądzie grodzkim sandeckim. Córka jego, urodzona z Zofji Liecińskiej, Teresa Mikołajowa Przedpełska, sprzedała część swą Leszczyna 1780 r. Antoniemu, synowi Cypriana (Gr. Sąc. Ten ostatni Antoni, zapewne, stolnik podlaski, 1762 r. (Gr. Sandec. 176 f. 1988), zeznał zapis doży-

rocia 1773 r. z żoną, Wiktorją z Chekłów, wdo-
wą po Jacku Brzozowskim, z którą razem
zasądził 1774 r. Waksmana o dług (Zs. Czchow;
M. D. W 95.).

Jakób Leszczyński z Leszczki, przezwa-
je 1490 r. Ciechanowskiego o charta (Zs. Archiw.)
W 1528 roku ziemianie z Leszczki, stawili na
popis czterey konie, a z Pieclejewa jednego konia
(Źr. dziej. XVII). Paweł Mierzawa Ciechanowca
1547 r. (Zs. Arch.)

Szczęsny, Baltazar i Zofja Mikiana
Leszczyńska, dzieci Bartłomieja, Feliks i Jan,
synowie Jana, Idzi i Andrzej, synowie Ada-
ma, Jan Stanisław i Mikołaj, synowie Stani-
sława, Tomasz, Jadwiga, Stefan, Jan, syn Wa-
lentego, Makary, Maciej, Aleksander, Stani-
sław, Szymon, syn Mikołaja, Florjana córka
Elżbieta, Mikołaj, Jakób, Wojciech, Piotr,
Paweł, Rafał i Maciej, dziedzicy na Leszcz-
ce, w latach 1580–1584 roku (Źr. dziej. XVII; Wyp.
Lub. 7 f. 571; 11 f. 298; 23 f. 738 i 742).

Michał odstąpił synowi Józefowi części
Izyc 1652 r. (Herb. Kr. Pol.)

Mikołaj, pleban szczepiński 1628 r. (Zs. Drohic.) Mikołaj i Bartłomiej, synowie Jana, odstąpili 1599 r. dziesięciny Pieślejewa Leonardowi Pieczyńskiemu, zastawili 1600 r. część Leszczki Stanisławowi, synowi Piotra, kwitowali 1604 r. Zofję Kocową, z majątku po ciotce Zofji z Leszczyńskich Zielińskiej (Zs. i Gr. Droh.) Mikołaj zapisał 1608 r. żonie, Marcie Mochowieckiej, córce Jana, 200 fl. (Zs. Droh.).

Syn ich Andrzej, Kiekie Miodus, rotmistrz królewski, zeznał 1614 r. zapis dożywocia z żoną, Katarzyną Chołojowską, córką Jakóba i Zofji Kocięckiej, pożyczył 1630 r. Stanisławowi Zborowskiemu, staroście horodelskiemu, 1500 fl. (Gr. Horod. 1630 r. i Zs. Bels. 1636 r.). O tę sumę pozwał w imieniu swoim i dzieci swych, Andrzeja, Aleksandra i Anny, 1632 r. wdowę i sukcesorów Zborowskiego, a 1645 r. Hieronima Zborowskiego, o 4000 flor. (Gr. Bels.)

Wymieniony syn Andrzeja, Andrzej, się-

niany z Zofją Kossakowską, kasztelanką Czerniechowską, został zabity 1653 roku przez Grabię i Rybkowskiego, a w imieniu pozostałych dzieci, Aleksandra, Kasimierza, Stefana i Joanny, procesuje zabójców dziad ich już bardzo stary Andrzej, w nieobecności najbliższych krewnych, braci stryjecznych zabitego, Walerjana, Macieja i Jakóba Leszczyńskiego i zasądza zabójców na dwa lata wieży 1654 r. (Gr. Bełs. 1654 r. i Zap. Lub. 44 f. 772). Z dzieci tych Kasimierz, w imieniu swoim i brata Aleksandra, pozywa 1666 r. wujów i opiekunów swych Kossakowskich o różne sumy (Gr. Grabowieckie).

Prawdopodobnie ten sam Kasimierz Marek Leszczyński, skarbnik buski, sekretarz Augusta II z wojew. bracławskiego, ożeniony z Zuzanną Kordyszówną, sędzianką ziemską bracławską 1667 r., procesował 1686-1690 r. Potockich, Moszyńskich i Steckich, o sumy i dobra (Zał. IX f. 587, 603 i 903) a dzieci jego: Teresa, 1° v. Stanisławowa Głuchowska, 2° v. Michałowa Żyżycka 1705 r., Zofja i Jan, zawarły 1712 r. układ

z Potocką, starościną owrucką, o spadek po Koreyszach.

Aleksander Skarbek Leszczyński, najstarszy syn Andrzeja z Kossakowskiej, pasierb Kroczowa i Zelicy Krasnowolskiej w bełskim, ~~zapisał~~ 1684 r., zapisał 1681 r. żonie, Teofili Słowickiej, cześnikównie bełskiej 6000 flor. (Gr. Bełs.) pozostawił 1721 r. w Pierwatyczach majątek między synów: Michała, Antoniego bezdzietnego z Podhorecką, Kazimierza, dzielnego żołnierza, potem księdza i Ignacego, i umarł wkrótce potem. Córki jego, Anna za Dominikiem Żyżką i Franciszka Gabrjelowa Dąbska.

Ignacy kwitował 1725 r. brata Michała z opieki i z działu, i sam wyznaczony przez ojca (Gr. Horodel.), towarzysz pancerny, zeznał 1746 r. zapis dożywocia z żoną, Eufrozyną Iwanicką, 1° v. Józefową Zrajską, podczaszyną buską, 2° v. Michałową Dydyńską, stolnikową latyczowską (Gr. Bełs. 138 f. 315; M. A. Wgl.), mianowany 1752 r. wojskim lwo-

ckiskim, dziedzic części Szeniatyna, procesował 1757 r. o gwałty Felicjana Laskowskiego, dziedzica drugiej połowy tych dóbr, umarł 1758 r.

Michał Skarbek Leszczyński, towarzysz husarski 1717 r., pisarz grodzki horodelski 1725 r., wojski horodelski 1729 r., podsędek ziemski czerniechowski 1750 r. Wniósł 1709 r. w imieniu rodziców manifest do grodu w Horodle, o spalenie się dworu w Pierwatyczach, dokumentów, sreber etc. Spisał 1717 r. intercyzę ślubną w Zubiatyniu z Konstancją Orzęcką, córką Michała, ożenił się drugi raz z Barbarą z Zalinsia Wolską, najpierw Chodnicką, wdową po Sebastjanie Lesieckim, podstarościm grabowieckim, podzielił 1731 r. w Wyhrudowicach dobrami potomstwo swe z obu żon, to jest: Jana i Katarzynę, późniejszą Dominikową Żmigrodzką z pierwszej, Józefa Benedykta, Antoniego i Teofilę – z drugiej, wydzielił 1743 r. synowi Antoniemu, w zakonie Ludwikowi, zakonnikowi augustjańskiemu, 2000 złp. na Żaglinkach, umarł 1765 r. Córka jego Teofila, zakonnica wielebycka, zmarła 1757 r. układ z bratem Józefem Benedyktem, o spadek po matce (Gr. Bełz. i Horodl.)

Józef Benedykt, dziedzic Szychowic, Steniatyna, Cichobrzeża i.t.d. pisał się Stadnickim z Góry, a wywód szlachectwa jego potwierdziła komisja magnatów w Galicji 1776 r., podstoli horodelski 1748 r. i sędzia grodzki bełski 1752 r., pisarz ziemski bełski 1765 r., podkomorzy bełski 1783 r., kandydat do kasztelanji bełskiej 1783 r. Kawaler orderu Św. Stanisława 1787 r., deputat na Trybunał 1753 r., deputowany z sejmu do Kraw-ky 1764 r., jako poseł bełski podpisał elekcję Stanisława Augusta, otrzymał 1782 r. od cesarza Józefa II tytuł hrabiowski, spisał 1752 r. intercyzę ślubną w Lubinowie z Teresą Swieżawską, zawarł z nią 1766 r. zapis dożywocia, umarł 27go czerwca 1791 r., pochowany u Reformatów w Krysławie, których był wielkim dobrodziejem i syndykiem. Podkomorzyna umarła 16go czerwca 1785 r., pochowana także w Krysławie.

Z dzieci Józefa Benedykta: Narcyz, Barbara, Franciszka i Cecylja zmarły w młodym wieku.

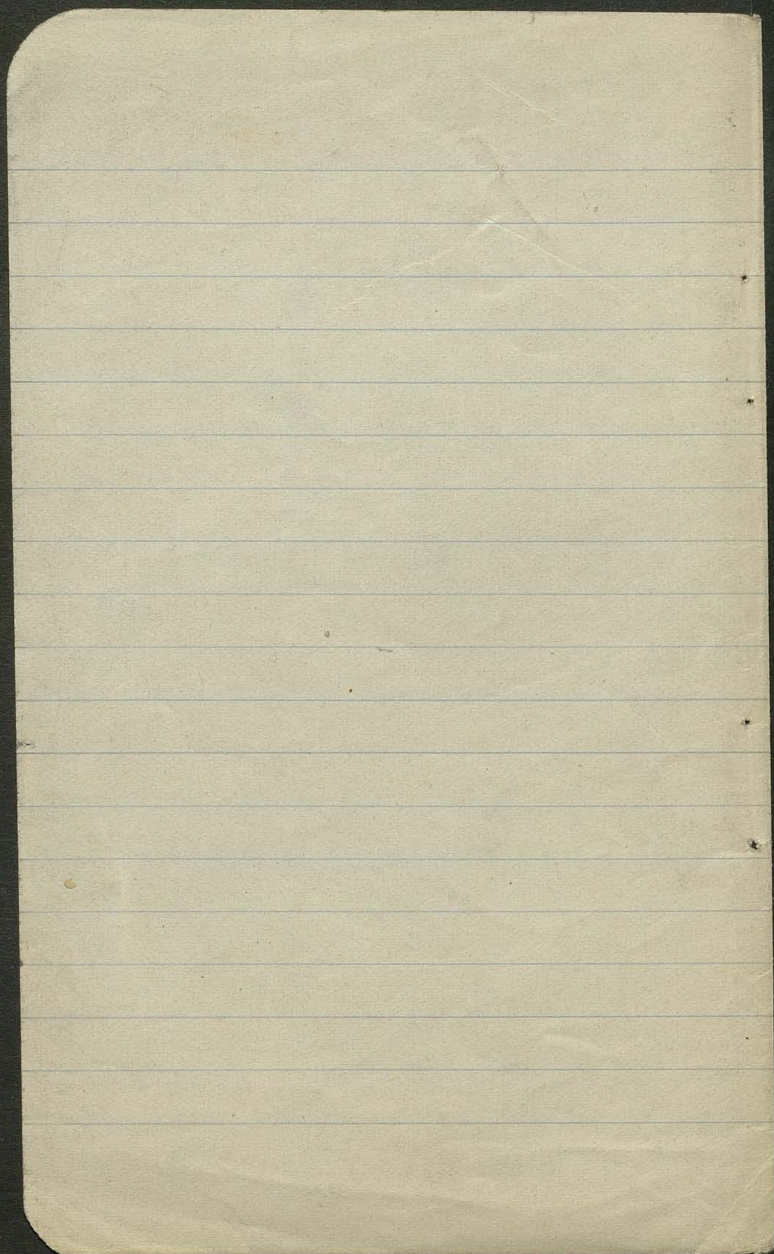
76

Adam Szelągowski: Paweł Piasecki, Historyk Polski XVII wieku. Część pierwsza. Życiorys i charakterystyka ogólna pisarza. Lwów. Nakładem Autora. 1899.:

„Piaseccy nie stanowili nigdy w Polsce nigdy starożytnej lub znakomitej rodziny. Owszem nazwisko to spotyka się u niektórych rodzin nieszlacheckich, wśród mieszczan, a nawet pośród ludu wiejskiego. Było jednak i wiele szlachty nazwiskiem Piaseccy, która mieszkała rozproszona po różnych województwach zarówno w Koronie, jak i na Litwie, gdzie była najznakomitsza jej gałęź.

Paweł Piasecki, urodzony

S. 17. października 1579 r.
był synem Sebastyana i Ka-
tarzyny z Gromadzkich Piasec-
kich (Akta urodzenia według rę-
kopiśmiennych notat Jana
Brożka, patrz Zarewicz, str. 55).
Miejscem jego urodzenia była
wieś Wzdole, w dzisiejszej gu-
bernii i powiecie kieleckim po-
łożona, a należąca do biskup-
stwa krakowskiego. Sebastyan
Piasecki trzymał w tej wsi soł-
tystwo w dożywociu, gdyż w ta-
kim charakterze przeszło ono
później na jego syna Pawła,
który się go atoli r. 1615 pozbył.
A więc ojciec przyszłego histo-
ryka należał do warstwy soł-
tysów, co wcale mu nie prze-

Hr. Aniela, ur. 1766 r. zaślubiła 1781 r. Leopolda Bohdana.

Hr. Eleonora, zaślubiona 1792 r. Wincentemu Kalinowskiemu, senatorowi, kasztelanowi Królestwa Polskiego, umarła 1829 r.

Hr. Antoni, sędzia grodzki grabowiecki i cześnik bełzki 1774 r., członek Stanów Galicyjskich 1786 r., kawaler orderu Św. Stanisława 1793 roku, radca sądu szlacheckiego lwowskiego 1793 r., dziedzic Szczepiatyna i Steniatyna, ożenił się 1800 r. z Teklą Kunicką, podkomorzanką chełmską, umarł bezdzietny.

Hr. Kajetan Klemens, sędzia grodzki horodelski 1781 r., mianowany 1786 r. podstolim bełzkim, w latach 1783-1794 występuje jako pisarz grabowiecki, a podstolim bełzkim nazywany nieznany bliżej Jan Leszczyński 1783-1790 roku, ten sam pewno co 1758 r., jako sędzia grodzki horodelski, procesował Bukowską o Łyżiny (Kij. XIII. 286).

Hr. Klemens był też komisarzem cywilno-wojskowym bełzkim, ożenił się 4go stycznia 1784 r. w Dubie z Teofilą Kalinowską, podczaszanką bełzką, wplątał się w spisek Deniska i musiał uciekać z Austryi. Za udział w spisku skonfiskowano mu 1799 r. dobra Oszczów, Honiatyn i Uhrynów, które następnie wykupił szwagier jego Kalinowski. Klemens bezdzietny, umarł nagle w Bydgoszczy (ob. w. Kalin.) a wdowa wyszła 2o v. za Malczewskiego.

[Genealogię Linji bełzkiej Leszczyńskich h. Abdank (hrabiowskiej) — patrz na następnej stronie]

Genealogja Linji Bełskiej ~~Le~~ Chra-

[Zestawione na podstawie Herbarza Bonieckiego]

Mikołaj L.

żona Marta Mr- chr

Andrzej

Mierzkiewicz Miodzi..., na Chr...

Ż. Katarzyna Chr...

Andrzej zabity 1653 r. — Aleksander — Anna

Żona Zofja Kossakowska kasztelanka czerniechowska

Alexander skarbnik ~~Pisarz~~ Kamorowy i Wołyński ... r. Betlehem 1684 r.
Żona Teofila Stoińska cześnikówna bełska

Kazimierz skarbnik bełski
Ż. Zuzanna Korycka 1667

Stefan

Joanna

Michał † 1766 r.
~~Łowczy bracławski~~
Ż. 1° v. Konstancja Orzecka
2° v. Barbara z Zadzików Wolska

Antoni bezdzietny z Pachoszadą

Kazimierz dziekan ... potem ksiądz

Ignacy
mający ... oboźny ... Konstantyna
Ż. Eufrozyna ...
1° v. Józefa Lnnycka
2° v. Michalina Hydyńska

Anna za Antonim Kieniewiczem

Jan

Katarzyna podczyna Dominikanie Lwowska

Józef-Benedykt † 1791 r.
pochowany u ... w Krystopolu ... Konstantyna ... biskupa ... z Góry 3 sierpnia 1762 r. ... Józefa II tytuł hrabiowski. Żona Teresa Świętosławska

An...

Zmarły w młodym wieku: Narcyz, Barbara, Wincencja, Cecylja

Hr. Aniela
ur. 1766 r. zaślubiła 1781 r. Leopolda Bohdana babka Anieli Hubickiej z Ożydowa

Hr. Eleonora
zaśl. 1792 Wincentemu Rulikowskiemu senatorowi i kasztelanowi Kr. Pol.
zmarła 1829 r.

biorskiej) Leszczyńskich, herbu Abdank

L.

-chowiecka

-rzej
, nadm. król.
Chrzajowska

– – – – – dzieci Kazimierza Marka L. z Kordyszówną

Franciszka	Teresa	Zofja	Jan
Gabrjelowa Dęb-ska	1° v. Stanisławowa Głuchowska 2° v. Michałowa Szyszka 1785 r.		

Antoni	Teofila
	zamężna Wielo-węyska

wykupił szmaj[?] jego Kulikowski. Kajetan Klemens bezdzietny umarł nagle w Bydgoszczy, wdowa wyszła za Ulatowskiego.

Hr. Antoni

sędzia grodzki gnatowiecki, cześnik bełski, otrzymał tytuł hrab. gal. 1786 r. dziedzic Szczepiatyna i Stef-niatyna. Żona Tekla Kunicka, podkomorzanka chełmska. Zmarł bezdzietny.

Hr. Kajetan-Klemens

sędzia grodzki horodelski 1781 r. Ożenił się 1784 r. w Dubie z Teofilą Kulikowską, podczaszanką bełską za udział w spisku Deniski skon-fiskowano mu dobra, Oszczów, Stefan-tyn i Hrycynów, które następnie

Genealogja Linji Bełskiej ~~Le~~ (Brabiorskiej) Leszczyńskich, herbu Abdank

[Zestawione na podstawie Herbarza Bonieckiego]

Mikołaj L.
żona Marta Mirchowiecka

Andrzej
miecznik Mielnicki, ratm. król.
ż. Katarzyna Chołajewska

Andrzej zabity 1653 r.
żona Zofja Kostkówna
kasztelanka czerniechowska

Aleksander

Anna

Aleksander skarbnik L. pisarz
kamer. ; kasztelan bełski 1684 r.
żona Teofila Stoińska
cześnikówna bełska

Kazimierz skarbnik L.
ż. Lucina(?) Kordyszówna 1667

Stefan

Joanna

Dzieci Kazimierza skarbnika L. z Kordyszówną

Teresa
1° v. Stanisławowa Gruchowska
2° v. Michałowa Szyszka 1705 r.

Zofja

Jan

Michał † 1766 r.
łowczy bracławski
ż. 1° v. Konstancja Orzecka
2° v. Barbara z Zadzórnia Wolską

Antoni
bezdzietny
z Pawłowiczową

Kazimierz
duchowny, sekr. pot. potem biskup

Ignacy
wojski łowczelski
dzierżca pasławny
sieniatyna
ż. Eufrozyna Iwanicka
1° v. Józefowa Wnycka
2° v. Michałowa Rydyńska

Anna
za Janem Kiemtydzą(?)

Franciszka
Łabęcka Dąbska(?)

Jan

Katarzyna
późniejsza Dominikowa Łastowska(?)

Józef-Benwenut † 1791 r.
pochowany w Lublinie w Krypcie
dziedzic Szczepiatyna, Sieniatyna, Bieżanowa(?) i t.d. przyjęty skarbnikiem z Gory
O nabył 1782 r. otrzymał od Józefa II
tytuł hrabiowski. Żona Teresa Świeżawska

Antoni

Teofila
zamężna Wielobycka

wykupił sesmajątek jego Kulikowski. Kajetan Klemens bezdzietny zmarł nagle w Bydgoszczy, majątek przeszedł za Ułanowskiego.

Zmarły w młodym wieku { Narcyz, Barbara, Wincencja, Cecylja

Hr. Aniela
ur. 1766 r. zaślubiła 1781 r. Leopolda Bohdana babka Anieli Hubickiej z Ożydowa

Hr. Eleonora
zaśl. 1792 Wincentemu Kuli(?) Karpickiemu senatorowi i kasztelanowi Kr. Pol.
zmarła 1829 r.

Hr. Antoni
sędzia grodzki grabowiecki, cześnik bełski, członek Stanów Gal. 1786 r. dziedzic Szczepiatyna i Sieniatyna. Żona Tekla Kunicka, podkomorzanka chełmska.
zmarł bezdzietny.

Hr. Kajetan-Klemens
sędzia grodzki łowczelski 1781 r. Ożenił się 1784 r. w Dubie z Teofilą Kulikowską, podczaszanką bełską. Za udział w spisku demokr. skonfiskowano mu dobra Oszczów, Szczepiatyn i Ułhówek(?), które nabył

Bliskiemi tej linji byli bracia, Kazimierz pułkownik wojsk litewskich, żonaty z Machwicówną i Michał, może synowie Zygmunta, podczaszego bracławskiego, który z Michałem i z N. podpisał, z wojew. sandomierskiem, elekcję Leszczyńskiego 1733 r.

Michał v. Michał Antoni, pisarz grodzki stężycki, wojski 1754 r., cześnik 1757 r., podczaszy 1766 r., stolnik 1770 r., w końcu chorąży sandomierski 1773 r., był i podstarościm sandomierskim, posłem i elektor Stanisława Augusta z województwa sandomierskiego, kawaler orderu Św. Stanisława 1784 r., komisarz boni ordinis województwa sandomierskiego, był kandydatem do kasztelanji małogoskiej 1777 r., połanieckiej 1780 r., sandomierskiej 1785 r i zawichostkiej 1786 r., ale widocznie nie miał łask u dworu, gdy go nominacje minęły, umarł 1787 r. Odstąpił 1766 r. praw do wsi Łukasiowa, Lelatka i Pomykiewiec, w łatyczowskiem, Ossolińskiemu (Kancl. 31 IV f. 265), kupił 1769 r. Pęczkowice sandomierskie i radomskie, Wolę Ptasią i Michałów, w sandomierskiem (Herb. Król. Pol.), był też współdziedzicem Rzeczycy Małej 1774 r. Ożeniony 1° v. z Anną Nowiecką z Szczekarkowa (M. D. Węs.), zaślubił następnie Stan-

ciszkę z Bielińskich, wdowę po szambelanie Stanisławie Pawińskim, która ustąpiła 1771 r. Żurawnów i Patok, sprzedany stannej Lubomirskim (Nr. 89 f. 27) i została utrzymana przy dożywociu na Żurawsennicach po zmarłym stryju 1775 roku (T.L. VIII : 75). Trzecią żoną chorążego była Teresa z Brzeźnickich de Fleyery, z której jedyny syn Józef, ur. 1770 r. Z pierwszej żony miał chorąży Michał córki: Marjannę Suchodolską, Józefę Zabicką i Zofję za Michałem Losiem, żyjącą jeszcze 1819 r. i syna Ksawerego.

Ksawery, sędzia kapturowy sandomierski, podpisał wraz z ojcem obiór Stanisława Augusta, porucznik kawalerji narodowej, starosta chiżyński, już 1750 roku trzymał w zastawie od Radziwiłłów Perepelniki i Skwarzawę, 1764 r. sprzedał część Stupnicy z wólką, Kotowianą i Kaźkową Józefowi Benedyktowi, 1767 r. otrzymał od ojca Królewszczyznę Kotniżynce (Zs. Lwow. 107 f. 7; Gr. Lwow. 308 f. 195 i Gr. Busk 1767 r.; M.D. Kds.); umarł 1783 r. ożeniony z Marjanną Wilczkową, 1º v. Pawłową Wereszczyną, miecznikową żytomierską (Persp. Czersk. 37 f. 30)

2° v. Józefinę Stadnicką, kasztelankę sanocką, pozostawił: Krystynę Chodkowską, żyjącą 1819 r., Barbarę Gurowską i Kazimierza.

Kazimierz otrzymał 1783 r. starostwo chęcińskie, legitymował się ze szlachectwa 1804 r. w Galicji zachodniej (Arch. VII f. 188) umarł 1811 r.; z drugą żoną Zuzanną Czarnocką i z trzecią – Franciszką Krasicką bezdzietny, z pierwszej Tekli Michałczewskiej, pozostawił synów: Alojzego i Michała, wylegitymowanych ze szlachectwa w Królestwie 1837 r. i córkę Annę.

Michał, dziedzic Buszkowic, w opatowskiem, 1827 r., miał syna Jana, a ten synów: Rafała i Michała. Rafał z Czachowskiej, zostawił córki: Helenę Kotkowską, Laryssę (?) i N. Michał z Krasowskiej, córkę Przeszkowską i synów: Stanisława i Marjana, żonatych z Szczepanowskiemi, Jana dziedzica Rokietni (?) i N., ożenionego z Muszyńską.

Alojzy, dziedzic Linowa, Słupi, Annaniowa, Potoków, Auszczy (?) i.t.d., kapitan wojsk polskich, sędzia pokoju powiatu sandomierskiego,

zmarł 1856 r., pozostawiwszy z Honoraty Jasień-skiej, córki Maksymiliana: Emilję za Szczepa-nowskim; Kazimierę za Romanem Cichowskim, zmarłą 1885 r.; Teklę 1° v. za Eustachym Wielogłow-skim, 2° v. za Teplickim, zmarłą 1897 r.; Stanisła-wa i Maksymiljana.

Władysław, urodz. 1824 r., zmarły 1904 r., dzie-dzic Słupi Nadbrzeżnej a potem Gałęzkiana, z Au-gusty Podhorodeńskiej, pozostawił syna Zyg-munta, dziedzica Kaliszan, ur. 1866 r., któ-rego, z Julji Zaukawskiej dzieci: Władysław, ur. 1898 r., Juljan ur. 1901 r. i Alina.

Maksymilian, dziedzic Ruszczy, zmarły 1893 r., z Karoliny Russockiej, pozosta-wił córkę Marję, 1° v. Janową Malinowską, 2° v. Russocką i Kazimierza.

[Genealogja Linji Sandomierskiej, Lesz-czyńskich h. Abdank - patrz na następnych stronach.]

Genealogja – Linji sandomierskiej

[Zestawione na podstawie Herbarza Bonieckiego.]

Michał v. Michała
pisarz grodzki szczycki, wojski
sędzik 1770 r., w księstwie chorąży san
poseł i elektor Stan. Augusta z wojew.
[illegible]skiej 1777 r., połanieckiej 1780 r., sando-
mierskiej miał [illegible] w dworu, gdy go nomi-
[illegible] 1769 r. Pęcławice sandomierskie
Ożeniony 1° v. z Anną Nowięcką z Czekar.
Trzecia żona Teresa z Brześniewskich [illegible]

z 1. żony
Marjanna Lubkowska

z 1. 2 żony
Józefa Łaziecka

Zofja za

Alojzy
dziedzic Linowa, Stupi,
Ruszczy i.t.d. Kapitan wojs
polskich pow. sandom. Umarł
się z Honoratą Łasieńską, có

Emilja
za Szczepanowskim

Kazimiera
za Romanem Ciechowskim, † 1865

Tekla
1° v. za [illegible]
[illegible]
2° v. Teplickim

Władysław
ur. 1824, † 1904
dziedzic Stupi [illegible]
a potem [illegible]
ż. Augusta Podhorodeńska

Maks
dziedzic
ż. Kardi

Zygmunt
dziedzic Kaliszan (Król. Niekło.)
ur. 1866 r.
ż. Julja Jankowska

Marja
1° v. Janowa Malinowska
2° v. Kossocka

Władysław
ur. 1898 r.

Julian
ur. 1901 r.

Alina

Karol Malinowski

Leszczyńskich, herbu Abdank.

Antoni Leszczyński
1754 r., cześnik 1757 r. podczaszy 1766 r.,
chmielnicki 1773 r., był i podstarościm sand.
sandom. Był kandydatem do kasztelanji mało-
gojskiej 1785 r. i zawichostskiej 1786 r., ale nominacje nie otrzymał. Umarł 1787 r.
i radomskie, wraz z Pacią i Michałowem w Sandom.
Żona (M. D. rps.), zaśl. nast. Franciszkę Bidzińską,
~~Fleyery~~, z której jeden syn Józef

Zofią z Michałem ~~Łosiem~~ — z Łomż. ~~Ksawery~~

Ksawery — Pełnił kaftanowany sand., podpisał wraz z ojcem elekcję Stan. Augusta, posłannik kawalerji narodowej, starosta chęciński. Otrzymał od ojca królewszczyznę Kotuszyce. Umarł 1783.
Ożeniony z Marjanną Wiśniewską 1° v. Panową Wereszkową, 2° v. Józefową Czarnecką, kasztelanową zawską.

Krystyna Chodkowska — Barbara Jankowska — Kazimierz

Kazimierz — Otrzymał 1783 starostwo chęcińskie, wylegitymował się ze szlach. w Gal. Zach. 1806 r. Umarł 1811. Z drugą żoną Zuzanną Chrynacką i z trzecią Franciszką Kalinowską dzieci nie miał, z pierwszej Tekli Michałkiewskiej pozostawił:

Michał — dziedzic Buszkowic w Opat. — Adam-Ksiądz

...owa, Polakow,
...polskich, sędzia
1856 r. pozostawił
...córki Maksymiliana:

Maksymilian
...Buszczy +1893
Karolina Rusiecka

Jan

Kazimierz — dziedzic Buszczy, ż. Celina Grabska
Rafał — ż. Ozachowska
Michał — ż. Kaczorowska

Irena — Zofja — Marja — Kazimierz — Helena Kotkowska — Surynowa — córka N. — córki: Przesłkowska — synowie:
1. Stanisław ożen. z Szczepanowską
2. Marjan ożeniony też z Szczepanowską
3. Jan, ksiądz, dziś w Kielcach
4. N. ożeniony z Muszyńską

Genealogja - Linji sandomierskiej Leszczyńskich, herbu Abdank.

[Zestawione na podstawie Herbarza Bonieckiego.]

Michał v. Michał
pisarz grodzki chęciński, wojski
skarbnik 1770r., w księstwie chorąży san
poseł i elektor Stan. Augusta z wojew
goskiej 1777r., połanieckiej 1780r., sando-
mie nie miał łask u dworu, gdy go nomi
Kupił 1769r. Pętkowice sandomierskie
Ożeniony 1o v. z Anną Nowicką z Czeckar.
Trzecia żona Tereza z Brzeźnickich de

Antoni Leszczyński
1754r., cześnik 1757r. podczaszy 1766r.,
domierski 1773r.; był i podstarościm sand.
sandom. Był kandydatem do kasztelanji mało-
mierskiej 1785r., i zawichostskiej 1786r., ale nides-
-nacje nijaty. Umarł 1787r.
i radomskie, miał Ptasię i Michałów w Sandom.
Kara (M. D. rgs.), zaśl. nast. Franciszką Bidzińską,
~~Fleyery~~, z której jeden syn Józef

Marjanna Luchodolska (z 1. żony)

Józefa Łaźiecka (z 1. żony)

Zofja za Michałem Łosiem (z 2. żony)

Ksawery (z 1. żony)
Sędzia kapturowy sand., podpisał wraz z ojcem elekcję Stan. Augusta, porucznik kawalerji narodowej, starosta chęciński. Otrzymał od ojca królewszczyznę Kotuszyce. Umarł 1783.
Ożeniony z Marjanną Wisłocką 1o v. Parysową Wereszkową 2o v. Józefową Stadnicką, kasztelanową sanocką.

Krystyna Chodkowska

Barbara Gurowska

Kazimierz
Otrzymał 1783 starostwo chęcińskie, wylegitymował się ze szlach. w Gal. Zach. 1806r. Umarł 1811. Z drugą żoną Zuzanną Chryniacką i z trzecią Franciszką Kaliszkiewicz bezdzietny, z pierwszej Tekli Michałowskiej pozostawił:

Alojzy
dziedzic Linowa, Stupi, Duranowa, Bokin, Ruszczy i.t.d. Kapitan wojsk polskich, sędzia pokoju pow. sand. Umarł 1856r. pozostawił z Honoraty Łasieńskiej, córki Maksymiliana:

Michał
dziedzic Broxkowic w Opat.

Adam-Ksiądz

Emilja
za Szczepanowskim

Kazimiera
za Romanem Cichowskim, †1865

Tekla
1o v. za Zustept. Wielogórskim
2o v. Teplickim

Władysław
ur. 1824, † 1904
dziedzic Stupi Nadrzeżnej a potem Gojżiany
ż. Augusta Podhorodeńska

Maksymilian
~~dziedzic~~ z Ruszczy † 1893
ż. Karolina Russocka

Zygmunt
dziedzic Kaliszan (Kraj Niekis.)
ur. 1866r.
ż. Julja Zankowska

Marja
1o v. Janowa Malinowska
2o v. Russocka

Kazimierz
dziedzic Ruszczy
ż. Celina Gurska

Jan

Rafał
ż. Ochotwska

Michał
ż. Kurzawska

Władysław
ur. 1898 r.

Julian
ur. 1901 r.

Alina

Karol Malinowski

Irena

Zofja

Marja

Kazimierz

Helena
Kotkowska

Surynowa

córka N.

córki:
Pruszkowska

synowie:
1. Stanisław oien. z Szczepanowską
2. Marjan ożeniony z Szczepanowską
3. Jan, dziedzic Koziełek
4. N. ożeniony z Muszyńską

Jakób, stolnik drohicki, umarł 1699 r.
Władysław, sędzia kapturowy mielnicki 1697 r., ożeniony z Konstancję Lisiecką, córką Jana, miecznika podlaskiego, miał synów: Antoniego i Tomasza (Metr. Jez. 13 f. 313). Antoni, towarzysz pancerny, został 1715 r. miecznikiem drohickim, jako miecznik i posł grodzki drohicki, podpisał elekcję Stanisława Leszczyńskiego 1733 r., umarł 1752 r. Tego miecznika zapewne córka, wydana 25 lip. ca 1753 r. w Lochaczewie przez Lasockich, starostów gostyńskich z Żukowa za mąż za Stefana Szabskiego podnajemskiego Troyckiego. Miała dwóch braci, z których jeden był księdzem.

Bazyli, syn Piotra, ożeniony z Petronellą Kuczyńską, córką Stanisława, 1703 r. (Gr. Droh.)
Jan, ożeniony z Elżbietą Białokurówną, córką Stefana, kupił 1616 r. część Ajakowiec w latyczowskiem, od Jerzego Ajakowskiego.

Wojciech, 1632 r. kupił część ~~Djatkowiec w tatż~~ Wasylkowiec, Jurkowiec i Berezyniec od Adama Wasylkowskiego (Teka Kulikow.) N. Leszczyński, wziął w zastaw 1672 r. część Czarnokowiec, z których spłacił Mierzejewski 1705 r. Wojciecha i Stanisława (Gr. Kamien.)

Jakób, syn Wawrzyńca i Zofji, ur. 1715 r. (metr. w Husiatynie). Wojciech z Szydłowiec, zaślubił Annę Grasiawską, wdowę 1738 r. Teofila, podczaszanka z Wasylkowiec, zaślubiła 1741 r. Stanisława Mikoszewskiego (metryka tamże)

Tomasz, współdziedzic Wasylkowiec, Berezyniec, Jurkowiec, z Heleny Rzewuskiej, miał córki: Teofilę za Mikołajem Pakutyńskim, i Konstancję 1° v. za Józefem Baltazarem Glinką, stolnikiem nurskim 1723 r., 2° v. za N., a 3° v. za Antonim Klimowiczem, cześnikiem wit. Kamierskim i synów: Eljasza, Karmelitę w Trembowli, Jana po którym z Marjanny N., córka Katarzyna ur. 1713 (metr. w Husiatynie), Stefana, Antoniego i Szymona. Radkice

i dzieci występują często w latach 1700-1717 r. w sprawach o Wasylkowce. W 1723 r. Helena Tomaszowa z dwoma synami, wnukię po synie Janie i Ilińczyną, obrali superar-bitrem w sprawie o ze dobra Markowskiego, pisarza kamienieckiego. Stefan imieniem swoim i córki Anieli kwitował 1724 r. Podlesieckiego (Gr. Kamien.)

Antoni, zwany podstolnim mirskim, zostawił z pierwszej żony Magdaleny, córkę Małgorzatę, ur. 1714 r. (metr. w Husiatynie) a z drugiej - Katarzyny Poniatowskiej, synów: Józefa, Jana i Franciszka. Józef sprzedał 1740 r. część swą Wasylkowice bratu Franciszkowi, zwanemu podstolim mirskim, który wraz ze swoją częścią sprzedał wszystko Łączyńskiemu 1744 r. Jan tytułowany także podstolim mirskim, kupił 1750 r. część od stryjecznego brata Antoniego i zeznał 1753 r. zapis dożywocia z żoną, Zofią Karską (Gr. Tremb.)

Szymona i Agnieszki z Wasylkowskich, zmarłych z powietrza, synowie: Kazimierz i Andrzej, sprzedali 1740 roku swe części Wasylkowiec Klimowiczowi, a trzeci Antoni, 1750 r. stryjecznemu bratu Janowi. Andrzej, zaślubił 1747 roku Agnieszkę Krasielnicką (metr. w Husiatynie). Kazimierz zmarły 1790 r. (sepult. tamże) miał z Zuzanny Bronikowskiej, syna Jana w Kryca, wylegitymowanego ze szlachectwa w Wydziale Stanów galicyjskich 1806 r., po którym z Katarzyny Blicharskiej, córka Ludwika, 1° v. Führichowa, 2° v. Wojciechowa Lewicka 1832 r. (St. Lwów. For. Nob.)

Antoni, najmłodszy syn Szymona, wylegitymowany ze szlachectwa 1782 r. w sądzie ziemskim lwowskim, zmarły 1790 r., ożeniony 1° v. 1748 r. Anielę Smatkównę, a 2° v. z Anielą Dominówną Wężowiczówną, zmarłą 1791 r., pozostawił z pierwszej żony: Piotra, Jana i Mateusza. Piotr zmarły 1831 r., z pierwszej żony, Tekli Nawieckiej miał: Marjannę ur. 1793 r. zaślubioną 1811 r. Antoniemu Mitrowskiemu z Białej; Dominicellę Zofję ur. 1795 r., zaślubioną 1820 r. Janowi Piotrowi Kuźmińskiemu, Franciszka Ksawerego, ur. 1801 i Annę urodz. 1804 r. wydaną 1° 1820 r. za Antoniego Karczewskiego, 2° v. 1833 za Jana Tryckiego; zaś z drugiej żony, Heleny Kilerówny, córkę Paulinę, zmarłą 1816 r. (metr. i sepult. wszystkie w Husiatynie)

Franciszek Ksawery, adwokat lwowski, wylegitymowany ze szlachectwa w Wydziale Stanów galicyjskich 1846 r. z Krystyny Domaradzkiej, miał synów: Stanisława Tomasza Adama i Aleksandra Ludwika 1847 i Ludwika Jana Nepomucena, 1853 wylegitymowanych.

Agnieszka zaślubiła w Husiatynie 1788 r. Andrzeja Czajkowskiego. Tekla, zamężna Leszczyńska, zmarła 1822 r. w Wasylkowcach (M.D. No 90)

[Genealogję tej odnogi Leszczyńskich h. Abdank — linja wschodnio-galicyjska — patrz nast. strony.]

Genealogja odnogi wschodnio-galicyj-

[Zestawiona na podstawie Herbarza Bonieckiego.]

Tomasz
współdziedzic Wa
z Heleny

Teofila
za Mikołajem Patrzyńskim

Konstancja
1° v. za Józefem Baltazarem Grintą, stolnikiem burstkim, 1723 r.
2° v. za N.
3° v. za Antonim Klimowiczem, cześnikiem wilkomierskim

Eljasz
Karmelita w Trembowli

Jan
z Marjanna N.
Katarzyna
ur. 1713 r. (metryka w Husiatynie)

Stefan
imieniem swojem i obrazi Anieli brata raz 1729 r. Podlesieckiego (Gr. Kamien.)

z 1szej żony — z 2giej żony — z 2giej żony

Małgorzata
ur. 1714 r. (metryka w Husiatynie)

Józef
Sprzedał w r. 1740 częśc swą Wasiłkowiec bratu Franciszkowi, zwanemu podstolim burstkim.

Jan
tytułowany też podstolim burstkim. Kupił 1750 r. część od stryjecznego brata Antoniego. Zapis 1753 r. zapis dożywocia z żoną Zofią Kalską. (Gr. Tremb.)

Jan od Krzyża
Wylegitymowany ze szlach. w Wydziale Stanów Galic. w r. 1806. Żona Katarzyna Blicharska

Piotr
† 1831 r.
1° v. Tekla Nowicka
2° v. Helena Kilerówna

z 1szej ż. — z 1szej ż. — z 2giej ż.

Ludwika
1° v. Tütrichowa
2° v. Wojciechowa Lewicka 1832 (A. Lwow. For. Nob.)

Anna
ur. 1804 r. wydana 1° v. 1820 r. za Antoniego Karczewskiego
2° v. 1833 r. za Jana Iżyckiego

Marjanna
ur. 1793 r., zaślubiona 1811 Antoniemu Mikorowskiemu x) z Białej.

Dominicel-
ur. 1795 r. za 1820 r. Jan... mi Kuźmi...

Walerja
† panną.

Leon Koźmiński
Żona Stanisława z Łopieńskich

Stanisław Koźmiński
b. minister R. P. w Hadze
† 1938 r.
Żona ... Zawistowska Suprunówna z Tarnop.

Stefanja Koźmińska
za ... Bogdanowiczem - Kaszt. pow. Leszków

Kamilla Koźmińska
za ... Olszewskim

Jan K. — S. K. — Michał B. — Jan B. — Andrzej B. — Róża B. — Marysia Olszewska — Helena Ol...

Róża B.: zamężna z Mattlachowskim
Helena Ol...: za prof. ... W.P. Szelest... czem

Uwaga:
x) Karnicki: Mikorowski - Kreis Trembowla - Ritter dem Pränamen Nicwodzki eingetragen 1782 in die Adelsmatrikel von Galizien (Borkowski, Spis)
xx) Boniecki - podaje nazwisko jako Kuźmiński

sy...
Le...
syl...
Kze...
Ant...
Zmarł...
Tom...
2 ... ż.
Iwan...
Sta...
Mar...
za
Józ...
rzą...

skiej Leszczyńskich Leszczyńskich – podług Bonieckiego.

Leszczyński
sylkowiec, Berezyniec, Jurkowiec
Rzewuskiej miał

Wojciech Leszczyński, 1632 r. kupił część Wasylkowiec, Jurkowiec i Berezyniec od Adama Wasylkowskiego (Teka Antikowskich). N. Leszczyński wziął w zastaw 1672 część Czarnokoniec, z których spłacił Mierzejewski 1705 r. Wojciecha i Stanisława (Gród Kamień).
Jakób syn Wawrzyńca i Zofji ur. 1715 r. (metryka w Husiatynie). Wojciech z Szydłowiec zaślubił Annę Grosiowską, wdowę 1738 r. Teofila podczaszanka z Wasylkowiec zaślubiła 1741 r. Stanisława Mikorzewskiego (Metryka tamże)

Rodzice i dzieci występują często w latach 1700–1717 w sprawach o Wasylkowce. W 1723 r. Helena Szmaszowa z trzema synami, Hnatem, potem Janem i ... o ... Kamie- ... Mikorskiego ... niewskiego.

Antoni
znany podstolim ... z Magdaleną Poniatowską

Szymon
z Agnieszką Wasylkowską
zmarli z powietrza

Franciszek
znany podstolim ... Sprzedał swoją część i nabył od brata Józefa, Łęczyńskiemu 1744 r.

Kazimierz
zmarły 1790 r. (sepult. w Husiatynie) miał z Joanny Bzowikowskiej
syna Jana od Krzyża
Sprzedał 1740 r. swe części Wasylkowiec Klimowiczowi.

Andrzej
zaślubił 1747 r. Agnieszkę Kosielnicką (metr. w Husiatynie)

Antoni najmłodszy syn Szymona
wylegitymowany ze szlach. 1782 r. w sądzie ziemsk. lwow. zmarł 1790 r. Ożeniony: 1° v. 1748 z Anielą Swatkówną 2° v. z Anielą Duninówną Wężowiczówną, zmarłą 1791. Sprzedał 1750 r. swą część Wasylkowiec stryjecznemu bratu Janowi

z 1. wszej żony — z 1wszej żony — z 1wszej żony

Jan — Mateusz

1822 r. w Wasylkowcach

z 1wszej żony — z drugiej żony

la Zofja
ślubiona ... Piotrowskiemu xx)

Franciszek Dezydery
ur. 1801. Adwokat lwowski. Wylegitymowany ze szlachty w Wydziale Stanów Galic. 1846 r. Ż. Krystyna z Łomiszarkich. Właściciel części Strzeliska koło Bóbrki, potem Zabłocie i Stobyna w pow. brodzkim.
We Lwowie miał dom przy ul. 3 maja

Paulina
zmarła 1816 r.

[Metryki i sepultury wszystkie w Husiatynie.]

Stanisław Tomasz Adam
wyleg. ze szlachectwa w r. 1847. Dr. praw. był kandydatem adwokackim w adwok. Pomorzanowskiego. Zmarł w młodym wieku.

Aleksander Ludwik
wyleg. ze szl. w r. 1847. B. dziedzic Zabłociec z przysiółkami i Stobyna w pow. brodzkim
ż. Chyżyńska
s. Piotek
Witold + 1931

Ludwik Jan Nepom.
wyleg. ze szlach. 1853. B. dziedzic Kozadziejowa w pow. bohatyńskim

Aleksandra
za płk. ułan. austr. Józefem Zubrzyckim h. Sas.

Jadwiga
za płk. ułanów W. P. Stefanem Malinowskim h. Poraj
Krzyszt. Jan Ewa

Zofja
za bar. Harsdorfem
Ewa H. Janina H. Marya

Ludwika
Youngowa
właśc. Nabaczowa w pow. jaworowsk.
Mrysia
za Chełkowskim

Roman
Dr. med. Prof. Uniw. Lw. ożeniony z Anną Younga

Genealogja odnogi wschodnio-galicyjskiej Leszczyńskich h. Abdank – podług Bonieckiego.

[Zestawiona na podstawie Herbarza Bonieckiego.]

Wojciech Leszczyński, 1632 r. kupił część Wasylkowiec, Jurkowiec i Berezyniec od Adama Wasylkowskiego (Teka Rulikowskich). N. Leszczyński wziął w zastaw 1672 część Czarnokoniec, z których spłacił Mierzejewski 1705 r. Wojciecha i Stanisława (Gród Kamień.).

Jakób syn Wawrzyńca i Zofji ur. 1715 r. (metryka w Husiatynie). Wojciech z Szydłowiec zaślubił Annę Grosiowską, wdowę 1738 r. Teofila podczaszanka z Wasylkowiec zaślubiła 1741 r. Stanisława Mikorzewskiego (Metryka tamże)

Rodzice i dzieci występują często w latach 1700–1717 w sprawach o Wasylkowce. W 1723 r. Helena Tomaszowa z trzema synami i [illegible] szwagrem [illegible] i Glinczyną o [illegible] Moskorzewskiego pisarza Kamienieckiego.

Tomasz Leszczyński

współdziedzic Wasylkowiec, Berezyniec, Jurkowiec, z Heleny Rzewuskiej miał:

Teofila – za Mikołajem Pakutyńskim

Konstancja – 1° v. za Józefem Baltazarem Grinke, stolnikiem nurskim, 1723 r. 2° v. za N. 3° v. za Antonim Klimowiczem, cześnikiem nurskim [?]

Eljasz – Karmelita w Trembowli

Jan – z Marjanną N.
- Katarzyna ur. 1713 r. (metryka w Husiatynie)

Stefan – imieniem swojem i obrazu Anieli Krzysztofa [?] 1729 r. Podlesiec [?]kiego (Gr. Kamien.)

Antoni – zwany podstolim nurskim, pierwsza ż. Katarzyna, 2-ga ż. Magdalena Poniatowska

Szymon – ż. Agnieszka Wasylkowska, zmarli z powietrza

z 1-szej żony, z 2-giej żony, z 2-giej żony, z 2-giej żony:

Małgorzata – ur. 1714 r. (metryka w Husiatynie)

Józef – sprzedał w r. 1740 część swą Wasylkowiec bratu Franciszkowi, zwanemu podstolim nurskim.

Jan – tytułowany też podstolim nurskim. Kupił 1750 część od stryjecznego brata Antoniego. 20. Zmarł 1753 r. Zapis dożywocia z żoną Zofją Ka[?]ską (Gr. Tremb.)

Franciszek – zwany podstolim nurskim. Sprzedał swoją część i nabytą od brata Józefa, Leszczyńskiemu 1744 r.

Kazimierz – zmarły 1790 r. (sepult. w Husiatynie) miał z Joanny Bznikowskiej syna Jana od Krzyża. Sprzedał 1740 r. swej części Wasylkowiec Klimowiczowi.

Andrzej – zaślubił 1747 r. Agnieszkę Kosielnicką (metr. w Husiatynie)

Antoni – najmłodszy syn Szymona, wylegitymowany ze szlach. 1782 r. w sądzie ziemsk. lwow. Zmarł 1790 r. Ożeniony: 1° v. 1748 z Anielą Sratkówną [?], 2° v. z Anielą Dunin[?]ówną Wąsowiczową, zmarłą 1791. Sprzedał 1750 r. swą część Wasylkowiec stryjecznemu bratu Janowi

z 1-szej żony, z 1-szej żony, z 1-szej żony:

Jan od Krzyża – wylegitymowany ze szlach. w Wydziale Stanów Galic. w r. 1806. Żona Katarzyna Blicharska

Piotr – † 1831 r. 1° v. Tekla Nowicka, 1822 r. w Wasylkowcach, 2° v. Helena Kilerówna

Jan

Mateusz

z 1-szej ż., z 1-szej ż., z 1-szej ż., z 1-szej żony, z drugiej żony:

Ludwika – 1° v. Tittrichowa, 2° v. Wojciechowa Lewicka 1832 (A. Lwow. For. Nob.)

Anna – ur. 1804 r. wydana 1° v. 1820 r. za Antoniego Karczewskiego, 2° v. 1833 r. za Jana Iżyckiego

Marjanna – ur. 1793 r., zaślubiona 1811 Antoniemu Michrowskiemu x) z Białej

Domicella – ur. 1795 r. za 1820 r. Janowi Kuźmi[ńskiemu]

Zofja – ślubiona [?] Piotrowi [?]ńskiemu xx)

Franciszek Dezydery – ur. 1801. Adwokat lwowski. Wylegitymowany ze szlach. w Wydziale Stanów Galic. 1846 r. Ż. Krystyna z Baltazarków [?]. Właściciel części Strzeliśk koło Bóbrki, potem Zabłociec i Stobyhna [?] w pow. brodzkim. We Lwowie nabył dom przy ul. 3 maja

Paulina – zmarła 1816 r.

[Metryki i sepultury wszystkie w Husiatynie.]

Walerja – † panną.

Leon Koźmiński – żona Stanisława z Lipińskich
- **Stanisław Koźmiński** – b. minister R. P. w Hadze † 1938 r. Żona [?] Zawistowska Supranowska [?] w Sarnop. [?]
  - Jan K.
  - S. K.
- **Stefanja Koźmińska** – za [?] Bogdanowiczem – Kosów pow. Czortków
  - Michał B.
  - Jan B.
  - Andrzej B.
  - Róża B. – zamężna z Rafałowskim
- **Kamilla Koźmińska** – za Olszowskim
  - Marysia Olszowska
  - Helena Ol. – za pułk. W.P. Szebeszczem [?]

Stanisław Tomasz Adam – wyleg. ze szlachectwa w r. 1847. Dr. praw. tyt. kanonik [?] adwokacki n. adwok. lwowskiego [?]. Zmarł w młodym wieku.

Aleksander Ludwik – wyleg. ze szl. w r. 1847. B. dziedzic Zabłociec z Kamatyczami [?] i Stobyhna w pow. brodzkim. Ż. Chędzyńska

Ludwik Jan Nepom. – wyleg. ze szlach. 1853. B. dziedzic Kozadzicjowa [?] w pow. rohatyńskim

Aleksandra – za pułk. wiar. Józefem Zaborzyckim b. Sas.
- Syn
- Syn

Jadwiga – za płk. wiar. W. P. Stefanem Makowskim [?] h. Pobóg
- Krzysztof
- Jan
- Ewa

Witold † 1931

Zofja – za bar. Harsdorfem
- Ewa H.
- Janina H.
- Marya

Ludwika – Youngowa, właśc. Napaczowa w pow. jaworowsk.
- Marysia – za Cherkowskim [?]

Roman – lekarz med. Prof. Uniw. Lw. Ożeniony z Anną Younga
- [?] Bezdzieczny [?]

Uwaga:

x) Zamiast: Michrowski – Kreis Trembowla – führen den Beinamen Niewodki [?] eingetragen 1782 in die Adels[?] von Galizien (Borkowski, Spis)

xx) Boniecki – podaje nazwisko [?] jako Kuźmiński.

Potomkowie po Jadwidze Makowskiej [?] Szarski [?] Leszczyński [?] str. 388.

Klemens z synem Janem Kasprem i Jan, synowie Klemensa Sakramentowy, wnukowie Andrzeja Franciszka, prawnukowie Jana, praprawnukowie Józefa, syna Michała, wylegitymowali się ze szlachectwa na Podolu 1834 r. (Spis)

Klemens, którego rodzice zamordowani w Humaniu, chował się na dworze Potockich w Tulczynie, kapitan w pułku Potockich, podpułkownik kozaków winnickich, w końcu marszałek powiatowy winnicki, ożeniony był 1° voto z Połumbiandą, z którą się rozwiódł, następnie 2° v. z Nowakiów Vivienową, a 3° v. z Józefatą Jankowską, córką Piotra, dziedzica Brahiłowa. Z trzeciej żony syn Jan, ur 8go stycznia 1812 r. w Brahiłowie, wstąpił w Rzymie do Kartuzów, zatęskniwszy jednak za krajem, wrócił i wstąpił do Kapucynów w Konstantynowie, pod imieniem Prokopa, przeszedł potem do Warszawy, był prowincjałem, znakomity kaznodzieja, wielce świątobliwy człowiek, umarł 1895 r. w klasztorze w Nowym Mieście.

Felicjan Julian Adam i Paweł Jan, synowie Ignacego Macieja, chorążego bracławskiego,

Histor. rodu Olszowskich Prus II. de Olszowa

W 1040 roku, jeden z trzech braci Książąt Pruskich, za panowania Kazimierza I Mnicha, Lejtnant wojskowy Polskiego, przeciwko zbuntowanemu lennikowi Masławowi (Miesławowi) którego pobiwszy własnoręcznie zabrał do niewoli córkę tegoż Masława, jedynaczkę, i za pozwoleniem Króla Kazimierza zaślubił ją, otrzymawszy w posagu wszystkie zawojowane ziemie, oraz z dodatkiem królewszczyzny; mając zaś ostatnią z rodu Masława za żonę, przyjął do swego herbu Prus, wilcze nogi, godło rodu swej żony, i od tego czasu zowie się herb Prus I od Prusa II dodatkiem wilczych nóg, i to jest jak piszą Niesiecki i Okolski początek rozdziału herbów Prus na I II III. Od roku 1064 do 1376 Olszowscy Prus II, żadnych wybitniejszych godności w Polsce nie piastowali, z wyjątk. trzech braci Olszowskich uczestniczyło w bitwie pod Płowcami, z owych jeden z chorągwią i dwóch z nich chwalebnie na ołtarzu ojczyzny zginęło, jeden zaś imie Jan na Olszowie Olszowski pozostał, i ten jest protoplastą rodu Prus II de Olszowa Olszowskich — Ten że Jan na Olszowie Olszowski odznaczywszy się w bitwie pod Grunwaldem 15 lipca 1410 roku, otrzymał od króla Władysława Jagiełły, pięć pawich piór do swego herbu Prus II. Dalszy ciąg rodu Olszowskich jest pomieszczony w drzewie genealogicznem utworzonem w roku 1910 przez Czesława Olszowskiego z Niewiadowa; na dowodach: działów ojczystych dóbr, ostrzeszowskich Ksiąg grodzkich, herbarzy Niesieckiego i Paprockiego, wyciągów wypis. dóbr Olszowy, Ksiąg wypis. w Brzezinach i Rawie, Mazow. dokument kościołów w Ujeździe i Chorzęcinie, dyplomów szlach. dworskich i osobistych. Czesław Olszowski, dziedzic dóbr Niewiadów, [illegible]

pierwszy zjazd rodu Olszewskich, dnia 6go grudnia w Warszawie, na kt. postanow. założyć rocznik rodu. uskutecznienia po otrzymaniu legalizacji urzędu.

Rody spokrewnione przez małżeństwa

Dobków	hr. Kalinowskich	[illegible]	Kosińskich
Gniewoszów Kunatów	Bajsochowskich	hr. Krukowieckich	Kośmińskich
Modrzewskich	Goreckich	Żabłockich	Wodzińskich
Stawskich	Gołębowskich	[illegible]	Mazurkiewiczów
Kobierzyckich	Kotkowskich	Stokowskich	Żychlińskich
Jarzynów	Ożarowskich	Wolskich	Świeżyńskich
hr. [illegible]	Kiliańskich	Kozickich	Rybczyńskich
hr. Lubieńskich	Bartoszewskich	hr. Mosielskich	Gosiewskich
hr. [illegible]	Dobieckich	Olszewskich	Nowickich
Kotnickich	Gorskich	hr. Morsztynów	Wojczyńskich
hr. Działyńskich	Kraszewskich	Kurzewskich	Gackowskich
[illegible]	Olechowskich	Krzelewskich	Słowieckich
[illegible]	Leszczyńskich	Bogusławskich	Jaroszyńskich
Siemianowskich	Przemyckich	Hanowskich	Dymarskich
Trepków	Lipowskich	Krajewskich	Orzeckich
Lipskich	hr. Karnickich	Szaniorów	Chojeckich
hr. Skórzewskich	hr. Borkowskich	Domaniewskich	Garczyńskich
hr. Mycielskich	Kulczyckich	Majewskich	[illegible]
hr. Miecińskich	Ellen-Berin	Chrzanowskich	Chełmickich
Niemojowskich	Karnickich	Kołaczkowskich	Jasieńskich
Psarskich	[illegible]	Zdrojewskich	Kijewskich
hr. Koniecpolskich Gumińskich	Dziewanowskich	Jaraczów	Zalewskich
Weryhów	Urbanowskich	[illegible]	Targowskich
hr. Szembeków	Brzozowskich	Hataczkiewiczów	Wesołowskich
Szanińskich	hr. Dunin Brzezińskich	Żukowskich	
Załuskowskich		Tietków	

Jan z synami: Józefem, Eljaszem-Wincentym-Rudolfem i Wacławem-Michałem-Janem, syn Jana Gabryela, Mikołaj, komornik oszmiański, z synem Janem-Feliksem-Józefem, Teofil Kazimierz z synami: Felicjanem-Rajmundem, Stanisławem-Franciszkiem i Karolem-Janem-Walerjanem i Józef, regent oszmiański, synowie Romana-Onufrego-Władysława, a wszyscy wnukowie Józefa Jana, dziedzica 1741 r. dóbr Martonat, w grodzieńskiem, wywiedli się ze szlachectwa 1837 r. przed Deputacją Wywodową wileńską.

Z Kurjera Lwowskiego z dnia 31. paźdz. 1932.:
(Etymologja pokrewieństw w dawnej Polsce)

W dawnej polszczyźnie skracano stryjek na stryj, mówiono więc pospolicie: stryk, wieś Stryków, kronikarz Maciej Strykowski. Żona stryja była jednak stryjenką lub stryjną, a dzieci po rodzonym stryju — rodzonostryjecznemi. Brat dziadka zwał się starym stryjem albo przestryjcem, prastryjem, wnuk jego był bratem stryjeczno - stryjecznym, czyli przestryjecznym. Syna i córkę brata stryjecznego zwano stryjecznym synem i stryjeczną córką. Wogóle stryjów i braci stryjecznych i przestryjecznych zwano „stryjcami". Stryjcowie byli to męscy potomkowie jednego dziada, pradziada lub prapradziada, w różnych stopniach pokrewieństwa z sobą zostający. Nosili oni wspólny herb i uważani byli zawsze za bliską rodzinę.

Paprocki w „Ogrodzie królewskim", w przedmowie do Mich. Sędziwoja, pisze: „A pod jednym herbem jest kilkaset, pod drugimkilka tysięcy nalazłoby się stryjców herbowych, między którymi jest wielka miłość, chociaż jedni z tych herbów panowie adrudzy chudszy się znachodzą".

I dalej:

„Jest i był przedtem takowy obyczaj i miłość między rycerstwem a pany, że herbowi stryjcowie wszyscy jeden o drugiego krzywdę jako bracia właśni umierali i w potrzebach na nieprzyjacioły koronne ze wszystkich państw pod jeden się proporzec albo chorągiew zjeżdżali, w potrzebach bywałe rotmistrze obierali a ich słuchali".

Znaną jest pewna starodawna spólność majątkowa, wymagająca, aby pomimo uprawnionych już działów rodzinnych nie czynił nikt sprzedaży ani zapisu, nie zapewniwszy sobie zezwolenia stryjców herbowych.

Rodzina – Herbarz Szlachty Polskiej opracowany przez Seweryna Hrabiego Uruskiego przy współudziale Adama Amilkara Kosińskiego, wykończony i uzupełniany przez Aleksandra Włodarskiego. Wydany staraniem i kosztem córek autora, ~~w Tomie X~~ Warszawa – 1913 – Skład główny Księgarnia Gebethnera i Wolffa w tomie X pisze o Malinowskich h. Pobóg x), co następuje:

Ia xx) „Malinowski h. Pobóg. Piszą się z Kalnicy, swego majątku w wojew. podlaskiem; licznie rozrodzona rodzina.

Stanisław, podsędek bielski 1507 r. Jerzy, podsędek bielski 1533 r.; jego syn Jerzy, dziedzic ~~wsi~~ wsi Kalnicy, złożył przysięgę wierności Koronie polskiej 1569 r. po przyłączeniu Podlasia do Polski i zaniewiadomej

---

x) Ja osobiście Herbarzowi Uruskiego żadnych dat nie dostarczałem.

Moje dopiski: x) Patrz Genealogja na stronie: 166/167 pód Ia. – która jednak zawiera błędy – przeze mnie uwidocznione.

żony pozostawił synów: Jana, Jerzego, Kacpra i Mikołaja.

Jerzy, dziedzic na Kalnicy-Malinowie 1593 r., miał dwóch synów, Baltazara i Seweryna, ekstona 1632 r., z najew. prutaskiego, po którym dwóch synów, Marcin i Stefan; Marcin, dziedzic na Kalnicy-Malinowie 1682 r., z żony Anny Kanigowskiej pozostawił córki, Katarzynę i Zofję.

Baltazar, starszy syn Jerzego, posesor Jarzębka x); komornik ziemski pilzneński 1619 r. miał synów Jana, po którym syn Franciszek i Stanisława, ekstona z najew. sando-

x) nie Jarzębka, lecz Jastrzębka w obw. pilzneńskim, na połudn.-wschód od Tarnowa.

mierskiego 1674 r., podwojewódzkiego sandomierskie-go 1692 r. po którym z Ewy z Dymitrowa Dymitrowskiej synowie, Wojciech i Kazimierz -dziedzice na Kalnicy-Malinowie

Kazimierz, porucznik dragonów 1661 r., cześnik 1674 r. z wojew. sandomierskiego, skarbnik drohicki 1680 r., nabył 1681 r. części dóbr Malinowa-Kalnicy; sędzia grodzki i podstarosta radomski 1682 r., nabył tegoż roku części Obręczny i Podlodowa; łowczy dro-hicki 1684 r., zaślubił Helenę z Przytęków Przytęckę, córkę Hieronima, i z niej pozostawił syna Pawła 1735 roku. x)

---

x) Tu znów błędnie podaje Herbarz Uruskiego — bo rzeczywiście Kazimierz ~~poz~~ z małżeństwa z Heleną z Przytęka miał syna Adama, który umarł młodo (bezpotomnie). (Patrz też „Pamiętnik Sandomierski" z r. 1829 na str. 8).

Wojciech, starszy syn Stanisława, pod-
wojewodzego sandomierskiego, dziedzica na
Kalnicy - Malinowie, z żony Katarzyny Chrzą-
nowskiej x) miał syna xx) Floriana, dziedzica na
Malinowie - Kalnicy, skarbnika bracławskie-
go 1724 r., po którym synowie Jan i Miko-
łaj i Pawła.

Paweł, dziedzic na Kalnicy 1724 r.,
miał syna Szymona, skarbnika podlaskie-
go, po którym dwóch synów, Jan i Jakób,
z których Jan z Malinowa - Kalnicy, nabył
1777 r. części dóbr Niekisiałki, Żółczyce i Wie-
rzczna w pow. sandomierskim i z żony

x) Ma być Katarzyna Porajówna Chrzanowska (patrz akta ro-
dzinne.) Rodzina ta pisała się jednak także Chrząnowski i Chrzo-
nowski (Patrz odnośne akta rodzinne i „Der polnische Adel - Żernickiego)

xx) Znowu błędnie podaje Herbarz Uruskiego - albowiem Wojciech miał
tylko jednego syna Floriana i córkę Ewę a żadnego Pawła nie
miał. Wymieniony przez Uruskiego Jakób jest też zmyślony.

Marjanny (Krystyny) Dąbrowskiej x) pozostawił syna Karola, ochrzczonego 1754 roku w par. Pniów, po którym z Franciszki Mazarakiej syn Józef, dziedzic dóbr Niekisiadka, w pow. opatowskim, wylegitymowany w Królestwie 1838 r.

Jakób, drugi syn Szymona, skarbnika, miał syna Piotra, którego syn Hieronim wylegitymowany w Królestwie 1848 r. Z tej linji Hieronim, syn Antoniego, w wojsku rosyjskiem, wylegitymowany w Królestwie 1862.

Józef-Erazm-Benedykt, urodzony w Pęczynach 1784 r. rozwiódłszy się z pierwszą żoną Marjanną z Modeskich, zaślubił w Maninie 1818 r.

Jan z Malinowa-Kalnicy Malinowski, dziedzic Niekisiałki był rodzonym synem Floryana i Rozalji z Koczowskich (patrz akta rodzinne)

xxx) Znowu fałsz! Pierwszą bowiem żoną Jana Malin. była Krystyna z Piaseckich (patrz akt z r. 1783) z którego to małżeństwa był Karol, ożeniony z Franciszką Mazarakówną, i zmarły bezpotomnie Wojciech i Antonina za Lipnickim. Drugą żoną Jana była Dąbrowska, trzecią Chomentowska.

Teklę Wysocką, córkę Józefa i Tekli z Jatu-chowskich; umarł 1852 r. pochowany w Mali-chach i zostawił z Wysockiej córki: Emilję za Wincentym Tangowskim, Franciszkę Bań-kowską, Teklę Jagnińską, Marjannę zmarłą pannę 1908 r. i synów: Stanisława i Wła-dysława-Grzegorza-Konstantego, urodzonego 1825 r.

Stanisław, dziedzic Niekisiałki, żo-naty z Praxedą z Schützów, córką Francisz-ka, porucznika wojsk napoleońskich i polskich, kawalera Legji Honorowej i Krzy-ża Virtuti Militari i Anny-Teresy z Koehle-rów, właścicieli wsi Rzezińskiej pod Warszawą.

mn. 1884 r., pochowany w Malicach, zostawił z tej żony: Jadwigę za Janem Kamerskim, Jana, dziedzica Przybysławic, po którym z Marji z Leszczyńskich, córki Maksymiliana i Karoliny z Russockich, syn Karol na Przybysławicach, i Kazimierza, dziedzica Niekitiałki, żonatego z Aleksandrą z Wernerów, z której: Wanda za Funiewskim, Zofja, Jadwiga, Helena zmarła młodo, Ks. Władysław, Jan, Antoni i Stanisław, ożeniony z Marją Samsońską, właścicielką ... .

Władysław - Grzegorz - Konstanty, właściciel Karpy ~~[illegible]~~, żonaty z Anielą Schultzówną,

siostrą bratowej, zmarły 1889 r. w Chorzelowie, zosta-
wił żonę za Grzegorzem Lipczyńskim właści-
cielem Krynic, z tej: Stefana-Piotra-Józefa,
urodzonego 1870 r. w Oszczowie, namiestnika 13go
pułku ułanów austryjackich, żonatego z Jadwi-
gą Leszczyńską, córką Aleksandra i Jadwigi
Chedzyńskiej, z której: Władysław-Jerzy-Aleksan-
der-Antoni ur. 1902 r. we Lwowie, Jan Baptysta-
Baltazar 1904 r. i Ewa-Marja-Aniela 1905 r.,
urodzeni w Żółkwi."

II.x) „Władysław, cześnik czerniechowski, zostawił z Anny z Jeziorkowskich, córki Jana i Zofji Piwównej, syna Józefa-Marcina, wojskiego latyczowskiego, który w grodzie kamienieckim zapisał 1740 roku na Zielińczu, Krzywczu i Kielance 5 tys. zł. bratu stryjecznemu Józefowi, synowi ~~Aeg~~ Remigjana i Anny Żnamirowskiej, a 1706 r. otrzymał od swej matki Śmiełówkę, Łaty i Srebrną (Akta Grodzkie Kamien.-Podolskie); po Józefie-Marcinie synowie: Jan, Michał i Adam.

Jan, żonaty z Joanną Szypkowską, miał synów: Jana, Franciszka, Teofila i Sebastjana, po którym synowie: Józef, Stanisław, Władysław i Grzegorz, wszyscy wylegitymowani w Królestwie 1843 r.

Michał pozostawił synów, Ignacego, dziedzica dóbr Brzeskin, w pow. stanisławowskim, wylegitymowanego w Królestwie 1847 r. z synem Władysławem, podoficerem w wojsku rosyjskiem, i Walentego, po którym z Heleny Dmorzyńskiej, synowie: Tomasz, Onufry i Alojzy, wylegitymowani w Królestwie 1853 r. z herbem Ślepowron.

Adam, ostatni syn Józefa-Marcina, miał syna Jana, dziedzica wsi Zagnaczewo, w pow. lipnowskim, wylegitymowanego w Królestwie 1855 r. Z tej linji Kuu-

x) Patrz Genealogja tej linji na str. 171-172 pod II.

stanty, syn Ignacego i Iuljanny Żukowskiej, wylegitymowany w Królestwie 1857 r. z herbem Ślepowron.

Józef, syn Remigiana, zostawił z Teresy Tomaszewskiej, córkę Magdalenę, żonę Michała Sobieszczańskiego, cześnika owruckiego, która obrała 1777 r. braci swych plenipotentami w grodzie kamieniecko-podolskim, i synów: 1) Piotra, procesującego się 1778 r. tak samo, jak i żona jego Marjanna w trybunale galicyjskim z Lubomirskimi o 8915 zł.; 2) Ignacego, towarzysza wrocławskiego, żonatego w 1761 r. z Agnieszką Turkiewiczówną, 1v. Mikołajową Stanecką, wylegitymowanego w sądzie ziemskim brzeskim 1782 r. Z tej żony córka Barbara prowadziła od 1791 r. proces rozwodowy z mężem Antonim baronem Cadeli, radcą gubernialnym galicyjskim i starostą w Myślenicach, i zmarła 1796 r. i synowie: Jan, od 1823 r. właściciel Mieczyszczowa, a od 1824 r. członek stanów

galicyjskich i Eliasz-Ignacy, po którym z Joanny z Szczepkowskich: Stanisław, urodzony w Wsin 1800 r., żonaty z Anną Eufrozyną z Calickich, z której Włodzimierz-Eliasz-Józef, ur. w Hrożance 1840 r., wylegitymowany wraz z ojcem 1860 r. w Wydziale Stanów galic.; 3) Tomasza, biorącego herb Abdank, miecznika łatyczowskiego, żonatego z Petronelą z Pokutyńskich, którą już jako wdowę pozwał wraz z synami: Franciszkiem, Kajetanem, Dominikiem, Jacentym, Wincentym i Jakóbem, oraz Walentego Malinowskiego, w 1783 r. w grodzie Warszawskim [illegible] o sumy. Z tych Kajetanowi, Dominikowi i Jacentemu dostały się 1782 r. prawem kolokacji części w Chlebowicach Świrskich, które oni sprzedali później Przedpełskiemu. Dominik, miecznik liwski, dziedziczne części Łupranowa, procesował się 1801 r. w ziemstwie ziemieckiem z Dziatyńskim o tęż dziedzinę. Do tych należy zapewne Łucja, 1° v. Łabiszewska, 2° v. Świecińska, a 3° v. Kajetanowa Izbeńska zmarła 1803 r.

III.x) „Grzegorz, zamieszkały w Pilchowie, w powiecie machnowieckim, zostawił z Zofji, córki Jakóba N. synów: Jana ur. 1772 r., Józefa ur. 1777 r., Macieja ur. 1782 r., i Stefana ur. 1785 r. Po Janie z Franciszki Grzegor-Równy poszli: Władysław ur. 1797 r., Julian ur. 1803 r., i Wincenty ur. 1812 r. a cytowani 1830 r. w aktach Sądu machnowieckiego. Z nich Wincenty, żołnierz 1831 r., zaślubił 1834 r. w Galicji, dokąd się przeniósł, Teofilę z Ormi-rowiczów, córkę Macieja i Elżbiety z Leszczków i z niej miał córkę Zygmuntę i synów, Henryka i Władysława-Januarego, urodzonego 1839 r., po którym z Ludwiki Kamieńskiej, córki Henryka Dadźboga i Ferdynandy z Chołodeckich córki: Wanda, Helena, Jadwiga, Stanisława i synowie: Tadeusz, ur. 1864 r. a umarły 1887 r., Kazimierz, Władysław (Stanisław), właściciel Kudynowiec, po którym z Marji Pawlas-Sokołowskiej tylko córka Klaudya-Marja i wreszcie Mieczysław, urodzony 1876 r., urzędnik galic. Tow. Kred. Ziemsk. we Lwowie, żonaty z Janiną Lubicz-Łozińską, córką Józefa i Kazimiery z Malinowskich, mający syna Kazimierza-Ludwika-Feliksa, urodzonego we Lwowie 1906.“

x) Patrz Genealogja tej linji na str. 173 pod III.

IV.x) „Jan Malinowski, przydomku Łuniczak, syn Józefa i Anny Nanowskiej, wnuk Aleksandra i Marjanny z Nowickich, legitymowany bez herbu w sądzie ziemskim przemyślskim 1782 r., natomiast zapewne również do Pobojów, jak niemniej i Andrzej ur. 1774 r., Jan ur. 1775 r., Teodor ur. 1779 r., Benedykt ur. 1785 r. i Michał ur. 1792 r. synowie Ks. Jana greckokatolickiego parocha w Nowosiółce, i Anny N., a wnukowie Jana, tamarzyszca [illegible]nego i Tatjanny N., wylegitymowani w Wydziale Stanów galic. 1809 r. Z nich Jan zostawił Bazylego, który 1840 r. udowodnił szlachectwo, a Teodor synów: Pawła, Jana i Bazylego, których szlacheckie pochodzenie uznał Wydział Stanów galic. 1844 r. (Zbiory Dr. M. Dunina-Wąsowicza we Lwowie)."

x) Patrz Genealogja tej Linji pod IV na str. 175 pod IV.

11

I b.[x)] „Aleksy, dziedzic na Kalnicy-Malinowie, miał synów, Jakóba i Stanisława, dziedziców na Kalnicy-Malinowie 1598 r.; z nich Jakób, podwojewodzy lubelski, pozostawił syna Jana-Michała z Kalnicy, elektora 1632 r. z wojew. podlaskiego, podwojewodzego lubelskiego 1637 r., po którym córka Anna za Stanisławem Suchodolskim i synowie: Aleksander, Józef i Mikołaj, dziedzice na Kalnicy-Malinowie 1678 r."

I c.[xx)] „Po Marcinie, od r. 1724 dziedzicu dóbr Kalnica, syn Józef miał syna Jana, a ten syna Kazimierza, którego syn Łukasz z Anieli Chmielewskiej pozostawił synów: Wawrzyńca, Łukasza, Aleksandra i Kazimierza, wylegitymowanych w Królestwie 1862 r. Z tej linji Stanisław, Łukasz, Bronisław i Julian, synowie Seweryna, wnukowie Antoniego, wylegitymowani w Królestwie 1862 r."

x) Patrz Genealogja na str. 166 pod I. b.

xx) „ „ „ „ 167 „ I c.

V. [x)] „Andrzej, dziedzic Hruszowa, w drohickiem, miał synów Jana i Stanisława, dziedziców Hruszowa 1620 r.; po Stanisławie syn Krzysztof, elektor 1662 r. z ziemi drohickiej, pozostawił synów: Bartłomieja, Kazimierza, Macieja-Józefa i Stanisława, z których Kazimierz z Maryanny Radziejówny miał synów: Bartłomieja, Jana, Macieja, Pawła i Stanisława, dziedziców na Hruszowie 1701 roku, a Maciej-Józef z Maryanny Jaślikowskiej synów, Jana i Krzysztofa, przemaczających proces w Trybunale lubelskim o dobra Hruszów.

Bartłomiej, najstarszy syn Krzysztofa, pozostawił syna Antoniego, dziedzica dóbr Zelków, elektora 1733 r. z województwa podlaskiego, podwojewodzego drohickiego, po którym z Maryanny Piotrkowskiej, 2° v. za Antonim Mroczkiem, cześnikiem latyczowskim, syn Julian, podwojewodzy mielnicki 1777 r."

---

x) Patrz Genealogja na str. 177 pod V.

I d.[x)] „Po Mikołaju syn Stanisław-Jakób 1580 r. miał syna Wojciecha, dziedzica na Malinowie 1590 r. Stanisław otrzymał 1593 r. wójtostwo we wsi Rzyżówkn. Adam, elektor 1632 z wojew. podlaskiego. Franciszek, kanonik chełmski 1654 r. Olbrycht, rotmistrz chorągwi pancernej 1654 roku. Baltazar, syn Tomasza, żonaty z Elżbietą Turkowską 1671 roku. Andrzej i Franciszek z wojew. sandomierskiem, a Franciszek z ziemią mielnicką podpisali popisali elekcję 1697 r.

Andrzej, Antoni, Mateusz i Piotr, synowie Walentego 1701 roku. Jan i Seweryn, synowie Andrzeja i Zofji z Różyc Trojanowskich, 1720 roku. Jan i N. 1733 r. i Jan 1764 r. z wojew. sandomierskiem podpisali elekcje [Metr. Kor., Cons. Vars., Zap. i Wyr. Tryb. Lubel., Akta po-Galicyjskie, [illegible]]"

x) Patrz Genealogja na str. pod I. d.

VI.[x)] „Zamieszkali w Prusach. N., oficer wojsk pruskich, 1778 miał syna Leopolda-Ignacego, plac-majora w Magdeburgu, po którym syn Franciszek, kapitan wojsk pruskich, przełożony nad warsztatami artyleryjskiemi w Berlinie 1856 r."

VII.[xx)] „Z osiedlonych na Litwie. Jan wojew. nowogródzkiego, Stefan z wojew. mińskiego elektorowie 1697 r. Marcin, Kazimierz i Piotr pow. rzeczyckiego i Teodor podpisali elekcyę 1733 r. z wojew. mińskiem. Michał, deputat na Trybunał litewski 1762 r., stolnik bracławski 1764 r. Józef i Piotr, elektorowie 1764 r. z pow. grodzieńskiego. Feliks dostał prawem emfiteutycznem starostwo szoklickie 1775 r. Antoni, biskup cyzmeński, sufragan żmudzki 1788 r., proboszcz kościoła P. Maryi w Warszawie, w młodości ks. dominikanin, dobry kaznodzieja, umarł 1816 r. Karol, Miecznik żmudzki 1793 r."

x) Patrz genealogja na str 179 pod VI

xx) Patrz wykaz " " 181 pod VII

VIII x). „Wylegitymowani w Cesarstwie i zapisani do ksiąg szlachty gub. wileńskiej: Ambroży, syn Piotra, z synami: Janem, Józefem, Ludwikiem i Piotrem 1850 r.; do ksiąg szlachty okręgu białostockiego: Jan, syn Macieja, z synem Maciejem i Ignacy, syn Macieja; Stanisław, Mikołaj i Franciszek, synowie Bartłomieja, i Jan, syn Kazimierza, z synem Janem 1837 r.; Marcin, Walenty, Wojciech i Wincenty z potomstwem, synowie Jana i synowie Szymona; Walenty z synem Józefem, Jan z synem Maciejem i Franciszek 1844 r.; Stanisław z synem Pawłem i Franciszek, synowie Jana i potomstwo Franciszka, syna Jana, z synem Ignacym, Łukasz z synem Aleksandrem i Franciszek z synami Jakóbem i Piotrem 1859 r.; Stanisław, Wincenty, Ignacy z synem Antonim i Felix, synowie Mateusza i Antoni z synem Mikołajem, syn Józefa 1861 r.; Piotr, syn Mikołaja, z synami Konstantym i Mikołajem 1852 r.; Paweł syn Macieja z synami: Janem, Felixem i Ludwikiem 1852 r.; Józef, syn Stanisława, z synami Markiem i Kazimierzem, oraz Dominik i Kazimierz, synowie Marka 1861 r."

x) Patrz Genealogję na str. 183 i 184 pod VIII.

165.

98

Genealogja

Malinowskich h. Pobóg - zesta-
wiona według monografji
tej rodziny, umieszczonej w
zbiorze Szlachty Polskiej -
Rodzina - przez Uruskiego.

W tej Genealogji jest
dużo błędów !!

Patrz Genealogja przeze mnie
zestawiona w Tomie II str. 151.

166

1. Gen. Genealogja Malinowskich h. Pobóg
2. Gen. z Kalnicy-Malinowa, zestawiona
według monografji tej rodziny umieszczo-
3. Gen. nej w Herbarzu Szlachty Polskiej - Rodzina
4. Gen. przez Uruskiego - Warszawa 1913 - Tom X.

I. b.:

4. Gener. Alexy
dziedzic na Kalnicy-Malinowie

5. Gener. Jakób
dziedzic na Kalnicy-Malinowie 1598, podwojew. lub.

Stanisław
dziedzic Kalnicy-Malinowa 1598

6. Gener. Jan Michał z Kalnicy
elektor 1632, podwojewoda płocki 1637.
[illegible]

7. Gen. Anna
za Stanisławem Suchecickim.

Alexander

Józef

Mikołaj

dziedzice na Kalnicy-Malinowie 1678 r.

I a:

Stanisław [illegible]

Jerzy pod[illegible]

Jerzy

Jerzy

Jan

Baltazar
komorn. ziem[illegible]

Jan

Stanisław
elektor, woj. [illegible]
podwojew. [illegible]
ż. Ewa z [illegible]

Franciszek

Wojciech staro[illegible]
dziedzic na Kalnicy-Malinowie, żona Katarzyna Chrzanowska

Uruski fałszuje genealogje!!!!

8. Generacja Paweł
dziedzic na Kalnicy 1724 r.

[illegible]
dzie[illegible]
Maln[illegible]
172[illegible]

Szymon
skarbnik podlaski

9. Generacja Jan
z Malinowa-Kalnicy,
nabył 1777 r. części dóbr
Wiekisiatki, Zdrzycz dzie-
rżawa w pow. sand.
Ż. [illegible] Maryanna (Krystyna)
Dębrowska.

Jakób

10. Gen. Karol
ochrzczony 1754 w par. Pniów
Ż. Franciszka Mazaraki,

11. Gen. Józef
po którym
dziedzic dóbr Wiekisiatka w pow. opat.,
wylegitymowany w Królestwie
1838.
Józef-Erazm-Benedykt, uro-
dzony w Szczyrzycach 1784 r., rozwiódłszy się
z pierwszą żoną Maryanną z Mateckich, za-
śłubił w [illegible] 1818 r. Teklę Wysocką,
[illegible]

Piotr

Hieronim
wylegitymowany
w Królestwie 1848 r.

Z tej linji Hiero-
nim, syn Antoniego
w rosyjskim rosyjskiem,
wylegitymowany
w Królestwie 1862 r.

…sław, podsędek bielski 1507.

Jerzy podsędek bielski 1533 r.

Jerzy, dziedzic wsi Kalnicy, złożył przysięgę wierności Koronie polskiej 1569 r. po przyłączeniu Podlasia do Polski i z niewiadomej żony pozostawił synów:

Jerzy — dziedzic na Kalnicy-Malinowie 1593 — Kasper — Mikołaj — **Id:**

Baltazar posesor Jarzębka … ziemski piszczenski 1619

Seweryn elektor 1632 z woj. podl.

Ic:

Stanisław … wojs. sand. 1674 … sandom. 1692 r. … z … Dymitrowska

Marcin dziedzic na Kalnicy-Malinowie 1682 r. (1682 r.) żona Anna Kanigowska

Stefan

Marcin: od r. 1724 dziedzic dóbr Kalnica

Stanisław-Jakób 1580

Kazimierz dziedzic na Kalnicy-Malinowie. Porucznik dragonów 1661 r. elektor 1674 z wojew. sand. Skarbnik drohicki 1680 r. Nabył 1681 r. części dóbr Malinowa-Kalnicy; Sędzia grodzki i podstarosta radomski 1682 r., Nabył 1682 r. części Obrzezny i Parkadowa; Łowczy drohicki 1684 r., Zaślubił Helenę z Brzyskich Brzyską córkę Heronima i z niej pozostawił syna Pawła 1735 roku.

Katarzyna

Zofja

Józef

Wojciech dziedzic na Malinowie 1590 r

Stanisław otrzymał 1593 wójtostwo we wsi Rogówku

Adam, elektor 1632 z woj. Podl.

Franciszek 1654 Kanonik chełmski

Olbrycht, rotmistrz ~~1654~~ chorągwi pancernej 1654 roku.

Baltazar syn Tomasza żonaty ~~…~~ ~~żonaty~~ z Elżbietą Tarkowską 1671.

Andrzej i Franciszek z wojew. sandomierskiem a Franciszek z ziemią mielnicką podpisali elekcję 1697 r.

Andrzej, Antoni, Mateusz i Piotr, synowie Walentego 1701 roku.

Jan i Seweryn, synowie Andrzeja i Zofji z Różyc Trojanowych 1720 roku. ~~…~~ ~~Franciszek 1764 z wojew. sandomierskiem podpisali elekcję~~

Jan i N. 1733 r. i Jan 1764 r. z wojew. sandomierskiem podpisali elekcję.

…B… star. … syn … nicy- … a Kal… …ala

Florjan dziedzic na Malinowie-Kalnicy, Skarbnik brasławski 1724 r.

Paweł 1735.

Jan

Jan.

Mikołaj

Kazimierz

Karol

Łukasz Żona Aniela Chmielewska

Wawrzyniec — Łukasz — Aleksander — Kazimierz

Wylegitymowani w Królestwie 1862.

Z tej linji: Antoni

Seweryn

Wylegitymowani w Król. 1862 r. { Władysław — Łukasz — Bronisław — Julian

166 167 99

Genealogja Malinowskich h. Pobóg z Kalnicy-Malinowa, zestawiona według monografji tej rodziny umieszczonej w Herbarzu Szlachty Polskiej - Rodzina przez Uruskiego - Warszawa 1913 - Tom X.

1. Gen. / 2. Gen. / 3. Gen. / 4. Gen.

Uruski fałszuje genealogje!!!!

I a:

Stanisław, posesor dzierż. bielski 1507.

Jerzy podsędek bielski 1533 r.

Jerzy, dziedzic wsi Kalnicy, złożył przysięgę wierności Koronie polskiej 1569 r. po przyłączeniu Podlasia do Polski i z niewiadomej żony pozostawił synów:

4. Gener. — Jan; Jerzy - dziedzic na Kalnicy-Malinowie 1593; Kasper; Mikołaj

5. Gener. — Baltazar posesor Jarzębka, komornik ziemski pilzneński 1619; Seweryn elektor 1632 z woj. podl.

6. Gener. — Jan; Stanisław elektor z woj. sand. 1674, podwojew. sandom. 1692 r., ż. Ewa z Dymitrów Dymitrowska; Marcin dziedzic na Kalnicy-Malinowie 1682 r. (1682 r.), żona Anna Kanigowska; Stefan

Franciszek

7. Gen. — Wojciech (stary 1717 syn) dziedzic na Kalnicy-Malinowie. Żona Katarzyna Chrzanowska

Kazimierz dziedzic na Kalnicy-Malinowie. Porucznik dragonów 1661 r. elektor 1674 z wojew. sand. Skarbnik drohicki 1680 r. Nabył 1681 r. części dóbr Malinowa-Kalnicy; Sędzia grodzki i podstarosta radomski 1682 r., Nabył 1682 r. część Obrzeżny i Podłodowa; Łowczy drohicki 1684 r., Zaślubił Helenę z Przyjemskich Przyjemską, córkę Heronima, i niej pozostawił syna Pawła 1735 roku.

Katarzyna; Zofja

8. Generacja — Paweł dziedzic na Kalnicy 1724 r.; Florjan dziedzic na Malinowie-Kalnicy, Skarbnik brasławski 1724; Paweł 1735.

Jan; Mikołaj; Kazimierz

~~Paweł~~

Łukasz, Żona Aniela Chmielewska

Wawrzyniec; Łukasz; Alexander; Kazimierz

Wylegitymowani w Królestwie 1862.

Z tej linji: Antoni

Seweryn

Wylegitymowani w Król. 1862 r. { Władysław; Łukasz; Bronisław; Julian

I b:

Alexy dziedzic na Kalnicy-Malinowie

5. Gener. — Jakób dziedzic na Kalnicy-Malinowie 1598, podwojew. lub.; Stanisław dziedzic Kalnicy-Malinowa 1598

6. Gener. — Jan Michał z Kalnicy elektor 1632 z woj. podl., podwojewoda płocki 1637.

7. Gen. — Anna za Stanisławem Suchodolskim; Alexander; Józef; Mikołaj, dziedzice na Kalnicy-Malinowie 1678 r.

Szymon skarbnik podlaski

9. Generacja — Jan z Malinowa-Kalnicy, nabył 1777 r. części dóbr Niekisiałki, Zatrzyce dzierżawca w par. sand. Ż. Marjanna (Krystyna) Dębowska.

Jakób

10. Gen. — Karol ochrzczony 1754 w par. Pniów. Ż. Franciszka Mazaraki, po której

11. Gen. — Józef dziedzic dóbr Niekisiałka w pow. opat., wylegitymowany w Królestwie 1838.

Józef-Erazm-Benedykt, urodzony w Szczyrzycach 1784 r., owdowiawszy się z pierwszą żoną Marjanną z Mateckich, zaślubił w Moninie 1818 r. Teklę Wysocką, …

Piotr

Heronim wylegitymowany w Królestwie 1848 r.

Z tej linji Heronim syn Antoniego w wojsku rosyjskiem, wylegitymowany w Królestwie 1862 r.

I c:

Marcin od r. 1724 dziedzic dóbr Kalnica

Józef

Jan

I d:

Mikołaj

Stanisław-Jakób 1580

Wojciech dziedzic na Malinowie 1590 r

Stanisław otrzymał 1593 wójtostwo we wsi Rogóżku

Adam, elektor 1632 z woj. Podl.

Franciszek 1654 Kanonik chełmsk.

Olbrycht, rotmistrz ~~1654~~ chorągwi pancernej 1654 roku.

Baltazar syn Tomasza żonaty ~~Żonaty~~ z Elżbietą Tarkowską 1671.

Andrzej i Franciszek z wojew. sandomierskiem a Franciszek z ziemią mielnicką podpisali elekcję 1697 r.

Andrzej, Antoni, Mateusz i Piotr, synowie Walentego 1701 roku.

Jan i Seweryn, synowie Andrzeja i Zofji z Różyc Trojanowych 1720 roku ~~Paweł 1764 z wojew. sandomierskiem podpisali elekcję~~

Jan i N. 1733 r. i Jan 1764 r. z wojew. sandomierskiem podpisali elekcję.

II.

Remigjan ← Brata
ż. Anna Żnamirowska

Józef
ż. Teresa Tomaszewska

Magdalena
żona Michała Sobieszczańskiego, która obrała 1744 roku braci swych plenipotentami w grodzie kamieniecko-podolskim

Piotr
żona: Maryanna Procewska(?) 1778 r. z Trybunale galicyjskim z Lubomirskimi o 8915 zł.

Ignacy
Towarzysz wrzędowski, żonaty 1767 r. z Agnieszką Turkułówną 1° v. Mikołajową Słonecką, wylegitymowany w grodzie ziemskim lwowskim 1782 r.

Tomasz
biorący herb Abdank, miecznik łatyczowski. Żona Petronela Pokutyńska, która już jako wdowa pozwała, wraz z synami Franciszkiem, Kajetanem, Dominikiem, Jacentym, Wincentym i Jakóbem, oraz Walentego Malinowskiego w 1783 r., w grodzie warszawskim [illegible] o sumy. Z tych Kajetanowi, Dominikowi i Jacentemu dostają się 1782 r. prawem kolokacji części w Chlebowicach świrskich, które ani sprzedali później Przeperskiemu. Dominik miecznik liwski, dzierżawca części Supronowa procesował się 1801 r. w ziemstwie wiźnieńskim z Zietrzyńskim o tę dzierżawę. Do tych należy pewnie Łucja 1° v. Sokołowska 2° v. Świeczyńska, 3° v. Szeteska † 1803 r.

Franciszek | Kajetan | Dominik | Jacenty | Wincenty | Jakób

Dominik: Miecznik liwski, dzierżawca części Supronowa. Procesował się 1801 r. w Ziem. Wiźnieńskim.

Barbara ur. z Swo-kołowny
mąż Antoni baron Codelli. Prowadziła od 1791 r. proces rozwodowy z mężem Antonim baronem Codelli, radcą gubernialnym galicyjskim i starostą w Myślenicach i zmarła 1796 r.
(Arch. Grow. For. Nobil.)

Jan ur. 1823
właściciel Mieczyszczowa a w r. 1824 członek Stanów galic.

Eljasz-Ignacy
ż. Joanna z Skrajkowskich
z której:

Stanisław
urodzony w Usciu 1800 r.
Ż. Anna-Eufrozyna z Batickich
z której:

Włodzimierz-Eljasz-Józef
ur. w Horożance 1840 r. wylegitymowany wraz z ojcem 1860 r. w Wydz. Stanów-galic.

Franciszek, Kajetan, Jan, Dominik, Jakób } Synowie Tomasza z żony Petroneli Pokutyńskiej, byli dziedzicami dóbr Chlebowice, Jaśkowice, Bartatów, Sokolniki i Czaba 1781 r. (Wyr. i Zap. Tryb. Lubel.)

rodzeni →

Władysław

cześnik czerniechowski
ż. Anna z Jeziorkowskich, córka Jana i Zofji Pirówny

Józef-Marcin (żonaty z ....?)

wojski latyczowski, który w grodzie horodelskim zapisał 1700 r. na Zieliśczu, Krzywczu i Bielance 5 tys. zł. bratu stryjecznemu Józefowi, synowi Remigiana i Anny Znamirowskiej, a 1706 r. otrzymał od swej matki Gniliszcze, Załęż i Słobódkę (Akta grodzkie kamien.-podolskie)

Jan — żonaty z Joanną Szypkowską

Michał

Adam

Synowie Jana: **Jan**, **Franciszek**, **Teofil**, **Sebastjan**

Synowie Michała: **Ignacy** — dziedzic dóbr Brzezin w powiecie stanisławowskim, wylegitymowany w Król. 1847 r. z synem Władysławem, podoficerem w wojsku ross.; **Walenty** — ż. Heleną Dworzyńską

Syn Adama: **Jan**, dziedzic wsi Jagnaczowo w pow. lipnowskim, wylegitymowany w Król. 1855 r. Z tej linji Konstanty syn Ignacego i Julianny Żukowskiej, wylegitymowany w Król. z herbem Ślepowron.

Synowie Sebastjana: **Józef**, **Stanisław**, **Władysł.**, **Grzegorz** — wylegitymowani w Król. 1843 r.

Syn Ignacego: **Władysław** — podoficer w wojsku rossyjskiem

Synowie Walentego: **Tomasz**, **Onufry**, **Alojzy** — wylegitymowani w Król. 1853 r. z herb. Ślepowron

III.

Grzegórz

Zamieszkały w Pilchowie, w powiecie machnow(ic)kim
Żona Zofja, córka Jakóba M.
z niej:

Jan – ur. 1772
ż. Franciszka Grzegorczówna. z niej:

- **Władysław** – ur. 1797 r.
- **Julian** – ur. 1803 r.

(Władysław i Julian:) cytowani 1830 r. w aktach sądu machnowickiego.

- **Wincenty** – ur. 1812
  żołnierz 1831 r.,
  1834 r. zaślubił w Galicji, osiadłszy się przemóść,
  Teofilę z Chmurowiczów,
  córkę Macieja i Elżbiety
  z Laszczów

  - **Zygmunta** – córka
  - **Henryk**
  - **Władysław-Januar(y)** – ur. 1839
    żona Ludwika Kamieńska,
    córka Henryka-Radziboga
    i Ferdynandy z Chodeckich

    - córki:
      1. Wanda
      2. Helena
      3. Jadwiga
      4. Stanisława
    - **Kazimierz**
    - **Stanisław**
    - **Władysław** – właściciel Kudynowiec
      ż. Marya Pomian-Sokołowska
      z niej:
      - **Klaudya-Marya**
    - **Tadeusz** – ur. 1864 r. zmarły 1887 r.
    - **Mieczysław** – ur. 1876 r.
      urzędnik galic. Tow. Kred. ziemsk. we Lwowie, żonaty
      z Janiną Lupicz-Łozińską
      córką Józefa i Kazimiery
      z Malinowskich
      - **Kazimierz-Ludwik-Felix** – urodzony we Lwowie 1906 r.

Józef – ur. 1777 r.

Maciej – ur. 1782

Stefan – ur. 1785

IV.

a.)

Należą zapewne (?) do Potoyów:

Alexander M.
żona Maryanna z Nowickich

Józef
ż. Anna Nanowska

Jan
przydomku Waśczak,
legitymowany bez herbu w sądzie ziemskim przemyskim 1782 r.

b.)

Należą zapewne (?) również do Potoyów:

Jan
towarzysz pancerny
ż. Tacyanna N.

Ks. Ilko
grecko katolicki paroch w Nowosiółce
żona Anna N.

Andrzej	Jan	Teodor	Benedykt	Michał
ur. 1774	ur. 1775	ur. 1779	ur. 1785	ur. 1792

Wylegitymowani w Wydziale Stanów galic. 1809 r.

Bazyli (syn Jana)
który 1840 r. utracił szlachectwo

Sawa, **Jan**, **Bazyli** (synowie Teodora)
Którychto szlacheckie pochodzenie uznał Wydział Stanów Galic. 1844 r. (Zbiory Dr. M. Dumina – wg tomicza we Lwowie).

V.

Andrzej Malin
dziedzic Hruszowa w drohickiem (Podlasie)

- **Jan** — dziedzic Hruszowa 1620 r.
- **Stanisław** — dziedzic Hruszowa 1620 r.
  - **Krzysztof** — elektor z ziemi drohickiej 1669 r.
    - **Bartłomiej**
      - **Antoni** — dziedzic dóbr Zełwór, elektor 1733 z wojew. podl., podwojewodzy drohicki, ż. Maryanną Piotrkowską xx), 2o v. za Antonim Mroczkiem, 4) cześnikiem latyczowskim
        - **Julian** — podwojewodzy urzędowski
    - **Kazimierz** — żona Maryanna Raczkówna xxx)
      - **Bartłomiej**, **Jan**, **Maciej**, **Paweł**, **Stanisław** — dziedzice na Hruszowie 1701 roku
    - **Maciej-Józef** — żona Maryanna Jaślikowska x)
      - **Jan**, **Krzysztof** — prowadzili proces w trybunale lubelskim o dobra Hruszów
    - **Stanisław**

---

x) Szeliga Żernicki: Jaślikowski W. Jastrzębiec – Russ. wojew. 1632, Wojew. Lublin 1690 (Tylko tajemna wdz. 1618)

xx) " " : Piotrkowski – W. Nieczuja – Königr. Polen 1850; W. Topor – 1386 (Hig.); wojew. Gnesen Piotrkowski – wojew. Lublin. Nobilitirt v. Reichstage 1662 (Kurt.); xxx) Szeliga-Żernicki: Raczko W. Ostoja – Podlachien 1490. Auch Raczek genannt. Durch Verschwägerung wurde der Name Raczko von einem Zweige der Masalski als Beiname angenommen.; 4) Mroczek W. Prus 3 – Land Bielsk 1500

VI.

Zamieszkali w Prusiech:

N. oficer wojsk pruskich

1798 r miał syna:

Leopold - Ignacy

plac-major w Magdeburgu 1798 r.

Franciszek

kapitan wojsk pruskich

przełożony nad warsztatami artyleryjskimi

w Berlinie 1856 r.

VII.

Z osiedlonych na Litwie:

Jan z wojew. nowogrodzkiego, Stefan z wojew. mińskiego, elektorowie 1697 r.

Marcin, komisarz i poseł pow. rzeczyckiego i Teodor podpisali elekcję 1733 r. z wojew. mińskiem.

Michał, deputat na Trybunał litewski 1762 r., stolnik bracławski 1764 r.

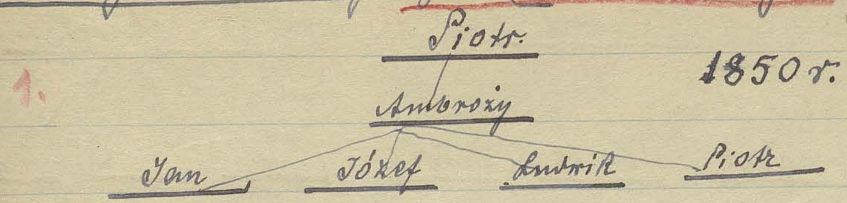
Józef i Piotr, elektorowie 1764 r. z pow. grodzieńskiego.

Felix dostał prawem emfiteutycznem starostwo stokliskie 1775 r.

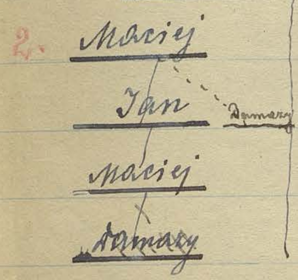
Antoni, biskup cyzmeński, sufragan żmudzki 1788 r., proboszcz kościoła Panny Maryi w Warszawie, w młodości ksiądz dominikanin, dobry kaznodzieja, umarł 1816 r.

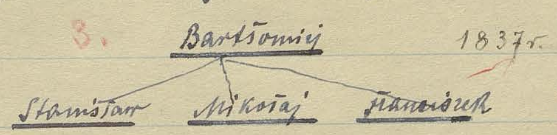
Karol kanonik żmudzki 1793 r.

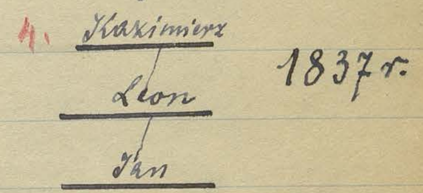
VIII. Wylegitymowani w Cesarstwie i zapisani do Ksiąg szlachty gub. wileńskiej:

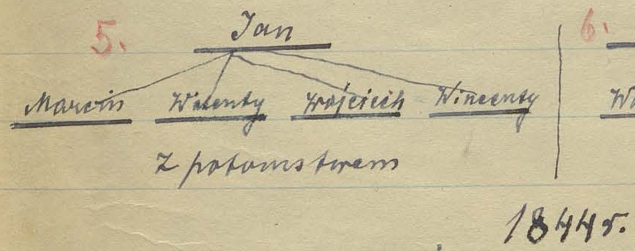

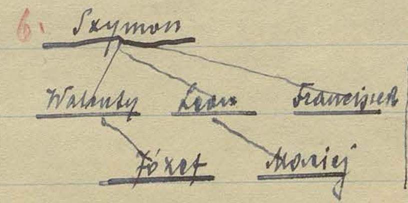
Do Ksiąg szlachty okręgu białostockiego:

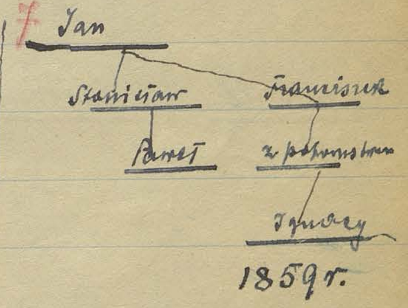

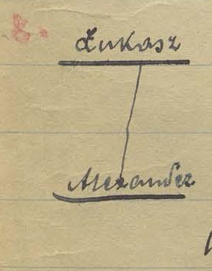

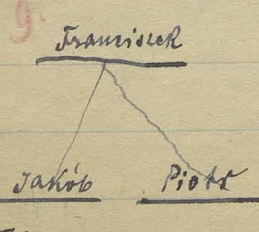

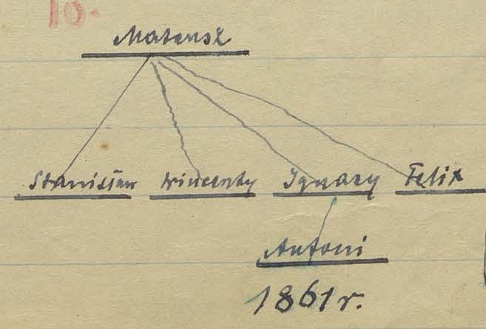

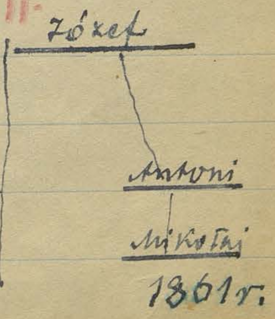

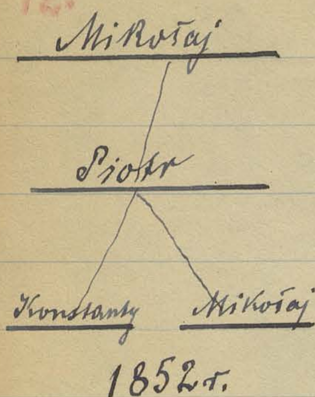

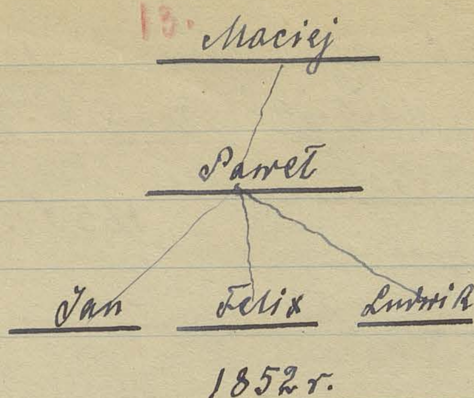

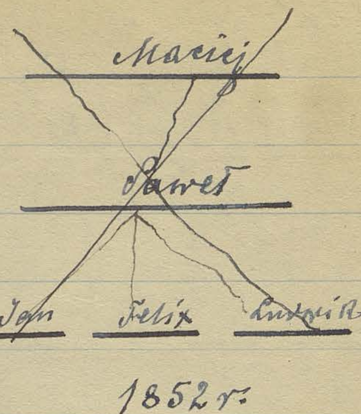
1859 r.

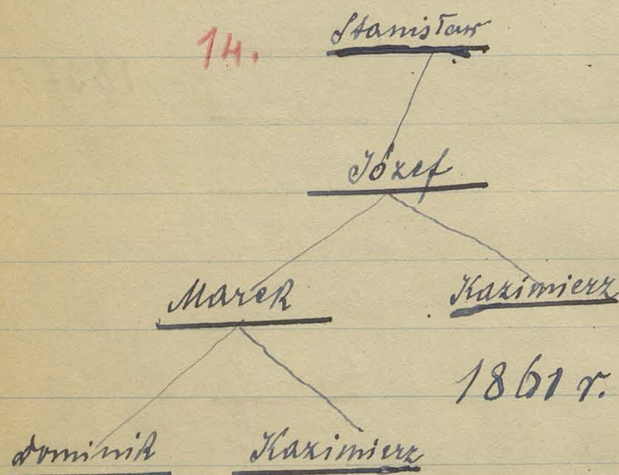

Malinowscy h. Ślepowron, pała str. 347

Uruski - karta 10a:

Malinowski herbu Abdank:

Piotr, podstoli latyczowski 1756 r. Tomasz, skarbnik 1767 r., miecznik 1774 r. latyczowski, z żony Petronelli Pokutyńskiej miał synów: Franciszka, Kajetana, Jana, Dominika i Jakóba, dziedziców dóbr Dziechnicze, Jachimowice, Bakłaje, Bazalinice i Czahany 1781 (Wyr. i Zap. Tryb. Lubel.)

Kopje podpisów i własnoręcznych członków rodziny Malinowskich z Kalnicy-Malinowa h. Pobóg, z 17go i początku 18 wieku, odkalkowane ze starych papierów familijnych:

1623

Działo się w Kalnicy

Dnia Dziewiątego Maia Roku Pańskiego Tysiącnego sześćsetne

go Dwudziestego Trzeciego

1623 r.

Baltasar Malinowski Seweryn malinowski

imieniem swem y JmP Matki

~~1651~~

Rzeczą jest dowiedzioną, że charakter pisma bywa tak samo dziedziczny jak rysy twarzy, chód, głos, barwa włosów i t. d. Niekiedy podobieństwo to zanika w jednem pokoleniu, ażeby później pojawić się w następnem; nie można tego wytłumaczyć naśladownictwem, gdyż osoby, które w ten sposób pisały, już nie żyły kiedy ich wnukowie lub prawnukowie pierwsze zaczęli stawiać litery. Darwin licznemi przykładami stwierdza podobieństwo pisma między członkami jednej rodziny, a właściciele zbiorów autograficznych dowodzą, że częstokroć, gdyby nie data, odróżnienie podpisu ojca od syna jest niepodobieństwem.

1632. Działo się w Skalnicy na Logżebie Jey M. Paniey Matky y Dobrodzieyky naszey w Piątek po świętey Katarzynie blisky Roku Pańskiego Tysiąc Sześćset Trzy dziestego wtorego.

Baltasar Malinowski z Skalnice ręką swą

Seweryn Malinowski z Skalnice ręką swą

M A L I N O W S C Y h. P o b ó g z Malinowa-Kalnicy w ziemi bielskiej. Król Zygmunt potwierdził w r.1507 Stanisławowi Malinowskiemu, podsędkowi bielskiemu przywilej Alexandra Jagiellończyka na wieś Nannicę /M.L.8./. Mikołaj Malinowski otrzymał od Pawła Holszańskiego, biskupa wileńskiego wieś Miłkowskoje z dóbr Lebiedziewa. Król Zygmunt potwierdził mu to nadanie 1540 r./M.L.39/ Andrzej syn niegdy Mikołaja z Malinowa procesuje się 1541 r. ze współdziedzicami tej włości.

Jezy, podsędek bielski 1533 r. /Mil./Jego syn Jerzy, dziedzic wsi Kalnicy, złożył przysięgę wierności koronie polskiej 1569 r., po przyłączeniu Podlasia do Polski /Mil./Jerzy dziedzic na Kalnicy-Malinowie 1593 r.miał dwóch synów Baltazara i Seweryna elektora 1632 r.z wojew. podlaskiego. W 1623 r. w Kalnicy spisaną została ugoda, dotycząca tego majątku, pomiędzy Balcerem /Baltazarem/ i Sewerynem Malinowskimi, matką ich Halszką z Grodziska /Elżbietą Grodzicką/, wdową po Jerzym Malinowskim, a Anną z Malinowskich, wdową po Konradzie Tuszewickim i synem jej Janem /Zi.Bramskie 1631/.

Po Sewerynie pozostało dwóch synów: Marcin dziedzic w Kalnicy po ojcu /1682 r./, porucznik chorągwi Wężyka Starosty Sieradzkiego /1661/, ożeniony z Anną Kanigowską i Stefan, ożeniony z Marjanną Karwacką, z którą miał córkę Annę za Kazimierzem Suchcickim /Brańsk 1681/. Stefanowi Stryj Balcer wypuścił 1651 r.w. trzechletni zarząd część swoją na Malinowie-Kalnicy, przypadłą mu z podziału, dokonanego 1625 r. z niegdy bratem Sewerynem /Gr. Bransc./ Bałtazar przeniósł się do województwa sandomierskiego, gdzie piastował urząd komornika ziemskiego pilzneńskiego 1619 r. i był posesorem Jastrząbki. Pozostawił dwóch synów: Stanisława i Jana z których pierwszy zeznał 1653 r. zapis dożywocia z żoną Ewą z Dymitrowskich, córką Zygmunta z Dymitrowa /Gr.Nowokorcz./. Stanisław część swoją na Malinowie-Kalnicy, odziedziczoną po oji i nabytą od brata Jana, oddał 1680 r. synowi swemu Kazimierzowi

skarbnikowi drohiskiemu /Gr.Sand./, a w roku 1682 wyznaczył córkom swoim Annie, Justynie, następnie żonie Franciszka Żabickiego i Alexandrze po 1000 fl.posagu /Gr.Sand./. Stanisław umarł podwojewodzym sandomierskim, na który to urząd mianowany został 1682 r. po rezygnacji syna swego Kazimierza,pozostawiwszy oprócz niego jeszcze trzech synów: Zygmunta, zmarłego młodo 1687 r. w Ostrogu na stanowisku w chorągwi Lubomirskiego, na onczas koniuszego koronnego, Sebestjana, zmarłego bezpotomnie 1692 r.iWojciecha, który wspólnie z matką wydzierżawił 1696 r. trzymane w zastawie Drzemkowice Jaksmanickiemu. /Gr.Sand./. Kazimierz porucznik dragonów 1661 r., wspólnie z ojcem podpisał 1674 r. elekcję Jana III. Następnie łowczy drohicki, sędzia grodzki i podstarosta radomski i deputat na Trybunał Koronny z województwa sandomierskiego, umarł w Piotrkowie, w czasie spełniania funkcji poselskiej 1684 r., nie pozostawiwszy potomstwa z Heleny z Przyłęka, 2-o voto żony Franciszka Szembeka, kasztelana wiślickiego /Gr. Radom z 1686 r./

Wojciech, brat Kazimierza, dziedzic na Kalnicy-Malinowie, z żony Katarzyny Porajówny Chrzanowskiej miał córkę Ewę i syna Florjana, pułkownika wojsk królewskich 1740 r.,zastawnego posiadacza Nickisiałki 1734 r., w tymże roku żonatego z Rozalją Koczowską /Gr.Sandom. r.1722, 1724, 1734, 1740/, z której pozostali synowie Mikołaj i Jan. Po Mikołaju, ożenionym z Teodorą Tokarzewską, pozostała córka Joanna Lewicka, a Jan w sprawie wytyczonej mu przez instygatora grodu Sandomierskiego w 1775 r.pozwany jest jako syn Florjana, wnuk Wojciecha i Katarzyny Chrzanowskiej,prawnuk Stanisława i Ewy z Dymitrowskich. W tymże 1775 r. nazwany skarbnikiem podlaskim /Gr.Sand. z 23. maja 1775 r./. W r. 1777. nabył od Jagnińskiego część Nickisiałki, Żółczyc i Dzierząźni w powiecie sandomierskim. Żonaty z Krystyną z Piaseckich miał z niej syna Karola-Szymona, ur.1754 r. /metryka w Pniowie/, wylegitymowanego ze szlachectwa 1804 r. w Galicji Zachodniej.Karol

nabył 1799 r. od ojca Nickisiałkę, Żółczyce i Dzierzążnę do której wprowadzony został 1800 r. Z Franciszki Mazarakówny miał syna Józefa - Erazma - Benedykta, ur. 1784 r. /metryka w Jankowicach kościelnych/, właściciela po ojcu Nickisiałki, zmarłego tamże 1852 r., pochowanego w Malicach, ożenionego 1818 roku w Mominie z Teresą Wysocką, córką Józefa i Tekli z Gołuchowskich i z niej pozostawił córki: Emilję za Wincentym Targowskim Franciszkę za Janem Nepomucenem Bańkowskim, Teklę Jagnińską, Marjannę zmarłą panną i dwóch synów.

Stanisław, dziedzic Nickisiałki, żonaty z Praxadą z Schützów, córką Franciszka, pułkownika wojsk napoleońskich i polskich, kawalera krzyża Virtti Militari, Legji Honorowej franc. i włoskiego orderu żelaznej korony i Anny Teresy z Koehlerów, właścicielki Woli Rzęzińskiej pod Warszawą, umarł 1884 r., pochowany w Malicach, pozostawił z tej żony: Jadwigę za Janem Kowerskim, Jana, dziedzica Przybysławic, po którym z Marji z Leszczyńskich, córki Maksymiljana i Karoliny z Russockich: syn Karol na Przybysławicach i Kazimierza, dziedzica Nickisiałki, żonatego z Alexandrą z Wernerów z której: Wanda za Łuniewskim, Jadwiga za Adamem Lipczyńskim, Helena zmarła młodo, Zofja na Nickisiałce, Ks. Władysław, Stanisław ożeniony z Marją Gawrońską, właść. Cebra w Sandomierskim, Jan major w rez. 2 p. strz.konn. i Antoni, urzędnik Banku Rolnego w Gdyni. -

Władysław - Grzegorz - Konstanty, właściciel Kołpytowa na Wołyniu, żonaty z Anielą Schützówną, rodzoną siostrą bratowej, zmarły 1901 r. w Chorzelowie i pochowany tamże, zostawił: Annę za Grzegorzem Lipczyńskim, właść. Krynic, Zofję zmarłą panną w r. 1933 w Lublinie, pochowaną w Krynicach i Stefana - Piotra - Józefa, urodzonego 1870 r. w Oszczowie na Wołyniu /metryka w Horochowie/, b. podpułkownika 13 pułku ułanów austr., pułkownika Kawalerji Wojsk Polskich, żonatego z Jadwigą z Leszczyńskich, córką Aleksandra i Jadwigi z Chądzyńskich, właść. Zabło-

ciec w pow. brodzkim, z której: Jan Baptysta - Baltazar, urzędnik Banku Gosp. Kraj. we Lwowie, ur. w Żółkwi, /metryka w Żółkwi/, Władysław - Jerzy - Aleksander - Antoni, ur. we Lwowie /metr. w paraf. Św. Antoniego we Lwowie/ i córka Ewa - Marja - Aniela ur. w Żółkwi /metryka w Żółkwi/.

Monografja powyższa zestawiona przed 30 laty przez Dr. Aleksandra ~~Aleksandra~~ Czołowskiego, dyrektora Archiwum Miejskiego we Lwowie, na podstawie dostarczonych przeze mnie dokumentów i metryk, aprobowana przez władzę austryjackie a w ostatecznem brzmieniu zrewidowana i uzupełniona przez ś.p. Dr. Artura barona Reyskiego z Drze-wicy (powiat Opoczyński) i mająca być drukowaną w Herbarzu Szlachty Polskiej Bonieckiego (współredaktor Art. Reyski), wychodzącym w Warszawie, doprowadzonym przed wojną do litery „Ł" - nie wyszła drukiem, wskutek zaniechania wydawnictwa przez wojnę.

Uzupełnienia z ostatnich lat są przeze mnie poczynione.

Szkoda by było, aby to zaginęło, gdyż kosztowało dużo pracy i zabiegów.

Lwów, 5. marca 1934

St. Malinowski

Działo się we wsi Jastrzę:
bce Dnia Pierwszego Lutego Roku Pańskiego Tysiąc Sześcset Pięćdzie:
siąt Pierwszego.

1651 Balcer Malinowskÿ Skalnice ręką własną

Stefan Malinowski ręką swą własną

1676

Działo się w Sucicach pod

Opatowem 9 Februa 1676 Krzisztof

Malinowskij

Się podpisuię Działo się w Krzewonowicach

Kazimierz Malinowski Towczÿ Brochicki Sedia

189

112

190.

1681

Działo się w Brzymkowicach die Secunda

cima Januarij Millesimo Sexcentesimo Octuagesimo Primo.

Alexander z Malinowa Kalnica Malinowski mpp

Stanisław z Malinowa Kalnice Malinowski mpp

Jan z Malinowa Kalnice Malinowski

1681

1681.

Na co się ręką moią podpisuię. Działo się w

Staroninie 15 Februarij Ano 1681 Primo

Alexander z Malinowa Kalnica Malinowski mpp

Działo się w Sen-

domierzu dnia dziewiątego Kwietnia Roku Pana tysiącnego Sześć- 1696.

setnego dziewiedziesiątego szóstego Ewa Malinowska

191.

43

1698.

w Drzenkowicach dnia Czternastego Styczna
Roku Pańskiego Tysięcznego szesetnego Dziewięćdziesiąt Tys osmego.

Ewa Malinowska
Wojciech na Malinowo Kalnicy Malinowski
Franciszek Żabic Żabicki

Justina Kalnice Żabycka

1700

Dzato się w Drzenkowicach
Die 22da Marcij A° 1700
Ewa Malinowska

Franciszek Z Żabicki
Justyna Żabycha
Szenbek
Jako Przyiaciel

Andrzej Żabicki
Stanisław Komorowski

Woiciechna Malinowa kalni
cy Malinowski

Stengowski Jako Pszo:
ny Przyiaciel mpa

192.

1701

W Drzenkowicach 9 Aprilis 1701 Ewa Malinowska
Dymitrowski mp.

Dnia. 17. Lipca Roku 1711 (rok jej smierci – Umarła jako b. sędzina)
Ewa z Dzimirów Malinowska
Thomasz Malinowski
Jozef Malinowski
~~1632~~

1711
Anna Malinowska

1714
W Grocholicach Dnia Siódmego Miesiąca Marca 1714
Franciszek Areczor. Mp.

Ana Malinowska

Alexander z Prokopowicz Prokopowicz iako proszony na ten czasz Przyiaciel

Wojciech Malinoski

Franciszek Zabic Zabicki

Justina Zabicka

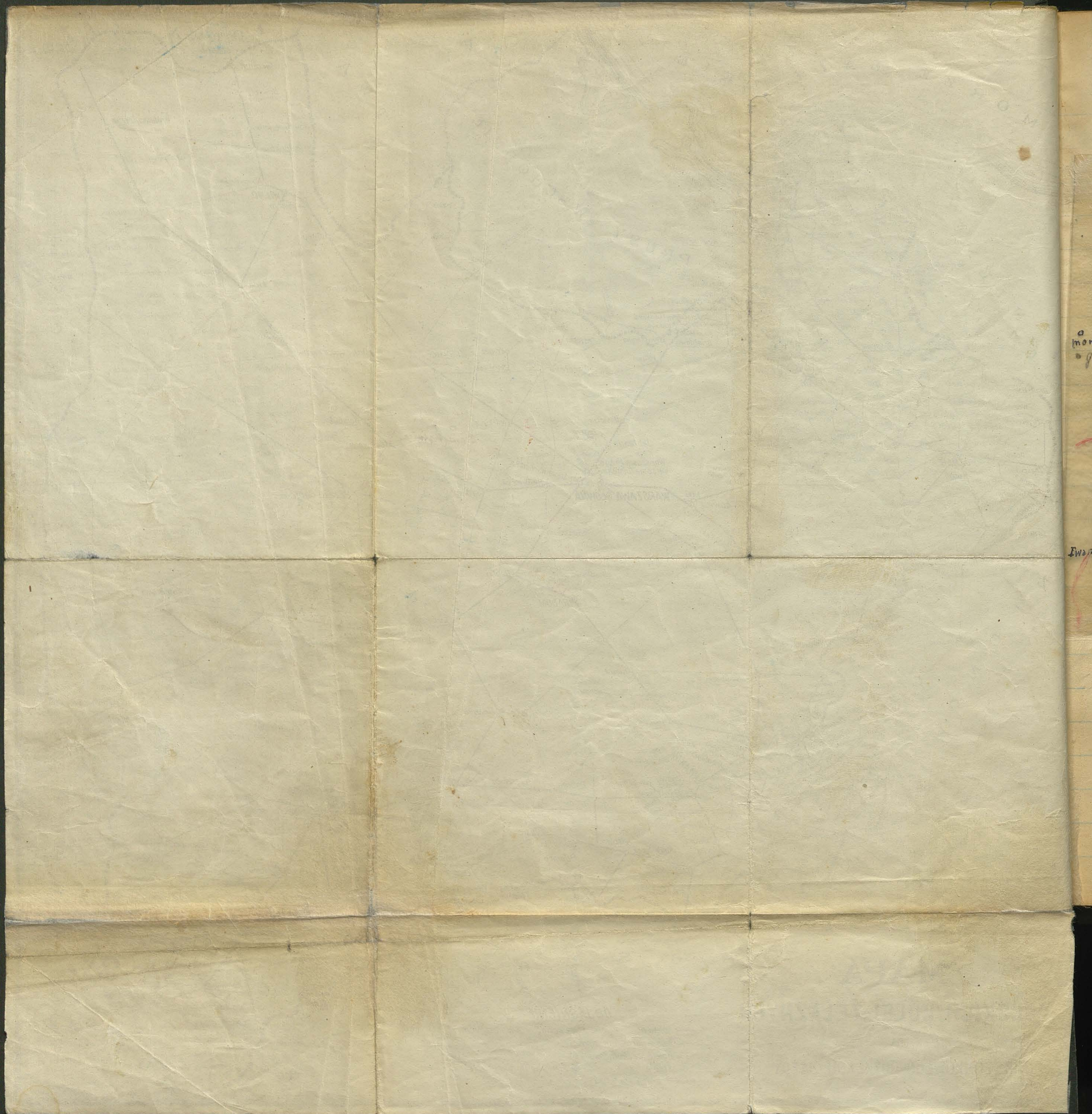
200

Mapka [części Podlasia] podająca położenie Kałnicy i Malinowa. 1:200.000 - czyli 1cm = 2 km.

↑ do Białegostoku

118
MORZE BAŁTYCKIE
PRUSY WSCHODNIE
ŁOTWA
LITWA
ROSJA
NIEMCY
NIEMCY
CZECHOSŁOWACJA
RUMUNJA
UKRAINA
MAPA
POLSKICH KOLEI ŻELAZNYCH
do
KIESZONKOWEGO ROZKŁADU JAZDY.
OBJAŚNIENIE:
Koleje normalnotorowe dla pociągów pospiesznych.
Koleje normalnotorowe.
Koleje wąskotorowe.
Stacje
Siedziby Dyrekcji kolej.
Granica Państwa.
Opracował: W. Groszek, Lwów.
WARSZAWA GŁÓWNA
Warszawa Praga
Warszawa Gdańska
Warszawa Wileńska
Warszawa Wschodnia
POZNAŃ
DANZIG (Gdańsk)
WILNO
RADOM
KRAKÓW
LWÓW
STANISŁAWÓW
KATOWICE
Toruń
Bydgoszcz
Gdynia
Hel
Puck
Tczew
Grudziądz
Chojnice
Inowrocław
Gniezno
Kutno
Łowicz
Skierniewice
Łódź Kaliska
Koluszki
Piotrków
Częstochowa
Kielce
Skarżysko
Dęblin
Lublin
Chełm
Kowel
Brześć Centr.
Białystok I.
Grodno
Lida
Mołodeczno
Baranowicze
Łuniniec
Sarny
Równe
Zdołbunów
Tarnopol
Przemyśl
Jarosław
Rzeszów
Tarnów
Nowy Sącz
Zakopane
Nowy Targ
Stryj
Kołomyja
Kiwerce
Łuck
Włodzimierz Wołyński
Siedlce
Łuków
Mińsk Mazow.
Tłuszcz
Ostrołęka
Mława
Działdowo
Łapy
Bielsk Podlaski
Hajnówka
Czeremcha
Sapieżanka
Krystynopol
Rawa Ruska
Sambor
Chyrów
Krosno
Jasło
Dębica
Przeworsk
Rozwadów
Sobów
Rejowiec
Kraśne
Brody
Halicz
Kalisz
Ostrów Wkp.
Krotoszyn
Leszno
Rawicz
Kępno
Lubliniec
Zbąszyń
Wrześnie
Konin
Włocławek
Kępno
Bielsko
Wadowice
Oświęcim
Sucha
Żywiec
Cieszyn
Zebrzydowice
Bohumin
Brzeźany
Podwołoczyska
Husiatyn
Śniatyn-Załucze
Woronienka
Łupków
Cisna
Sianki
Beskid
Worochta
Dolina
Mosty
Wołkowysk II. Central.
Mołodeczno
Królewszczyzna
Turmont
Nowowilejka
Landwarów
Stołpce
Niegorełoje
Brześć
Dąbrowica
Ostki
Wyszków
Pilawa
Biała Podlaska
Konstantynów n. B.
Żabinka
Linewo
Pružany
Białowież
Bzinica Kalnica

córkę Józefa i Tekli z Gorzkowskich [illegible], zmarł 1852 r. pochowany w Malicach i zostawił z Ryłockiej córki: i 2 synów:

12 gen. **Emilja** za Wincentym Targowskim
Franciszka Bańkowska
Tekla Zaynińska
Marjanna zmarła panną 1908 r.
Stanisław dziedzic Niekisiałki, żonaty z Pracewą z Schiffrów, córką Franciszka pułkownika wojsk napoleońskich i polskich, kawalera Legji Honorowej i Krzyża Virtuti Militari, i Anny Teresy z Kahlerów, właścicieli dóbr Krasnystaw pod Warszawą, umarł 1884 r. pochowany w Malicach, zostawił z tej żony:
Władysław-Jerzy-Konstanty ur. 1825 r., właściciel Karpytkowa, żonaty z Aniela Schultzówną, siostrą bratowej, zmarły 1889 r. w Chorzelowie, zostawił:

Moje uwagi co do Genealogji Malinowskich h. Pobóg z Kalnicy-Malinowa zestawionej według Herbarza Uruskiego:
1. Odgałęzienie oznaczone czarną kreskowaną linją jest mylnie przyczepione do Szymona syna Pawła, gdyż mam na to dowody w własnych aktach, że Jan Malinowski, który w r. 1777 nabył część dóbr Niekisiałka etc. jest synem Trojana, dziedzica na Malinowie-Kalnicy, a nie Szymona.
2. Odgałęzienie oznaczone niebieską kreskowaną linją, mylnie przyczepione do Wojciecha, gdyż według mnie, z aktów rodzinnych tenże Wojciech nie miał syna Pawła. 3. Ani sam ten i jego brat Kazimierz nie miał syna Pawła.
Lwów 28/10 1932 H. Malinowski ppłk.

3 gen. **Jadwiga** za Janem Korzerskim
Jan, dziedzic Przyborowic, ż. z Marją z Leszczyńskich córką Maksymil. Jana i Karoliny z Kurockich
Kazimierz dziedzic Niekisiałki żonaty z Aleksandrą z Wernerów, z której:
Aniela za Przyjemskim Lipczyńskim właścicielem Łąynie
Zofja
Stefan-Piotr-Józef ur. 1870 r. w Oszczerowie ppłk. 13 p. ułan. austr.; żonaty z Jadwigą Leszczyńską córką Aleksandra i Jadwigi z Leszczyńskich, z której:

4. gen. **Karol** na Przyborowicach
Wanda za Łaniewskim
Zofja
Jadwiga zmarła młodo
Ks. Władysław
Tom
Stanisław ożeniony z Marją Gawrońską właścicielką Cebra
Antoni (~~Stanisław~~)
Helena zmarła młodo
Władysław-Jerzy-Aleksander-Antoni ur. 1902 r. we Lwowie
Jan Kazimierz Baltazar ur. 1904 w Żółkwi
Ewa-Marja-Aniela ur. 1905 w Żółkwi

Mapka Sandomierskiego, uwidoczniająca położenie Niekisiałki i okolicy.

Ostrowiec
Denków.
Ostrówek
Denkówek
Szewna
Bodzechów
Ćmielow
Grocholice
Podlężów
Drzemkowice
Krzczonowice
Buszkowice
Momina
Obręczna
Szczucice
Jarbach
Kaliszany
Ożarow
Jasice
Janikowice
Annopol
Stare Lingerhory
Opatow
Niekisiałka
Żeżęczyce
Dziewięczna
Malice
Przezwoda
Pęczyny
Czermin
Zawichost
Wisła
Śniów
San
San
Włostów
Goźlice
Sandomierz
Iwaniska
Ossolin
Złota
Klimontów
Przybysławice
do Rozwadowa
Sobów
do Tarnobrzega i Chorzelowa
do Dębicy

121

„WIEK NOWY" z dnia 9 kwietnia 1936.

„Drzewo rodowe" dla każdego dziecka polskiego.

Ciekawa inicjatywa genealogiczna.

Jedno z wydawnictw poznańskich wystąpiło z oryginalną inicjatywą. Oto propaguje prowadzenie „księgi rodowej" tak zwanego „drzewa genealogicznego" dla ludzi wszystkich stanów. Sprzedaje nawet po cenie 1 zł. gotowe już, artystycznie opracowane dokumenty, w których według wskazań rubryk należy wypełniać wszelkie dane dotyczące osoby, sporządzającej takie drzewo rodowe.

Wychodzi ono z założenia, że taka księga rodowa, to jakby kalendarz rodu, bowiem mieszczą się w nim najważniejsze szczegóły: imiona, lata i dni urodzin, chrztu, śmierci, zawody i zasługi naszych przodków. Obojętne jest czy przodkowie ci należeli do szlachty, czy też byli kmieciami, czy piastowali wysokie urzędy, czy też byli skromnymi mieszczanami. Niema różnicy między krwią ubogiego, czy bogatego. Jest tylko zdrowa krew i zła krew.

Ma to być więc dyplom czystej rasy polskiej, bowiem trudno przypuścić, by tą koncepcją zainteresowały się rodziny przedewszystkiem arystokracji polskiej o krwi mieszanej.

Drzewo rodowe ma mieć również znaczenie czysto praktyczne, w razie poszukiwania metryk naszych przodków, potrzebnych do spraw obywatelstwa, czy też spadkowych lub innych. W większości wypadków nie wie się, gdzie nasi przodkowie żyli, nie jesteśmy pewni ich imion, nazwisk panieńskich babek lub prababek. Wprowadzenie w rodzinach polskich zwyczaju zaprowadzenia drzew rodowych dla dzieci, ułatwiłoby wielokrotnie takie poszukiwania.

Rzucając więc hasło, iż „każde dziecko polskie z pod strzechy, czy pałacu powinno mieć swoje „drzewo rodowe", bowiem wzmocni to więź rodziny polskiej, propaguje takie 4-stronicowe dokumenty, dostępne rzeczywiście dla wszystkich. Pierwsza strona zawiera rubryki miejsca, daty urodzenia, miejsca chrztu, nazwiska rodziców chrzestnych. Druga i trzecia stanowi właściwe drzewo genealogiczne, dla 6 pokoleń wstecz. Czwarta strona poświęcona jest rodzeństwu, ważniejszym datom i dokumentom rodzinnym, oraz znakomitszym członkom rodziny z bocznych linji, zasłużonym w służbie ojczyzny.

Jak umierał

Relacja naocznego świ

(xy) Paryski dziennik „Paris - Soir" otrzymał kablem z Trenton opis śmierci Brunona Hauptmanna, przesłany przez jednego z oficjalnych świadków egzekucji, Lestera Toloczki. Świadek Toloczko brał poraz pierwszy udział w traceniu skazańca na krześle elektrycznem. Kiedy zjawił się przedpołudniem w więzieniu Trenton i przekraczał zakratowane wejście, jemu i wszystkim wchodzącym świadkom przeszukano najpierw kieszenie, potem rewidywano ich jeszcze 5-ciokrotnie, każe rozbierać się im. Prawie do naga

„WIEK NOWY" — dnia 9 kwietnia 1936.

…wysiłki Abisynji.

…nej mobilizacji. -- Zapowiedź zajęcia Dessie.

Lotnicy włoscy bombardowali ufortyfikowane pozycje armji rasa Nasibu.

Agencja Stefani podaje następujące …nformacje z terenu działań wojennych:

Z Gondaru donoszą: W czasie operacyj …w okolicach miasta patrol włoski znalazł 2 …działa nowoczesne, kilkaset karabinów i …skrzynkę z 4.000 talarów, stanowiącą, jak …się zdaje, własność rasa Imru.

Z Gorrahei donoszą: Wczorajsze bombardowanie Sasabaneh było postanowione …ze względu na koncentrację sił zbrojnych …abisyńskich w tem mieście. Pomimo złych …warunków atmosferycznych eskadra lotni…cza, która wystartowała z Gorrahei, do…tarła do Sassabaneh, zbombardowała obo…zowisko pod miastem, baterje przeciwlot…nicze i fortyfikacje.

LONDYN. (PAT.). Reuter donosi: Am…basador brytyjski Eric Drummond otrzy…mał od wicemin. Suvicha

zapewnienie, iż Addis Abeba i Diredaua nie będą bombardowane, o ile te miasta nie staną się bazą i ośrodkiem koncentracji wojsk i sprzętu wojennego.

Włosi uspokajają Anglję.

RZYM. (PAT.). W ministerstwie prasy i propagandy złożono dziś następujące oświadczenie:

„W związku z zajęciem przez Włochy granicznej miejscowości Godabi, wyjaśnić należy, że miejscowość ta znajduje się nie w Sudanie lecz na terytorjum Abisynji, które obecnie zostało zajęte przez Włochy. Ze strony angielskiej można było zauważyć wiele obaw z powodu posuwania się Włochów wzdłuż granicy Sudanu, jednakże opinja angielska powinna się uspokoić w związku z urzędowemi zapewnieniami włoskiemi, dotyczącemi poszanowania interesów brytyjskich i egipskich w Afryce.

Ze strony egipskiej uczynione zostały ostatnio zabiegi, które miały na celu wykazać, że Włosi zagrażają dopływowi wody do Sudanu. Jest to koncepcja absurdalna, ponieważ nawet w razie zajęcia jeziora Tsana byłoby rzeczą bardzo trudną odwrócić bieg rzeki Nilu. Włosi nie mają żadnego zamiaru przedsiębrać jakichkolwiek posunięć, skierowanych przeciw interesom angielskim lub egipskim".

Szczegóły, dotyczące [głównie domowego po] życia Kazimierza Malinowskiego, który umarł w r. 1684 tym w Piotrkowie, pełniąc funkcję Deputata z wojew. Sandomierskiego na Trybunał [Koronny] Główny w Piotrkowie, zawarte w drukowanym w r. 1829 w Warszawie w drukarni tejże Pijarów „Pamiętniku Sandomierskim – Pismo poświęcone dziejom i literaturze ojczystej Tom. I. [Patrz Przedmowa i stronę 3–14.]

W przedmowie wydawcy nie podpisany autor tak pisze: „Dla czego pisma niniejszego nie nazwałem Pamiętnikiem" Historycznym lub Polskim, ale Sandomierskim? ... Odpowiadam: iż tym sposobem chciałem uczcić imię zacnego rodaka Malinowskiego, którego pamiętniki wydałem, i że Województwo Sandomierskie będące od wieków częścią Polski, ma do tego równe prawo, jak Warszawa, Wilno, Lwów lub inne województwo." i dalej: „Pamiętniki Kazimierza Malinowskiego Sandomierzanina, i wiadomość o jego życiu:

Rękopis folio, znacznej grubości, pod tytułem: Compendium Juris Polonici seu Polonorum applicatum,

pisany niby to po polsku, ale więcej makaronicznie. Przytem, znaydują się notaty tak do iego domowego pożycia, jako i dzieiów narodu ściągaiące się, zkąd są ważne. Rękopis ten na Szląsku nabyłem. Życie Kaźmierza Malinowskie nie tylko mnie, ale nikomu dotąd nieznane ze szczegółów, a przecie godne tego (1) — Gdzieby się Malinowski urodził, miejsce nie jest mi wiadome; lecz iż był Sandomierzaninem sam się przyznaje. Język łaciński, iak każdy natenczas prawie szlachcic polski i on umiał, i żeby się nieróżnił od innych, także mowę polską łaciną przeplatał. — Doktorem Juris był, nie z tytułu ale i w samey rzeczy: zdaie mi się iż ten stopień w uniwersytecie Jagiellońskim otrzymał — żył pod panowaniem Jana III i ogromny panegiryk prozą, łacinie napisał a wienkańczył, i który i-ny dopełnił go prozą i wierszem. Dzieło tu iest przesady, samochwalstwa, ale przecie jest znośniejszym do czytania niż Janina Rubinkowskiego. Nałciął jeszcze Malinowski do pierw-

(1) Niesiecki pisze o Malinowskich „Stanisław na Kalnicy y Kazimierz w Sandomierskiem 1674. Malinowski deputat z Sandomierskiego na trybunał Koronny, umarł w Piotrkowie 1684.

szych oratorów wieku swego, i miał nawet pretensyą być nim; ale w jego mowach więcey jest dobrey chęci niż sztuka doskonała. Tego mamy: niemało mowy na weselach, przy oddawaniu wianków, mowy pogrzebowe, których mnóstwo napisał; a przecie i jego mowy przekładam nad oratora politycznego, a za niższe pod każdym względem niż Pisarskiego uważam. Malinowski był przywiązanym synem, przykładnym mężem i oycem – gorliwym obywatelem swobody, urzędnikiem sprawiedliwym; z urodzenia szlachcic, a przecie tak skromny, że zdaje się o tem nie wiedzieć, co na owczas jest osobliwością. Któraż z ksiąg owego wieku nie nosi jakiego kleynotu herbowego, albo zmyślanych pochwał tysiąca? Malinowski na żadney karcie a nawet i w wierszu tego nie zostawił, owszem zdawał się żartować z chełpiącey się szlachty. Atoli wierzymy temu, że był szlachcicem nie tylko z przodków ale i z swych cnót osobistych. (1)

Szczegółów żadnych niemam skądinąd o życiu Malinowskiego, krom jego własnych zamieszczonych w tey książce, którą nie

(1) In Compendio iednak w rozdziale o szlachectwie mówi: infames habeantur, którzy szynk w mieście utrzymują, rzemiosłem się trudnią, którzy służbę w mieście przyjmują – również rajce, ła[illegible], zarwańce, tracą szlachectwo – Stosował się w tem do pr[illegible] polskich.

nie dla próżnej chluby, ów szanowny obywatel utrzymywał, bo nie wiedział o tem, że z późniejszych kto ją będzie czytał, ale dla własnej wygody: wszak każdy porządek lubiący człowiek powinienby tak postępować dla swego ~~dobra~~ własnego, — Z Charakteru i naśladowania godny przykład wystawiają nam niektóre zapamiętania zadawne przy utrzymywaniu ksiąg „Historia domus" najpowszechniej ważnych, w które wciągają się zdarzenia nadzwyczajne krajowe, życie przełożonych, dobroczyńców, ludzi znamienitych, przeorów, czy to z przypadku, czy też umyślnych i.t.p.

Malinowski, w r. 1682 pisze: „J. M. K. Deo sic volente intercedentibus fatis sine morte fato propera ut S. Samueli .. a Mikułowice districtus Opocznen. Mikułowski Vicecapitanei et Judicis C. C. Radomien. J.M. Pan Jan Kazimierz Gałuchowski Starosta Radomski ultro renunsanti obtulit stationem defuncti. -

Dei deliberatum tandem concessi segni, utinam ad maiorem Dei gloriam. Nona 9bris 1682 ziechałem do Radomia z Pakosławia z moim Tutorem dawnym et praestiti iuramentum super iudicium non obstante concurrentia. JmP. Chocimowskiego notarii JmPana Damaszewskiego Łowczego Łukowskiego, ambitu caeco et stulto Grochowskiego Krewnego JmPana Starosty (Domaszewskiego)" Na wstępie dnia i roku wyżej przytoczonego przysięgę w Radomiu wykonał na Sędstwo i Podstarostwo Radomskie i z tey okoliczności mowę do obywateli wyciągł: „W oczach wmmPP. w tem województwie zrastem oto dom dziadów in ibidem memoriam quaesiturus, zaczym meae virtutes vel vitia patent, niewstydam się temitatem tuto ita nemini oneri, mihi non pudori - caeteris quidem rebus et carere sine pudore et abundare sine virtute possumus. Mam zac sobie, w młodszym wieku za dyrekcyi JmPana Pakosławskiego inferiorem podczas Kapturów na tem tu miejscu ...

dze Urbanów provintiam Teutus animus naturae grassitori pretium aliquando invenit, owszem ztąd collegite animum, że teraźniejsza usługa ni damnum Vestri nunquam excrescet." Nie zaniedbał zapisać i dochodu z tego urzędowania i tak:

„Pierwsze Decreta z excentiami uczyniły intraty 360."

„drugie Decreta, które się sądziły 2da. in Vigilia Purific. B. M. V. 1683 fecere 150" - zapewne złotych polskich.

Roku tegoż x) samego poznał się z Panną Elżbietą czy też Ewą Przyjęską xx) i za wpływem dostojnych osób przystał iey rękę - nieznajduję nigdzie wzmianki, aby włości iakie posiadał w Sandomierskiem, przecież, że tak było temu nie przeczę. Jaki posag dostał i tego w szczegółowości nie zapisał, iednak iest następująca notatka:

„Terminata dotis Consortis.

1682 in Junio w Krakowie odebrał z rąk JM. P. Zbanowskiego P. S. K. Rodzic mój w szelągach 20.000, pryncipów.

---

xx) moja uwaga: ani Elżbieta ani Ewa, lecz Helena, patrz akta z lat:

x) 1682

do domu 19.800 zł na furmana, na expensa podróżne wydał dwieście złotych. Liżarty ze pieniądze w depozyto Rodzica mego aż do Kontraktów Przybyszewych w Anno 1683 których sub sequenter taka dyspozycya była:

Lokowałem na Krzczonowicach	złp.	12.000
Także na Ostrowcu	—	5.200
Za obronę do Ostrowca dałem	—	200
Za konie tureckiego dałem	—	800
Na odgłostwo swe dałem		1.000
U Rodzica Dobrodzieja zostało		800 comodo
	facit	20.000

Rodzica dobrodzieja wydatek

Wydał P. Wieszkowskiemu	13.000
" na haereditatem Obrzeczny x)	2000
" Panu Wielockiemu	1200
" na konia P. Rzuchow.	800
" na expensa Krakow.	220

x) Na półn. zachód od Opatowa w sąsiedztwie Podlodowa i Szczucic (Patrz herbarz Uruskiego: „Kazim. Mal. nabył 1682 część Obrzeczny i Podlodowa)

wydał Ks. Hynskowy 600
" na dziesięcinę 410
" na moje rzeczy expensa 970
19.200

Tu Malinowski zapisy zbiorcze poczynione wymienia. Dwanaście tysięcy na <u>Krzczonowicach</u> odstąpił im w Lublinie, tamże zapisał 8000 złp. nowo Reformatorio. Zapisy te poczynił roku 1682 w czerwcu, a w sierpniu tegoż samego roku oblatował w <u>Sandomierzu</u> – sumę zaś na <u>Kalnicach</u> roku 1683. Nim przytoczymy zapiski gospodarskie z treści tych na których sumy pomieszczał, pomówmy pierwej o zawarciu małżeństwa i dzieciach.

x Powiedziałem wyżej iż roku 1682 rękę Przyłęckiej otrzymał i to się potwierdza z jego notatką drugą, gdzie syna pierworodnego chrzest zapisuje, fuerunt, (zapewne rodzice chrzestni) <u>G.G. Stanislaus Vice Palatinus Sandomiriensis Patruus dilectissimus meus</u>

 126

et Catarina Lora de Przytyk Hynkowa x) Amita consortis
... d. 28 eiusdem Mensis Januarii illum (filium) abstulit
Sit nomen Domini benedictum, a to notandum, że w rok
w ten dzień praecise, nativitas filii, quo nuptiae.
Życie ludzkie zwykle przeplatane bywa wypadkami
szczęśliwemi, lub też niedolą — doświadczył tego i Ma-
linowski. Pierworodny syn zwiastował radość, ale
wkrótce za tę smutek, bo radości wielkiej macierzyńskiej je-
go żyć przestał. — Jak dalece był dla niego z uszanowa-
niem i przywiązaniem, dowodzi jego notata, mó-
wiąc, anno 1684 15 Januar. Rodzic mój omni amo-
re dignus, rozchorował się w Nortem, z dyspozycją
wielką, praesente parocho R. Joanne Ledochowski
et Patre de Conventu Opatoviensi confessore. Ordinis
S. Francisci Fratrum Minorum de obser. praemissis
omnibus sacramentis, Confessio. Euchar. Poeniten. Olei
Sancti unctione; fatis cessit die 22 ejusdem Mensis,
quae erat dies Sabbati. Sepultus in Sepulchro eorum.

x) Sztifa-Żernicki – Der polnische Adel: Hynko od Hynek H. Korczak
Hynek H. Topór – wojew. Sandomierz 1300, 1674.

dem Patrem et confrater d. 24. ejusdem Mensis Septembris. Byłem praesens in morte, excepi benedictionem absentibus fratribus, quos Adam benedixit parens, benedicat et Deus... Natus anno 1627 in Martio, vixit ergo annos 57 sine mense uno et altero.

W tymże roku pocieszył się Malinowski urodzeniem syna x), czas urodzenia nie zgadza się z metryką księdza Ćwiklińskiego, a że w tem wolemy raczej oyca notacji zawierzyć — żeby zaś każdemu dowolny sąd zostawić przytaczamy notatę Malinowskiego i metrykę.

Notata. Anno 1684 d. 26 Julii inter horam primam post meridiem in festo S. Annae, utinam ad maiorem Dei gloriam Ecclesiae Romanae Cathol... et Reipublicae utilitatem, natus est mihi filius ex eadem dilecta Consorte Ele. xx) de Przyłęk. Nomen quod tulit Pantaleon, et Adam pri=

---

x) czyli że to byłby drugi syn — a czemu nie podał imienia pierwszego?

xx) Ele. czyli Elena, czyli Helena i tak jest wszędzie w moich aktach zaznaczone, a nie Elżbieta.

mum datum, baptisatus in ecclesia Cmielovien. per Re-
verendum R. Casimirum Celejowski. Patrini fuerunt: G.
Stanislaus Chrząstowski, filius Sacrki Thes. Sand., frater
amitatis fili filii mei, et Generosa Sophia Tymińska, Vir-
go de Bastor, die 31 ejusdem Mensis Julii".

Ksiądz teraźniejszy proboszcz w Ćmielowie Czerwiń-
ski napisał mi wypis z ksiąg owczesnych kościelnych
następujący:

Metryka: anno 1684 die 6 Martii Admodum Rndus
Joannes Celejowski Pleb. Cmielovienis baptisavit
Adamum Gsi. Dni. Casimiri Maliszewski de Kalnica
et Elisabethae Conj. Legit. P. P. Gnus. Stanislaus Przy-
łęcki et Gsa. Hynkowa — Co do słowa — czyni jeszcze
uwagę Ks. Czerwiński, że ówczesny Proboszcz w innych
metrykach wypisywał się Joannes Casimirus Celejow-
ski, tu zaś tylko Casimirus Celejowski.

Metryka wypisana z akt kościelnych wiejscy

się zgadza z pierwszą urodzenia notatą, niż z drugą; przecie za drugą czas przemawia.

W tymże roku, to jest, 1684 dnia 11 września affecta, w domu Malinowskiego, Ich Mci. PP. Braci w Opatowie z sejmiku deputackiego uczynili mnie na Trybunał deputatem z JMcią Panem Kazimierzem Gniewoszem, Łowczym Sandomierskim, nec cogitantem, in statu tam lubrico, utinam proficiat qui elegit — Dodać tu należy iż deputatem był jeszcze w r. 1681 i należał do owej zawiłej sprawy o Polyandryę.

Wyżej przytoczyłem, co uczynił z posagiem żony, na których włościach umieścił; tu zaś utratę wypisuje z tychże:

---

215 128

J. M. K. Ad Majorem Dei gloriam.

Anno 1682 w Malinowie Kalnicy wysiano na zimę żyta szanków Braneckich 75

Pszeniczy 5

Na Jarz. wysiano jęczmienia szanków 20

Owsa szanków 80

Grochu szanków 4

Eodem Anno 1682 w Krzeczanowicach x) wysiano na zimę korcy sand. żyta 160

Pszenice wysiano korcy . . . 41

Jęczmienia korcy 20

Owsa 149

Grochu 6

Eodem Anno 1682 w Ostrowku xx) wysiano na zimę korcy sand. 16

Wysiano pszenice ~~na~~ zimę korcy 31

Jęczmienia 37

Grochu 6

Owsa wysiano 62

---

x) W sandomierskiem pod Ćmielowem na płd.-wschód

xx) " pod Ostrowcem na południe

W Kałnicy pole oziminy było od Bronki[0)] i po prawey ręce iadąc od Brańska[1)]

Jarzyny pole w lewe od Brańska do Kałnice iadąc i na Salnikach[x)]

W Krzczonowiczach ozime pole było od Orzemkowic[xx)]

Jarzyny pole od Buszkowic[xxx)]

W Ostrowku ozime pole było od granice Denkowskiey[2)]

Jare pole było od granice szewińskiey[xx/xx)], ięczmiony na dole od folwarku zaraz

0) Bronka, wieś na półn. od Kałnicy, patrz mapka na str. 200

1) Brańsk, miasto powiatowe, patrz mapka na str. 200.

x) Salniki na mapie nie oznaczone

xx) Drzemkowice (Orzemkowice pomyłka druk.) posiadłość Malinowskich Stanisława i Ewy a potem ich potomstwa, leży wprost po zachodniej stronie od Krzczonowic patrz mapk. str. 201

xxx) Buszkowice na płd. wsch. od Krzczonowic [patrz mapka str. 201

2) Denków na płd. wsch. od Opatowa a Denkówek na płn. od Denkowa,

xx/xx) Szewno na płd. zach. od Ostrówka, patrz mapka na str. 201.

217

189

Anno 1683 a die 7 Septembris w Malinowé Kalniey wysiano żyta szanków x) brańskich 85
Pszenice wysiano szanków Brańskich 3
Skończono siew oziмy przed Świętą Zawiszą w Poniedziałek
Jęczmienia na iare z wiosny szanków 22
Owsa szanków 91
Grochu szanków 2
Eodem Ano w Krzczonowicach wysiano na zimę korcy Sand. żyta 127
Pszenice wysiano korcy domowey 28
Skończono siew oziмy w sobotę po Ś. Franciszku
Kupnej pszeniczy wysiano korcy 172
Owsa wysiało się na drugą stronę i z pustkami 24
Jęczmienia korcy 6
Grochu, także żyta iarego aequaliter korcy

x) Szanki Brańskie - co to za miara?

Eodem Anno (1683) w Ostrowku wysiano zyta

korcy	32
Pszenice	49
Owsa	32
Jęczmienia	23
Grochu	3.

Zbiór z roku 1683.x)

W Malinowie Kalnicy użątom zyta

	kop.	147	mp.	30
Pszenice	"	26	"	48
Owsa	"	94		
Jęczmienia	"	70	"	30
Grochu dobrego	"	20		

---

x) Rok zwycięstwa pod Wiedniem. W roku następnym Kazimierz umiera w Piotrkowie, jako deputat z ziemi Sand. na trybunał Główny Koronny.

Eodem Anno 1683 w Krzczonowicach zwiozłem ży-		
ta	Kop. 115	kop. 30
Pszenice do gumna zwiozłem	" 64	" 50
Grochu co nie po nim cale	" 20	
Jęczmienia	" 22	
Owsa	" 134	" 34
Eodem 1683 w Ostrowku zwiozłem do sto-		
doły żyta	" 13	" 36
Pszenice	" 43	" 20
Jęczmienia	" 75	" 47
Grochu co nie po nim cale	" 30	
Owsa	" 38	" 42

1684 a festo S. Joannis arendowałem Malinowo Kolnicę Jm Pn Brzozowskiemu wojskiemu Podlaskiemu za złotych tysiąc do roku.

Rod. w Krzczonowicach wytrzeciowy dziesięciny zwiozłem żyta kop. 234 mop 20

Pszenicy krom dziesięciny wziąłem " 97 " 12

Jęczmienia " 55 " 12

Grochu " 10 " 48

Owsa zwiozłem " 179 " 30

N.B. Na żniwo wydałem krzczonowskie fl. 60

Rod. W Ostrowku krom dziesięciny wziąłem żyta kop 54 " 41

Pszenicy krom dziesięciny zwiózł " 141 " 57

Jęczm. krom dziesięciny zwiózł " 52 " 48

Grochu krom dziesięciny " 8 " 15

Owsa krom dziesięciny " 45 " 54

N.B. Na żniwo wydałem ostrowskie fl. 87.

Summata intraty krótko zebranej od 5. Julii 1684.

Namłóciło się wszystkiego żyta korcy	231	Z tego wysiano korcy	127
Zostało na intratę korcy	92	ordynaryi	12
		Rachunek jako przedawano po 2/11.184	
Pszenice było wszystkiej korcy	139	Wysiano korcy 38, na ordyn. wyjęt.	8

Anno 1682 za administracyi Andrzeja Michałowskiego w Kamicy żyta było kop. 235 snop. 30.

Namłócono z tego Szandów Branskich alias korcy lubelskich 472

Na ziew wyszło korcy 73

Na ordyn. czel. i urzęd. 21

Restabat na sprzedaż 375

Pszenice wziętości kop. ozimej 14 snop 20

Jęczmienia 62 " 54

Owsa 131 " 30

Terminata intraty[x] krótko zebraney od 5. Iulii 1684.

Tego Namłóciło się wszyst=
kiego żyta korcy 231.
Zostało na intratę korcy 92

Pszenice było wszystkiego kor-
cy 139
Zostało na intratę korcy 93

Jęczmienia namłócono korcy 44
Zostało na intratę korcy 16

Z tego wysiano korcy 127
ordynaryi 12
Resztę iako przedawano po
2 fl. 184.
Wysiano korcy 38, na Ordin.
naręd. 8
Przedawała się po flor. 3 gr 6
. . . . . flor. 297 18
Wysiano korcy 24, na ordynaryę
6. Przedano po zł. 2
facit 32

Arenda z browaru 400
Czynsz od chłopów złotych 82 18

facit summa 996 6

x) Odnosi się, jak się zdaje, do Ratnicy

Z Ostrowka tak się verificatur

Namłóciło się żyta korcy	39	Wysiało się korcy 32, ordyn. korcy 12	

Nie tylko się na przedaż nie zostało żyta, ale skądinąd nadało się korcy 6

Pszenicy było korcy	87	Wysiało się korcy 39, na ord.	
Zostało się przedać korcy	44	korcy 4. Po złotych 4 czyni zło-	
		tych	179
Jęczmienia było korcy	150	Wysiało się korcy 32, na ordyn.	
Zostało się przedać "	113	korcy 4. Po złotych dwa fa-	
		cit flor.	226

Czynszów wziąłem od chłopów i ze młyna flor. 111 · 3
Za siano wziąłem złotych . . . . 250 :
Summa 656 · 13

Spis bydła rogatego, koni, i wypłata służących, może później umieszczonym będzie.

Na tem się kończą notaty Malinowskiego, ściągające się do jego życia prywatnego.

Zdanie Kazimierza Malinowskiego o Andrzeju Morsztynie. Na sejmiku Opatowskim 1683 dn. 27. maja, który się odbywał już po ukończonym warszawskim sejmie. / Patrz dosłowny tekst w drukowanym w Warszawie w r. 1829, ~~Przewodniku~~ Pamiętniku Sandomierskim Tom. I na str. 23./

Copia listu (z r. 1682) od Dymitra Jerzego na Zbarażu i Wiśniowcu Wiśniowieckiego, Kasztelana Krakowskiego, Hetmana Wielkiego ~~Kratko~~ Koronnego, Starosty etc. do JMPana Kanclerza Koronnego Wielopolskiego w sprawie poparcia JMPana Kazimierza Malinowskiego, Juris Doctor, starającego się o rękę Panny Heleny z Przyjęcka Przyjęckiej / Patrz „Pamiętnik Sandomierski, Pismo poświęcone dziejom i literaturze Ojczystej - Warszawa 1829 - Tom I str. 25/

Copia listu z r. 1682 JMPana Opackiego Kasztelana.

wiślickiego, do x) o poparcie JMPana Malinowskiego, Juris doctor, (który jest z jego domem connexus), w jego zabiegach o pozyskanie ręki Panny Heleny Przyjęckiej, pisze między innemi tak pisze: „Into qualitates tego Viri, etiam z publicznej sławy wiadome, owego zalecić mogę, mając uwagę do JMPana Instancję, abyś jego wi tencje skuteczną chciał uczynić łaskę" (Patrz text „Pamiętnik Sandomierski, Pismo poświęcone dziejom i literaturze ojczystej, Tom. Warszawa 1829. Tom I str. 26.)

Copia listu od JMPana Wojewody Ruskiego Jabłonowskiego, Hetmana Polnego Koronnego, do JMPana Skarbnika Sandomierskiego w sprawie poparcia JMPana Juris doctor Malinowskiego.

x) Nie podane, zapewne też do Wielkopolskiego.

starającego się o rękę Panny Heleny Przyłęckiej.
(Tekst patrz „Przewodnik Literacki”, Pismo poświęcone dziejom i Literaturze Ojczystej – Warszawa 1824 – tom I str. 27.)

231.

136

Ewa z Dymitrowskich Malinowska, wdowa po Stanisławie, podaje w roku 1686 tym do grodu Radomskiego, imieniem swych synów Zygmunta i Sebastyana oraz z innych małoletnich swoich dzieci, spis rzeczy ruchomych, pozostałych po zmarłym synu swym Kazimierzu Malinowskim w Piotrkowie w roku 1684 tym, podczas Kadencji Głównego Trybunału Koronnego, na którą był wysłany, jako deputat z województwa Sandomierskiego (~~synu swoim~~ ~~– Kazimierzu Malinowskim~~,[x]) (~~Spis ...~~ pieniądzach, w klejnotach i w złocie, w srebrze, broni, sukniach

„Ad officium et acta Castrensia Capitanealia Radomiensia personaliter veniens Generosa Eva de Dimitrow, olim Generosi Stanislai in Kalnica Malinowski (Malinowa) Vicepalatini Sandomiriensis Consors, relicta vidua, olim vero Generosi Casimiri in eadem Kalnica Malinowski, Venatoris Drohyciensis, Loci praesentis Vicecapitanei, et ad Tribunal Regni ex Palatinatu Sandomiriensi .... deputati, Mater seniента,

---

x) Niesiecki pisze o Malinowskich: „Stanisław na Kalnicy y Kazimierz w Sandomierskiem 1674. Malinowski deputat z Sandomierskiego na Trybunał Koronny, umarł w Piotrkowie 1684."

Są to czasy panowania Jana III Sobieskiego (1674–1696.). (Odsiecz wiedeńska była w r. 1683.)

prae... cavendo indemnitati substantiae post dictum olim Generosum Casimirum Malinowski, Charissimum Filium suum, sterilitez vitae functum ......alios liberos suos, Iure naturali.......,
Manifestata est, contra Illustrem et Magnificum, Franciscum in Stupów Szembek, Castellanum Vislicensem x), ideo"!..............

....

„Regestr rzeczy ruchomych po smierci Godney Pamięci Synu moim Kochanym Jegomości Panu Kazimierzu Malinowskim, Łowczym Drohickim, Sędzim Grodzkim Radomskim, deputacie na Trybunał Głowny Koronny z Woiewodztwa Sandomirskiego, ktory podczas tey Funkcyey umarł, przy Jeymości Paniey Helenie z Przyłęka, Żonie Jego x) po

x) Helena z Przyłęka, wdowa po zmarłym w r. 1684 w Piotrkowie Kazimierzu Malinowskim, wyszła drugi raz za mąż za Franciszka Szembeka, kasztelana wiślickiego.

zostałych, przezemnie Ewę z Dymitrowa Malinowską, Matkę tego Syna, za Zwieza, to iest w Roku Tysiącznym szescsetnym Osmdziesiątym Szostym z Synami memi drugiemi, Kochanemi, godney pamięci, Ichmościami Pany, Zygmuntem, y Sebastyanem Malinowskiemi Sukcessorami po Bracie, y Im.... Dziatek moich drugich, na ten czas niedorosłych x), uchodząc wszelkich ... wści z Panią Dozymotiną Synową moią, a bardzey nie mogąc się doczekać podania od niey tegoż Regestru, prawdziwie spisany, y do Akt Grodzkich Radomskich, teraz, aby te ruchomości Dziatkom moim nie zginęły, podany i przysięgą przy .... dzony. Naprzód w Depozycie pieniędzy przywieziono z Piotrkowa przy Ciele Niebosczyka Syna

x) a więc Wojciech Malinowski jest w r. 1686 niedorosły

mego Czerwonych Złotych sto, które pieniądze
Jeymość Panna Łyczkówna x), natenczas zostają-
ca przy Jeymości Pani Malinowskiey, Synowey
moiey do swoiey odebrała Dispozycyey, a te-
raźnieysza Pani Sulisławska. Tasz Jeymość
Pani Synowa moia po śmierci Syna mego
a Męża swego, odebrała dług winny Synowi
memu, od Pana Kraiowskiego, Mieszkanina
Sandomirskiego, Złotych Polskich pięcset.
Za Zboża zatrzymane w Summach, to iest
w Kalnicy, Krzczonowicach y Ostrówku x),
wzięła po śmierci Syna mego Jeymość Pani
Synowa Złotych ..... Tysięcy. Prowizyey od
summy posażney, która należała Nieboszczy-
kowi, odebrała Jeymość Pani Synowa od Jego-

x) Kalnica na Podlasiu koło Brańska, Krzczonowice i Ostrówek w Sandomierskiem koło Opatowa. Patrz mapki str. 200 i 201.

x) Żernicki: Łyczko h. Szlinna – Wojew. Kraków 1550, Podlachia 1640 (Nak)

 138

mości Pana Chwaleńkowskiego złotych Cztery Tysiące, w Kleynotach y we złocie pozostało przy niey Syna mego własne Manele[1] Dyamentowe, które szacowano w Lublinie złotych Tysiąc dziesięć. Pierścień . . . wy w złocie, sygnet blachmalowy[2]. Zapony[3] od Sukmie Soboley we złoto oprawne dwie, w Każdey rubinow po czterdzieści, Zapona rubinowa od czapki Sobolły we złoto oprawna. Guzów wielkich Złotych z rubinami dwanaście, pomniejszych zaś trzydzieści, Średnich Guzow, to iest ni małych, ni wielkich Piętnaście. Guzow koralowych wielkich dwanaście. Guzików małych dwadzieścia. Paciorki Balsamowe. Krzyż na pięć długi Szczerozłoty Otwieraiący z Relikwiami. Łańcuch wielki

1) Manele?

2) blachmalowy?

3) Zapona?

~~złoto~~ Złoty Starośmiecką robiony robotą.
Wsrebrze. Miednica z nalewnką srebrną. Lichtarzów srebrnych dwie parze, iedna para staroświeckiey roboty grubo robiona, druga .... Pektoraliłków[1] srebrnych złocistych biięcych dwa. Zegarkow stołowych złocistych także biięcych dwa. Sztuciec to iest Łyszka szczero złota y nożyk z widelcami z trzonkami złotemi rubinkami sadzonymi. Łyżek srebrnych dwie, iedna blachmalowa we środku pozłocista wielka, druga kozacka .... Flasz srebrnych stołowych wielkich cztery. Kubkow rożnych srebrnych dwanaście.
Szabel roznych pięć. Naprzod parasz złocisty oprawny. Husarski, Ordynka[2] Fanslibrowa[3]

1) Pektoralik
2) Ordynka
3) Fanslibrowy

złocista blachmalowa[1] z głownią Turecką, z sznorami jedwabnemi złotem przerabianemi, szacunek iey złotych Siedmset, Ordynka w Srebro oprawna złocista z . . . . . . suto- sadzonemi . . . . .
~~suto~~ . . . . Szacunek iey Czerwonych złotych sto, ktora darowana była od Jegomości Pana Czarneckiego[x] Pisarza Koronnego. Ordynka pstro złocista z paskami iedwabnemi. Pałasz prosty w czapy[2] oprawny. Rząd pstro złocisty blachmalowy ieden.

Suknie Kontusz szkarłatni Sobolami podszyty. Kontusz z sukna O . . . . skiego rysiemi szlamami[4] podszyty, ktory przedany iest przy Jeymości Pannie Łyczkownie[3] na ten czas Starze Jeymości: Paniey Synowey za złotych osmset

1) blachmalowy?

2) czapy?

3) Łyczko (patrz Żernicki - Der polnische Adel) h. Sulima - wojew. Krak. 1550 i Podlasie 1640

4) szlamy

x) Córka hetmana Stefana Czarnieckiego zmarłego w Sokołówce 1665 r. – Aleksandra Katarzyna ~~Konstancya~~ była zamężna za Janem Klemensem hr. z Bnin ~~Aleksandrem~~ [illegible] Branickim h. Gryf, marszałkiem nadw. Kor. – młodsza zaś [illegible] na [illegible] [illegible] Podlaskiego, zmarłego 1716 r.

Jegomości Panu Krassinskiemu Szwagrowi na tenczas Jeymości Paniey Synowej. Kontusz Ignatowy[1] ogonkami obłożony. Kontusz szlamowy[2] Sukna Francuskiego sabłowy.[3] .... pieprzowy .... francuskiego Sopiecieami podszyty. Kontusz Adamaszkowy F....kowy Kitaiką mienioną podszyty. Kontusz Lamowy włosowy. Żupan atłasowy żółtogorący. Żupan ceglasty Tureckiey Materyi po nim złote kwiatki rzucane. Żupan Burkatelowy[4] Niebieski, złote kwiaty po nim rzucane. Żupan Kitaikowy mieniony. Żupanow ... Kitaykowych czarnych. Żupan Tmamusowy[5] na bawełnie. Czapek dwie sobolich, jedna z wierzchem Szkarłatnim, druga z Niebieskim. Chustek Tureckich zło-

1) Ignatowy ?
2) szlamowy ?
3) sabłowy ?
4) burkatelowy ?
5) Tmamusowy ?

tem szytych kilka. Sobolow bardzo przednich dwa. Wilczura bardzo piękna.

Konie. Koń Turecki Ogier za niego dał Niebosczyk złotych Tysiąc[x)], drugi za które-go wzięła Jeymc. Pani Synowa od Jeyomości Pana Lasuszew .... złotych osmset, Koni gniadych cugowych szesc, Koni karych dwa od Kraiowskiego Mieszczanina Sandomirskiego kupionych, za ktore dał Niebosczyk złotych Pięcset, drugie dwa dobierane. Stada roznego to iest klacz y źrebcow Dwadzieścia y szesc za ktore stado zaraz po smierci Niebosczyka dali Ichmosc. Panowie Smydersey złotych kilka Tysięcy.[1)]

Kareta na szesc koni staroswiecka — we wnętrz

---

x) czyli tyle co się wtedy osiągało za 500 korcy żyta (patrz str. 222)

1) Ciekawy stosunek ceny konia do ceny żyta i pszenicy, gdy za żyta korzec płacono 2 zł. a za korzec pszenicy 3-4 złote — 250 lat temu. Porównaj strony 252 i 253.

Axamitem czerwonym podszyta, za ktorą dał Niebosczyk Złotych Tysiąc. Kolaska Gdańska, Woz skarbowy, wozow podroznych dwa okowanych.

Pościel. Materacz Brukatelowy Cezlasty po nim kwiaty roznego koloru . . . .
drugi Materacz Łosi Zwałem pomarańczowym do tego Kieca kistkowane, Kołdra Materyi Tureckiey kitaykę ... wana zieloną. Kołdra druga Tabinowa[1] kitayką obłoczystą podszyta, koroną do koła Marcypanową obszyta.[2] Kobierców dwanaście. Obicia sztuk trzy.

Cieszynek[3] z Zam ... Kołowem, gwintowych, trzy, Cieszynek perłową Macicą sadzonych,

1) Tabinowy?

2) Musiały to być kołdry własnoręcznej roboty pra pra-babci Ewy, skoro je tu pomieszcza.

3) Cieszynek?

mieyscami złocistych dwie. Sawilon siarczysty Kitaykowy Koroną Marcyponową w Koło obszyty
Sprzęt domowy Cyny Angielskiey pnzdler Gdanskich trzy y z herbami naszemi. Obrusow Gdanskich . . . .

. . . .

Pnzdler Gdanskich wielkich po dwanascie . . . dwie, pnzderek gorzałczanych trzy, to iest dwa Kleckich, iedno krzyształowych Flaszek y z srubkami takiemisz. Szkatuł dwie, iedna okowana wszystka zelazem Oycowska, druga Kleckiey roboty. Skrzyn rożnych cztery z tych . . . . obita skorą wewnątrz Suknem Czerwonym z Szufladami Skrytemi trzema.
Miedz. Kotłow piwnych dwa wielkich, w iednym cebrow sześć tyn w Krzczonowicach został,

drugi w Kalnicy. Garcow gorzałczanych dwa, jeden o trzech miarach, drugi o dwoch. Alembik gorzałczany z dynarkiem . . . . jedna. . . . . . . Jegomości Xiędza Zucharowskiego, teraznieyszego Officyała Sandomierskiego, przy Smierci Nieboszczyka Syna mego będącego na Regestrze spisane, ktory Regestr oddany Jegomości Paniey Synowey, aby według . . . . była . . . . . Także dyspozycye . . . . . Prawa do Kalnice służące, Genealogie, Membrany, te pod przysięgą powinny być oddane.

Bydło w oborze Ostrowskiey[1] za które dał Nieboszczyk Jegomości Panu Mieleckiemu u którego nabył prawa Złotych Tysiące, obora Kalnicka . . . . . Obora Krzczonowska[2] . . .

1) Ostrówek w Sandomierskiem koło Ostrowca patrz mapka str. 201.

2) Krzczonów koło Opatowa w Sand. patrz mapka str. 201.

- - - - - - - - - - - - - - - - - -

. . . Nieboszczyka. Pod przysięgą Ewa Malinowska. Post cujus Regestri insertionem, eandem Generosam Malinowska ad iuramentum super realem conscriptionem Regestri praestandum in eam Rottam ipsi ad Imaginem Crucis

- - - - - - - - - - - - - - - - - - -

jest zaraz po śmierci Syna mego Nieboszczyka Jegomości Pana Kazimierza Malinowskiego, oraz z Synami memi . . . . //

Brak końca.

Miejsca kreskowane są w tekście uszkodzone lub nieczytelne.

Dyplom dla Stanisława Malinowskiego (syna Jerzego) na urząd podwojewodziego sandomierskiego z r. 1682, 14go września, wydany w Opatowie:

Michał Jerzy Xiążę na Klewaniu Czartoryski Woiewoda Sendomirski, Wiel... Starosta.

Jaśnie Wielmożnym, Wielmożnym, Urodzonym Ichmciom Panom Obywatelom Woiewodztwa Sendomirskiego Moim wielce Mci Panom y Braciey, przy zaleceniu służb moich Braterskich wiadomo czynię. Lubo z władzey Urzędu mego wyszedł pierwszy Przywiley na Urząd Podwoiewodztwa Sendomierskiego, osobie Imci Pana Kazimierza na Kalnicy Malinowskiego służący, ex quo jednak tenże Imc., z affektu ku Rodzicowi pochodzącego tego honoru osobie Imc. Pana Stanisława Malinowskiego Rodzica swego ustąpił: Przeto tegosz Imci Pana Stanisława Malinowskiego Virum qualificatum et Iux Ius Regni do

tey funcktiey y przysługi Braterskiey habitem.
Urzęd Podwoiewodzy substituo . - - - - .
nieczytelne
- - - - - - - - - - - - - - -
et officia Urzędowi Podwoiewodzemu z prawa
pospolitego służące odprawować y w Miastach y
Miasteczkach, według Prawa w nim et omnibus
dum całego Woiewodztwa wszelakie rzeczy czynić,
także wszelakę iak Mensibium iako constitibilium
postanowiać, owszem pilnie przestrzegać y dozierać
bez wszelkiey ludu pospolitego dy . - - należey.
Co do wiadomości wszystkich Ichmci. Woiewodztwa
Sandomierskiego Obywatelów, dla lepszey wagi
y pewności ręką się własną przy przyciśnieniu
pieczęci moiey podpisuię
dan w Opatowie d 14 Septembris A° 1682.

Michał Czartoryski
Woiewoda Sandomirski

Mie pieczęcie.

Rejestr wydatków[1] Ewy z Dymitrowskich[xx] wdowy po Stanisławie Malinowskiej na syna Wojciecha Malinowskiego, poczynszy od r. 1684.:

„Rejestr wydatkow y kosztow od ubogi Matki ktorem czyniła Synowi Swemu Woyciechowi z wielką cieszkością y kosztami na wszystkie dzieci od Smierci Swietey Pamięci małżonka Swego poczawszy od Roku Pańskiego 1684.

Nierachniąc na Szkoły na ktorem czas nie:mały łożyłam w Sendamierzu przez lat trzy.

Primo. Po Smierci Niebaszczyka S.P. syna Zygmunta, ktory umarł w Roku Panskim 1687 dnia 6 Decembris[x] u Chorągwi w Ostrogu na Stanowisku Jasnie Wielmożnego JMC Pana Koniuszego Koronnego na ten czas Lubomirskiego[2], ktory Testament uczyniwszy porządnie, dysponował należycie do Woli moiey wszystko iako matce kochaiącey iak suknie, tak rzadziki y insze Rysztunki

---

x) Z Końcem tegoż roku umiera jej [Ewy] mąż i drugi Syn Kazimierz za urzędowania sądu w Piotrkowie

1) Obejmuję czas od 1684–1700 r. ~~roku Smierci Ewy~~. / Czasy panowania Jana Sobieskiego (1674–1696) i Augusta II Sasa (1697–1706) — 2) Ks. Józef Karol Lubomirski starosta sandomierski 1678, Koniuszy wielki Koronny 1683 r., marszałek nadw. kor. 1693, H. Koronny 1702, † 1702

x) Zygmunt żyje jeszcze w r. 1685 (Łabzada) i w 1686 / [illegible]

ktore w Srebro oprawne, Konie y Rysztunek wszelki ktory należy do pory Woienny, co y w Testamencie porzamnie podano iest, co tylko rachuię z Testamentu uczyni <u>Złotych Trzy Tysiące</u>, iá zas iako Matka tuto <u>ieszcze maiąc Dwoch synow</u> xx), iednemu <u>Synowi Woyciechowi</u> pokazuię do wszelki Fortuny y przeyrzenia drogę, wszystko daiam według Testamentu dyspozycyi Swoiey.

2do Procz zas tego Testamentu wyprawuię do Dworu Iasnie Wielmoznego JMC Pana <u>Koniuszego</u> ~~na.~~ <u>Koronnego</u> natenczas <u>Lubomirskiego</u> na ktoregom Koszt niemały Łożyła wyprawuię y Sprawuię de novo sukien par trzy y Wilczurę, Rzędzik y insze rzeczy ktore należą na ozdobę do Dworu. <u>Gotowych Pieniedzy z Czeladzą porzamnie okryty;</u>

---

x) Niesiecki: „Dymitrowski h. Prus 1mo w krakowskiem i podolskiem województwach. N. rotmistrz nad dwóchset piechoty przeciw Moskwie, w bitwie pod Czaśnikami 1567. Dymitrowski miał za sobą Branicką h. Gryf. Hieronim i Zygmunt 1632; Dymitrowski w okazyi pod żółtemi wodami w niewolę ~~[illegible]~~ pojmany. Adam z Dymitrowa, Alexander i Jacek w sandomierskiem 1674. Dwaj pod Ostrogiem osiedli".

xx) dwóch synów t.j. Sebastjana i Wojciecha

na to wszystko lekko rachuiąc kosztow łożyłam Zło-
tych Piewset, to sie działo w Roku 1686, tam mię do-
trzymawszy Roku, przyiechał nad traciwszy ..... na
ktorym mu łożyła.

3 tio. Iwrow do Dworu Wielmoznego Jmci Pana Rabie
Tarnowskiego[x)] musiałłam porzatku poprawić y na
drugę dać co to wszystko lekko rachuiąc na złotych
Trzysta, nierachuiąc Lichmy com się zastawić musia-
ła, y tam mię zabawiaiąc przyiechał do Domu i tak mię
niedieżdżaiąc z Domu coraz musiałam co Rok zkąd
koszt łożyć prawie bez lat trzy, rachuiąc każdy Rok lekko
z Czeladzą po złotych Trzysta, zbieraiąc sie na Woynę
przez te lata wszyni złotych Dziewiecz Set.[x)]

4 to. W Tychze latach mieniaiąc się na konie z JmPanem
Symonem Kobyleckim przyprowadził mię do kosztu (wielkiego) nie-

x) Ciekawem jest porównanie tych wydatków z cenami osią-
ganemi za korzec żyta w tymże samym roku (Patrz str. 223).

xx) [illegible] – Tę-
czyński [illegible]

y Terminow Prawnych Sendomierskich, co lekko ra-
chuiąc te Koszta Prawne y za niego długu rzetelnego
płacenia Złotych Trzysta Pięcdziesiąt, co z iego błazny
własney.

5to. Naparwszy się potym z Jegością Panem z Pa-
nem Żabickim z teraźnieyszym Zięciem moim[x] do obozu
iako matka życzliwa y tam wyprawiłam, aby się
przezrał w porach Hdiennych, tam namniey łożyłam
przy JMC Panu Żabickim Złotych Dwieście, na wypra-
wę pomienionego syna w Roku 1691.

6to. Wyprawuiąc go już samego do Obozu pod Cho-
rągiew Pancerną Wielmożnego JEMc. Pana Czermień-
skiego Chorążego Podlaskiego[xx], w ten czas niż sam za-
ciągnął długu u JEMC. Pana Żabickiego Syna mego
na porządek y Rysztunek koni wyprawuiąc się,

x) Córka Justyna wyszła za Franciszka z Żabic Żabickiego.

xx) Niesiecki: „Czermiński h. wieniawa, w kaliskiem i inszych województwach. Walenty mąż waleczny przez lat czternaście w Moskwie w różnych okazyach zasłużony: synów także rycerskich zostawił. Łukasz z Czermina Kasztelan zawichostski 1650 pojął Teofilę, Jana Klemensa Branickiego h. Gryf marszałka nadwornego siostrę, a prawdziwie tenże miał za sobą córkę, Alexandra Piotra Tarła wojewody lubelskiego. Zygmunt i Franciszek 1648 r. Felix (+1714) Kasztelan poła

złotych do Obozu Tysiąc, Ktorem wypłacilszy y Swoich przyłożywszy Złotych Sto Piecdziesiąt. Tam straciwszy prawie wszystko, iuż potym Roku .... odmowiwszy pachołka Towarzyszowi Ktory koniem zaraźliwym zarazywszy iak synowskie tak y moie pozarażał y przez to Szkodę ~~y przez to Szkodę~~ musiałam poniesc dosc niemałą, bo samych Kobył zdechło rodzaynych szesc, dorosłych y pomnieyszych zrebiąt 8 sztuk. Ostatek co mi wykrychało to na swoie potrzeby obrócił. Za iednego zrebca wziął Syn iak pamiętam Złotych Stodwadzieścia, co z Kretesem wygubił y wszystko Stado stracił, bo mu iuż y rady niemogłam dać y mi chciał słuchać. Więc przez to musiałam summe tak znaczną pod kiesć co rachuiąc niemniey Złotych Tysiąc, procz inszych expens Ktorem na samego łożyła.

niecki r. 1704 był pokem Kasztelanem Kijowskim (sławny partyzant). Felicyan chorąży Podlaski 1696.

7mo Znowu na wyprawę na Siostrę pod tenże znak prawie de Novo iak Waza tak konie, Suknie z Czeladzą, musiałam zastawić się. Z stodół dobrze wymłóciwszy na niego y długu przez to zaciągnąć płaciwszy prowizyą y Lichwę, musiałam na to zaciągnąć Złotych szescset. I tak przez lat Pięć intrata Dóbr Przemęckowie i Szczucice x), które trzymam, na Niego wszystka wychodziła. A że z tych Dóbr wystarczać już mi nie mogło y długi musiałam na niego zaciągać, z wielkim ukrzywdzeniem wszystkich Dzieci i na nich iuż prawie nie łożywszy tylko na Syna Wojciecha; to porachowawszy przez lat Pięć uczyni Złotych Cztery Tysiące osmset.

8vo Przez tych wszystkich wzwyż mianowanych sum, którem wyraziła prawdziwie, dłużąc się na Syna,

x) Koło Opalena patrz mapka str. 201.

musiałam karty długi rzetelni co maiąc na to dokumenta y musiałam iuż dobra Arendować dla niego to iest Drzemkowice JeyM Panu Antoniemu Aswanieckiemu wypłacaiąc iego długi, które przez mnie wiedzy zaciągał, temu JeyMci zapłaciłam za Syna Woyciecha Złotych Szeszset na co dokument iest.

9mo Item z tey Arendy JeyM. Panu Stanisławowi Łąckiemu zapłaciłam Złotych Stodwadzieścia za Syna.

10mo Item Zastawiłam na wyprawę iego Suknię z Córki Swoiey, którą iż musiała wykupić u Żyda z lichwą uczyni Sto osmdziesiąt złotych

11mo Item Syn wziął od JeyM. Pana Franciszka Żabickiego Złotych Dwieście, którom takze musiała zapłacić.

12mo Item JM Panu Mikołaiowi Żabickiemu za konie y sukno, którem musiała płacić za Syna Tynfow Czterysta

Piecdziesiąt rachnic na Szelagi nezyni złotych Pięć-
set dziewięć
13mo Item JMCPanu zapłaciłam Franciszkowi Marchockiemu
za Syna pomienionego Waycietha Tyrifor czterdzieści
rachnic na Szelągi nezyni złotych czterdzieści y osiem
ny
14mo Item JMPanu Franciszkowi Żabickiemu possesorowi
na ~~owczas~~ Arendowny Drzemkowic zapłaciłam za
Syna złotych sto na co dokument iest.
15mo Item JMCPanu Stanisławowi Rusieckiemu od którego
brał y dokumenta są Syn mey Rejestrowane zło-
tych Czterysta
16mo Item z długu zaciągnionego od JMCi Pana Ambrze:
ia Raczkowskiego przez Syna Waycietha złotych
Trzysta dziewięćdziesiąt groszy dwanaście, zapłaciłam

17mo Item Dworskie wozy y konie wziąwszy przez gwałt, które to było Imienia podpartego było z Czncic, x) wziąwszy na iarmark przedał Syn pomieniony za złotych dziesięć.

W teraźnieyszym Roku xx) przed ożenieniem, iako Matka Kochaiąca, com mogła tem czyniła i Córek Swoich pozastawiałam Suknie y Kleynoty, dopomagaiąc, co uczyni teraźnieyszego długu sto osmdziesiąt złotych Kraw Lichmy iednak, to prawdziwie nie przyczyniaiąc przez te lata lo pamiętałam prawie przez... ecie iako Matka Kochaiąca respektuiąc na Syna Swego. Ale in quantum do prawa przydzie, żebym miała Dzieci drugich ukrzywdzać Salwę Sobie zostawuię w tym Regestrze do Poprawienia co rzetelności y przypomnienia expens y dłu=

x) znaczy ze Szczucic

xx) Będzie to, wydaje się, Rok 1700. Ożenił się z Panną Katarzyną Ponay Chrzanowską, z tej rodziny, co Obrońca Trembowli Samuel z r. 1675, którego żona Anna, wspominana w historji, była jednak niemką, z domu de Frezen. Widziałem jej pomnik w Trembowli na stokach zamku.

gór zaciągniema na Syna mego wyż pomienionego, że chce poprawić a teraz ten Regestr utwierdzam y dla lepszy wiary na potym podaię do Grodu Radomskiego y Podpisuię Ręką własną Swoią.

Działo się . . . . "

Bardzo zmienionem i nieczytelnem pismem, dopisane widocznie później xx):

Złotych 15.444 g. 70 x)

Działo się w Radomiu dnia 17. Grudnia 1700

---

x) Widać z tego, że ten Wojciech Malinowski ściśle się stosował do dewizy owych czasów „Za króla Sasa, jedz pij i popuszczaj pasa". Ożenił się w r. 1700, ale z aktów wynika że już około 1706 umarł, pozostawiwszy syna Florjana, późniejszego pułkownika królewskiego i dziedzica Wielkisiatki i córkę Ewę.

xx) Ewa Malinowska umarła w r. 1711 - musiała być bardzo sędziwą, skoro w akcie z r. 1686 jest wymieniona jako sędziwa.

~~Testament Ewy Malinowskiej spisany w Drzewkowi=
cach A. 1711~~

~~gów zaciągnienia na Syna wyżej pomienionego że chce poprawić, a teraz ten Regestr utwierdzam y dla lepszy wiary na potym podaię do Grodu Radomskie go y Podpisuie Ręką własną swoią. Działo się...!!~~

~~Bardzo zmienianem i nieczytelnem pismem odpisane widocznie później:~~

~~Złotych 15.441 g. 70~~

~~Działo się w Radominie dnia 17. grudnia 1700.~~

~~Podpisu nie ma, miał widocznie później nastą pić~~

Testament Emy (z Dymitrowa) Malinowskiej, Podwojewodzyney Sendomierskiey spisany w Drzewkowicach dn. 17. Lipca 1711.x)

W Imie Oyca i Syna y Ducha Swiętego.

Urodziłam się z Łaski Bożey w Wierze Swiętey Rzymskiey Katolickiey w ktorey chcę i pragnę duszę moię złożyć uczyniwszy dzięki Panu Bogu Wszechmogącemu w Troycy Swiętey Jedynemu za wszystkie Jego dary mnie Niegodney na tym Swiecie dane, poki mi ieszcze Pan Bóg za przyczyną Panny Przenajświętszey Matki Boskiey daie tyle rozeznania y recollekcyi w słabości ustawiczney, umyśliłam naprzód duszy maiey y ciała grzesznego uczynić dispozycyę, będąc codziennie z Bolow prawie skonaną, y choray Panie Boże niespodziane Smierc w moim paroxyzmie.....

x) Umarła w tym samym roku 1711, jako ~~bardzo~~ sędziwa matrona, ~~która w akcie urzędowym z r. 1686 jest wymieniona, jako sędzina (senecta)~~. Wyszła za mąż za Stanisława Malinowskiego w r. 1653. Przyjmuję że miała wtedy lat 20 ~~Przyjmuję że miała w chwili śmierci tylko lat 85~~ - znaczy, że się urodziła w r. ~~1626~~ 1633, czyli że umarła ~~Zygmunta III (1587-1632)~~ w wieku 78 lat, ~~pod panowaniem Władysława IV~~, i że patrzała na panowanie 6 ~~pięciu~~ Królów polskich: ~~Zygmunta III~~ Władysława IV (1632-1648), Jana Kazimierza (1648-1668 - Potop), Michała Wiśn. (1669-1673), Jana III Sobieskiego (1674-1696) Augusta II (1697-1706), Stanisława Leszcz. (1704-1709) - Augusta II powt. (1709-1733) przeżyła męża, i ~~trzech~~ czterech synów. i córkę Justynę

.... takę w Imie Pańskie Corkom moim Kocha-
nym Pannom Annie y Alexandrze Malinowskim
tym Testamentem Zostawiam Dispozycyą.
Naprzod Za Błogosławieństwem Boskim
wszystkim Dzieciom moim dałam przy nauce
dobrą edukacyę, potym starałam się, żebym mogła
jak naylepiey Każdego z osobna rozporządzić,
osobliwie Nieboszczyka Pana Woyciecha[x] na Kalni-
cy y Malinowey[xx] Malinowskiego Syna mego; ktore-
mu tak przed ożenieniem jako y po Ożenieniu Macie-
rzyńską świadczyłam obligacyę. Długi przez Niego za-
ciągnione lubo z uszczerbkiem Fortuny y Krzywdą
pozostałych Sierot Corek moich Anny y Aleksandry
w Panieńskim Stanie dotychczas pozostaiących, wy-
płacałam, na co są dokumenta, karty, obligi,

x) Żona jego Katarzyna Porayówna Chrzanowska, wyszedłszy już w r 1706 (patrz akt z tego roku) za Stanisława z Czermina Czermińskiego. Ten Woy-ciech jest naszym pra-pra... dziadem w prostej linji. Trzej jego bracia rodzeni Kazimierz, Zygmunt i Sebastjan, zmarli bezpotomnie. Zygmunt w r. 1687 na stanowisku przy chorągwi w Ostrogu, Kazimierz jako sędzia grodzki Radomski i deputat (z wojew. Sand. na Trybunał Koronny) w Piotrkowie 1684.

xx) Patrz mapka str. 200

Z plików metryk rz.
metryk. Leszcz. które ~~ona~~
~~go~~ znajdowały się ongiś
w Załoźcach, wyjętowa-
nem swego czasu z listu
oznaczonego Nr. 37, z daty
30/12 1854 ~~...~~ następ.
który w dosłow-
nem brzmie-
niu tak brzmi:

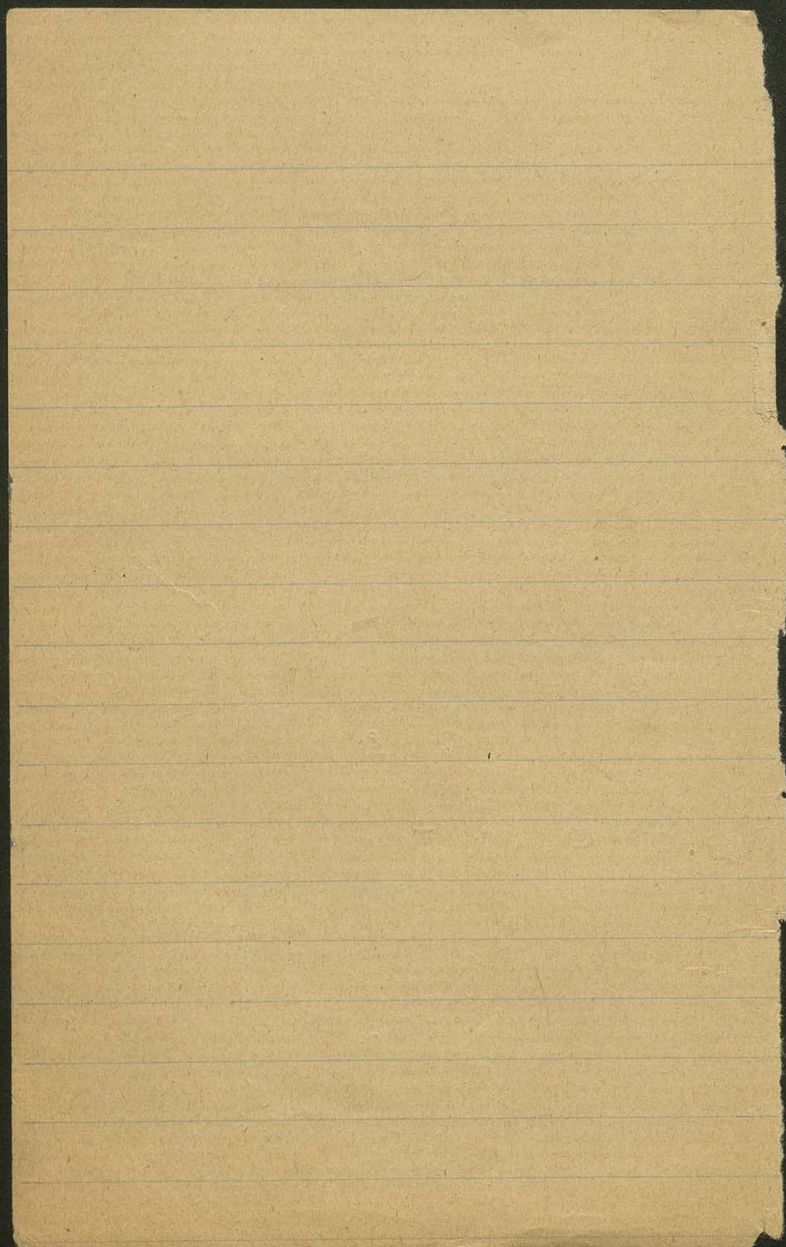
Jos. Klassen

Kataryna B.

Magd. Klassen

Kotter Fr.

Anna-Teresa Klassen

y rozne prawne w Grodzie Sendomierskim poczy-
nione przy lockach pomienionych zostawiam Termi-
ny, co się nad Tego Część wydało z tych dóbr Dzem-
kowice y Szczucice[x] roznym Dłuznikom wypłacało.
Uwiłowałam w prawdzie pomienionego Syna mego
Woyciecha z wszystkich uraz y pretensyi dla miłości
Macierzyńskiey z pewnych racyi, spodziewaiąc się
przecie po nim lepszey obserwancyi y conserwacyi
tey ostatniey fortuny, na ktorą zapatruiąc się, że
bardziey idzie w ruinę y całe niszczenie.
1mo wieś Drzemkowice puszczone Jm Panu Marchoc-
kiemu Staroście Bodaczowskiemu w arendę trzy=
letnim kontraktem, ktorą Jmc. Pan Marchocki
należycie y spokoynie wytrzymawszy z ciężką mo-
ię opresyą y Corek moich Anny y Alexandry ukrzyw=

x) Patrz mapka str. 201

dzeniem y poniewieraniem tak szcze̋ z niewymow-
ną ~~Poddanych~~ ludzi ubogich prawie niewolą,
Poddanych rozproszeniem, pol y. Gruntow deso-
lacyą, Dworu, Gumien, Stodoł y Obory z kreteszem
zruinowanych bez zadney winy y zaciągnienia
długu zadnego uzywał y possesyi do tych czas
uzurpował. A w tym nie miałam zadney z cór:
kami memi Lieratami żadney tak od Syna mego
Nieboszczyka Pana Woyciecha Malinowskiego,
iako y drugich skolligowanych . . . podpory y ra-
dy, musiałam się do prawnych udać terminow,
na co wszystko przy Corkach, moich naturalnych
sukcessorkach Drzemkowic y Szczucic rozne ewsk-
wiam dokumenta y zapisy.

 153

2do. Niebaszczyk Syn moy Pan Woyciech Malinowski bez moiey wiadomości z JmPanem Marchockim korespondując długów zaciągał na karty y obligi moie, które in quantum by się iakie tylko mogły znaidować, (oprócz wiadomości Córek moich Anny i Alexandry Malinowskich) tedy wszystkie inne kassuię i żadnego nie powinny mieć waloru, bom Ja na pomienionych Dobrach Drzewkowice y Szczucice nazwanych żadnego nie zaciągnęła długu, Owszem bez żadnego wsparcia i pomocy Contribucje roczne y wszystkie importancje okupując, pomienione Dobra wypłaciła.

3tio Starałam się szczerze, żebym tym Sierotam Pannam Annie y Alexandrze Córkam moim Krzywdy

nie uczyniła, respektuiąc, że nie nieparticipowała z tych Dobr pomienionych. Dla tegom wszystkie dzieci moie z ukontentowaneim kazdego z osobna, co ktoremu należało oddałam, wyłożyłam y uspokoiła; niema tedy nikt przeszkadzać iakimkolwiek pretextem do tych Dobr Drzemkowic y Szczucic tym Dzieciom Pannom Annie y Aleksandrze Corkom moim, ani się do ich Fortuny odemnie zostawioney teraznieyszym Testamentem konferowanty x) żaden odzywać i regulować, y żeby nie było iakiey po Smierci moiey do tych Dobr pomienionych Drzemkowic y Szczucic od kogoszkolwiek pretensji, przypominam to dziecio xx) Syna po Nieboszczyku Panu Woyciechu

x) Co by to miało znaczyć? | xx) Najwyraźniej tak napisane w akcie „dziecio". Myślę że w dawnej polszczyźnie oznaczało to „dziecku"

Małinowskim Synu moim pozostałe~~ch~~ x) : Ktore Oycowską
ma się kontentować fortuną, a do Drzemkowic i Szan-
cic ani on przez się; abo kto za niego zaden, do
pomienionych Dobr zadnym prawem, ani zapisem
zmyslonym niema się referować, ani nalezec. Bom
Ja z Łaski Bozey wszystkie Dzieci moie dobrze roz-
porzadziła, y zadosyc kozdemu zosobna uczyni-
ła.

4to Jm Panu Żabickiemu po Corce moiey Pannie
Justynie poty... Małżonce Jmci posag nalezący
to iest złotych polskich dwa Tysiące podług ślub-
nych Zapisow rzetelnie wyliczyłam. Trzeci Tysiąc
z miłości macierzyńskiey obligowałam obrygu Ich-
Mościom y potomkom ich, ktory Tysiąc ma się regu=

x) wyraźnie „pozostałe". Po Wojciechu z jego małżeństwa z Katarzyną Chrza-
nowską h. Poraj, pozostał syn Florjan i córka Ewa.

łować do Kalnicy, a nie do Drzemkowic y Szczu-
cic. Dla lepszego objaśnienia dokładam y to,
żem folwark Szczucice puściła była ze wszyst-
kiemi zasiewkami, Robociznami Poddanych
i z całym pomienionej maiętności zażywaniem
y pożytkami, których Jm Pan Żabicki z Mał-
żonką swoią przez lat cztery bez żadnej przesz-
kody zażywał y fruktyfikował. Zaczym Jm Pan
Żabicki ani successorowie Jego po śmierci moiey
do Drzemkowic y Szczucic, tak do ruchomych, y
do nieruchomych rzeczy nie ma się interessować,
ani pomienione Córki moie tak przez się samego,
iako y sukcessorów swoich nie ma turbować, bom
Jmści we wszystkiem uspokoiła, na co y dokumen-
ta zostawiam.

5-to. Cokolwiek zaś mogę mieć Fortuny Corki moie Panny Anna y Alexandra na Kalniey y Malinowey Malinowskie zapomocą y Błogosławień=stwem Boskim nabytey, lub też prawem słusz=nym sobie przysądzonly, tedy pomienione Corki moie za moią duszę powinny na Msze Swięte dawać, y co Rok raz w Rok, poki im Pan Bog wieku przedłuży exequie przy Mszach Swiętych sprawić będą powinny, do czego Miłością Macierzyńską y dziecinną obligacyą obowiązuję.

Na ostatek oświadczam się z tym przed Panem Bogiem w Troycy Swiętey Jedynym, iż żadnych nie zostawiam żadnych Klejnotów, ani pieniędzy gotowych leżących, ani Kapitału na Wyderkafach[x)] bom się wyzuła ze wszystkiego, tak dla Dzieci

x) Wyderkaffy, wyderki. Nazwa pochodzi od niemieckiego wyrazu Wiederkauf. Zakupywanie czynszów czyli dochodów z nieruchomości w pewnej oznaczonej kwocie. Zakupienie to można było odkupić za zwrotem sumy szacunkowej. W gruncie rzeczy nie było to nic innego, jak pobieranie procentu pod formą zakupienia dochodu. Wierzyciel bowiem, czyli mniemany nabywca, nie mógł wypowiadać kapitału, co tylko mógł uczynić dłużnik, płacący czynsz. To właśnie zastrzeżenie prawa odkupu zwało się po niemiecku Wiederkauf (Gloger - Słownik rzeczy starożytnych")

pierwszych, iak tesz y opłacaniem częstych kon=
tribucyi rożnych.

Maiąc tedy wzgląd y osobliwy respekt na
Kochane Corki moie Annę i Alexandrę na Kalni=
cy Malinowo Malinowskie w... błogosławieństwie
Boskim naprzod, potym Miłością Macierzyńską przy
tych dobrach nazwanych Drzemkowice y Szczeci=
ce, pomienione Corki moie Kochane y przy wszystkiey
Fortunie, czego im od Pana Boga życzę, zostawiam,
y błogosławię, z podpisem ręki maiey własney.

Działo się w Drzemkowicach. Dnia 17. Lipca 1711

Ewa z dymitrowa Malinowska
Tomasz Malinowski x)
Josef Malinowski x)
X. dz. Andrzey Józef Buzin Prebendarz Cmielowski, Comendarz Grocholicki
Wsoewiecki mp. Jako Przyiaciel do podpisu proszony

J Kuczkowski Wiceg Sam. Jako proszony do tey dyspozycyi Przyjaciel
Jako proszony przyjaciel podpisuie się Alexander Orzi...

x) W jakim stopniu skoligaceni Tomasz i Józef Malinowski, dokładnie nie wiem. W każdym razie z linji bocznej, prawdopodobnie synowie Jana, brata Stanisława.

Po napisanym Testamencie . . . . . . skończonym Przychodzi mi reflexya, com zapomniała dołożyć, że na wszystkie pozostałe dzieci moie spadła sukcessya po Nieboszczyku dym moim, JmP. Kazimierzu Malinowskim, Sędzi Radomskim, y że te dzieci moie naturalne maią Prawo tak do Kalwiey iako y Summ rożnych y wszystkich ruchomych y nieruchomych rzeczy po pomienionym JmP. Sędzim Radomskim pozostałych, ktorych iakom przedtym Rejestr do Grodu x) podała y poprzysięgła, tak y teraz tym moim Testamentem, że iest prawdziwy ten Regestr przyznaię, y z tym na Sąd Boski idę, a dzieci moie do Windikowania tey Sukcessyi obowiązuię.

Ewa z dymitro.
Malinowska

x) Radomskiego

Regestr świadczeń wojennych z dóbr Drzemkowice i Szczucice w Sandomierskiem, z czasu walk o tron polski, między stronnikami Augusta II a Stanisława Leszczyńskiego i szkód wyrządzanych przez przemaszerujące wojska saskie, moskiewskie, szwedzkie i własne, w pierwszych latach XVIII wieku, – sporządzony przez Ewę z Dymitrowa Malinowską.

„Ad Officium et Acta Terrestria; Castrensia Capitaneatia, Sandomiriensia, personaliter veniens Generosus Franciscus Streczon obtulit, et ad ingrossandum in Acta Terrestria porrexit Regestrum expensarum variarum pro diversis necessitatibus erogatum infrascriptum manu olim Generosae Evae Malinowska subsciptum, petens idem Regestrum a se offerente suscipi et in Acta Praesentia ingrossari, mandari quod obtinuit in Tenore tali:x) Dalej po polsku

x) Akt ten datowany jest poniżej rokiem 1711., a więc jest to ten sam rok w którym Ewa Malinowska pisała swój testament (w Drzemkowicach 14. Lipca 1711). Ta ostatnia wymieniona tu jest już, jako nieżyjąca (olim). Jej zięć Franciszek Streczon, za którego wyszła córka Aleksandra (wymieniony później wielokrotnie w aktach jako Franciscus in Wodole Streczon, Vicesgerens Chencinensis) podaje ten Regestr do Grodu Sandomierskiego, celem wpisania w księgi, Regestr wydatków rozmaitych, spowodowanych ~~prz~~ rabunek szkód wojennych (walki o tron między Augustem II a Stanisławem Leszczyńskim), sporządzony przez Ewę Malinowską i zaopatrzony jej podpisem.

„Regestr wydatków Contrybucyi wszystkich y długów na mnie położonych.

Na Jaśnie Wielmożnego Jmci Pana Woiewodę Wilenskiego, który stał we Ćmielowie x) Niedziel siedm, przy wszelkiey ruinie moiey, wydałam ₰ owsa korcy dwieście, siana wozów dwadzieścia, Baranów Piętnaście, Prosiąt samych szescdziesiąt, Piwa Beczek Dwadzieścia, Gorzałki Garcy Piętnascie, Na chleb żyta Korcy dwadzieścia, wołów dwa, Jałowicę iedną, Połci słoniny cztery, masła faskę iedną, sera Kopę iedną, Gęsi i kur nierachnige.

Klanbondemu złotych dwieście [Podczas] Podiazd kiedy Dwór rabowano Bodzechowski x): Piwa be-

x) Bodzechów, na północ od Drzewkowie, między Ostrowcem a Ćmielowem

x) Ćmielów, na poł. wsch. od Ostrowca

czek sześć, Gorzałki garcy cztery, chleba Kop pięć, sera Kopę iedną, Masła faskę iedną, Baranow sześć, Połciow słoniny dwa, Jałowice iedną, owsa Korcy dziesięć.

Reyszeltowi co pod Cmielowem stał niedziel kilkanaście. Prowianty: wołow cztery, Baranow dziesięc. Na chleb zyta Korcy Dwadzieścia, Masła fasek dwie, sera Kop trzy, Beczek Piwa pięć, Gorzałki Garcy cztery, przytym zboża na Drzemkowicach wszystkie wycięto tak Dworskie iak chłopskie y Sprzężaie y bydła pozabierano poddanym Drzemkowskim, ludzie tego Reyszelta.

Wdrugimże Roku wielkąm ruinę odniesła od

od Sasów, Którym wydałam złotych dwieście, przytym pozabierano bydła i sprzężaie, iak dworskie, tak y chłopskie, żem przyiedney sierci się nie została bydlecia, musiałam na nowe zapomagać iak dworowi tak y chłopom y długu zaciągać. Na ludzi JegoMci Pana Pisarza Koronnego, Który pod Chmielowem stał ćwierć Roku, dało się Jałowic dwie, Wołu iednego, Baranow Pietnaście, Sera Kop pięć, Masła fasek dwie, Wieprzow oprawnych dwa. Na chleb wyszło zyta Korcy pietnaście, Piwa Beczek dwadzieścia, Gorzałki Garcy Pietnaście.

Generałowi Szwedzkiemu za Instancjami Talerów bitych Pietnaście. Woiewody Trockiego

Woiewody Trockiego ludziom, ktorzy w Piotrkowskim Kluczu stali dało się Contrybucyi Talerow bitych trzydziesci przy inszey wielkiey minie moiey.

Imci Pana Podkomorzego Koronnego ludziom przechodzącym wołow karmnych cztery, Iałowic dwie, Kowi sześć, Beczek piwa sześć, Gorzałki garcy cztery, chleba po Korcach szescin.

Alexandrowiczowi Szredzkiemu Rothmistrzowi złotych piećdziesiąt, Piwa beczek dwie, owsa korcy dziesieć. Na chleb zyta korcy szesc.

Do Sandomierza na Lutki Hetmańskich złotych sto.

Moskwie przechodzącym naypierwszym okupując konie, dało się tynfow piećdziesiąt

Do Sandomierza Kozakom naypierwszym płaciło się przez trzy miesiące po złotych dwadzieścia, czyni złotych szescdziesiąt, Beczek Piwa dwie, chleba

Kop dziesięć.

Item Moskwie do Sandomierza przez trzy miesiące dawało się na chleb żyta po korcy pięć, facit korcy piętnaście.

Przechodzącym Moskwie pod Kalisz y nazad powracaiącym, wydało się baranów dwadzieścia, Piwa Beczek dziesięć, chleba kop trzydzieści, Gorzałki Garcy Piętnaście, wieprzów sześć, Prosiąt kilkanaście, Koni sześć.

Potym przy wszelkiej zimie Sasi, którzy mnie zrabowali ze szczędem, tak w sukniach, w chustach, w cynach, w alembikach y w inszych gospodarskich rzeczach.

Potym na tęż zimę do Sandomierza Moskwie mąki na kilka miesięcy po korcy żyta

szesciu.

Do Opatowa Majorowi, który siedział, kiedy przechodził Generał Mockiewski, dało się żyta Korcy sześć, Piwa Beczek dwie, Gorzałki Garnice ieden, Pszenice Korzec ieden, Masła Pułfasek, sera pułkopy, Gesi trzy, wieprzow oprawnych dwa, Kapłonow i Kur piec.

Przechodzącym Moskwie Piwa beczek dwie, Gorzałki Garcy sześć, Jałowicę iedną, Baranow piec, wieprza Karmnego iednego, Gesi dziesięć, Mąki zytney Korcy sześć, owsa Korcy pietnaście.

Kozakom do Sandomierza przechodzącym na exekucyą wieprzków dwadzieścia, owiec trzydzieści, Prosiąt pietnaście, zyta spasli Korcy Pietnaście, Piwa garcy sześć, Gorzałki garcy sześć.

Rothmistrzowi Szwedzkiemu, kiedy miał Kras przechodzić do Upatawa złotych sto, kiedy Krol Stanisław przechodził z Krasem zruinowano nas ze szczętem, tak we zbożach, w koniach, w bydłach, y we wszystkim domostwie, zesmy kawałka chleba nie mieli, tylko w czemesmy byli w tymesmy zostali.

Jego mość Pan Hetman Koronny przechodzący z woyskiem za Krolem Stanisławem ostatnią ruinę w zbożach czaty pozabierali, zem się musiała dłużić na zasiewy ozimie, bom się nie miała do czego sięgnąć, będąc zruinowaną tak ciężko. U mnie samey w stodołach było zostało kop żyta sześćdziesiąt, jęczmienia kop

trzydzieści, oprócz chłopów moich poddanych, któ-
rych większa Krescencya była, to było żyta kop sześ-
dziesiąt, którego żyta wydała kopa po korcy
sześć, tak dworskiego iak chłopskiego; chłopskie-
go Jęczmienia kop czterdzieści, y te wydały po
korcy osm; owsa tak dworskiego, iak chłopskiego
kop sto. Kopa dawała po korcy dziesięć, które
to szkody Jaśnie Wielmożnego Hetmana Koronne-
go woyska przechodzące porobiły. Tymże ludziom
wydałam Piwa, Beczek dziesięć, Gorzałki garcy
dziesięć. Woł i krowa na traktament Ichmościów
wyszła, Baranów dziesięć, Mąki żytniey po korcy
dziesięci.

Mostkowie w ten czas Masła faska iedna,

Sera Kop etrie, wieprza opzamnego iednego.

Woysko z Jeymoscią Panem Głogowskim przechodzące stanęło u mnie Kampanii z pod znaku Iasnie Wielmożnego Imci Pana Hetmana Koronnego. Z pod Pancerney Chorągwi Kampanij szesc, Każdy miał z nich koni po dwadzieścia, Ktorzy przez tydzień stali, tymczy chłopi zruinowani na ten czas tak cieszko, musiałam ich zaktarać w obroku, w sianie, na Ktorych wydałam owsa Korcy czterdziesci, Piwa wypieli beczek szesc, Gorzałki garcy dwanaście, cieląt troie. Na chleb zyta Korcy dziesięć, Gęsi, Kor, nie rachuiąc.

Item z tey diwizyi z pod znaku Hetmana Litewskiego Pocieia, dało się owsa Korcy dziesięc, wieprzow oprawnych dwa, Baranow szesc, Gesi

dziesięć, kur piętnaście, masła putfaski, sera pu-
kopy, Piwa beczek dwie, Gorzałki Garcy trzy.

Takiż drugi Prowiant Czacie Chorągwi zna-
ku Starosty Korytnickiego tudzie we wsi stanowszy
spaśli owsa korcy przez iedną noc dwadzieścia, słoniny
Połci sześć, Piwa beczek cztery, Gorzałki Garcy pięć,
Zabowić ziedli dwie, Prosiąt dwadzieścia, chleba po
korcach dziesięci.

Na Pana Dzerengowskiego chorągiew owsa
korcy Piętnaście. Na chleb żyta korcy osm, Piwa
becek sześć, Gorzałki Garcy dziesięć. Mięsa wyszło
po całym wole.

Na Zeyokości Pana Rybińskiego tudzi
kiedy stał pod Chmielowem, czaty wzieli mi wieprza
dwadzieścia.

Pod Sieraszowem stanął z wojskiem,

na których ludzi na traktament.... przyjmuiąc
ich, dla cieszkiej ruiny od czas rozpuszczonych,
na sam trunek wydałam złotych sto, wyszło mięsa
po wołach dwoch, baranow dziesięć. Na chleb żyta
Korcy Dwadzieścia, Gęsi, Kur, Kurcząt nierachuiąc.
Pana Garbowieckiego znaku ludziom mu-
siałam wydać Prowiant za Drzewkowice y Szczeci-
ce, Jałowicę za którą zapłaciła złotych ~~dwieście~~
dwadzieścia, Korcy owsa do tego sześć, siana woz
ieden, Piwa beczkę iedną, chleba kopę iedną.
Item za Szczucianów tymże ludziom wydało
się w Prowiancie: Jałowic dwie, Baranow pięć,
Masła faskę iedną, Sera kopę iedną, chleb po
trzech Korcy mąki, owsa Korcy pietnaście, siana
wozow trzy, za piwo y gorzałkę złotych Pietnaście.

Dziś 28 sierpnia 1918 dnia
dowiedziałem się od Barona Artura
Reitzky'ego że:
Genealogia Malinowskich podpisana
w herbarzu „Rodzina"
Uruskiego może być mylna
ze względu że współpracował
w tem Amilkar Kosiński
Stefan Malinowski
mający słabostkę, który
brał łapówki. Teraz ostatnio z
Macieja moja linja wyprowadzona
od Pawła rzekomego
syna Wojciecha, jako ~~[illegible]~~ to Paweł według
dowodów dokumentów, ~~[illegible]~~
nigdy nie egzystował.
Dowiedziałem się dalej, że ~~[illegible]~~
[illegible] przypuszczalnie Malinowscy z Kosińskich
prawdopodobnie nie jest z Pobogów
a jeśli to z dalszej linii. Że [illegible]
jest [illegible] [illegible] a że je-
go ojciec był zarządcą w Bezwinie
u [illegible] Rayskiego. Że wszystkie [illegible]-

[illegible] Malinowski [illegible] dostała
[illegible] w domu [illegible] czasu,
przez [illegible]
[illegible]
[illegible] z [illegible] Pani [illegible] -
[illegible] z [illegible]
[illegible]

Hochverehrter Herr Oberstleutnant!

Erlaube mir, [illegible] Weise an meine [illegible] vom Gute [illegible] gesandten Blumen für die gnädige Frau zu übersenden, und bitte um gütige [illegible], dass selbe bei uns [illegible] würden ~~in meiner~~ Abwesenheit!

In tiefster Hochachtung

ergebenster

[illegible]

[illegible] była córką z pierwszego małżeństwa [illegible]
z [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] do p. [illegible] -
[illegible]
[illegible] mnie o [illegible]

Kantonowanym żołnierzom do Gozdzielina wydało się złotych Pięćdziesiąt, owsa Korcy dziesięć, siana wozów dwa.

Na Moskwę iednego Roku wydałam złotych Trzysta zimowego y letniego Prowiantu. Drugiego Roku za Drzemkowice i Szczucice Moskwie wydałam Złotych Sześćset.

Na przechodzących po Electiey wyszło owsa Korcy pięćdziesiąt, siana wozów trzydzieści, Piwa beczek Piętnaście, Gorzałki kwarty dwadzieścia. Na chleb y na suchary wyszło żyta Korcy dwadzieścia.

Dymowego na Szwedów z Drzemkowic Talerów bitych czternaście, z Szczucic Talerów bitych dziesięć, który na to dał dokument Jego Mość Pan Ożarowski, bo on wybierał dymowego z Drzemkowic y z Szczucic złotych dwieście, na które iest Kwit Jego Mości Pana Mikułowskiego. Kwit Jego Mości Pana Pilsnickiego na złotych Trzydzieści Pięć groszy osiemnaście."

Dalszy ciąg tego samego aktu stanowi Regestr wyprawy córki – ciekawy dla charakterystyki tych czasów:

„Regestr wyprawy Corki moiej Pani Zębickiey:

Primo Suknia kartasowa z Kabatem z ogonem dlugim ceglasta, z marcypanową Koroną, ne~~dnie~~ okrąg dołu przed sotą szamerlowana, ktora kosztowała złotych Pięćset,

secundo Para sukien, Manta Spodnica, iak u manty tak u spodnice srebrne Korony, ktora para złotych trzysta, Tertio Para sukien. Spodnica sukienna z marcypanową Koroną – Manta do niey burkatelowa bez żadnych Potrzeb, ktora kosztowała złotych Pułtorasta. Quarto Kiereyka sukna pugeranatniego, ionatami podszyta, za którą taxy nie kładę. Kitaykowe zasłony z kołdrą

y z proszkiem, na które Tafty trzydzieści wyszło, za
które talerow bitych trzydzieści. Na poduszki Ta-
biaki Tafty siedm, za które talerow bitych osm,
Pierzników trzy, małych dwa, wielki iedn, na wszyst-
kich trzech powłoki Kramkasowe, za które tynfow czter-
dzieści pięć, Pierzyna musułbasowa wielka z samego
puchu, za które muszułbas złotych dwadzieścia cztery.
Na też pierzyne, na powłoki, na poduszki y na Przeście-
radła Płótna wrocławskiego wyszło sztuk dwie, za które
złotych stodwadzieścia. Na też powłoki rąbku sztuczek
dziesięć, za które Talerow bitych dziesięć. Na Kosen-
ke, na prześcieradła Płótna lnianego Podgórskiego
Postawow dwa, za które złotych Pięćdziesiąt. Na ręka-
wy do Koszul, których było dwanaście, wyszło rąbku
sztuczek pięć, za które Talerow bitych Pięć; Koszul
sztuczkowych sześć. Fartuchow sześć, na to Płótna

Sztuka myszła, za ktorą złotych czterdzieści. Korony na rozne ich potrzeby należące kosztowały złotych Trzysta, iak to do poszewek, do prześcieradeł y do Poszewek, wstęg, Krefow, Kornetow, cubow, y inszych potrzeb, należących do białogłowskiego stroiu, tego szacunku nie kładę. Pierścień dyamentowy o iednym Dyamencie wielkim, ktory szacowany złotych osmdziesiąt. Wesele kosztowało złotych Pięćset; za cukry, za wina, za obrusy dałam zasługi nieboszczyka Syna mego na kilkaset złatych, z ktorych ieżeli Jego Mość będzie chciał co więcie pretendować, z wch Sobie rachunek uczyni. Na moim także chlebie cały Rok dla zachowania affektu podymowałam z Czeladzią y z Końmi, co wszystko zregestrowawszy, tak wydatkow w ruchomości dziecięcia mego wyprawy

Nieboszczce Jeymości Paniey Żabickiey, iako y długów wszystkich na rożne Contrybucje y ktorekolwiek potrzeby, tak na zdrowie moie, iako tez y na rozne potrzeby, długu zaciągnionego powstałe, są tak kartkami iak o y dokumentami są oczywiste. A poniewaz z tych Dobr za zywota mego wypłacone nie mogą być te wszystkie długi, dla zruinowania tych Dobr y roznych pretensyi, ktore dokumenta są, y niemi się niechay bronią temi od kogokolwiek by mieli mieć Jchmość Państwo Strzeczonowie a Dzieci moie dokument ten zostawuię, aby się mieli czym bronić słusznością samą, poniewaz Corce moiey teraznieyszey¹⁾ zadney wyprawy na palec obwinąć nie miała z czego dać .... owszem z pracy swoiey zdrowie moie conserwuiąc, musiała się dłużyć, dochodow zadnych z tych Dobr nie maiąc,

1) Córka Justyna, zamężna Żabicka, druga Córka Aleksandra zaręczona już wdowcem z ~~Franciszkiem Strzeczonem~~, czy też Strzeczonem.

y owszem te Dobra trzeba restatrować, co wszystkę dyspozycyę tych Dóbr pozostałych będę zaniinowane, iako y długow wedłig regestru Spisanego iako y zdrowie moie w Dyspozycyę a opiekę Jego mości Panu Streczonowi a Synowi teraznieyszemu memu oddaię y proszę, aby dla miłości Boskiey naprzod o duszy moiey pamiętał i te wszystkie ciezary uspokoił y za te fatygi y uspokoienia niech błogosławieństwo boskie na osobę ich oboie spływa y spokoynie przy tych Dobrach zostawaią. Niech Pan Bóg wszeitkie łaski, szczęśliwości y błogosławieństwo, wprzod Boskie, potym moie macierzynskie na tey fortunê szczęści y nagrodzi za te wszystkie usługi y affekta, ktorekolwiek

odbieram od was moie kochane Dzieci y proszę, aby to do Grodu podać, na co się podpisuię ręką własną swoią dla większego waloru tey dispozycyi i tego Reyestru.

Ewa Malinowska

Actum in Castro Sandomiriensi, Sabbatho in vigilia Festi Sanctorum omnium. Anno Domini Millesimo Septingentesimo undecimo. (1711)

Dunin Karwicki
Iudex C. Castr. Sand.

Pieczęć

Correxit Kochowski
Legit Augustowicz

Ustalenie granic podziału gruntów dóbr Kalnicy[x)], między braćmi rodzonymi Balcerem (Baltazarem) i Sewerynem Malinowskiemi, synami Jerzego i Halszki (Elżbiety) z Grodziska (Grodzickiej) 1632[xx)]

„Ich Mość Panowie Balcer y Seweryn Malinowscy w Kalnicy Dziedzicowie. Przychylaiąc się do działu przed tym miedzy sobą za powodem Jey Mści. Paniey Halszky z Grodziska Malinowskiey Matki y Dobrodzieyki swey spisanego y Xięgami Ziemskiemi Branskiemi[3)] stwierdzonego, takżę na ten czas zgodę miedzy sobą zamieruią. Naprzod isz I.M. Pan Balcer ~~wjecz~~=nym działem w Siedlisku Swym Sannikowskim Dawidowszczyźnie rzeczo~~zwa~~nym, przy granicach Dworskiey Branskiey y mi y mieyskiey Branskiey y w działach od Panow Sąsiad zamianą nabytych, także y we włoce na dolney, kto=

x) Patrz mapka na str. 200.

xx) Dzieje się to za panowania Zygmunta III Wazy (1587–1632), względnie za Władysława IV (1632–1648) – W tym miesiącu listopadzie 1932 upływa właśnie Trzysta lat temu.

3) patrz mapka str. 200.

ra się do Siedliska Sannikowskiego przyjęcza, nielicząc w to Łąk, chrostow, y Błot, iedno grunt do orania sposobny, przydawszy do tego y Pastewnik Jm. Pana Balcerow w Kalnicy, od groble stawu na rzece Kalnicy będącego począwszy, asz do miedze Pana Tuszowickiego, ktorego Pastewnika morgow cztery prętow dwadzieścia i półosma. ... Summa wszytkiego gruntu morgow Trzydzieści prętow pułsiedemnasta. Tedy tesz JM. Pan Sewerin względem tego tylesz bierze gruntu odmierzonego w Groncie Kalnickym. Naprzod Stare Siedlisko Oicowskie w Kalnicy z Lezawkami, sadami, ogrodami y Gumnem y browarem dostaie się JM. Panu Sewerinowi w ktorem spomiary nalazło się morgow osm y prętow dwa. Takze Pastewnika JM. Pana Sewerinowego przy Siedlisku iego morgow cztery y prętow pułtora. Do tego dostaie się JeM. Panu Sewerinowi dział cały na Zapowiednik biezący od Scian=

ki Sannikowskiey, asz do nowych włok, ktora wynosi pomiarę mierniczą morgow Dziewięć, prętow dwadzieścia sześć. Nadto działik cały nad stawem u młynkow po zalewek letni, (bo na błocie przeciw temu działkowi Panu Tuszewickiemu chrosty należą), który działik wynosi morg ieden prętow dziesięć. Dostaie się przytym Im Panu Sewerinowi ostatek Płosy w rogu Pastewnika, J. M. Pana Sewerinowego, w ktorey Płosie wymierzyło się Panom Malinowskim braciey Stryiecznym za odmiane ich gruntow morgow cztery, prętow cztery. Także Panu Tuszewickiemu morg ieden prętow osmnascie od pastewnika począ wszy, asz za droszkę Tertaszowską. A ostatek zupełny tey Płosy, to iest morg ieden y prętow cztery, około gościńca Bielskiego Im. Panu Sewerinowi należeć ma. Nad to y chrusty, asz do Granice Dworskiey Branskiey do rzeczki Pogorzałki. W przydatku do tego dostaie się IM. Panu Sewerinowi cała i zupełna Płosa przeciw

Pasternikowi iegosz, na ktorey Płosie doty się, co ziemię brano, od Pasternika Pana Sewerinowego poczęwszy, asz do Granice dworskiey Branskiey do rzeczki Pogorzałki, ta wynosi morgow trzy, prętów dwadzieścia półdziewiąta. Jeszcze do tego JmPanu Sewerinowi należy cała y zupełna Płosa za gumnem J.M. Pana Sewerinowym, przeciwko ogroda Pana Jakuba Malinowskiego niemierzgę iey asz do rzeczki Pogorzałki. Pasze iednak spolnie należec maią. JeoM. Panu Balcerowi w bayznie przeciwko tym grontom Jm. Pana Sewerinowym także y we wszystkich grontach Kalnickich. A isz płosa albo dział J.M. Pana Balcerów za Pasternikiem J.M Pana Sewerinowym w srzednim polu, ktora się J.M. Panu Balcerowi cała dostała, zda się bydź dłuższa niż dział na przekopnych, ktory się J.M. Panu Sewerinowi dostał, tedy w nagrodę tego puszcza J.M. Pan Bal-

cez J.M. Panu Sewerinowi ogrod swoy przy Pastewniku J.M. Pana
Sewerinowym od pola ornego leżący, ktory wynosi mory iedno
prętow piętnanaście. Wierzby iednak stare w koniu tego
ogroda do Pastewnika J.M. Pana Balcerowego należeć maią.
To tedy wszytko, co się wyszszey pomieniło, trzymać ma
J.M. Pan Sewerin wiecznie. W inszych zaś działach takie mię=
dzy sobą porownanie czynię. Płosa mogiłkowa na Sanni=
kach na poły iść ma, J.M. Panu Balcerowi od miedze Pana
Tuszowickiego, a J.M. Panu Sewerinowi od miedze Panow
Malinowskich bracicy Stryjecznych wedle działu Original-
nego wszędzie dostawać się ma. Drugi także działik
na Sannikach przy zapowiedniku będący, także na poły.
Naoto działy na tychże Sannikach, miedzy Gościńcem
Bielskim a droszką Seniaszowską będące, od rzeczki Pogonal-
ki po Sciankę Sannikowską, ktorych dziewięć, tak między się
dzielą: Pierwszy działik od Gościńca, na ktorym Gruszka J.M.

Panu Balcerowi. Drugi dział J.M. Panu Seweryinowi dostaie się, ale go J.M. Panu Balcerowi zamianą puszcza za część iego za stawem w tey płosie, gdzie grob Paniey Matki ich.[1]
Trzeci dział J.M. Panu Balcerowi, czwarty J.M. Panu Sewerinowi, y tak asz do Końca. Ostatniy dziewięty J.M. Panu Balcerowi przy draszce Jewłaszowskiey. A J.M. Panu Sewerinowi Dziesięty dział za Panem Tuszewickim w Kalnic... od Scianky poczęwszy asz do Granice Bronczanskiey[2] z łąkami, y chrustami. Insze działy w tem polu, srzedni przeciwko wsi, y insze ku Kierznowu[3] na poły iść maią, wedle działu Originalnego. Za stawem zaś Kalnickim dział pierwszy, gdzie Jey M. Paniey, Matki ich grob iest, dostaie się całe J.M. Panu Sewerinowi od zaułku poczęwszy, aż do Granice Bronczanskiey.[2] A na to mieysce J.M. Pan Sewerin działku swego na Sannikach J.M. Panu Balcerowi ustępuie od rzeczki Łoyerzatki do Scianki Sannikowskiey.

1.) Grób Halszki (Elżbiety) z Grodziska (Grodzickiej h. Łada, bo tak się pisali)
2) Bronka, wieś na północ od Kalnicy - patrz mapka na str. 200.
3) Kierznowo, wieś 13 km. na południe od Kalnicy - " " " " "

Drugi dział za stawem na poprzecznych na poły.
Dział trzeci Mogiłkowy, gdzie dąb stoi, na poły.
Dział czwarty, albo płosa cała z Kamienia Jm. Panu Balcerowi.
Dział piąty, albo płosa cała u Krynice Jm. Panu Sewerinowi
Dział szosty cały na Miedzileskach Jm. Panu Balcerowi z łąką,
co ią Urban trzymał. Dział siodmy albo Płosa cała os-
tatnia, od Granice Bronczanskiey, z naddawkami chłopski-
mi, Jm. Panu Sewerinowi, y do niego na Grzędach trzy
sztuki pola przeciwko nowym włodom, ieśli z pomiary
przydzie. Insze wszystkie działy na poły, wedle daw-
niejszego rozdziałku. Działy zaś, na ktorych podda-
ni tak Jm. Pana Balcerowi, iako J.m. Pana Sewerinowi
role swoie maią zdawna, przy possesyey chłopskiey
zostawać maią, z tem dokładem i warunkiem, aby się
więcej u chłopow J.m. Pana Sewerinowych, nisz u
chłopow JmPana Balcerowych gruntu nie naydowa-
ło. Wszakże wolno będzie każdemu z nich na swey

części chłopów sobie przysadzić. A isz JM. Pan Sewerin ustępuje JMP. Balcerowi części swych, tak na błotach Sannikowskich na Kącie, iako y inszych łąk y chrostów, tak Olszowych, Łozowych, iako y inszych wszelakich na Sannikach będących, tedy JM. Pan Balcer w nagrodę tego puszcza JM. Panu Sewerinowi działy swoie, to iest łąky y chrosty na nowych włokach y kąt od Granice Ustiamkowey, nadto łąki y chrosty y olszyne w Jamkach, iako się w sobie maią przeciwko Włosie Kuchcińskiey. A isz w dziale pierwszym staw na rzece Kałnicy z młynem całe należał JMPanu Balcerowi, tedy JM. Pan Balcer przypuszcza JM. Pana Sewerina do zupełney połowice stawu y młyna, stem warunkiem, ze społnem kosztem staw szlamować, upustę y młyn naprawować obadwa maią zaraz na wiosnę. Ryby tesz y pozytek ze młyna na poły wi iść ma. A wszakze

obowiązuią się sami społnie i potomstwo swoie, że ieśliby
ktory do naprawy młyna, groble, upusty, y do szlamowa-
nia stawu przykładać się wedle proportiey nie chciał,
tedy od społku y działu stawu y młyna odpadać ma
wiecznie. Sadzawek w stawie, ani pobocznice, ani groble
przez staw robić nigdy niemaią, ale staw porządnie
naprawiwszy, zaciekow wedle praw pilnować y bronić
społnie powinni. A dla lepszego w stawie i młynie
porządku, ten staw ma bydz zaraz na wiosnę w Roku
przyszłym suszony y pod lato y przez zymę ma pusto
lezec. A naprawiwszy wedle potrzeby staw, gdy ugor
będzie w tym polu od Bronki, zastawiwszy wodę
więc z wiosny zarazem, czemu zaden z nich przeczyć
nie ma. Młynice iednak dębową wolno JE^o M. Panu Balcerowi
zabrać, drzewa na inszą młynicę nagotowawszy. A Im. Pan
Sewerin nagradzaiąc to, ustępnie Im. Panu Balcerowi

części swey za wsią na dziale Brodkowskim od Gościńca Bielskiego począwszy, aż do rzeczki Kalnice z olszyną y łąkami, na ktorymi dziale wolno będzie Im. Panu Balcerowi stawek sobie wyrobić swym kosztem.
Granic w dobrach Kalnickich circum circa przypadających y zalomkow mutuo sumptu et mutua opera[1], społnie z Pany Sąsiady bronić sobie przyrzekaią wiecznie.
Insze wszytkie puncta y Conditie w pierszym dziale wypisane, całe y nienaruszenie sobie z oba stron zostawuią. Stodołę nową ze wszytkim, iako w sobie iest, wolno będzie Im. Panu Balcerowi na swe Siedlisko Sannikowskie przenieść swem kosztem, kiedy zechce, ktore to postanowienie do pierwszego działu we wszytkiem sciągać się ma, y obiecnią to sobie Ich Mość Panowie Bracia społnie, że ten rozdziałek trzymać mają wiecznie

1) Spólnym kosztem i staraniem

dobrymi słowy slacheckimi y dzieci nasze ni casu mortis[1]) to postanowienie nasze y puncta y Conditie wszytkie w pierwszym dziale w niczym nienaruszaiąc, pod Błogosławienstwem Bozem trzymać maią.

Działo się w Kalnicy na pogrzebie Iey M. Paniey Matki y Dobrodzieyki naszey w Piątek po Swiętey Katarzynie bliski Roku Panskiego Tysiąc szeseset trzydziestego wtorego.

A isz Panowie Bracia przerzeczeni mieli miedzy sobą czasow roznych rozmaite contracty y recognitie roborowane, tedy te wszytkie ni w iakiejkolwiek materyi były, Contractem teraznieyszym cassuią y umarzaią, Sam tylko dział oryginalny .... roborowany a ten terazmieyszy ostatni rozdziałek w swoiey mocy ..... wać maią wiecznie.

Baltasar Malinowski z Kalnice ręką Swą

Seweryn Malinowski z Kalnice ręką Swą

1) na wypadek smierci

Dokument z 8 maja 1623. z połomaną pieczęciami:[x] Umowa między braćmi rodzonymi Balcerem (Baltazarem) i Sewerynnem Malinowskiemi, synami Jerzego i Halszki z Gnatziska, co do podziału dóbr Kalnickich między siebie.

Actum in Bransko Coram Iudicio Terrestri in Terminis terrestribus Branscensis Feria Secunda post dominicam Conductus Paschae prox. Anno Millesimo Sexcesimo vigesimo Tertio celebratis Per Generosos Adamum ...ienski Iudicem, Albertum Kostro subjudicem, Christophorum Brzozowski Notarium Terrestres Bielscenses sub . . . .

Ad Iudicium et acta praesentia terrestria Branscensia personaliter venientes Generosi Baltazarus, Severinus olim Generosi Georgii Malinowski filii, haeredes in Kalnica Mali=

---

[x]) z czasów Zygmunta III (1587–1632). Powinien się ten akt czytać wpierw, przed wymienionym na stronie 291. Wstęp po łacinie, dalej po polsku. Bardzo mozolne było odczytywanie. Lupa oddawała mi znakomite usługi.

nowo obtulerunt in parata copia conscriptum Actum divisionis bonorum suorum omnium x) . . . . et mobilium modo infrascripto confectum. Cum subscriptione manu . . . . . propria, tum Isae Helizabeth a Grodzisko Malinowska . . . . bus sigillis munitum, petentes hoc actum divisionis suae a Iudicio . . . . . . notari permitti: Quod obtinuerunt . . . . actus divisionis ad tenorem . . . sunt haec.

W ymie Panskie Amen.

Ic Mośc. Panowie Balcer y Sewerin Malinowscy, niegdy Urodzonego Jerzego Malinowskiego z Kałnice xx), przez srzodkowanie x x x) ych Mości Paniey Halski z Grodziska Malinowskiey Matki y dobrodzieyki ich, także Ics Mości Pana Jana Zalińskiego y . . . . Pana Jana Brzoski 4), szwagrow y przyiaciół wielkich domu swego, przy bytności tez

x) Miejsca kreskowane są albo zupełnie nieczytelne, albo brakujące.

xx) dawny drugi przypadek liczby pojed. Powtarza się często będzie

x x x) przez pośrednictwo

4) Brzoska p. Nowina, ziemia mazowiecka 1550 (Żernicki)

Jego Mości Pana Woyciecha Brzosky x), uczynili postanowienie y roz=
działek wieczny miedzi sobą maiętnosci y dobr swych wszyt=
kich, we wsi Kalnicy Malinowie, y Sannikach, Dawidowszczyz=
nie rzeczonych, na nich obudwuch tak po oicu, iako po
matce y iakiemkolwiek inszym sposobem przypadaiących,
dziedzicznych, ruchomich, y nieruchomech w ten sposób.
Naprzód na Dział pierwszy Jego Mści. Panu Seweriunowi
młodszemu bratu dostało się siedlisko oycowskie we
wsi Kalnicy Malinowie w ktorem się zamyka y dru=
gie siedlisko od niebosczyka Mikołaia xx) przez Oyca ich
niebosczyka dostane, tak iako iest szamo wsobie, z bu=
dowaniem wszytkim, tak dworskym, iako y gumiennem,
więc sschlowami, oborami, zbrożazem, naczyniem browar=
nem, ssadzawkami, takze w podworzu będącemi, nadto
s sadami y ogrodami wszytkiemi, tak iako siedlisko sa=
mo w sobie w okręgu damnym iest, nic nie naruszaiąc,
nadto spasternikiem, poczęwszy od rogu płota ogrodu

x) Niesiecki: Brzoska h. Nowina - Wojciech z Niewodnice Kwitna † 1632.

xx) Według Herbarza Uruskiego Jerzy ojciec Seweryna i Baltazara
miał czterech rodzonych braci: Alexego, Jana, Kasyra i Mikoła=
ja

starego siedliska, aż do rogu płotu nowego ogroda (Przy części Pana Jana Tuszewickiego).

Na stronę Je' Mści Pana Balcera Malinarskiego, starszego Brata Rodzonego, tak to rozmieyącz, że od miedzy Pana Jana Tusowickiego, za pasterniKiem będący, poczynszy, część wszytka Pasternika na błotach ku siedlisku Pana Jana Tuszewickiego leżąca, iako się w sobie ma na błotach z obu stron rzeczki Kalnicy na niżie stawu będący, aż do samego stawu, iako się nizey przypomni do działu Ieo Mości Pana Balcerowego należeć będzie.

Dostaię się, tez do działu Ieo Mości Pana Sempcina Malinarskiego chłopi y poddani ci; to iest Urban na dwuch ćwierciach osiadłych, Woytkowska ćwierć pusta, Maciek na ćwierci osiadłey, Fedor na Łopaczow.. na dwuch ćwierciach, schałupami, ogrodami y ze wszytkiemi ich osiadłościami. Do tego działu należy chałupa Kozińska

x)

z ogrodem, do ktorey ćwierć roli przeciwko pustce cieślin-
skiey, od miedze Warrzyjsiowey Pana Balcerowego chło-
pa ma być wydzielona. Browar tez ze wszytkim na-
czyniem dostaie się Jeo Mości Panu Seweryn[o]wi, w ktorem
wolno będzie Jeo Mości Panu Balcerowi słody robić y pi-
wo warzyć, bez wszelakiego naymu y płacy na swą
własną potrzebę do latt sześciu, od czasu sprawiedze-
nia się iego do Katnicy, czego Jeo Mość Pan Seweryn bro-
nić nie ma. Nad to dostaie się Jeo Mości Panu Sewerynowi
wi dział w polach. Naprzod płosza zupełna, nieroz-
dzielna ku Młynkom, na przekopnych rzeczona, na wy-
latt, iako się w sobie ma z olszynami, gaiami y zapusta-
mi, poczynszy od nowych włok, aż pot scianę Sannikow-
ską, a tho względem tego, ze tez do działu Jeo Mci Pana
Balcerowego dostaie się takze płosza cała y zupełna
za pasterniskiem, ku młynkom idąc, na górze rzeczona,
ktora iż dłuższa iest nisz przekopna, tedy na tho ma-

iąc wzgląd, ma bydz nagroda J^{co} Mści Panu Semerino-wi dobrem gruntem, ile zdusześ ukaże.

A w inszich działach y włokach[x)] połowica każdey płoszy y włoki we wszytkich polach, które iedno do działu należeć będą, więc w Zapustach, gaiach, y ogrodach, wszędzie od miedze Panów Malinowskich Braciey Stryiecznych, tak iako połowica każdey płosy y włoki w sobie się ma. A na Samnikach, gdzie mniey-sze działy y płosy, tedy nierozrywaiącz żadney płosy, na poły, po całey płosie zarówno dostać się obiema Panom Braciey, tego strzegąc, że od miedze Panów Malinowskich stryiecznych braciey J.^{co} Mści Panu Semerinowi, a od miedze Pana Jana Tuszemickiego J^{co} Mści Panu Balcerowi działy y płosy dostaią się y dostawać wszędzie maią. Będzie też miał J^{co} Mści Pan Semerin wolne miolce[x)] we młynie na rzece Kalnicy pode dworem- . . . . . . skim, który młyn ze wszytkim naczyniem

x) mliwo

y s stawem do działu Imciana Balcerowego dostaić się.+
Jednak do inszych pożytków, które stawu i młyna bywaią
y do łowienia ryb nie ma nic należeć Jmci Pan Seme-
rin po - - - ma szadzawki y browar względem tego.
A nadto do naprawy grobli, młyna y mostów nie będzie
powinien Jmci Pan Semerin y owszem bez wszelakiey
płacy i miarki na swą tilko dworską potrzebę ~~wolno będzie~~
~~Jmci~~ wolno będzie Jmci Panu Semerinowi y dziatkom
iego w tym młynie pode dworem na rzece Kalnicy bę-
dzcym mleć zawsze na swą tilko domową potrzebę.
A co się tknie rzeczy ruchomech, iako wołów, bydła,
owiecz, swini, gęszi, kor y inszego domastwa, sprzętu
takze y depositu wszelakiego, to wszytko iż iest
w mo - - - - Jey Mości Paniey Halsky z Grodziska Malinow-
skiey Matki y dobrodzieyki ich, która boday iak nay-
dłuzey żyła, tedy w tym wszytkiem taki - - rozdział czy-
nii: że Jmci Pan Semerin na tem ma przestać, co

co Jey Mość Pani Matka ich spolna za żywota swego onemu dać y uczynić będzie chciała. A

A druga część wołów, bydła, owiec, świni, kur, gęsi y inszego wszytkiego domostwa, koni, sprzętów y depositu wszelakiego Jey Mości Panicy Matce, na stronę Jeo Mści Pana Balcerową zostawać ma. Y strzeż Boże śmierci na Jey Mość Panicy Matkę, tedy iusz to wszytko co po niey zostanie y czo odumrze, na stronę Jeo Mość. Pana Balcerową y dziatek iego należeć ma. W czym Jeo Mość Pan Sewerin żadney przeszkody czynić nie będzie, za się y za dziatki swoie zapisuie się. Zaś na drugi dział brata starszego Jeo Mości Pana Balcera dostać się siedlisko Łanikowskie nad rzeczką Bronką w kącie przy starym szadzie, między granicą dworską Brańską y Miejską, także Brańską, które siedlisko iż nie iest tak przestrone, iako siedlisko y osada Jeo Mości Pana Sewerinama, tedy starać się o to spo-

nię maią u Panów Sąsiad, aby przez zamianę gruntu, pól, błoth y łąk rozprzestrzenić się mogło aż po gościniec, tak żeby nisz cały kąth od gościńca poczęwszy aż po granicę dworską y mieyską Brańską, do siedliska starego Samikowskiego był przyłączony, przyczyniwszy do tego całą płosę*) od siedliska tegoż ku zapowiednikowi idąc. Dostawszy zamianą srzednich części, między siedliskiem a temi płosami od Panów Braciey y Sąsiad, która zamiana ma bydz nagrodzona Sąsiadom spełnem y nierozdzielnem gruntem Panów Braciey dziedziczeb się. A gdy się to nisz da Pan Bóg stanie, tedy pomierzywszy osadę wszitką tak starego ayczowskiego siedliska, z ogrodami, gumnem, szadami y pastewnikiem, iako też y nowego Samikowskiego siedliska osadę wszytkę, iesli by się więcey u ktorego z Panów Braciey nalazło, bez wszelakiey odwłoki grunth ten . . . . . . oddać ieden drugiemu będzie powinien. Jednak do pomiary osadzawy iako

*) Co znaczy płosa?

się same w sobie z browarem y starą piwnicą w siedlisku Jego Mości Pana Sewerinowem, należeć nie maią. Także staw Jego Mości Pana Balcerow, z młynicą, grablą y zalewkami wszytkiemi w przemiarę iść niema; gdyż staw sadzawką a sadzawki stawowi swemi przyległościami corresponduię.

Dostaie się nadto do siedliska Jego Mości Pana Balcerowego staw stary na rzece Kalnicy z zalewkami wszytkiemi, według starych praw y zamian, z młynem, młinicą i wszytkiem naczyniem młynarskiem, iako się wyżey w dziale pierwszym przypomniano, który staw y młyn swem kosztem Jego Mość Pan Balcer według woley y zdania swego oprawować będzie, a Jego Mość Pan Sewerin wolne tilko mliwo w tymże młynie bez wszelakiey płacy y miarki y odpatkami swemi na swą tilko dworską potrzebę, ma mieć.

A ryby ... y insze z młyna pożytki samemu tilko

Jw Mosc. Panu Balcerowi . . . należeć maią. Nadto dostaie się Jmosc. Panu Balcerowi . . . . groblą stawu tego starego pastewnik, oddzielony od drugiego . . . . Jco Mosci Pana Semerynowego, z olszynami y z drzewem inszem wszelakiem, który począwszy naszerz od pniaków stanych mierzb (które podle szadu Jmc. Pana Semerynowego znaczne są, y które pniaki w pastewniku Jm. Panu Balcerowem zostawać maią. A między pniakami y płotem Jmc. Pana Semerynowego wygon ma być do pastewnika z strony Jwo Mości Pana Semerynowego) aż do płotu ogrodu Pana Jana Tusewickiego za rzeczkę Kalnicę na nizie ciągnie się. A wzdłusz od groble począwszy stawu pomienionego, aż do miedze Pana Jana Tusewickiego (w tę stronę ku młynkom rzeczką w sobie Kalnicę z nizu od stawu idącą y sam niz maiącą . . . . pobok od pastewnika Jcs Mości Pana Semerynowego zaciosy y znaki od rogu płota ogroda tego, aż do rogu płota w pastewnik patrzą:

cego. Ktory płott dzieli ogrod nowy J^{o} Mosci Pana Balce-
row od Pastew - - J^{o} Mosci Pana Semerinowego, a tenże
JMci. Pana Balcerow scięga się. A temi zaciosami
właśnie J^{o} Mość Pan Semerin zagrodzić ma płott, dzie-
ląc pastewniki od rogu do rogu pomienionych pło-
tow.

Zaś poddani na dział J^{o} Mosci Pana Balcerow
ci się dostaią: Jacek Jakubik na ćwierci osiadłey,
Wasko na dwuch ćwierciach osiadłych, Pawłowskie
dwie ćwierci puste, Wawrzysz na Głęblowskim na dwoch
ćwierciach osiadłych, Cieślińska pustka y ćwierć roli
do nicy od miedze Pana Jana Jaszowickiego, ktorzy
wszyscy poddani należeć maią wiecznie J^{o} Mości Baltazarowi
Melinowskiemu z domami y chałupami ich, z rolami,
także ogrodami y sadami, także ze wszytkiemi
ich dobytki y zbiorami.

A co się tknie gruntow i rol taki się dział do części Jc. Mści Pana Balcerowcy dostaie. Naprzod cała y pod dział niepodlegaiąca płoszka rzeczona na gorze od nowego ogroda za pasternikiem ... ... naypierwszą ~~od~~ wszeż mierze Pana Jana Tu-seniekiego ... Panow Malinowskich Braciey Stryiecznych, a wzdłusz począwszy ... Dworskiey Starostwa Branskiego przez gosciniec i owie drodze ... aż za rzeczkę Kałnicą ciągnąca się, iako iest wszesz y wzdłusz sama w sobie, ˣ zapustami, gaiami y chrastami Brzozowemi, olszowemi y ... wszelakiemi nicz niedrywaiącz, takze z Łą-kami y Błotami Jc. Mści Panu Balcerowi zupełnie naleźec ma, gdysz tez Jc. Mść Pan Seweryn takąż druga płoszą bierze na przekopnych iako iest w dziale ... wyżey opisano. A inszych wszystkich działow, włok, płosk y pol ˣ⁾ tak na suszy iako y na błotach, Ktore

x) dokładne pojęcie działu, włóki, płosy, pola?

iedno w dział iś maią, we wszytkich polach połowi=
ca zupełna od miedze Pana Iana Tusewickiego Jeo
Mści Panu Balcerowi y potomkom iego z lasami,
chrostami, zapustami, należec ma. Ludzie Jeo Mści Pa=
na Balcerowy nie ma rąbać drzewa żadnego na
swą potrzebę, chibaby ... Pani Matka ich potrzebę
tego byc baczyła, a w Budowaniu ....ie się do dzia=
łu Jeo Mści Pana Balcerowego stayna stara dębowa,
y zdębowem ... złobem albo krypą, także z sotem
dębowem, czo sobie na swe siedlisko ma przenieść,
Jeo Mść. Pan Balcer. Także się Jeo Mści Panu Balce=
rowi dostaie Kognata stara wktorey Jey M. Pani Mat=
ka ich ma swe złozenie, tey ruszać niema Jeo Mść
Pan Balcer, asz by sama Jey M. Pani Matka ich po=
zwolić raczyła. A co względem inszego Budowania

dworskiego, drzewo wszytko, które iest we dworze, y wiecznemi czasy, y iusz od aktu tego Działu, J^{co} M. Pan Semerin na gumnie gołowe, J^{co} Mości Panu Balcerowi należec ma. Względem zaś gumna, stodoł y obor, po dejmnie się Pan Semerin, nisz trzy lata wynijdą, tak wiele drzewa y słupów, prog, krokiew, y łath nagotowac, zeby tak wielka stodoła byc mogła J^{co} Mości Panu Balcerowi, iako iest nowa stodoła wszez y wzdłusz. A iesliby J^{co} Mc Pan Semerin drzewa nie wygotował, tedy wolno berzie J^{co} M^{ci} Panu Balcerowi stodołę nową na swe siedlisko przenieść swym Kosztem. . . . . – – – . . . tesz sobie J^{co} M. Pan Balcer dokąd się nie zbuduie . . – – – . . . . skanie w domu nnieyszem od szadu Mikołaiowskiego . . . . Kołajowskiem, tak ze stodołą nową do składania zboza y rzeczy, y w oborach mieysce na bydło, co trzymać ma przez lath sześć od

czasu przeprowadzenia się iego do Kalnice wolno też będzie Jeo Mosci Panu Balcerowi na działach tak swoich iako Jeo Mosci Pana Semerinowych . . . . zbać chrosty łozowe y koły wierzbowe nad płatami iego, dla prędszego ogrodzenia przez lato ewie.

A isz pomienieni Ich M. P. P. Malinowscy Bracia Rodzeni ten działek miedzy sobą zawieraią z pozwoleniem Jey Msci Panicy Halsky z Grodziska Malinowskiey Matky y dobrodzieyki swey, ktora na częsciach pewnych Kalnickich ma prawa dziedziczne y oprawe*) swoię zktorych aby synom swym ustąpić miała, ... dla wszelakich przypadkow smierci swey tego . . . . . warują to sobie spolnie Jey Msci Panicy Matce swey pod . . . . . nizey mianowanem zapisują się, że w względem tego działu . . . sobie części Jey Msci Panicy Matki dziedzicznych przywłaszczać bez woley Jey Msci nie mają.

x) Oprawa, inaczej zwana reformacją, dożywocie znaczy ubezpieczenie czegoś, opatrzenie. Mąż, biorący posag za żoną, zapisywał jej takiej wysokości sumę jak posag i te dwie sumy złączone ubezpieczał na swym majątku, co się nazywało oprawą lub reformą posagu. Posag nazywał się wianem, a suma od męża przypisana, po łacinie nazywała się dotalitium, po polsku „przywiankiem". Wszystko więc, co żona wdom męża wniosła, było

Y ieśliby Jey Mość z łaski swey co którewu z nich
z części swych ~~[illegible]~~ puści, stego tak wiele arendy,
ile się Jey Mci. zdać będzie, dać każdy będzie powinien
To ma trwać asz do śmierci Jey Mości, Którą Panie Bo=
że racz chować iako naydłuższey w dobrym zdrowiu.
A gdy Pan Bóg stego świata Jey Mość wziąć zechce,
tedy po odprawieniu społnem kosztem pogrzebu przy=
zwoitego ten dział na ten czas do praw y części Jey
Mości Paniey Macierzyńskiey należeć będzie. A tem ~~ez~~ czasem
poszanowanie wszelakie y usługowanie synowskie
Jey Mci. iako Matce y dobrodzieyce swey społnie y
sami oddawać y dziatki . . . . tegoż wieść w imu będą,
Pana Boga proszę, aby ostatek nie [illegible] – –
w spokoynych y wesołych dniach odprawować mogła.
Który dział . . . . . . y wszytkie Condicie w niem sstrzy=
mać sobie y Jey Mci Paniey Matce swey Ich Mość Pano=
wie Balcer y Seweryn Malinowscy, Bracia rodzeni, prz

posagiem, czyli wianem, a co mąż żonie zapisywał było „przywiankiem", w po łączeniu zaś była to „oprawa". Jeżeli żona od ojca nie miała posagu i oprawy, prawo polskie wyznaczało jej pewną sumę z majątku męża, lub dożywocie na pewnej części majątku, co nazywano „zawiciem". Oprawa różniła się tem od dożywocia, że po śmierci „pani oprawnej" dziedzic dóbr musiał wracać jej sukcesorom sumę oprawną. Mężowie robili oprawy nie tylko na

zakładem sześć srebr. Tysięcy złotych polskich, y dla lepszey wagi y pamięci przy ręce y podpisie Jey Mści. Paniey Halsky z Gradziska Malinowskiey matki swey, szami też rękami swemi podpisali się y pieczęci swe przycisnęli. A iako przed sędziami Ziemskiemi Brańskiemi to swoie postanowienie, zobowiązanszy, do xięgi tychże Ziemskich dla wieczney ważności wpisać oblignie sami podali.

Działo się w Kalnicy w dzień Świętego Stanisława Biskupa y męczennika w maiu, roku Pańskiego Tysiąc szescset dwudziestego trzeciego. Halszka Malinowska z Gradziska ręką swą

Baltazar Malinowski z Kalnice ręką swą
Seweryn Malinowski z Kalni.

2 pieczęcie. Następuje dopisek strony po łacinie.

---

prawię odebrany, lub odebrać się mającey, ale i z przywiązania do żony, do której straciła prawo, przez wyjechać nie miała żadnego prawa. Królowa Bona miała oprawę na Księstwie Mazowieckiem, do której straciła prawo przez wyjazd swój z Polski. (Glogier - Słownik rzeczy starożytnych).

Pismo z dnia 1. Lutego 1651[1] r. pisane w Jastrzębce.[2]

Jest to umowa spisana między Baltazarem Malinowskim, komornikiem ziemskim pilzneńskim[3] a synem, jego rodzonego brata Seweryna, - Stefanem Malinowskim:

„Balcer Malinowski, syn niegdy Szlachetnie urodzonego Jerzego Malinowskiego s Kalnice, części swoiey Oyczystey w teyże Kalnicy Malinowie dziedzic tem pismem ręką moią własną pisanem, oznaymuię, że odbieraiąc część moią oyczystą działem równem y słusznem z nieboszczykiem Jeo Mości Panem Sewerinem Malinowskim, Bratem moiem rodzonem, na mnie przypadaiąca, z rąk Jey Mći Paniey Sewerinowey Malinowskiey

1) za panowania króla Jana Kazimierza (1648-1668)

2.) Jastrząbka koło Pilzna nad Wisłokę w dawnem wojew. Sandomierskiem, które obejmowało wówczas także część dzisiejszej Małopolski (b. Galicji) z powiatem pilzneńskim.

3.) Pilzno nad Wisłoką na półn.-wschód od Dębicy. Z Herbarza Uruskiego - Warszawa 1913 - Baltazar Malinowski był już w r. 1619 komornikiem ziemskim pilzneńskim i possesorem Jarząbka (co jak z aktu powyższego widać, ma być Jastrzębki). Już w tym czasie, przeniósł się więc widocznie z Podlasia do wojew. Sandomierskiego.

bratowey moiey, która ię sposobem Arendy przez lat iedenaście odemnie trzymała, użytem prośbą moią J.o Msci Pana Stephana Malinowskiego synowca mego, aby tą częścią moią do lat trzech zupełnych zawiadywał, poczynaiąc od Niedzieli środopostney w roku bieżącym, teraznieyszym, którenu to Panu Stephanowi Malinowskiemu, tak poddanych na części moiey będących, iako grunty, role, łąki, gaye, zaposty, stawy, Młyn, Bydła, insze sprzęty w dzierżawę y dozor puszczam, tak właśnie iako mnie samemu należało, A iż w części moiey dotąd żaden budynek niestawał, tedy daię moc temusz J.co Mości Panu Stefanowi Malinowskiemu, aby upatrzywszy mieysce sposobne folwarczek na części moiey zbudował, zapewniaiąc w tem teyosz J.o Mosci Pana Stefana Malinowskiego, że cokolwiek kosztu swego na ten budynek nałoży,

a rejestram to pokaże, oddać wszytko winien
będę y ustąpić z tey części moiey nie będzie
powinien, asz mu się za iego nakłady ....
Zasiewek oziminy odb.... J^o Mść Pan Stefan Mali-
nowski w tem ~~półn~~połr.... A za tare osiewki zboża ma
oddać Jey Mości Pani Bratowa (co zaś potym JM Pan
Stefan Malinowski iakże (nie czytelne – nie jasne) własne zasiać i oddać ma . . .
. . .) Ta dzierżawka, alho część moia nie szacuie
się więcej, ieno po siedmdziesiąt złotych polskich*
za rok, tak iako Jey Mość Pani Bratowa trzymała,
ale bez defalcaty; tych tedy złotych siedmdziesiąt na
rok ma obracać na potrzeby moie J^o Mść Pan
Stefan Malinowski, a co nadto wyda wrócę y
wynagrodzić winien będę. Na to wszytko J^o Mść
Pan Stefan Malinowski . . . y to postanowienie
w Grodzie Brańskim roborować winien będzie,
pod zakładem pięciu set złotych polskich. Działo się
we wsi Jastrzębce[1]) Dnia pierwszego Lutego, Roku
Pańskiego Tysiąc sześćset pięćdziesiąt pierwszego.

Baltzer Malinowski Stefan Malinowski
Skalnice ręką własną.
ręką własną

*) Jastrząbka nowa, leży w obrębie pow. tarnowskiego, wraz z paraf. i poczt. Lisia-góra
Jastrząbka stara " " " pilzneńskiego " " loco, " Czarna
to jest według skorowidza Biga – ale na mapie jest nazwana Jastrzębka

Kontrakt dzierżawy dóbr Malinowo Kalnica przez Stanisława Malinowskiego (syna Baltazara) – P. Izajaszowi Błońskiemu 5. maja 1671 r. w Sandomierzu[5] (a więc 260 lat temu)

„Między JchMMciami, JEMcią Panem Stanisławem na Kalnicy Malinowskiem z jedney strony a JEMcią Panem Izajaszem Błońskim z drugiey strony stanęło pewne y w niczym nieodmienne postanowienie w ten niżey opisany sposób. Ponieważ JEMsc. Pan Malinowski Dobra swoie własne, Prawem Boskim y przyrodzonym, Sobie po Rodzicu swym[2] należące, w ziemi Bielskiey a powiecie Brańskim leżące, nazwane Malinowo Kalnica puszcza wedle obligatorio[3] w summie Półtora Tysiący złotych Polskich JEM. Panu Błońskiemu a triennio ad triennium[4] ~~JEM. Panu Błońskiemu~~ (iako o tym zapis albo Jus obligatoria w Grodzie

1) dzieje się to za panowania Króla Michała Korybuta Wiśniowieckiego (1669–1673)

2) Rodzicem Stanisława był Baltazar Mal. Komornik ziemski pilzneński i posesor Jastrzębki koło Pilzna nad Wisłoką.

3) w sposób . . .

4) na trzy lata

5.) Stanisław Malinowski był w tym czasie posesorem Dzemkowic i Szczucic, koło Opatowa w Sandom. (Patrz mapka str. 201.)

Sendomirskim zeznany latius[1], w sobie zamykać i śpiewać będzie), tedy względem tey zastawy JEMościów strony obiedwie, takowe między sobą uznaią cautitie. Trzymać tedy będzie dobra te przerzeczone Pan Błażński cum omnibus attinentiis et pertinentiis, usu fructu et Possessione bonorum[2], tak iako ich właśnie sam JEM Pan Malinowski trzymał, nic sam sobie ani komu inszemu nie zostawuiąc, usque ad exemptionem et realem solutionem[3] summę Pułtora Tysięcy Złotych Polskich, w które to dobra Intromisję[4] dopuszcza JEM. Pan Malinowski JEM.Ci Panu Błażńskiemu, a dopuszczoney nec per se nec per subordinatas Personas[5], prepediować[6] nie powinien JEMC. Pan Malinowski y owszem od wszelakich impedimentów[7] prawnych, ieżeliby się iakie znaleść miały, bronić y we wszystkiem zastępować.

1) obszerniej

2.) z wszystkiemi przyległościami i przynależytościami z używaniem i posiadaniem tych dóbr.

3) aż do uiszczenia kontraktu i zapłaty

4) wejście

5) ani przez siebie samego ani przez podwładne osoby

6) przeszkadzać

7) przeszkód

 186

assecuruje się. JEMość Pan Malinowski. To tylko sobie waruje JEMość Pan Malinowski, że ~~iako~~ lubo to JEM. Pan Bzuński dobra te pomienione do lat trzech zupełnych trzymać będzie y w Possessyę trzyletnią puszcza ie JeMość Pan Malinowski, iednak ieżeliby JeMość Pan Malinowski pieniądze modo obligatorio[1] na dobra te przez JM. Pana Bzuńskiego dane, albo w roku przyszłym 1670 którym â 1-o w ktorymkolwiek innym per triennium[2] JEM. Panu Bzuńskiemu na dzień y Święto S. Pryszki Panny y męczennicski wyliczył (które wyliczenie rozumieć się ma durantibus contractibus Paschalibus[3] aż do Środopościa) y dobra przerzeczone zastawne od Summy pomienioney emendować[4] chciał, tedy od ich brania JeM. Pan Bzuński wstrętu czynić nie ma, ale quodlibet anno per quodlibet triennium[5]

1) ?

2) w ciągu trzyletniej dzierżawy

3) w czasie trwania kontraktów wielkanocnych

4) ?

5) ?

summę odebrawszy, z dóbr pomienionych ustąpić y całe y zupełnie, iako teraz odbiera, oddać powinien będzie, z nagrodą, że ieżeliby co Jegomość Pan Brański potrzebnego zbudować, iako to Karczmę na gościńcu Brańskim, albo Młyn na stawie wielkimi postawił, która to zastawa powiemasz poczęta JeMo in Anno praesenti 1671 Pierwszym od Święta Świętej Pryski, tedy y liczyć się ma na takowesz Święto Świętey Pryski tedy kończyć się ma na takowesz Święto S. Pryski w Roku Tysiąc Szesset Siedmdziesiątym Trzecim. Podatki Rzeczypospolitey uchwalone, którey za Possessji JMPana Brańskiego przypaść miały, te JeoMość rzetelnie do swó[1] płacić y zastępować powinien y kwity dostateczne in personam JeoMści Pana Mali:

1) ze swej Kieszeni

nowskiego otrzymawać, tak żeby żadnego ciężaru od Panow Poborcow nie zostawało na tych Dobrach, a cokolwiek tych poborow odda ImPan Błoński za Possesyi swojey, tey ImPan Malinowski powinien że będzie na nie przy Exemptii[1] JeoMści Panu Błońskiemu powracać, Kwity także dawne Poborowe, które zostawił ImPan Jan[2] przy ImPanu Błońskiem, ~~powinien-ie będzie~~ także Dział Kalnicki y insze Recognitie, Membrany, Cesty[3], należące ImPanu Malinowskiemu, ktorekolwiek by się znaleźć mogły, wszytko JEM. Pan Błoński powinien będzie powdawać JEMCi Panu Malinowskiemu. Ciężary przytem albo Retenta[4] iakiekolwiek, ieżeliby się na tych Dobrach za Possesyi lub JEMCi Pana Stephana[5], lub JEmci Pana Jana Malinowskiego miały ozwać, tedy o tym wczesnie powinien będzie ImPan Błoński ~~Im. Pan~~

---

1) przy wygaśnięciu dzierżawy

2) Jan Malinowski, rodzony brat Stanisława, obaj synowie Baltazara.

3) Cesty ...?

4) ?

5) Stefan Malinowski, stryjeczny brat Stanisława, który poprzednio od jego ojca Baltazara M. dzierżawił Malinowo Kalnicę.

Błoński Jm. Pana Malinowskiego awisować, tak żeby przez nieostrożność szkody iakiey nie popadł Jm Pan Malinowski na tych dobrach, starać się o to będzie powinien JJ. M. Pan Błoński. Pospolite ruszenie ieżeliby ~~zasło~~ za Possessyi JmPana Błońskiego, w którym: kolwiek roku przypaść miało, to mutuo sumptu[1] z JM Panem Malinowskiem zastępować będzie powinien JmPan Błoński. Pola na zimę przypadaiące, powinien będzie JmPan Błoński rzeźnie uprawiać y uprawne zbożami piękniemi zasiewać od zagona do zagona. Zasiewki także iare, które odebrał Jm. Pan Błoński od Jm Pana Rodzonego mego[2], powinien będzie Jegomość przy Expiratii zastawy[2] na gruncie zostawić. Bydła także y sprzężaie tak Dworskie tak y chłopskie które latius[4] Inwentarzem opisane są, albo opisa-

1) spólnym kosztem

2) od brata Stanisława, Jana Mal.

3) wygaśnięcie dzierżawy

4) dokładniej, szerzej

ne będą, powinien będzie reale y zupełnie pasdolawać ImPan Błoński (oprócz ezy per casum fatalem adpaść miało) jako strzeż Boże ognia piorunowego y przychodniego, przez danie przyczyny Im. Pana Błońskiego, Powietrza na turki y na bydło, nieprzyiaciela Koronnego, y żołnierza swawolnego, tedy iuż do tych casusów[1], nie należał by ImPan Błoński ad restitutionem ex ea occasione[2] szkod, który Inwentarz do Intercisy a Intercisa do Inwentarza in toto[3] stosować się ma. Przychowek zaś od Dworskich krów, ten na poł ma iść, to iest Połowa ImPanu Błońskiemu, a połowa ImPanu Maliowskiemu. A że z tych Półtora Tysięcy Złotych Polskich, które wyliczył ImPan Błoński ~~ad restitutionem ex ea occasione szkod~~ IEMci Panu Janowi Malinowskiemu, miało się było zostać złotych polskich dwieście, na zniesie-

1) wypadków

2.) do zwrotu z tej przyczyny

3) w całości

nie pewnych cięzarow JmPana Stanisława Malinowskiego, z których dwochset złotych, że tylko złotych sto zapłacił długu JmPanu Krzysztophowi[1] Malinowskiemu JmPan Jan, a we czterych stu złotych wziął JmPan Broński od Pana Brata wołow Trzy, kiedy o tych wołach nie chce wiedzieć JmPan Stanisław y owszem waruie to sobie, żeby JeMość Pan Broński z tych złotych stu zapłacił sześć czterdzieści JmPanu Krzysztofowi Malinowskiemu, a szescdziesiąt złotych na woły insze chłopam obrócił tamecznej dzierżawy. Poddanych na niezwyczayne robocizny y podwozy nie powinien będzie wyciągać JmPan Broński, ale ich zachować przy dawnych ich wolnościach, iako są w Inwentarzem opisani, których powinien JmPan Broński ratować y zakładać, żeby

1) Nie wiem czyim synem był Krzysztof Malin. W każdym razie z linji bocznej. Może był synem Jana?

się nie roztiegali. Lasow y chrustow, aby iak naybar-
ziey ochraniał JmPan Brański y od obcych Poddanych
y Sąsiadow spustoszenia ich przestrzegał, warunie y to so-
bie JmPan Stanisław. Słomy także z gruntu ani wy-
nosić, ani rozdawać nie powinien będzie JmPan Brański
A że w Budynkach nie mała iest desolatia[1], tedy
~~tedy~~ JmPan Brański pro posse suo[2] powinien że będzie
ratować tak dalece, żeby się barziey nie ruinowały, na
ktorych poprawę, ieżeliby co kosztu łożył JmPan Brański
a Regestrem to pokaże, powinien będzie JmPan Stanisław
refundere[3] JmPanu Brańskiemu, tosz się rozumieć ma o zbu-
dowaniu chałupy Poddanemu, ieżeli by ią Jm. postawił.
Drzewo także, ktore się tam zostało y łaty z szopy, żeby
z niego co potrzebnego zbudował JmPan Brański, uprasza i o to
JmPan Stanisław. Ruinaty[4] s posłuszeństwem Poddanych

1) spustoszenie, ruina.
2.) wedle swej możności
3) zwrócić
4) ?

przez przeszkody robot polnych na niedziel sześć y od
woza na wit trzy pozwala JmPan Malinowski Jm.
Panu Błońskiemu. Które to condicje y każde z nich
zosobna powinni sobie Ichmm. zatrzymać Oboię stro
nę pod zakładem in Obligatione specyfikowanem
y tę Intercisę dla lepszey wagi y pewności roboru-
ją Ichmoście. Działo się w Sędomirzu dnia 5. Maja
1671 Anno.

Izajasz Błoński[1] m.p.

---

1) Błoński h. Nałęcz. Ziemia drohicka 1580 (Żernicki)

Herbarz Polski Kaspra Niesieckiego S. J., powiększony dodatkami z późniejszych autorów, rękopismów, dowodów urzędowych, wydany przez Jana Nep. Bobrowicza w Lipsku, Nakładem i drukiem Breitkopfa i Haertela – 1841 Tom VI:

„Malinowski herbu Pobog, w Podlaskiem województwie i Sendomierskiem piszą się z Kalnicy. Aleksander[1] namiestnik podstarostwa Łuckiego 1625. Jan,[2] Michał,[1] Seweryn[3], Adam 1632 w Podlaskiem. Stanisław na Kalnicy[2] i Kazimierz[4] w Sendomierskiem 1674. N.[4] Malinowski deputat z Sendomierskiego na trybunał koronny, umarł w Piotrkowie r. 1684. Dunin Kazania fol. 180. Józef w Krakowskiem 1706. (Niec)

W roku 1778 Michał Malinowski sędzia ziemski powiatu Rzeczyckiego. – Antoni Kominszy Rzeczycki –

1.) Będzie prawdopodobnie tym, o którym wzmiankuje mój akt stary z r. 1607., tak samo i Michał

2) Ten Jan będzie prawdopodobnie bratem Stanisława, o których moje stare akta wielokrotnie piszą.

3) Seweryn wymieniony w moim akcie z r. 1607, 1623, 1632 i wielu innych, był bratem rodzonym Baltazara a synem Jerzego

4) Kazimierz jest synem Stanisława i Ewy z Łyniewskich i jest zarazem tym N. Malinowskim, który jako deputat z woj. Sandom. na trybunał Kor. † w Piotrkowie (Patrz. str. 231 – Spis rzeczy ruchomych po ś.p. Kazimierzu)

W r. 1788 Łukasz cześnik Owrucki - Jan skarbnik - Tadeusz podkomorzy Rzeczycki. (Krasicki[x])

[x]) ur. 1735 r, umarł nagle 1801 r. - Biskup warmijski - później prymas uzupełnił dopiskami herbarz Niesieckiego.

Herbarz Ignacego Kapicy ~~Mil~~ Milewskiego (dopełnienie Niesieckiego) Wydanie Biblioteki x.x. Czartoryskich w Sieniawie. W Krakowie w drukarni „Czasu" W. Kirchmajera 1870.

322. „Dom Malinowskich herbu Pobóg. Dobra zwane Kalnica"[1] w ziemi bielskiej leżą i z dobrami Kierznowo"[1] zwanemi graniczą.

1533 in Actis terrestribus Branscensibus, Georgius Malinowski surrogatus[2] subjudex terrestris Bielscensis scribit se et loco[3] subjudicis judicia terrestria expediebat.[4]

1542 in Actis castrensibus Branscensibus: Idem Georgius Malinowski in Kalnica haeres scribitse.

1569 in Actis castrensibus Branscensibus, Georgius filius olim suprascripti Georgii Malinowski de Kalnica haeres[2], super incorporationem

1506 - 1548 - panowanie Zygmunta I.
1548 - 1572 - " Zygmunta Augusta
1573 - 1574 " Henryka Walezego
1576 - 1586 " Stefana Batorego

1) Patrz mapka na str. 200. 2) Patrz Genealogja na str. 166.

2) subrogare (surrogare), wybrać na czyje miejsce.

3) locus-i, miejsce, urząd, godność lub stan.

4) expedire ~~res~~, do skutku doprowadzać.

palatinatus Podlachiae, terrae Bielscensis, de fide servanda Sigismundo Augusto Regi ac Regno Poloniae, cum aliis incolis terrae ejusdem, praestitit juramentum"

Spis Szlachty Królestwa Polskiego z podaniem krótkiej Informacyi o dowodach szlachectwa - Warszawa 1851.:

Malinowski Kacper - - - (bez podania herbu) . . . . 168 x)

" Piotr " " " . 50

Malinowski h. Pobóg Józef-Erazm-Benedykt, syn xx) Karola - - - - - - - - - - - - - - - - - - 268

Hieronim Remigjusz, syn Piotra xxx) 758

/ Inni z h. Pobóg nie są wylegitymowani / i spis ich nie podaje.

---

x) Liczby te oznaczają odnośne księgi pod jakiemi akta w Heroldji zapisani

xx) Mój dziad w linji prostej. Patrz odpis dekretu Heroldji dla tegoż na str. 25

xxx) Tego przypiął Herbarz „Rodzina" Uruskiego całkiem błędnie do mojej linji. Tak to bywa, gdy się rodzinnych papierów nie trzyma w porządku i trzeba się uciekać do forteli. Ten Hieronim, wedle mojej wiedzy nie jest krewnym a jeżeli, to z jakiejś linji bocznej, ale na to trzeba się natenczas wylegitymować a nie starczać pradka Pawła, (syna Wojciecha) który to Paweł wcale nie istniał. (Patrz drzewo genealogiczne na str. 166.)

Skąd się ich tyle bierze? Spis oficerów, noszących nazwisko Malinowski a służących w Armji Polskiej po odzyskaniu niepodległości (Według Rocznika Oficerskiego z r. 1923 – Min. Spr. Wojsk. – Sztab Generalny Oddział V – Warszawa 1923)

1. Malinowski Adam podpor. rez. 30 p.p. Warsza cytadela i Tomaszów Mazowiecki
2. " Adolf kapitan rez. lek. (n.e) Szpit. Okr. Grodno III – III Baon. Sanit. Grodno
3. " Alfred rotm. rez. 1. p. szwoleżerów – Warszawa
4. " Antoni I major 27 p. piech. – PKU. Częstochowa
5. " Antoni II *) por. rez. 2. p. saperów – Puławy – Równe
6. " Antoni III por. 6. p. strz. konn. Żółkiew +
7 " Augustyn ks. kapelan rez
8. " Bernard por rez 33. p. piech. Łomża
9 " Boguchwał – Stanisław podpor. rez. 31. p. piech.
10. " Bogusław – Zygmunt por. I dyon samochod. – Warszawa
[n.e z. Okr. Zakł. gosp. 3. +2
11. " Bolesław szef wydziału w Oddziele Kontroli wykonania budżetu ppłk.
12. " Bronisław, pułkownik 23. p. ułanów + 5 kl. – Wilno
13. " Czesław, podpor. rez. 1. dyon samochod. Warszawa
14. " Edmund por. rez. II. Baon Sanit. Lublin
15. " Felix – Hieronim – major Okr. Zakł. gosp. w Toruniu
16. " Felix – Wiktor kapitan rez. 86 p. piech. Mołodeczno – Kadra Wilno

*) syn ś.p. Kazimierza z Niekisiałki

17. Malinowski Gedymin-Zygmunt, por. 10. p. piech. KRN. Skierniewice
18. " Ignacy kapitan Okr. Zakł. Grup. VI - oficer kasowy w 19 p. ułan.
19. " Izydor por. w 1. p. łączności Zegrze
20. " Jan I[x] major rez. w 2. p. strzelc. konn. w Hrubieszowie
21. " Jan II por. rez. 2. p. ułan Kalęciego - Sabianna
22. " Jan-Józef ppor. rez 6. p. str. podhal. Stryj.
23. " Janusz por. 6. p. art. pol. Inowrocław
24. " Jerzy por. 10. p. strz. konn. + Łańcut
25. " Józef I por. rez. 29 p. piech. Kalisz
26. " Józef II por. 59 p. piech. +
27. " Julian kapitan 69 p. piech. +
28. " Kazimierz I ppor. rez. 6. p. strz. podhal. Gniezno
29. " Kazimierz II por. rez. 2. p. saperów Puławy
30. " Leon por. rez. 60 p. piech. Ostrów Poznański - kadra Pleszew
31. " Marjan ppor. rez. 28. p. piech. Łódź
32. " Mieczysław major rez. VIII Dywon Samoch. Bydgoszcz
33. " Prosper ks. kapelan wojskowy
34. " Ryszard (em.) - Warszawa
35. " Stanisław I por. rez. 26. p. piech. Lwów
36. " Stanisław II ppor. rez. 1. p. saperów Modlin

x) Syn ś.p. Kazimierza z Niekisiałki

Malinowski

37. ~~Stanisł~~ Stanisław-Jan Major lekarz III Baon. San. Kraków - (n.e.) Szpit. rej. Tarnów

38. " Stefan pułkownik x) (n.e.) 14. p. ułanów - Szef Remontu dok. VI - Lwów

39 " Szymon por. rez. 41. p. piech. Suwałki

[+4, Fr. Leg. hon. 5 Kl. M1

40. " Tadeusz I. podpułkownik przyd. do Szt. Gen. (n.e.) 2. p. piech. Legj. +5 Kl. *4 Kl.

41 " Tadeusz II por. rez. 3. p. Kolejowego prop. 3. p. Łączn. - Grudziądz.

42. " Tadeusz III

43 " Tadeusz IV por. rez. 59. p. piech. Inowrocław

~~45~~ 44 " Wacław Kapitan 66 p. piech. +5 Kl. +

45 " Witold por. rez. 1. p. art. najcięższej - Warszawa

46 " Władysław I major rez. IX Baonu San. Siedlce

47 " Władysław II Kapitan 2. p. Łączności +5 Kl. +

48 " Władysław III por. 21. p. art. pol.

49 " Władysław-Andrzej Kap. rez. I. Baonu San. Warszawa

50. " Zdzisław-Józef por. 21. p. piech +

51. Zenon por. 37. p. piech. Kutno [n.e. VIII Baon. San.

52. Zygmunt I starszy lekarz pułku 17 p. art. pol. w Gnieźnie

53. Zygmunt II por. rez. I. Baonu San.

54. Zygmunt III por. rez. Okr. Zakł. Gosp. VI we Lwowie

55 Zygmunt-Tomasz-Stanisław por. Dyonu Art. Konnej - Warszawa [na

x) pułkownik od 1. czerwca 1919 r.

Elektorów poczet, którzy niegdyś głosowali na elektów: Jana Kazimierza r. 1648, Jana III Sobieskiego 1674, Augusta II r. 1697 i Stanisława Augusta r. 1764 Najjaśniejszych Królów Polskich, wielkich Książąt Litewskich i t.d., i t.d. ułożył i wydał Oswald Zaprzaniec z Siemuszowej Pietruski. Lwów 1845:

Elektorowie	Królowie na których głosowali	Ziemie z których głosowali
Malinowski Kazimierz ●	Jan III 1674	Wojew. Sand
Malinowski na Kalnicy Stanisław ●	Jan III 1674	" "
Malinowski (nie podał imienia) ○	Aug. II 1697	" "
Malinowski Adam	Aug. II 1697	" "
Malinowski Andrzej	Aug. II 1697	" "
Malinowski Franciszek ○	Aug. II 1697	Ziemia Mielnicka
Malinowski Jan	Aug. II 1697	Woj. Nowogrodzkie
Malinowski Stanisław ● ✓	Aug. II 1697	woj. Krakowskie
Malinowski Stefan	Aug. II 1697	wojew. Wileńskie
Malinowski Wojciech ○	Aug. II 1697	Ziemia Łomżyńska
Malinowski Filip	St. Aug 1764	Woj. Poznańskie
Malinowski Jan ●	St. Aug. 1764	Wojew. Sand.
Malinowski Józef	St. Aug. 1764	Powiat grodzieński
Malinowski Piotr	St. Aug 1764	" "
Malinowski Stefan ● ✓	St. Aug. 1764	Woj. Ruskie

● ~~czerwona~~ nieb. kropka oznacza elektorów Malinowskich h. Ślepowron

Rocznik Tow. Heraldycznego we Lwowie Tom I.
Rok 1908/9: Elektorowie królów Władysława IV, Michała Korybuta, Stanisława Leszczyńskiego i Spis Stronników Augusta III. zestawili Jerzy hr. Dunin-Borkowski i Dr. Mieczysław Dunin Wąsowicz – Lwów 1910.

Elektorowie:			
Malinowski Adam	Wł. IV	1632	Wojew. Podlask.
Malinowski Jan Michał z Kalnicy (Kisielnicy z Kalnicy)	Wł. IV	1632	" "
Malinowski Seweryn	Wł. IV	1632	" "
Malinowski Franciszek √	Mich. Kor.	1669	Ziemia przemyska
Malinowski Jan	Mich. Kor.	1669	Wojew. Sand.
Malinowski Jan	Mich. Kor.	1669	Woj. Sieradzkie
Malinowski Krzysztoph	Mich. Kor.	1669	Ziemia drohicka
Malinowski Andrzej	St. Leszcz.*)	1733	Woj. Bełzkie
Malinowski Antoni	" "	1733	Woj. Podlaskie
Malinowski Benedykt posłał dobrzyński √	" "	1733	Woj. Kijowskie
Malinowski (bez imienia)	" "	1733	Woj. Smoleńskie
Malinowski (bez imienia)	" "	1733	Woj. Sand.
Malinowski Florjan	" "	1733	Woj. Sand.
Malinowski Jan	" "	1733	Woj. Sand.
Malinowski Jan √	" "	1733	Woj. Kijowsk.
Malinowski Krzysztof √ [rzeczyc.	" "	1733	Wojew. Ruskie
Malinowski Marcin Kominszy y p. powiatu	" "	1733	Wojew. Mińskie
~~Malinowski~~ Teodor	" "	1733	Wojew. Mińskie

*) Stanisław Leszczyński panował od 1704–1709. ustąpił. Obrany powtórnie 1733 – został tronu pozbawiony przez stronników Augusta III.

(Warszawa 1913)

Malinowscy h. Ślepowron – z Herbarza Uruskiego:

Z wojew. lubelskiego, swojego gniazda, przenieśli się w różne strony Rzeczypospolitej, a szczególnie na Litwę i Ukrainę:

Wojciech – Jan 1522 r. – Stefan 1581 r.

Jakób – Marcin 1582 r.

Maciej – Stanisław, dziedzic Malinowa-Nowiny 1594

Alexander, namiestnik starosty łuckiego 1625 r.
Franciszek, elektor 1669 r. z ziemi przemyskiej
Dwóch Stanisławów z wojew. krakowskiem podpisało elekcyę 1697
Franciszek-Bartłomiej z żony Jadwigi Nierabitowskiej miał syna Stanisława, który w 1698 r. otrzymał wójtostwo krzemienieckie, i z żony Anny Więckowskiej pozostawił córkę Franciszkę za Janem Ostrowskim, skarbnikiem nowogrodzkim i dwóch synów, Józefa i Łukasza, cześnika łuckiego 1760 r.

Franciszek-Bartłomiej
żona Jadwiga Nierabitowska

Stanisław, który 1698 otrzymał wójtostwo krzemienieckie
żona: Anna Więckowska

Franciszka
za Janem Ostrowskim
skarbnikiem nowogrodzk.

Józef
wójt krzemieniecki
porucznik inflancki 1734 r.
Żony: 1. Katarzyna Gałyńska
2. Maryanna Socha-Chomentowska
3. Elżbieta Lenkiewiczówna, wojszczanka (?) łęczycka

Łukasz
cześnik łucki 1760 r.

z 3ciej żony
Łukasz
urodzony z Lenkiewiczówny

z 3ciej żony
Stanisław
urodzony z Lenkiewiczówny
Żona: Anna Świeykowska, stolnikówna

Jakób

Józef

Kajetan
dziedzic Wereminiówki na Wołyniu
ż. Eufrozyna Mikoszewska, córka Franciszka, podkomorzego czerwonogrodzkiego i Antoniny Kotyszkówny, cześnikówny żytomierskiej.

Klotylda
za Henrykiem Tomkowiczem

Tytus
ż. Klementyna Klukowska

Bolesław
ż. Józefa Dzieciołowska 1880 r.
(pow. Starokonstantyn.)

Miesięcznik Heraldyczny z maja 1936 r. podaje: Henryk Tomkowicz h. Przyjaciel, syn Ksawerego, szambelana króla Stan. Augusta Pon. i Józefy z Urbanowskich – urodzony 1796 r. † 2/I 1891 r. Kapitan Wojsk P. Król. Kongr., Kaw. Virt. Mil., ożeniony z Klotyldą Malinowską – zasypany z tablicy w Kość. O.O. Franciszkanów w Krakowie

Franciszek, vicegerent chęciński 1720 r., miał synów, Piotra i Kazimierza

Benedykt, poseł dobrzyński i Jan z wojew. kijowskiego a Krzysztof z wojew. ruskiem podpisali elekcję 1733 r.

Maciej, starosta sochaczewski 1741 r.

Stefan, elektor 1764 r. z wojew. ruskiego

Michał, sędzia ziemski rzeczycki 1768 r. – 1788 r.

Antoni-Tadeusz, komornik 1768 r., podstarosta i regent rzeczycki 1781 r., podkomorzy rzeczycki 1788 r. }*

Józef, skarbnik owrucki 1775 r.

Józef, kanonik kijowski 1777 – 1788 r.

Jacek, rotmistrz wojsk królewskich, sprzedał Hempińskim dobra Baków 1787 r.

Tomasz z Petronelli Kamińskiej pozostawił syna Franciszka, dziedzica dóbr Czabany 1793 r.

Jan, skarbnik owrucki 1788 – 1793 r.

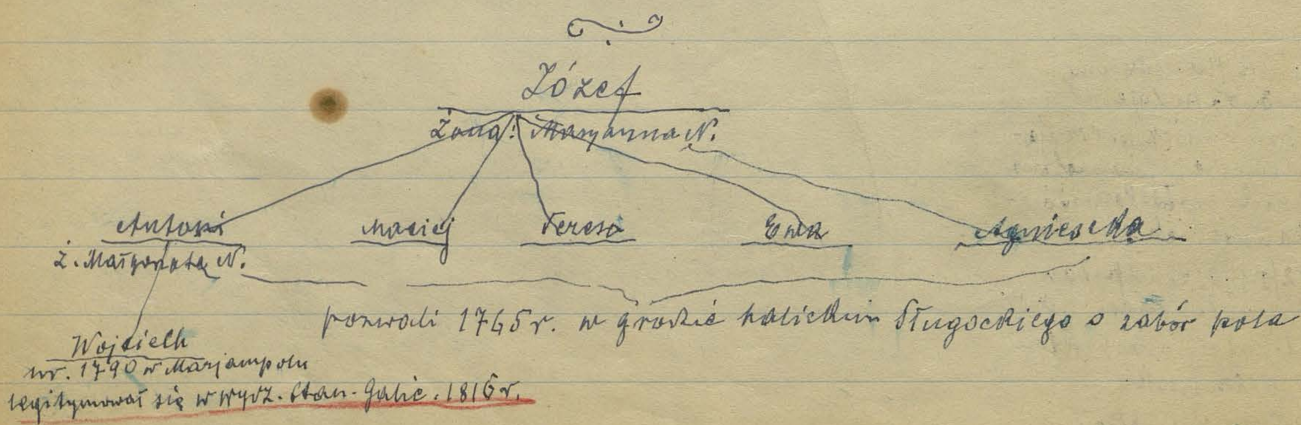
Jakób, adjutant generała Zajączka 1809 r., następnie marszałek szlachty na Wołyniu, poseł radomyślski na sejm 1831 r., emigrant we Francji 1846 r., wraz z synami Rudolfem, adjutantem generała Dembińskiego i Ernestem

Andrzej
ż. Apolonja Krassowska

Jan
~~Andrzej~~
~~ż. Apolonja Krassowska~~
ochrzczony 1720 w Ostrożanach
sprzedał 1772 r. części wsi Bujny Lizckomi Wiercińskiemu
ż. Zuzanna Grochowska

Franciszek-Borgjasz ur. 1768 r. ur. w Ostrożanach | Wiktor-Ignacy ur. 1766 r. ur. w Ostrożanach

legitymowali w Galicyi Zachodniej 1808 r. (Metr. Kor., Zap. i Wyr. Tr. Lubelsk., Ks. gr. Sochaczewskie, Akta po-Galicyjskie)

*) Tych obu tak Krasicki jak i Rejski zalicza do Pobogów

Leon

1714 r. towarzysz pancerny, w grodzie kijowskim pozwany przez Kaleńskich o zabór zboża, zostawił:

Józef

procesujący się 1747 r. z Sabatynem

Piotr

rotmistrz pułku białego, żona: Antonina z Kudnów

Stanisław

towarzysz pancerny, 1775 r. chorąży wojsk koronnych, ż. Marjanna Ziemborska

Piotr

wraz z żoną Franciszką z Turskich nabył 1813 r. od Michałowskich realność w Żytomierzu i wraz z córką Rozalją ur. 1808 r. udowodnił swe szlachectwo przed deputacją gub. wol. 1819 r.

Rozalja

Antoni (prawnuk bez / Andrzej przyjęty / [illegible])

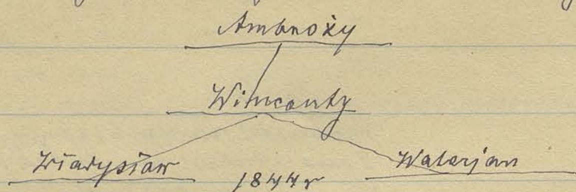
dzierżawca Ostrowczyka Polnego, któremu staropolskie szlachectwo zatwierdził austrjacki cesarz Franciszek I w r. 1830.
Żona: Anna Brodzka

Lubin-Ignacy-Józef

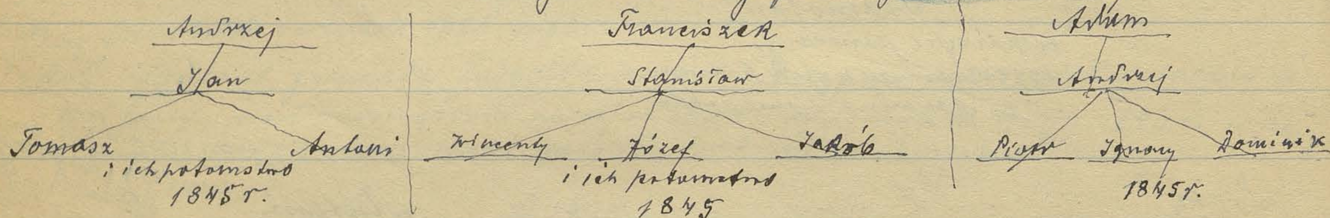
legitymował się w wydziale Stanów Galic. 1831 r.

Stanisław Ślepowron Malinowski zostawił z Anny z Rakockich córkę Zofję, według aktów Archiwum Fedorowiczów w Oknie, 1877 r. żoną Bernarda Nałęcz (przydomek dziedziczny) Morawskiego (Zbiory dr. M. Dunina-Wąsowicza we Lwowie)

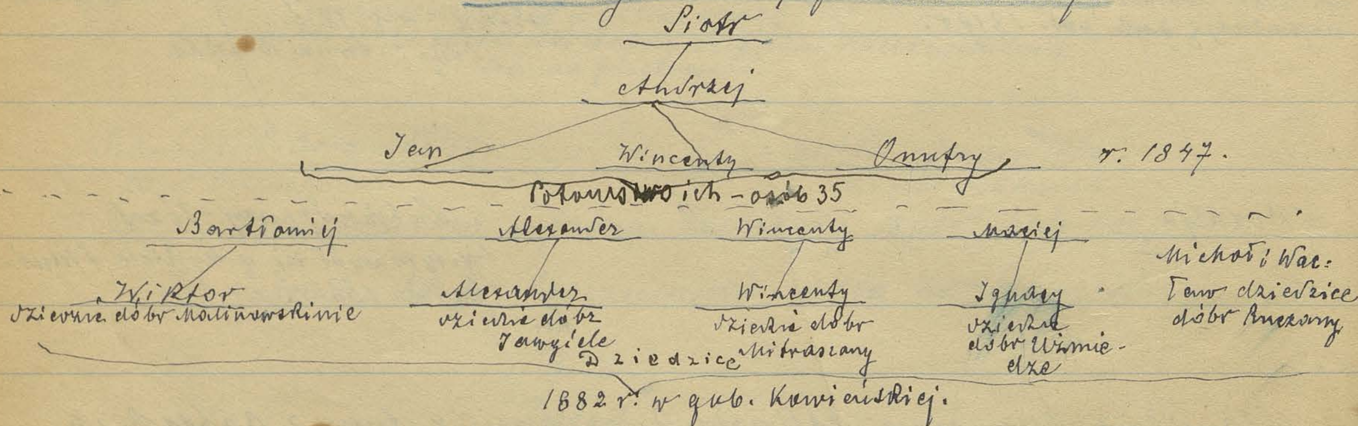
Z osiedlonych na Litwie wylegitymowania w Cesarstwie i zapisani do Księgi szlachty gub. wileńskiej:

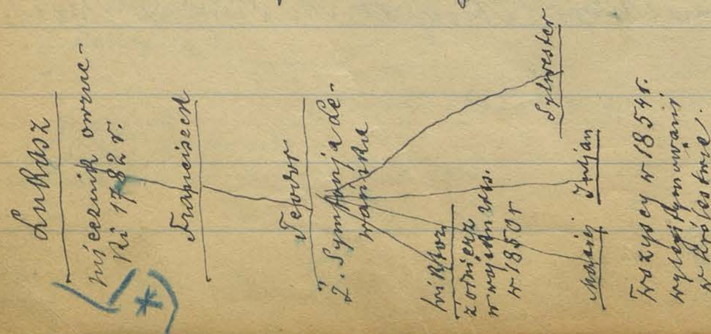
Do Ksiąg szlachty gub. grodzieńskiej:

Do Księgi szlachty gub. Kowieńskiej:

Po Antonim, subdelegacie grodzkim wieluńskim, a od 1794 r. sędzim ziemskim krasnostawskim, wylegitymowanym w Galicji 1804 r., syn Felicjan, dziedzic dóbr Wielkolary, w powiecie zamojskim, wylegitymowany w Królestwie 1842 r.

*) Krasicki tego Łukasza zalicza do Połogów potem herb. Niesieckiego w pow. Bobrownicka

Malinowscy – szlachta bez herbu – względnie dopiero nobilitowani w czasie zaborów.

Po Antonim, dziedzicu dóbr Hruszów, w wojew. Podlaskiem 1737 (herbu Pobóg) pochodzący Symforyan, syn Michała, podoficer wojsk rosyjskich, w 1855 r., a po Józefie podczaszym inflanckim 1754 r. (herbu Ślepowron) pochodzący Władysław, podoficer straży policyjnej warszawskiej, w 1867 r. wylegitymowani w Królestwie bez wskazania herbu.*)

Malinowski Stanisław-Franciszek, chorąży gwardji Królewskiej, na zlecenie hetmanów nobilitowany 1676 r. za waleczność i czyny rycerskie (Vol. Leg.)

Malinowski Kacper, major wojsk polskich, uznany szlachcicem dziedzicznym w Królestwie z zasady stopnia oficerskiego 1838 r.

*) Z tych być może pochodzi ten sławny senator Władysław Pobóg Malinowski, którego się daje często podziwiać przez radjo.

Malinowski Piotr, generał wojsk rosyjskich, odznaczył się w wojnie na Kaukazie, dziedzic dóbr Komorówko, w pow. mławskim, ożeniony z Wiktoryą hr. Bielińską, wylegitymowany w Cesarstwie 1837 roku, a prawa nowego szlachectwa w Królestwie otrzymał 1846 r.

Na tem kończę tego co poda je „Herbarz - Rodzina - Uruskiego)

 199

Herbarz Niesieckiego w wydaniu Bobrowicza[x)] – Lipsk 1841 – o Malinowskich h. Ślepowron:

„Malinowski h. Ślepowron, w Lubelskiem województwie. Jan Malinowski miał za sobą Jadwigę Bielecką, pozostałą wdowę po Stanisławie Wilczyńskim. N. była za Marcinem Moszyńskim h. Nałęcz (Kras.)

W r. 1788 Julian Malinowski, podczaszy urzędowski (Krasicki)

„Spis Szlachty Królestwa Polskiego" z r. 1851 Warszawa 1851, o Malinowskich h. Ślepowron:

Malinowski Felicjan, syn Antoniego

Malinowski Jan, syn Jana, Franciszek syn tegoż, Teofil syn tegoż

Malinowski Józef (Kalasanty) syn Sebastjana, Stanisław syn tegoż,

Grzegorz Wincenty Maciej, syn tegoż, Władysław Jan, syn tegoż

Malinowski Jakób, syn Michała."

---

x) Herbarz Niesieckiego wymienia tylko 2 rodziny Malinowskich – h. Pobóg (patrz str. 335.) i h. Ślepowron, a żadnych innych. Paprocki zaś tylko rodzinę herbu Pobóg.

Malinowscy x), którzy służyli jako oficerowie w wojsku Polskiem Królestwa Kongresowego – według „Rocznika Wojskowego na Rok 1824 – w Warszawie w Drukarni Wojskowej".

Malinowski Kasper, Major z pułku strzelców pieszych J.C. Wielkiego Księcia Mikołaja Nr. 1. – Adjutant placu przy Komendzie Miasta Warszawy.

Malinowski Leander + Kawaler L.H., Kap. w 1. p. strzelców konnych.

Malinowski Jan, por. 3. pułku ułan. awansuje w tym samym roku na kapitana i zostaje jako taki przeniesiony do 1. p. strzelców konnych.

Malinowski Antoni, + (ozdobiony Krzyżem srebrnym Polski), podporucznik 2. pułku ~~piechoty linjowej~~ strzelców pieszych.

Malinowski Jan, por. 5. p. piechoty linjowej; W tym samym roku awansuje na kapitana i jako taki zostaje przeniesiony do 6. p. piechoty linjowej.

---

x) Nie jest mi wiadomem, co oni za jedni.

Spór o granice między dobrami Kalnica Malinowskich a dobrami Królewskiemi Jarmakowszczyzna x) i Krupki na Podlasiu koło Brańska R. 1607 (325 lat temu).

Tłomaczenie przez urzędowego tłomacza z aktu łacińskiego, będącego u mnie:

„Odpis z aktów (podkomorskich) wyroku wydanego w Brańsku w miejscu sporu o ziemię (granice), opublikowanego przez szlachetnie urodzonego Tomasza Rytla, notarjusza i szlachetnie urodzonych Alberta Kuleszę i Mateusza Choieńskiego, komorników ziemskich Bielskich w poniedziałek najbliższy po niedzieli przewodniej Świąt Wielkanocnych Roku Pańskiego Tysiąc sześćset siódmego (1607.)

Jawiwszy się osobiście w urzędzie aktów ziemskich Brańskich szlachetnie urodzony Seweryn Malinowski

x) Jarmakowszczyzna, 5 km. na półn. wsch. od Kalnicy

okazał i przedłożył niżej wymieniony akt, dotyczący granic pól, wyciągnięty zgodnie z prawem i zgodnie z oryginałem z aktów podkomorskich ziemi Bielskiej, podpisany własnoręcznie przez szlachetnie urodzonego Krzysztofa Brzozowskiego, podkomorzego ziemi bielskiej, oraz zaopatrzony w tegoż pieczęć, w stanie nienaruszonym, prosząc usilnie, by akt ten został przyjętym przez niniejszy urząd i zanotowany w aktach. – Przychylając się do jego prośby i stwierdziwszy iż akt jest cały i nienaruszony, przyjęto go i kazano wpisać do aktów swego urzędu. Akt ten brzmi dosłownie, jak następuje:

Działo się na miejscu sporów o granice pól, to

jest w kącie ściany zwróconej ku północy, dzielącej~~ch~~ dobra
szlachetnie urodzonych Malinowskich, oraz innych dziedzi:
ców w Kalnicy po stronie lewej z jednej strony a z drugiej
strony, dzielącej dobra Królewskie, dzierżawione przez Szla:
chetnie urodzonego Adama Leśnowolskiego, syna zmarłego Szlach.
wr. czcigodnego Jana Leśnowolskiego, Kasztelana Czer~~[illegible]~~iskiego x),
starosty Brańskiego, zwane Jarmakowszczyzna ku północy,
i inne dobra również Królewskie, zwane Krupki, po stronie
prawej, leżące ku zachodowi. Działo się w czwartek najbliższy,
po uroczystych Świętach Wielkiejnocy. Roku Pańskiego Tysiąc
sześćset siódmego, w obecności Szl. wr. Krzysztofa Brzozowskiego,
podkomorzego ziemi bielskiej, uproszonego przez strony niżej

x) sprawdzić

wymienione do udania się na miejsce sporu, w obecności wie-
lebnego Andrzeja Frankowskiego, kanonika Łukowskiego
i plebana Brańskiego i szl. urodzonych Alberta Wysz-
kowskiego, byłego sędziego ziemi bielskiej, Mikołaja Stoiń-
skiego notariusza grodzkiego Brańskiego, Baltazara i Sa-
muela Wyszkowskich, Pawła Żdżarowskiego burgrabiego
Brańskiego, Stanisława ~~Żdżarowskieg~~ Zawiszy, Stanisława
Łukawskiego komornika ziemi Bielskiej, Mateusza …
skiego, komornika ziemi drohickiej, jakotéż Jana Ki-
siela komisarza Królewskiego i innych bardzo wielu.

Ponieważ sprawa sądowa została wdrożoną i to-
czyła się przed różnymi instancjami prawnemi, więc

szlach. urodzonemi Elżbietą Grodzicką x), pozostałą wdową po zmarłym Jerzym Malinowskim, poszukiwaną na mocy swego prawa przez wspomnianego wielebnego Andrzeja Frankowskiego, jako współdziedziczką na Kalnicy, jakoteż między Baltazarem, Sewerynem, Samuelem, synami zmarłego wspomnianego Jerzego Malinowskiego, oraz Stanisławem, Jakóbem, synami zmarłego Aleksego, Andrzejem synem zmarłego Michała, dziedzicami tamże w Kalnicy, jako powodami z jednej strony a szl. ur. Adamem Leśnowolskim, starostą brańskim z drugiej strony, jako pozwanym o dopuszczanie się gwałtów razem razem z poddanymi Starostwa Brańskiego na gajach i zaroślach powodów, leżących w granicach dziedzicznych dóbr

4.8.1607

x) W tym akcie łacińskim pisana jest jako gen. Helisabeth Grodzicka, w następnych pisanych po polsku jako „Halszka z Grodziska.

Kalnickich i także o wycięcie przez tychże podanych wierzb dszew do około sadzawki rybnej (stawu), przez którą przepływa rzeka Bronka, jak to obszerniej podane w aktach. Wymienione strony, pragnąc położyć kanice sporom i je słusznie załagodzić, wezwali na miejsce sporów szl. urodz. Krzysztofa Brzozowskiego, podkomorzego ziemi Bielskiej, celem wyrównania i rozstrzygnięcia sporu. Ten opiekując się na prośbie stron, za obopólną ich zgodą i skruchą, zjechawszy na wyżej opisane miejsce sporu i zaznajomiwszy się z dekretem sądu Ziemi Bielskiej z roku Tysiąc pięćset pięćdziesiątego trzeciego (1553), z datą poniedziałek po niedzieli przewodniej Świąt Wielkanocnych, którym to de=

Rzetem, wymienieni powodowie, według dawnych zatwierdzeń i dekretów świętego Majestatu Królewskiego zostali zatwierdzeni jako właściciele w sprawie tejże sadzawki rybnej (stawu) i tęż dań przyległych za rzeką Bobrek a inną rzeką zwaną Bronka a Dąbrową Krupkowską - Sołetyjowską, (z które=go to powodu, dawniej powstały były spory). Tenże podkomo-rzy, po dokładnem rozważeniu i rozpatrzeniu dekretu Głównego Trybunału Koronnego w Lublinie z Koła Pańskie=go 1606 tego z datą wtorek po niedzieli . . . . przedstawionego tymże stronom i w ich obecności okazanego, wreszcie po obejrzeniu dwóch kamieni granicznych dość widocznych, z przeciwnej strony tegoż miejsca, w akcie po!

wyżej opisanego, jako że odmiennie stał pierwej, kierując się prostą linją tych kamieni, dalej wywodami stron, wskazówkami poddanych obu stron, oraz przedewszystkiem sprawiedliwością, bacząc na to, by przez te granice dobra Królewskie nie doznały uszczerbku, inne zaś kamienie, które czas obalił między wspomnianemi dobrami Kalwieckiemi z jednej strony a dobrami Królewskiemi Krupki i Jarmakowszczyzna z drugiej strony, kazał znowu wznieść, odrestaurować i odnowić, w tym porządku i liczbie: pierwszy kamień naraźny kazał wznieść w ścianie ku północy, który na zawsze ma oddzielać dobra Kalwieckie po stronie lewej ku wschodowi z jednej strony,

a dobra Królewskie Jarmakowszczyzna ku północy z drugiej strony i dobra Krupski również Królewskie po stronie prawej ku zachodowi z trzeciej strony. Następnie idąc od tegoż narożnego kamienia dookoła granic pól Królewskich Krupski ku południowi, skręcając krzywą linją po stronie lewej, mając dobra Kalnickie i zarośla oraz teren inundacyjny zalewa rzeki i zarośli po stronie lewej, zaś dobra Krupski po stronie prawej i niedaleko od pierwszego narożnego kamienia wystawił i wzniósł inny kamień graniczny. Wreszcie z kolei dookoła granic pól Królewskich Krupski, mając dobra Krupski po stronie prawej, zaś dobra Kalnickie powodów, zarośla. teren inundacyjny, sadzawkę rybną (staw) oraz rzekę Browkę

po lewej stronie, kazał wystawić i wznieść trzeci kamień graniczny. Następnie przechodząc od tegoż trzeciego kamienia granicznego przez miejsce błotne prostą drogą do uprawionego pola, obecnie obsianego, gdzie jak powiadają niegdyś znajdowała się „merica" inaczej zwana Dąbrowa Połetyłowska, tamże dookoła tegoż pola w linji prostej i wreszcie od tegoż ~~pola~~ po stronie lewej ku Kałnicy schodząc, idąc za wywodami obu stron, mając (inaczej) granice czyli brzegi tegoż pola, tęże sadzawkę, łąki i zarośla przyległe do sadzawki i rzekę Bramkę i sam teren zalewu – dziedzictwo Kałnickie powodów po stronie lewej, zaś dobra krupskie

i owe całe pole, gdzie jak powiadają znajdowała się niegdyś Dąbrowa Krupskowska-Połetyłowska, która obecnie jest wykarczowana na pole, po prawej stronie tamże idąc, dookoła linję łukową - wzniósł kamienie graniczne i udano się dalej prostą linją naprzeciwko owych dwóch kamieni wzniesionych po tamtej stronie wspomnianego pola, tamże również w linji prostej naprzeciwko kazał podnieść z ziemi i wznieść kamień graniczny, oświadczając, że owe całe pole objęte kamieniami granicznemi, należy po wieczne czasy do dóbr Królewskich Krupki. Następnie idąc prostą drogą ku południowi, idąc za kierownictwem obu stron, aż do rzeczki zwanej Bobrek i tamże dookoła

tejże rzeczki Bobrek z tamtej strony ku południowi wyszliśmy dokładnie dwa kamienie graniczne, wyżej wspomniane, widoczne dla oka i w stanie nienaruszonym, na skutek wskazań obu stron, które to kamienie graniczne i inne wspomnione, jak podano powyżej, oddzielają i mają po wieczne czasy oddzielać dobra Kalnickie i ich sadzawkę (staw), rzekę Bronkę i ich teren zalewu i zarośla należące do powodów z Kalnicy, znajdujące się po lewej stronie, zaś dobra królewskie Krupki po stronie prawej. I tamże Pan Podkomorzy, za nieprzymuszoną zgodą obu stron, wobec swego urzędu w sposób wyżej opisany, jawiących się stron, osobiście

zawyrokować, jak następuje: Granice odrestaurowane i odnowione w sposób opisany mają być ściśle zachowane przez obie strony i ich potomstwo; w żaden sposób nie mogą być przekroczone pod karą zapłaty stu dwudziestu ...

...... polskich przez stronę niedotrzymującą, i przekraczającą, stronie dotrzymującej.

..... Granice te, w sposób opisany wzniesione i odnowione, wspomniany szl. wr. podkomorzy kazał wspomnianemu Komisarzowi Królewskiemu Janowi Kisielowi, zgodnie z prawem i zwyczajem donośnym głosem podać do wiadomości. Zgodnie z tem Komisarz ....

...... Koniec zupełnie nieczytelny

Obróć!

Wypisane z aktów polowych podkomorskich, Ziemi Bielskiej.

Krzysztof Brzozowski
Podkomorzy Ziemi Bielskiej

Dwie pieczęcie.

Thomas Kisiel. //

369

2 poй

linorra.

Марк

Co mnie zachęciło do badań heraldyczno-gen- gicznych[2] :

÷ **Tow. heraldyczne.** We Lwowie powstało towarzystwo, mające na celu podjęcie i zorganizowanie badań z dziedziny heraldyki i genealogii, jakoteż z zakresu tych wszystkich nauk, któreby pozostawały w jakimkolwiek związku z heraldyką lub genealogiami. Ku temu celowi służyć będą zebrania naukowe członków, poszukiwania w archiwach i bibliotekach i udzielanie wskazówek, ekspedycye naukowe, wydawanie pisma peryodycznego jako organu stowarzyszenia, konkursy na prace naukowe i własne wydawnictwa, gromadzenie druków, dokumentów, rękopisów, tłoków, pieczęci, autografów i wogóle wszystkiego, co może ułatwić działalność towarzystwa, a wreszcie urządzanie wystaw i towarzyskich wycieczek. Założycielami towarzystwa są: Jerzy hr. Borkowski, prof. Bruchnalski, Julian Bykowski, Jan hr. Drohojowski, Br. Gorczak, dr. W. Kętrzyński, ks. Z. Kozicki, A. Krechowiecki, dr. O. Kucharski, L. Pierzchała, dr. J. Starzewski i M. Dunin Wąsowicz.

Dr. Prochaska, prof. dr. Władysław Semkowicz i inni.

Prof. uniw. lwowskiego Dr. Bruchnalski był niegdyś moim prof. gimn.

Z prof. Dr. Semkowiczem i Dr. Dunin-Wąsowiczem korespondowałem.

Z Dr. Wąsowiczem byłem w częstym kontakcie

Dekret który otrzymałem w r. 1908:

Polskie naukowe Towarzystwo Heraldyczne we Lwowie

Wydział Towarzystwa
ma zaszczyt zawiadomić
J. W. Pana
c. i k. rotmistrza ułanów w Zborowie
iż został przyjęty w poczet członków czynnych Tow.a

We Lwowie dn. 19. grudnia 1908

Sekretarz: Pierzchała

Prezes: Zygmunt Luba-Radzimiński

Członek Wydziału: Dr. Dunin-Wąsowicz. Mieczy.

Mapa Podlasia

z położeniem Brańska - Kalnicy - Bielska, Malinowa. 1:100.100

Mapka ta robiona przez Niemców w r. 1915.

1:100000
RUSSLAN

369

370

Co mnie zachęciło do badań heraldyczno-genealogicznych[2]:

÷ **Tow. heraldyczne.** We Lwowie powstało towarzystwo, mające na celu podjęcie i zorganizowanie badań z dziedziny heraldyki i genealogii, jakoteż z zakresu tych wszystkich nauk, któreby pozostawały w jakimkolwiek związku z heraldyką lub genealogiami. Ku temu celowi służyć będą zebrania naukowe członków, poszukiwania w archiwach i bibliotekach i udzielanie wskazówek, ekspedycye naukowe, wydawanie pisma peryodycznego jako organu stowarzyszenia, konkursy na prace naukowe i własne wydawnictwa, gromadzenie druków, dokumentów, rękopisów, tłoków, pieczęci, autografów i wogóle wszystkiego, co może ułatwić działalność towarzystwa, a wreszcie urządzanie wystaw i towarzyskich wycieczek. Założycielami towarzystwa są: Jerzy hr. Borkowski, prof. Bruchnalski, Julian Bykowski, Jan hr. Drohojowski, Br. Gorczak, dr. W. Kętrzyński, ks. Z. Kozicki, A. Krechowiecki, dr. O. Kucharski, L. Pierzchała, dr. J. Starzewski i M. Dunin Wąsowicz.

dr. Prochaska, prof. dr. Władysław Semkowicz i inni.

Prof. uniw. lwowskiego Dr. Bruchnalski był niegdyś moim prof. gimn.

Z prof. Dr. Semkowiczem i Dr. Dunin-Wąsowiczem korespondowałem

Z Dr. Wąsowiczem byłem w częstym kontakcie

Dekret który otrzymałem w r. 1908:

Polskie naukowe Towarzystwo Heraldyczne we Lwowie

Wydział Towarzystwa
ma zaszczyt zawiadomić
J. W. Pana

c. i k. rotmistrza ułanów w Zborowie

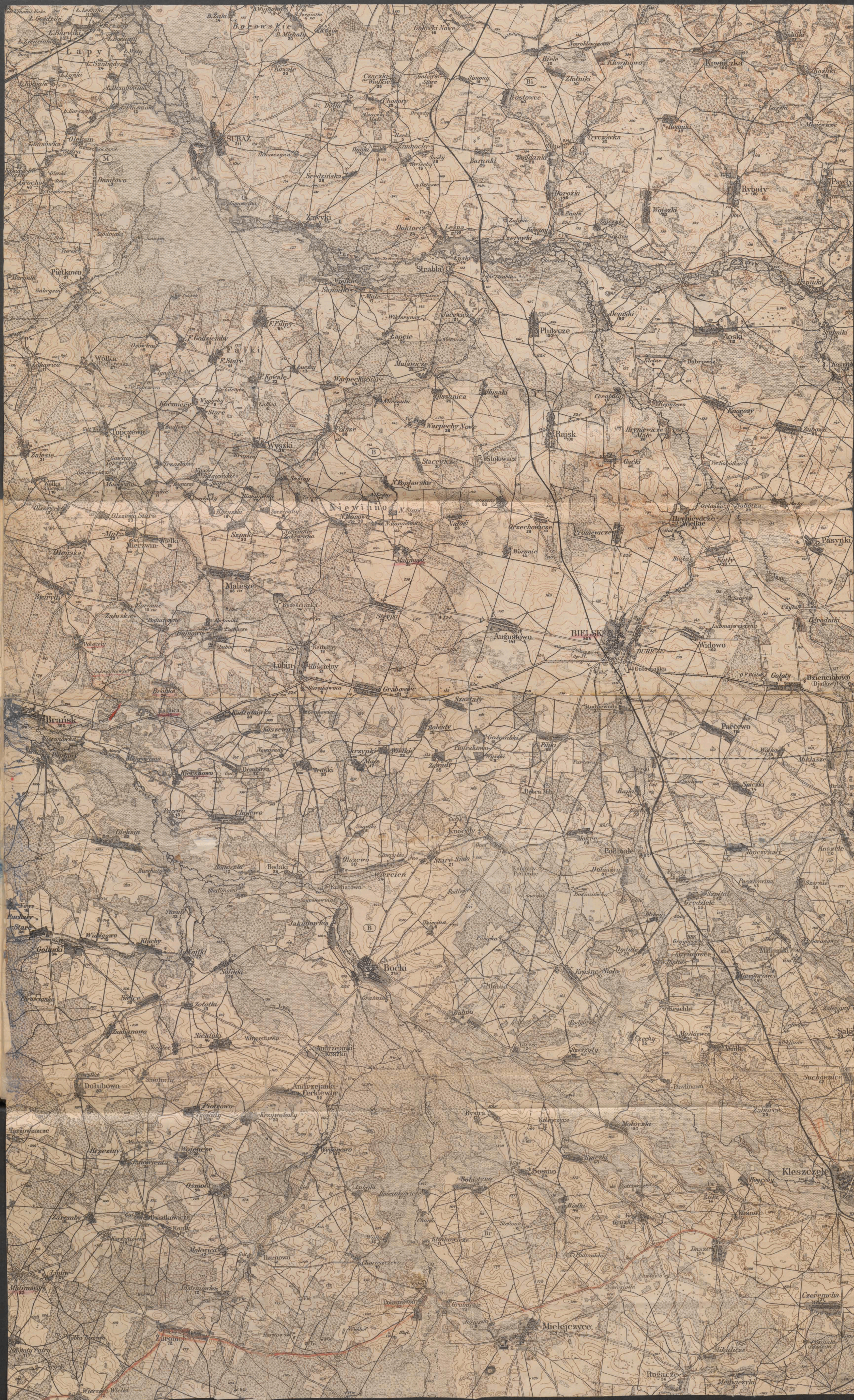
iż został przyjęty w poczet członków czynnych Tow.a

We Lwowie dn. 19. grudnia 1908

Sekretarz: Pierzchała

Prezes: Zygmunt Luba-Radzimiński

Członek wydziału: Dr. Dunin-Wąsowicz [illegible]

Łapy
SURAŻ
Zawyki
Strabla
Piętkowo
Pałki
Wyszki
Płoski
Rybały
Pawły
Augustowo
BIELSK
Dubicze
Widowo
Pasynki
Parcewo
Grabowiec
Malesze
Szpaki
Brańsk
Boćki
Kleszczele
Suchowolce
Mielejczyce

Mapa Podlasia

z położeniem Brańska-Kalnicy-Bielska, Malinowa 1:100.000

Mapka ta robiona przez Niemców w r. 1915.

RUSSLAND

1:100000

401

369

370

Co mnie zachęciło do badań heraldyczno-genealogicznych?:

÷ **Tow. heraldyczne.** We Lwowie powstało towarzystwo, mające na celu podjęcie i zorganizowanie badań z dziedziny heraldyki i genealogii, jakoteż z zakresu tych wszystkich nauk, któreby pozostawały w jakimkolwiek związku z heraldyką lub genealogiami. Ku temu celowi służyć będą zebrania naukowe członków, poszukiwania w archiwach i bibliotekach i udzielanie wskazówek, ekspedycye naukowe, wydawanie pisma peryodycznego jako organu stowarzyszenia, konkursy na prace naukowe i własne wydawnictwa, gromadzenie druków, dokumentów, rękopisów, tłoków, pieczęci, autografów i wogóle wszystkiego, co może ułatwić działalność towarzystwa, a wreszcie urządzanie wystaw i towarzyskich wycieczek. Założycielami towarzystwa są: Jerzy hr. Borkowski, prof. Bruchnalski, Julian Bykowski, Jan hr. Drohojowski, Br. Gorczak, dr. W. Kętrzyński, ks. Z. Kozicki, A. Krechowiecki, dr. O. Kucharski, L. Pierzchała, dr. J. Starzewski i M. Dunin Wąsowicz.

dr. Prochaska, prof. dr. Władysław Semkowicz i inni.

Prof. uniw. lwowskiego Dr. Bruchnalski był niegdyś moim prof. gimn.

Z prof. Dr. Semkowiczem i Dr. Dunin-Wąsowiczem korespondowałem

Z Dr. Wąsowiczem byłem w częstym kontakcie

Dekret który otrzymałem w r. 1908:

Polskie naukowe Towarzystwo Heraldyczne we Lwowie

Wydział Towarzystwa
ma zaszczyt zawiadomić
J. W. Pana

c. i k. rotmistrza ułanów w Zborowie

iż został przyjęty w poczet członków czynnych Tow.a

We Lwowie dn. 19. grudnia 1908

Sekretarz: Pierzchała

Prezes: Zygmunt Luba-Radzimiński

Członek Wydziału: Dr. Dunin-Wąsowicz Mieczy.

RUSSLAN

1:100000

Genealogja Lubko…

Powstali owrneski,
syn Józefa i Anny z Psarskich

Jan Kanty Lub…
Buza, h. Bończa…
Żona: Krystyna ze S…
Biberstein-Star…

Obaje pochowani w gr…

Klemens Kajetan
żona: Julja Gołu-
chowska h. Leliwa,
córka Józefa, Szambela
na dw. Stan. Aug. i nas-
ki z Dobińskich, córki
generała wojsk, dziedzi-
ców dóbr Chronowa
i innych w Krakowskiem

~~Właściciel Słupca nad Wisłą~~
~~koło Chorzelowa~~
Po spłaceniu brata Stanisława
właściciel Glinek i Mieszkowy
Urodzony r. 1767, † 1853 w wieku
lat 86. Pochowany w grobie f…
milijnym w Borowej. Przed eg…
nem uczynił cesję na synów…
Julja z Gołuchowskich Lubko…
żona, zmarła 28 lat wcześniej, cz…
li w r. 1825. Pochowana w grobie f…
w Borowej.

Erazm
żona: Karolina
z Majewskich

Właściciel Słupca nad Wisłą

Roman Ka…
ur. 7/8 1800 r. …
Żona: 1) Julja …
2) Emilja …
(Tarnowska ur. 2…

Przedawszy … Zygmuntowi … na mieszkanie … miał kraje i z …

Zygmunt
zakupił zajęte poli-
tycznymi sprzedaje
Glinki i Mieszkowe księgi
nej de Ligne, poczem dzie-
rżawi w 92 latach dzierża-
wę. Żona: Emilja z Las-
kowskich……

Stanisław
żona: Anastazja
z Kalinowskich.
Po r. 1863 przenió-
sł się do Krakowa,
gdzie z familją za-
mieszkał.

Zofja
za Kisielewskim Serwa.
właścicielem Słupca
Oficer. wojsk austr.
Przy nich pozostał
Słupiec.

Karol ur. 28/1 8…
Właściciel Ko-
szyc i Smilowa
w Radomskiem
Ożenił się 11/3 5…
z Rozalją Bako-
wiecką. …
Karol † 11/7 1877 r. Koszycach
pochowany w …
ji Myszków

Stanisław

Julian
żonaty z … Ryszkowską
2 v. z …

Marja
za Kiersnowskim

Helena

Wanda
wyszła r. 1884
za Stanisława Smoleńskiego

Zofja

Kazimierz
ur. 2/4 1856, † 187…
żona z Zamojskich

Leontyna
za … Okszańskim

Marja
za Potkańskim

Jadwiga …

córka
za hr. Go-
Tuchowskim
synem Agenora
b. austr. min. spr. zagr.

Witold ur. 1885

Stanisław

Kazimierz

Zofja

Wanda

…ubkowskich z Lubek h. Bończa

…y Łubkowski + z końcem 18. wieku, właściciel Glinek i Mieszkowy w Tarnowskiem, nad Wisłą położonych, kupionych przed pierwszym rozbiorem od Książąt Czartoryskich. Przez lat kilkanaście pełnomocnik fortuny tychże Książąt
… Bończa, podstoli owrócki † w wieku około 90 lat
…na ze Starej-Wsi
…n-Starowiejska
…ani w grobie familijnym w Borowej, koło Chorzelowa

Stanisław – ur. 1782 + po r. 1831
Żona: Franciszka z Krzeszów, wdowa po ka. Maciejn rowie [illegible] Starzieniewicz, dzierżawczyni na Trzcionie i Malinie.

(Patrz akt ślubu z r. 1818 między Józefem Malinowskim a Teresą Nyzecką.)

Stanisław spłacony przez brata kupił dobra Gawarz w Dobrzańskiem (Opatowskiem), prócz tego dzierżawił od Sapiehów Juszpy w Krakowskiem†, sprzedawszy Gawarz przeniósł się do Malinie. Pochowany w grobie przykościelnym w Chorzelowie. Gawarz kupili z tej Tacz małżonkowie Godnerowie, Józef i Magdalena. Malinie nabył Jan hr. Tarnowski. Dzieci nie miał.

†; administrował dobrami hr. Anny Sapieżyny.

…ępstowa, …ony …w wieku …wie za…szego… syn w …erska, …ony, czy… …żona Sam.

[J]an Kajetan
[1]800 r.
[J]ulja di Fontana – ślub z nią 15/8 1826 r.
Emilia de Schmitz – „ „ 9. paźdz. 1841 r.
…ia ur. 29/I 1821

…y osiągle na Glinkach i Mieszkowej … dobrami brzemienię, przeniósł się 1821 r. … do Warszawy. Z pierwszej żony … i z drugiej trojga dzieci.

z drugiej żony – z trzeciej żony – z drugiej żony – z trzeciej żony – z 3ciej żony

Karol
+ 1811 w Rzechocku

… ur. 28/I 1833 … sjel. Ko… Inhibrowie …mskiem …ę 11/3 55 … Broko… …. Ogr… …księżycach … w ros…

Helena
ur. 1827
za Witoldem Jastrzębiec Pniewskim dziedzicem dóbr Żiomaki i Pogorzelna

Julja + 1856
pochowana w Tarnowie
za (29/11 1851) za Seweryn[em] Łabęckim, obyw. ziem. z Sarala h. Biel[e]na synem Chor. Łana i Tekli z Popielów zatrzymanie ojca dóbr ziemsk. za Pilsem + 1866 – pochowany w Raźamie

Natalja ur. 1842
za Kazimierzem Gamratem h. Sulima

Marya ur. 1845
za Wacławem Mazowieckim h. Lubicz synem Wenantego i Tekli z hr. Łoś…rowskich. Mieszkają w Rożnowie, a potem zamieszkali w Tarnopolu na Kamieniu koło Tarnopola

Emilja
+ w Rzecznie 1863

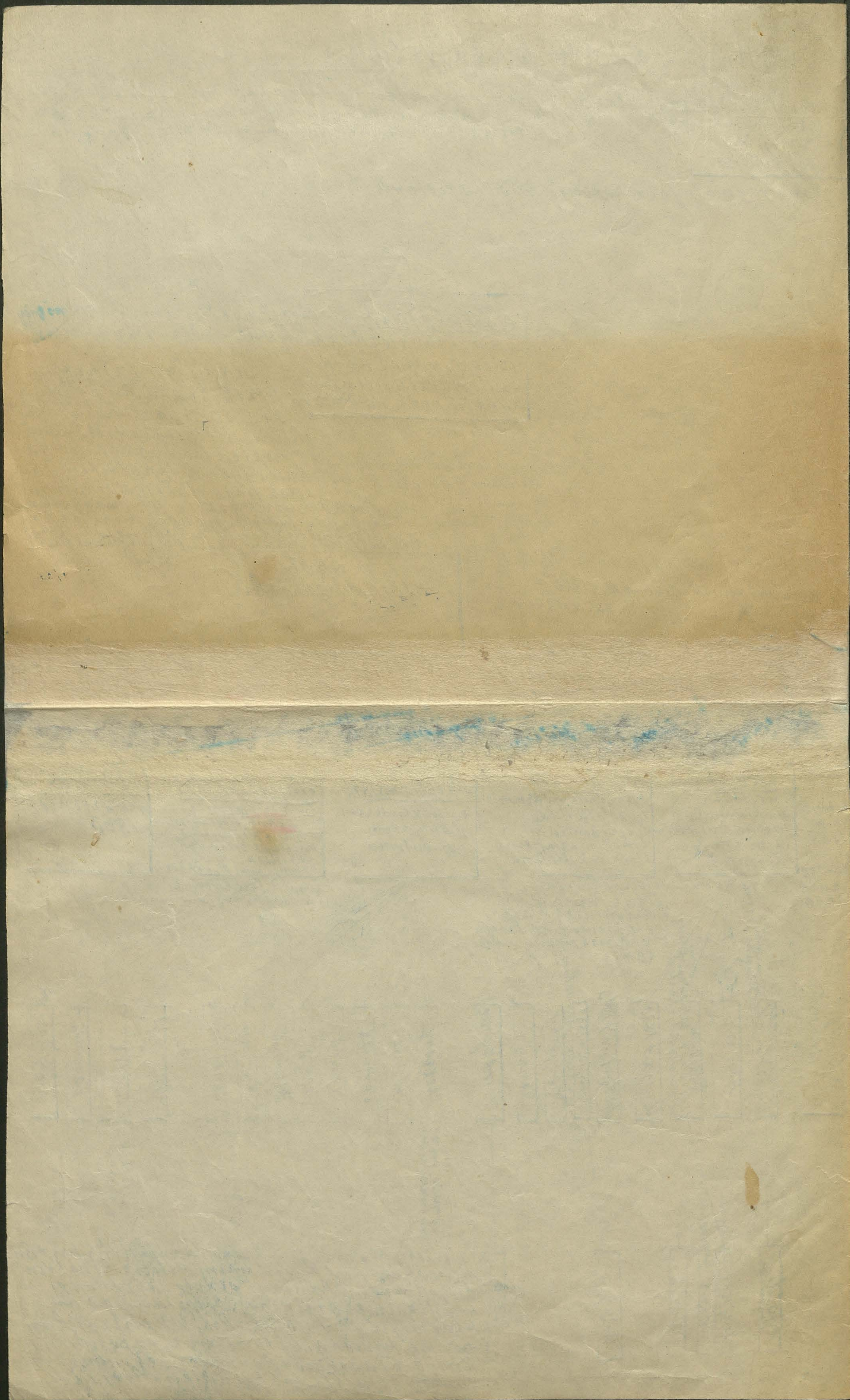
…za Potkańskim | Jadwiga za Dziewońskim | Stanisław, żona: Wanda z …owskich | Roman | Jadwiga za … 1871 … | Zofja + 1890 | Antonina + 1890 | Emilja + 1887 za Porwittzynckim | Władysław | Henryk | Seweryn x)

Szczęsny – zginął, miesz. … w Warszawie | Adam | Jadwiga | Wanda | Marja | Janina | Roman – w Paryżu | Kazimierz

Jerzy + | Feliks – ur. 1… zm. w Rożnowie | Tadeusz | Juljan

Witold | Tatjana … | Artur … | Marja | Marja | Zofja

x) Seweryn służył w aleksandryjskim pułku huzarów pod komendą Księcia Lichtenbergskiego. Skończył szkołę oficerską w Elizawetgradzie. Wysłano go na plac boju do Turkiestanu. Skończył kampanję turecką. Ożenił się z baronówną Zofją Glaser, córką Andrzeja, byłego marszałka szlachty gub. grodzieńskiej, i Zofji ze Świątopełk-Domańskich.

Genealogyja Lubkowskich z Lubek h. Bańcza

Powstali owruccy, syn Józefa i Anny z Psurskich

Jan Kanty Lubkowski + z końcem 18. wieku
Buza, h. Bańcza, powstoli owrócki
Żona: Krystyna ze Starej-Wsi Biberstein-Starowiejska
+ w wieku około 90 lat

właściciel Glinek i Mieszkowy w Tarnowskiem, nad Wisłą położonych, kupionych przed pierwszym rozbiorem od Książąt Czartoryskich. Przez lat kilkanaście pełnomocnik fortuny tychże Książąt.

Obaje pochowani w grobie familijnym w Borowej, koło Chorzelowa

---

Klemens Kajetan
żona: Julja Gołuchowska h. Leliwa, córka Józefa, szambelana Kr. Stan. Aug. i nas-
ki z Dobińskich, córki generała wojsk, dziedzica dóbr Chronowa i innych w Krakowskiem

~~właściciel Stupca nad Wisłą koło Chorzelowa~~
Po spłaceniu brata Stanisława, właściciel Glinek i Mieszkowy. Urodzony r. 1767, + 1853 w wieku lat 86. Pochowany w grobie familijnym w Borowej. Przed zgonem uczynił cesję na syna w
Julja z Gołuchowskich Lubkowska, żona, zmarła 28 lat wcześniej, czyli w r. 1825. Pochowana w grobie fam. w Borowej.

Stanisław – ur. 1782
żona: Franciszka z Krzeszów, wdowa po ~~Marcinie Starzeniewiczu~~ Maciejowskim, dzierżawczyni Trzcian i Malinin.
+ po r. 1831

Patrz akt ślubu z r. 1818 między Józefem Malinowskim a Teresą Wyrzykowską.)
Stanisław spłacony przez brata kupił od Gr. Lazarza w Sandomierskiem (Opatowskiem, w Dobrzańskiem), prócz tego dzierżawił od Sapiehów Tuszymę w Krakowskiem*, sprzedawszy Jaworsze przeniósł się do Malinina. Pochowany w grobie przykościelnym w Chorzelowie. Gr. Lazarz kupili z Józefem i Magdaleną małżonkowie Gołuchowscy, z Malinina, nabył Karl. Jabłonowski. Dzieci nie miał.

* i administrował dobrami żony Anny Sapieżyny.

Erazm
żona: Karolina z Majewskich

właściciel Stupca nad Wisłą

Roman Kajetan
ur. 7/8 1800 r.
żona: 1) Lucja di Fontana – ślub w dniu 15/8 1826 r.
2) Emilia de Schütz – " " 9. paźdz. 1841 r.
(Tarczatnia ur. 29/I 1821)

Przedawszy posiadłości w Glinkach i Mieszkowej Zygmuntowi, synowi Erazma, przeniósł się 1841 r. na mieszkanie do Warszawy. Z pierwszej żony miał troje i z drugiej trzydzieścioro dzieci.

z 1 żony – z 2 żony – z 3 żony – z 4 żony – z 5 żony

Karol
+ 1811 w Trzebochowie

Zygmunt
wskutek zajść politycznych sprzedaje Gliny i Mieszkowe księżnej Ledignie, poczem zam. rzekł w Tarnowie dzierżawę.
żona: Emilija z Laskowskich.....

Stanisław
żona: Anastazja z Kaczewskich.
Po r. 1863 przeniósł się do Krakowa, gdzie z familją zamieszkał.

Zofja
za Kisielewskim, Serwaz. właścicielem Stupca. Oficer wojsk austr. Przy nich powstał Stupiec.

Karol ur. 28/2 1833
Właściciel Kosiny i Smitrowic w Tarnowskiem. Ożenił się 11/3 55 z Rozalją Brykczyńską. Ojciec Romana
Karol + 11/7 1874 w Kosocicach, pochowany w Borowej obok syna.

Helena
ur. 1827
za Witoldem Jastrzębiec Pniewskim, dziedzicem dóbr Łomnaki i Pogorzelna

Julja + 1856
pochowana w Tarnowie
za (29/11 1851) za Seweryna Zaleskim, synem Ksawerego z Ossolińskich, synem Chor. Jana i Tekli z Popielów, Zaleskiego, właściciela dóbr ziemskich na Podolu + 1866, pochowany w Stanie

Natalja ur. 1842
za Kazimierzem Gamratem h. Sulima

Marya ur. 1845
za Wacławem Zatorskim h. Jelita, synem Wenantego i Felicji z hr. Dunin-Borkowskich. Mieli małżonkowie majątek Slachcińce na Podolu koło Tarnopola

Emilja
+ w grudniu 1863

Stanisław | Julian (z Rydzewskiej, z 2 ż. z Kamińskiego) | Marya (za Kolomkowskim) | Helena | Wanda (ur. 1884, mąż Zbrożkiewicz) | Zofja

Kazimierz (ur. 1856 + 1874) | Konstancja (za Oskarem Ochmanem) | Marya (za Potkańskim) | Jadwiga (za Lesieńskim) | Stanisław (żona: Wanda Jodkowska) | Roman | Jadwiga (ur. 1847) | Zofja + 1890 | Helena + 1890 | Julja + 1870 | Władysław | Henryk | Seweryn*

Ignacy | Adam | Jadwiga | Wanda | Marya | Janina | Roman | Kazimierz

Jerzy + | Feliks | Ignacy + | Julian

żonaty, mieszka w Mikołajewie — w Paryżu — ur. 1864, mieszka w Jarosławiu

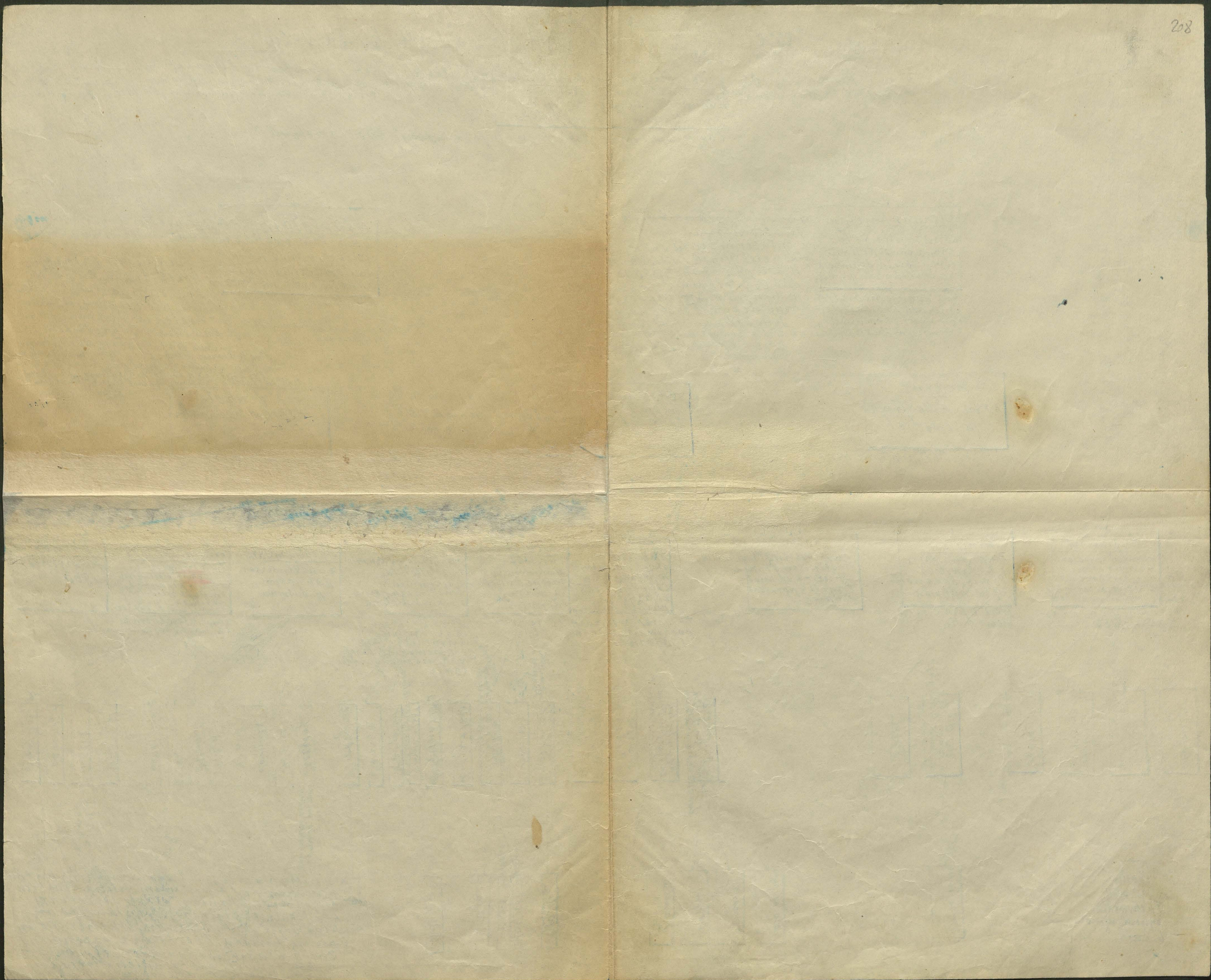
córka za Jerzym Tuchowskim, synem Agenora b. austr. min. spr. wew.

Witold ur. 1885

Bronisław | Kazimierz | Zofja | Kamila

Witold | Ignacy, Kazimierz | Artur, Kazimierz | Marja | Marja | Zofja

*) Seweryn służył w aleksandryjskim pułku huzarów pod dowództwem księcia Lenchtenbergskiego. Ukończył szkołę oficerską w Elizawetgradzie. Wysłany za kraj, płacić bojom do kuszczenia. Ukończył kampanję turecką. Ożenił się z baronówną Zofją Glaser, córką Andrzeja, byłego marsz. szlachty gub. Grodzieńskiej i Zofji ze Światopełk-Zawadzkich.

210

Katarzyna Klassonowa
obywatelka Warszawy
ur. 28 paźd. 1733 r. – zmarła 6 paźd. 1798 r.

Jan Jakób Klassen
Gm. miasta st. Warszawy
umarł dnia 1go sierpnia 1793
mając lat 60

Anna Schütz
zmarła 2 paźd. 1867 roku
ukochanej matce
dzieci tę smutną pamiątkę
poświęcają prosząc o westchnienie
za Jej duszę.

9. marca 1939 r.

Kurjer Warszawski

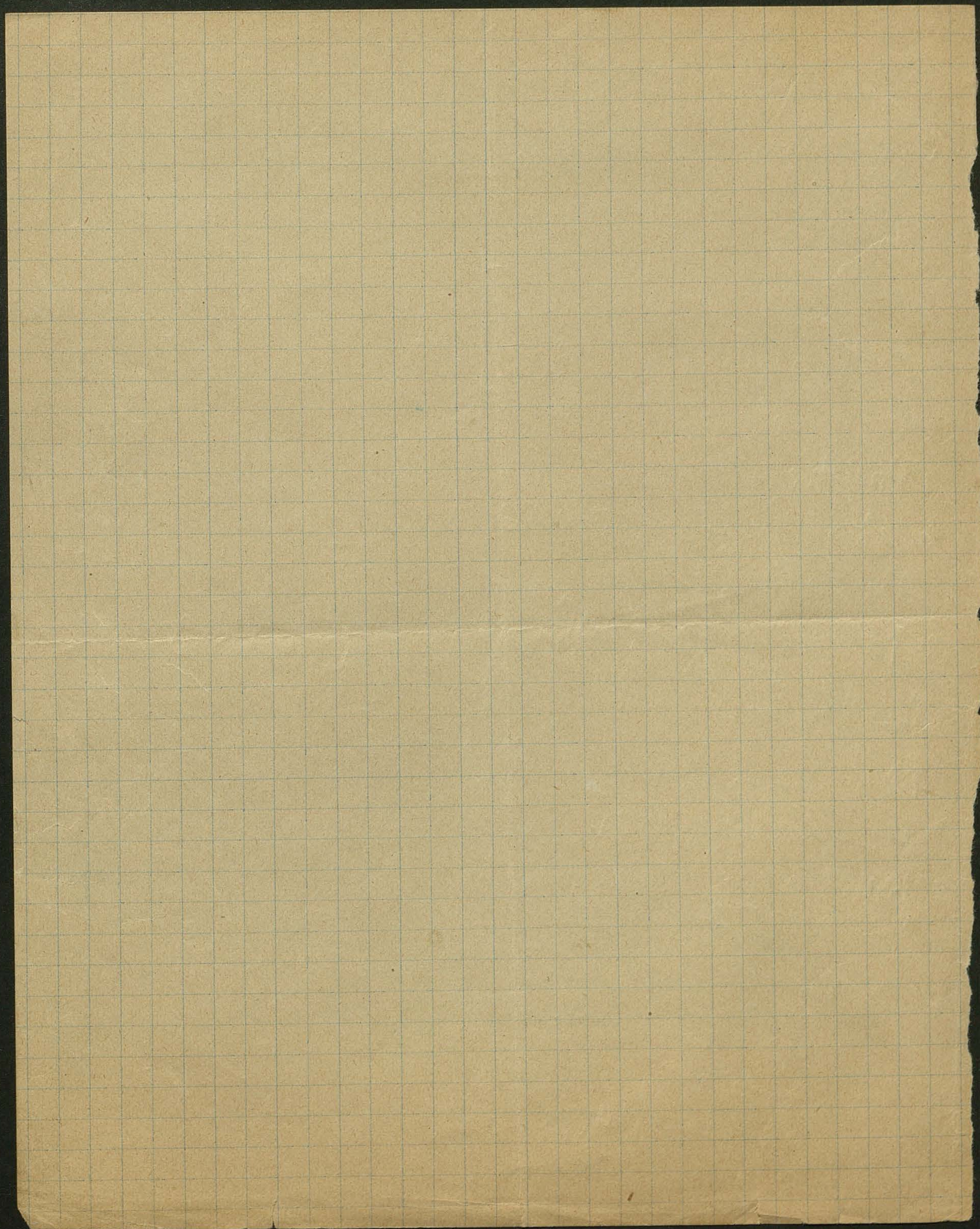
3. sierpnia – Rok 1848 Nr. 204.

Czwartek

Wczoraj wieczorem w Kaplicy Niepokalanego poczęcia BOGA-RODZICY, w Kościele Metropolitalnym Śgo Jana, wobec Rodziny i Przyjaciół, pobłogosławiony został związek małżeński, JW. Stanisława Malinowskiego Obywatela ziemskiego Gubernji Radomskiej, z Panną Praxedą Schütz, Córką ś.p. Franciszka Schütz b. Podpułkownika b. W. P. i Kawalera Państwa Francuzkiego. Błogosławił młodej parze W. JX. Wyszyński Kanonik Metropolitalny Warszawski.

Przepisałem w Ossolineum
Lwów, dn. 25/6 1935

S.S. Mal.

Zmarli za mego życia bliżsi i dalsi członkowie Rodziny.

Ś.p. Władysław Malinowski
Ś.p. Aniela z Schützów Malinowska
" Stanisław Malinowski
" Jan Malinowski
" Kazimierz Malinowski
" Marja Malinowska
" Marja z Leszczyńskich Malinowska
" Helena Malinowska
" Emilja z Malinowskich Targowska
" Franciszka z Malinowskich Bańkowska
" Tekla z Malinowskich Jagnińska
" Prakseda z Schützów Malinowska
" Stefan Lipczyński
" Teresa Lipczyńska
" Władysław Bańkowski
" Stanisław Targowski
" Józef Targowski
" Wincenty Targowski
" Aniela Targowska
" Zofja z Targowskich Malczewska
" Józef Zubrzycki

Ś.p. Roman Lubkowski
" Emilja z Schützów Lubkowska
" Marja z Lubkowskich Jełowiecka
" Kazimierz Lubkowski
" Wacław Jełowiecki
" Jerzy Jełowiecki z Chorz.
" Janusz Jełowiecki "
" Jan Tarnowski, ojciec " †12/IV 1898 r.
" Karolina z Targowskich Tarnowska
" Marja Tarnowska "
" Jan Tarnowski, syn "
" Juljusz Tarnowski ur. 20/I 1868, †11/5 932
" Aniela z Sierakowskich Kubicka
" Aniela z Kubickich Gniewosz
" Władysław Gniewosz
" Felix Gniewosz
" Oskar Schnell
" Józefa ze Skrzyszowskich Leszczyńska
" Witold Leszczyński

Prośba o dopisanie przez czyt... na drug. str.

Zofja Malinowska, ur. 25/4 1867 r.
† 30. maja 1933 r.

Jadwiga z Dembowskich
Szczepanowa Tarnowska ur. 30/I 1865 r.
zm. 18/3 1934 r.

Roman Dyboski – Stany Zjednoczone Ameryki Północnej Wrażenia i Refleksje – Lwów – Warszawa 1930, w rozdziale O naszem wychodztwie, pisze na str. 269. jak następuje:

„ Zjawiska, jak zmarły niedawno „ niekoronowany król polski w Ameryce", bankier Jan F. Smulski w Chicago, jak jego następcy co do prestiżu towarzyskiego i pozycji w świecie bankowym, p.p. J. Śmietanka i E. Przybysz (Prebis), jak p. N. Piotrowski, prezydent wielkiego stowarzyszenia asekuracyjnego tamże, jak p. Paweł Drzymalski twórca wielkiej spółki do handlu węglem, pod nazwą Polonia Coal Company, również w Chicago, jak p. Malinowski, bankier w zagłębiu węglowem Pensylwańskiem, jak p. H. Pieminski, właściciel największej w Ameryce pralni mechanicznej – wszystko ludzie, którzy zaczęli od niczego i ciężką pracą zbudowali swe fortuny."

...i dalej: „ Oglądałem wspaniały sierocieniec dla zaniedbanych dzieci polskich w Nanticoke w Pensylwanji, ufundowany przez wspomnianego p. Malinowskiego"

Czytałem kiedyś długi, pełen zachwytu artykuł o inżynjerze Malinowskim z Peru. Szkoda, że ten artykuł mi się zarzucił, bo wart był, aby go przytoczyć w całości.

Otóż ten człowiek o żelaznej sile woli i dużej wiedzy, miał dokonać zadania, które uważano za niemożliwe do wykonania, budując kolej przez niebotyczne pasmo górskie w Peru. Przebywa podobno w stolicy Peru Lima, gdzie ma mieć duże wpływy i znaczenie.

Wypis z „Dodatku do Gazety Korespondenta" - Warszawa dn. 28go lutego 1809 r. we wtorek:

Odznaczony krzyżem najjaśniejszym kawalerskim Księstwa Warszawskiego Ignacy Maliszewski, porucznik w pułku 9 tym piechoty.

20. Stycznia 1928.

Związek rodziny Łempickich. Z inicjatywy pp. inż. Michała Łempickiego, b. posła do Dumy Petersburskiej, p. Władysława Łempickiego, ziemianina i p. Stan. Łempickiego, prof. Uniw. lwowskiego, odbył się w Warszawie w dniach 6.—8. bm. zjazd członków rodziny Łempickich (h Junosza), w celu założenia związku wzajemnej pomocy. Na zjazd przybyło około 35 osób z różnych ziem Polski. Rezultatem zjazdu było ukonstytuowanie się Związku rodzinnego, opartego na własnym statucie, który przedłożony będzie władzom do zatwierdzenia. Zgłoszenia do związku należy adresować: p. Władysław Łempicki, Warszawa, Traugutta 6.

Rzucam tę myśl. Może kiedyś kto z naszej rodziny podejmie się podobnego zadania.
Myślcie czasem o tem Malinowscy i Malinowskie

§ **Zjazd rodziny.** Zjazd rodziny Czarnowskich, herbu Grabie, odbył się w niedzielę w Warszawie, przy udziale 20 osób. Postanowiono założyć związek rodzinny, a do opracowania ustawy wybrano pp. Józefa Czarnowskiego i Kazimierza Czarnowskiego z Prusinowic. Następnie omawiano cele związku, peryodyczne zjazdy i zorganizowanie pomocy dla potrzebujących jej na kształcenie dzieci.

str. 235. Kapitan Józef Malinowski - adiutant gen. Wincentego Krasińskiego otrzymał oficerski Krzyż Legii Honorowej 28. XI. 1813 r.

z Książki Mariana Brandysa Kozietulski i inni.

?
Krzyż Krółowy

215

wlepił T. Ant. Malinowski.
w Gdyni. 1970 r.

zaciągamy straże } bis
dzice dawnych lat. }

en: Bo taki los,
bo taki los jest nasz
że trzeba jak wczoraj
nad Odrą trzymać straż

Tekla z Gołuchowskich h. Leliwa - Józefowa Wysocka, urodzona w r. 1861, według daty podanej w jej akcie zgonu.

Józef Wysocki h. Leliwa jej mąż

Stryjeczna siostra Tekli Z.:

Jej mąż:

AGNIESZKA JOANNA Z GOŁUCHOWSKICH ANDRZEJOWA BEMOWA.

Córka Jerzego-Konstantego, wojskiego opoczyńskiego i Marji z Buszkowskich cześnikówny bracławskiej, matka generała.

(Ze zbiorów Włodzimierza hr. Bema de Cosban).

ANDRZEJ BEM.

Palestrant sądów szlacheckich, potem sędzia. — Dziedzic Gaju i Słabkowic, ojciec generała.

(Ze zbiorów Włodzimierza hr. Bema de Cosban).

Mikołaj

„Andrzej Gołuchowski na Chwałowicach, pierwszy heretyk" w rodzinie, właściciel Żydowa, Kostek, Marzęcina i Skorocic 1579 r. (Paw.), Łowczy 1566 r., wojski 1570 r., w końcu podkomorzy sandomierski 1573 r., zaślubił 1555 r. Krystynę Dembińską, córkę Walentego, późniejszego kasztelana krakowskiego (Zs. Krak. 12 f. 531). W 1576 r. obrała go szlachta kasztelanem żarnowskim (Orzel.), nie żył w 1591 r.

Wyroki lubelskie z 1592 r. wspominają o Janie, Piotrze, Andrzeju, Krzysztofie, Mikołaju i Walentym, synach Andrzeja (Ks. 49 f. 393)" (Herb. Pal. Bon.)

Seweryn

podczaszy kijowski
Żona: Helena z…
Seweryn żonaty…

Samuel G.

Stolnik kijowski
żonaty z Ludwiką z Dębickich h. Gryf, która 1750 r., wnosi do grodu Nowokorczyńskiego manifest z powodu powrotu dzieci na łono kościoła rzymskiego.

Stefan G.

22/5 1749 r. powrócił na łono kościoła rzymskiego. Towarzysz roty pancernej Świdzińskiego, wojewody bracł. Zastawił 1734 r. Sewagrowi swemu Chełmskiemu Rzeczę w pow. wiśl.. 1754 r. cześnik, 1756 r. stolnik, 1785 r. chorąży wiślicki. Pułkownik wojsk kor. 1786 r. Kandydat do kasztelanii małogoskiej (M. P.). Dziedzic Skorocic. Żonaty 1° v. ze Zdzieńską, 2° v. z Magdaleną Łabęcką, która 1802 r. jako wdowa, sprzedała wraz z synami Ignacym, Wincentym i Aleksandrem Skorocice Borowskiemu.

Tekla G.

zamężna Józefowa Wysocka
urodzona, według podanej daty w akcie zgonu: w r. 1861

Z. Goł. Kuleszyna

Józef G.

który 1777 r. wniósł manifest do grodu Krak. w sprawie dotyczącej spadku po Helenie z Sołtyków Szczytowskiej. Szambelan Dworu JK. Am. Ożeniony z Dobińską córką Generała.

Poczet Szlachty galicyjskiej i bukowińskiej – Lwów 1857 r.

Zdzieński h. Korab Michał Kleofas dw. imion i Tomasz Józef dw. im., Członek Stanów – Wydz. Stan. r. 1788
Zdzieński z Zdzenic h. Korab Stanisław i Wojciech, z nich Wojciech b. Adwokat Sandecki – Sand. Sąd grodz. r. 1782
Zdzieński (Zdziński) z Zdzenic h. Korab Szczepan – Sand. Sąd grodzki r. 1782
Zdzieński (Zdziński) z Zdzenic h. Korab – Wincenty Antoni dw. im., wnuk Szczepana – Wydz. Stan. 1835
Zdzieński (Zdziński) z Zdzenic h. Korab Aleksander Józef dw. im. wnuk – Celestyn Jan Józef trzech im. i Fortunat Dezydery Michał tr. im., prawnukowie Szczepana – z nich Aleksander Józef, Członek Stanów – Wydz. Stanów r. 1834
Łabęcki Dunin h. Łabędź Jan – Halicki Sąd grodzki r. 1782
Łabęcki Dunin h. Łabędź Leontyn – Lwowski Sąd ziemski r. 1782
Łabęcki Dunin Andrzej b. deputowany trybunał. – Tremb. Sąd grodz. r. 1782
Łabęcki Ludwik – – – – " " " "
Łabęcki Maciej Józef dw. im. – – – Brzeski Sąd grodz. r. 1782

Synowie:
1. Maciej
2. Jakób
3. Hieronim
4. Stefan

hr. Jan Tarnowski

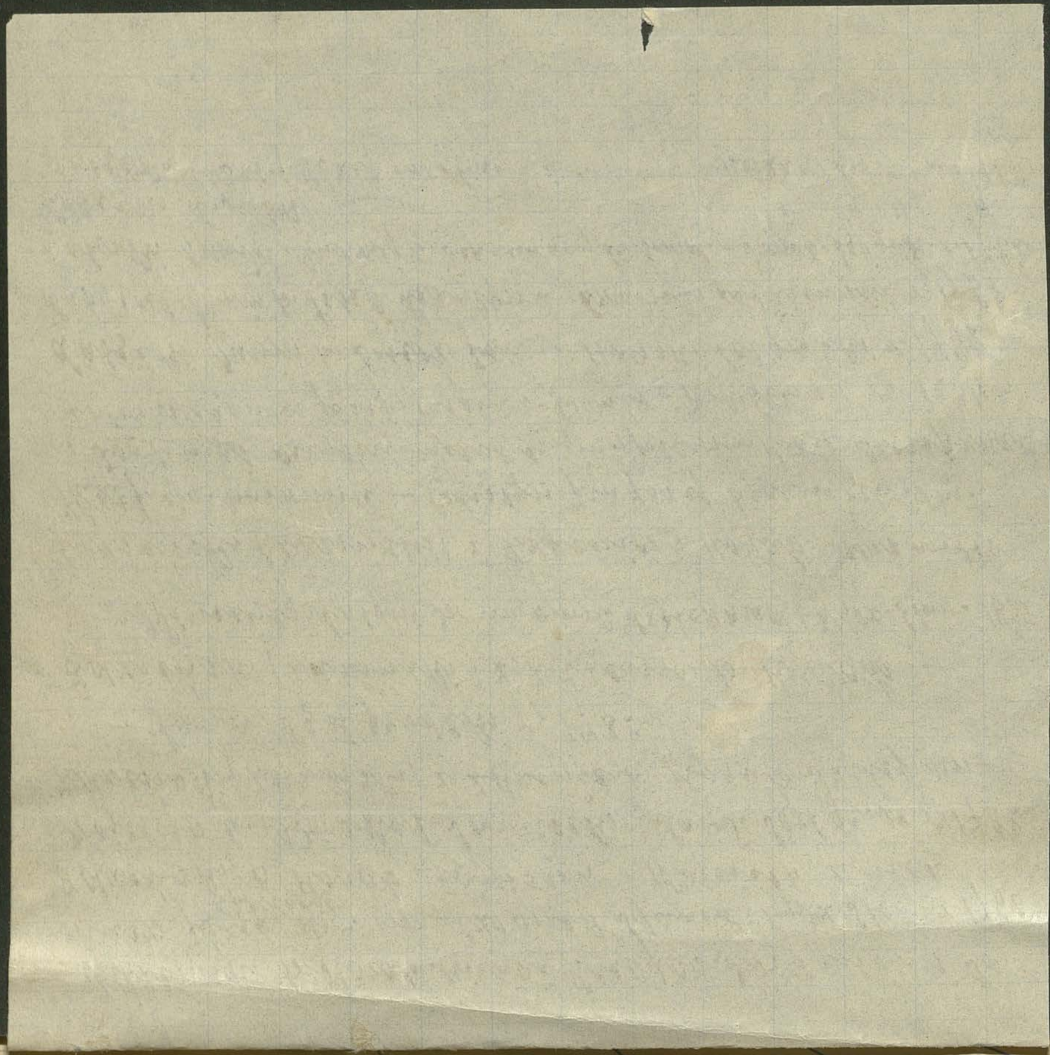
ur. 4/12 1826 r. w Chorzelowie.
Zmarł . . . . w Chorzelowie

Poczet Szlachty galicyjskiej i bukowiń-
skiej - Lwów 1857 r. 297

Zdzeński h. Korab Michał Kleofas dw. imion i To-
masz Józef dw. im, Członek Stanów - Wydz. Stan. r. 1788
Zdzeński z Zdzenic h. Korab Stanisław i Wojciech, z nich
Wojciech b. Adwokat Sandecki - Sand. Sąd grodz. r. 1782
Zdzeński (Zdziński) z Zdzenic h. Korab Szczepan-
- Sand. Sąd grodzki r. 1782

Zdzieński (Zdziński) z Zdzenic h. Korab -
Wincenty Antoni dw. im, wnuk Szczepana - Wydz. Stan. - 1835

Zdzieński (Zdziński) z Zdzenic h. Korab Aleksander
Józef dw. im. wnuk - Celestyn Jan Józef trzech dw. im.
i Fortunat Dezydery Michał dw. im., prawnukowie Szczepana -
- z nich Aleksander Józef, Członek Stanów - Wydz. Stanów r. 1834
Łabęcki Dunin h. Łabędź Jan - Halicki Sąd grodzki r. 1782
Łabęcki Dunin h. Łabędź Leontyn - Lwowski Sąd ziemski r. 1782
Łabęcki Dunin Andrzej b. deputowany trybunał. - Tremb. Sąd grodz. r. 1782
Łabęcki Ludwik - - - " " " "
Łabęcki Maciej Józef dw. im. - - Bełzki Sąd grodz. r. 1782

co do Rodziny Gołuchowskich h. Leliwa

Daty z „Herbarza Polskiego Bonieckiego i Reiskiego" zestawione przeze mnie dla Chotkowskich.

218

Mikołaj Gołuchowski

Andrzej Gołuchowski na Chwałowicach, pierwszy heretyk w rodzinie, właściciel Żydowa, Kostek, Marzęcina i Skorocic 1579 r. (Paw.), Tomczy 1566 r., wojski 1570 r., w Krzcu podkomorzy sandomierski 1579 r., zaślubił 1555 r. Krystynę Dembińską, córkę Walentego, późniejszego kasztelana krakowskiego (Zs. Krak. 12 f. 531). W 1576 r. obrała go szlachta kasztelanem żarnowskim (Orzel.), nie żył w 1591 r.

Wyroki lubelskie z 1592 r. wspominają o Janie, Piotrze, Andrzeju, Krzysztofie, Mikołaju i Walentym, synach Andrzeja (Ks. 49 f. 393)" (Herb. Pol. Bon.)

Seweryn Gołuchowski

porucznik [?] kijowski, właściciel Kostek, Bieniątek, Skorocic i Zrycza [skich 1695 r.

Żona: Helena z Maciejowskich (córka Samuela, pozwana wraz z ojcem przez Rzuchow-

Seweryn żonaty był 2° v. z Krystyną z Ożarowskich, która 1714 r. była już żoną Stanisława Łochanowskiego.

Samuel G. — Stolnik kijowski, żonaty z Ludwiką z Dębickich h. Gryf, która 1750 r. wnosi do grodu sandomierskiego manifest z powodu powrotu dzieci na łono Kościoła rzymskiego.

Dopuścił ukazem dóbr pogorskich [?], prababce swej w Nowem Mieście Korczynie 1721 r.

Seweryn G. — żonaty z Ludwiką z Bobrownickich. Porucznik kijowski 1738 r.

Mieczysław G.

Krzysztof G.

Helena G. — 1° v. za Samuelem Zielińskim, burgrabią krak. 2° v. za Stanisławem Kostką Rawicz Dembińskim 1728 r.

Stefan G.

22/5 1749 r. powrócił na łono Kościoła rzymskiego. Towarzysz roty pancernej Świdzińskiego, wojewody bracł. Zastawił 1734 r. szwagrowi swemu Chełmskiemu Zrzecze w pow. wiśl.. 1754 r. cześnik, 1756 r. stolnik, 1785 r. chorąży wiślicki. Pułkownik wojsk Kor. 1786 r. kandydat do kasztelanji małogoskiej (M. P.). Dziedzic Skorocic. Żonaty 1° v. ze Zdzieńską, 2° v. z Magdaleną Łabęcką, która 1802 r. jako wdowa, sprzedała wraz z synami Ignacym, Wincentym i Alexandrem Skorocice Borowskiemu.

Tekla G. — zamężna Józefowa Wysocka wdowa, według podanej daty w akcie zgonu: w r. 1861

z Goł. Kuleszyna

Józef G. — który 1777 r. wniósł manifest do grodu Krak. w sprawie dotyczącej spadku po Helenie z Sołtyków Szczytowskiej Szambelanowej St. Aug. Ożeniony z Dobińską córką Generała.

Ludwika G. — za Ignacym Chełmskim cześnikiem sieradzkim [?]. Ludwika powraca 24/5 1749 r. na łono Kościoła rzymsk.

Samuel G. — żona: Elżbieta z Waligórskich

Jerzy G. — Pułkownik wojsk Kor. żonaty z Marjanną z Buszkowskich

Zamarli 1780 r. w Gumienicach [?] układ ze Stefanem Gołuchowskim

Franciszek-Wincenty G. — ur. 1776 r.

Ignacy G. — ur. 1764 r. Ożeniony z Anną z Romerów

Bonifacy-Alexander — ur. 1771 r. Ożeniony 1795 r. z Justyną Nieczujanką Dembińską, starościanką zbigniewską [?]

Jan Nep. G. — por. wojsk Kor. sprzedał 1782 r. Kępie Stan. Ożarowskiemu. major wojsk Kor. 1791 r. pod. wojewodz. [?] zmarł 1808 r. Żona: Eufemja Radzitowska

Antoni Fryderyk G. — Nicefor, Ewa, Antoni

Teodor G. — żył jeszcze 1841 r., w którym legitymował się ze szlachectwa w Kr. Pol.

Joanna G. — [według broszury Włodzimierza hr. Bem de Cosban z roku 1925 - matka generała Bema]

córki: 1. An... 2. Do... 3. Te...

...bieta — ...1799 r. ...Micha... ...rnowskim ...rzelowa

Synowie: 1. Maciej 2. Jakób 3. Hieronim 4. Stefan

hr. Jan Tarnowski — ur. 4/12 1826 r. w Chorzelowie. Zmarł .... w Chorzelowie

Julja G. — † 1825 r. pochowana w Borowej koło Chorzelowa. Za Klemensem-Kaj. Lubkowskim

Magdalena G. — 1° v. za Leopoldem Gołuchowskim 2° v. za bratem ostatniego, Józefem, filozofem.

Ludwik G. — zamordowany podczas rzezi galic. w r. 1846. i dwóch jego małoletnich synów widłami zakłutych.

Teresa G.

Konstanty G. — ur. 1799 r.

Aniela G.

Seweryn G.

Walenty G.

Leopold G. — ożeniony z Magdaleną Gołuchowską

Józef G. *)

Roman Lubkowski — Autor pisanego pamiętnika. Ur. 1800 r., † po 1834 r. w Warszawie

*) Józef, profesor filozofji w Wilnie, w latach 1821 r do 1824 r., słynny na owe czasy uczony, autor wielu dzieł filozoficznych i prawnych, dziedzic Jarbacza, ożeniony 1830 r. z wdową po bracie Leopoldzie Magdaleną z Gołuchowskich Gołuchowską, zmarł bezdzietnie 1858 r. (Herb. Pol. Bonieckiego).

x) Patrz: Włodzimierz Hr. Bem de Cosban „Generał Józef Bem (1794-1850)" - Lwów 1925 - str. 17: Agnieszka Joanna z Gołuchowskich Andrzejowa Bemowa, córka Jerzego-Konstantego, wojskiego opoczyńskiego i Marji z Buszkowskich, cześnikówny bracławskiej, matka Generała Bema.

Poczet Szlachty galicyjskiej i bukowińskiej - Lwów 1857 r.

297

Zdzieński h. Korab Michał Kleofas dw. imion i Tomasz Józef dw. im., Członek Stanów - Wydz. Stan. r. 1788

Zdzieński z Zdzenic h. Korab Stanisław i Wojciech, z nich Wojciech b. Adwokat sandecki - Sand. Sąd grodz. r. 1782

Zdzeński (Zdziński) z Zdzenic h. Korab Szczepan - Sand. Sąd grodzki r. 1782

Zdzieński (Zdziński) z Zdzenic h. Korab —

Wincenty Antoni dw. im., wnuk Szczepana - Wydz. Stan. - 1835

Zdzieński (Zdziński) z Zdzenic h. Korab Alexander Józef dw. im. wnuk — Celestyn Jan Józef trzech dw. im. i Fortunat Ksawery Michał dw. im., prawnukowie Szczepana - z nich Alexander Józef, Członek Stanów - Wydz. Stanów r. 1834

Łabęcki Dunin h. Łabędź Jan - Halicki Sąd grodzki r. 1782

Łabęcki Dunin h. Łabędź Leontyn - Lwowski Sąd ziemski r. 1782

Łabęcki Dunin Andrzej b. deputowany trybunał. - Tremb. Sąd grodz. r. 1782

Łabęcki Ludwik — - - " " " "

Łabęcki Maciej Józef dw. im. — — — Bełzki Sąd grodz. r. 1782

219

216

Tekla z Gołuchowskich
h. Leliwa - Józefowa Wysocka,
urodzona w r. 1861, według
daty podanej w jej akcie zgonu.

Józef Wysocki h. Leliwa
jej mąż

377.

Str. 6

Z wydawnictw Towarzystwa Naukowego we Lwowie

(„Piotr Gamrat w świetle nieznanego życiorysu" napisał Prof. Dr. Kazimierz Hartleb).

Opracowania tematu charakterystycznej dla XVI w. postaci, dokonał autor na podstawie źródeł współczesnych, przeważnie rękopiśmiennych. W pracy tej podaje autor charakterystykę pryma sa królestwa, a zarazem wielkiego polityka, męża stanu i doradcy królowej Bony.

Życie i działalność Gamrata przypada na ogres przełomowy, czasy przekwitającego humanizmu, a równocześnie zmaterializowanego życia.

Pochodził on ze znanej szlacheckiej rodziny, której ambicje będzie realizował. Niedokończone studia w Krakowie uzupełnia praktyką już to na dworze Erazma Ciołka, już to pobytem zagranicą, a w końcu przez dzierżenie godności duchownych. Praca też duszpasterska zajęła w życiu Gamrata miejsce przodujące, a była ona ciężka w czasach zupełnej demoralizacji kleru. Gamrat stanowił wyjątek, posiadał bowiem głębokie poczucie narodowe i państwowe, które ujawniał czynnie nawołując do ofiar na rzecz obrony państwa. Postać to nawet skromna, nie chce wybijać się ponad otoczenie, ale walory, które posiadał same wyniosły go ponad przeciętny typ ówczesnego księcia Kościoła. Wyniki pracy Prof. Hartleba są zupełnie nowe, odbiegające od dotychczasowej wiedzy o Gamracie. Należy jeszcze zwrócić uwagę na staranne opracowanie indeksu, umieszczenie materiałów i szeregu fotografii, a dodając jasny i łatwo zrozumiały styl autora podnosi to tem bardziej wartość pracy cennego przyczynku do poznania historii Polski.

K. SKRZYPEK.

378.

nie będzie tak zmienną i płynną jak dotychczas.

Zasadniczo wybory w miastach nie będą proporcjonalne, natomiast w miastach większych proporcjonalność pozostanie, gdyż miasta te podzielone będą na okręgi 3 lub więcej mandatowe. Największe zaciekawienie budzi projekt ordynacji wyborczej dla 6 wielkich miast.

W sferach politycznych mówi się o tym, że projekt rządowy, który przepadł na komisji administracyjnej Sejmu został odrzucony przez szereg zainteresowanych samorządów miejskich, zostanie przez ogólną ordynację miejską „zrekonstruowany" i w ten sposób rząd wyjdzie z przykrej sytuacji i nie będzie zmuszony wycofywać własnego projektu.

Nie będzie adresu hołdowniczego dla Innitzera

WIEDEŃ, 4. 6. PAT. Projektowane na dzień 25 maja złożenie adresu hołdowniczego z podpisami kleru austriackiego kardynałowi Innitzerowi nie doszło do skutku ponieważ arcybiskup Wiednia zwrócił się do księży z apelem zaniechania tej akcji.

TURYŚCI NIE JEŻDŻĄ DO AUSTRII.

Gauleiter Austrii Bürrkel wydał odezwę, w której stwierdza olbrzymi spadek ruchu turystycznego w Austrii. W dalszym ciągu odezwy Gauleiter Bürckel wzywa wszystkich Niemców, aby spędzali swe urlopy w Austrii i przyczynili się tym do rozbudowy kraju. Odezwa apeluje w końcu do turystów niemieckich, by po wywczasach donieśli odpowiednim władzom, czy byli zadowoleni z pobytu i czy pobierane ceny odpowiadały jakości utrzymania i t. d.

Uwidocznienie pokrewieństwa żony z K[oźmiń]skimi, Olszowskimi, Bogdanowiczami:

Franciszek [illegible] Leszczyński, dziadek żony — jego siostra — Domicella Leszczyńska, za [illegible] Koźmińskim (porówn. str. 138-139) ślub w r. 1820

Stanisław L. Andrzej L. Aleksander [illegible]

Leon Koźmiński ż. Stanisława z Lipińskich

Roman L. Jadwiga Leszcz. za St. Mat.

Stanisław Koźmiński minister ż. [illegible]

Stefanja Koźm. za Bogdanowiczem

Koźmińska za Olszowskim +

Kacper Jan Irena —

Michał Jan Andrzej Róża

Marylka za prof. [illegible]

Kosiński – Herbarz Szlachty Polskiej przez hr. Uruskiego Tom VII – Warszawa 1910; wymienia Koźmińskich h. Poraj, spokrewnionych z Sapiehami, Ponińskimi, [illegible] etc. i Koźmińskich h. Lubicz, co do których [illegible], tak pisze: Łukasz, stolnik [illegible] 1743 r., wojski [illegible] 1766 r., miał synów: Józefa, Krzysztofa, Macieja i Stanisława. Po Andrzeju, dziedzicu na Koźminie 1750 r., synowie Tomasz i Walenty. Andrzej, wojski [illegible] 1780 r. Michał, wylegitymowany w Galicji 1783 r.

Kosiński – Herbarz Szlachty Pol. Tom VIII, 1911: Koźmińscy h. Lubicz, w Litwie; taż rodzina co Koźmińscy herbu Lubicz. Jaśko i [illegible], dziedzice na Koźminie 1530 r.

Boniecki – Herbarz Polski Tom XII 1908: Koźmińscy h. Lubicz – Michał, syn Józefa i Marjanny Tokarskiej, legitymował się ze szlachectwa 1783 r. w sądzie ziemskim lwowskim.

m.

Genealogja Koehlerów

Franciszek Koehler
Żona: Elżbieta z Klassenów (poprawione: z [illegible] factów)

Anna
za przekazanym Kiem Franciszkiem Schütz Chevalier de l'Empire

- Lucjan † 1865
- Ludwik
- Alfred, polityczny[?] emigrant, zmarł za granicą
- Emiljaza za Romanem Lubkowsk. h. Bruna
- Franciszka za Stanisławem [illegible] h. Pożóg
- Aniela za [illegible] Malinowskim h. Pożóg

Zmarli bezpotomnie

Dzieci Franciszki:
- Kazimierz Mal. żona Aleksandra Werner, córka Cezytji z Lebrunów i Antoniego Wernera, syna Symeona Wernera i Katarzyny z Chamianeckich
- Jan M. żonaty z Marją Kleszczyńską h. [illegible], † około 1879 r., wnuk [illegible] Anuszewskim
- Jadwiga za Janem Kaweckim synem Stefana i Antoniny z Kowalskich

Magdalena
za Dominikiem Krzywoszewskim h. Ostoja mecenasem i wł. dóbr ziemskich Jeżewo w Grójeckiem i Jaworzno w Kieleckiem

- Maryjan, b. właśc. Leśna w Jędrzejowskiem, żona: 1) Jasińska 2) Adamiecka
- Dominik, cukrowar[?] ziemi[?] [illegible]
- Bolesław, wł. Dembowa[?] w [illegible], żona: Aniela Chądzyńska
- Zofja za [illegible] Koźmińskim[?] [illegible] Niżniowskim w [illegible]
- Emilja za Mieczysławem Dobrowolskim h. Pogonia, dziedzicem wsi [illegible] w Czerskiem

Dzieci Maryjana:
- Ksawery, [illegible] w Kieleckiem (z Jasińskiej)
- Maryjan, żonaty z [illegible] (z Jasińskiej)
- Stefan (z Adamieckiej)
- Irena za [illegible] (z Adamieckiej)
- Maria za [illegible] (z Adamieckiej)

Dzieci Dominika:
- Zygmunt [illegible]

Dzieci Zofji:
- Witold [illegible]
- Jadwiga [illegible]

Dzieci Emilji:
- Wanda za [illegible] w Czerskiem
- Izabela za Władysławem [illegible]
- † Włodzimierz, [illegible]
- Aniela za [illegible] (przekreślone)
- Józefa [illegible] (przekreślone), umarła na cholerę

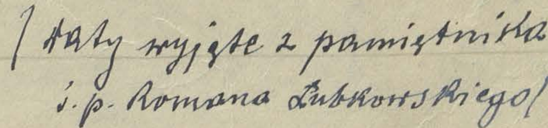
Józef
Członek komisji [illegible] długu krajowego przy Banku Polskim, Radca zarządu przy tymże banku
Żona: Józefa Wasińska[?]

- Zofja za Kazimierzem [illegible] Stężyńskim prezesem [illegible] krajowej, synem [illegible]
- Aniela za Dr. d'Anselm
- Józefa niezamężna, około (1885) prowadziła dom własny jeszcze po rodzicach nie sprzedany.

Ludwik
Znakomity Dr. medycyny i operator, liczył się do inteligencji ówczesnej medyków warszawskich (Ludwika)
Żona: z [illegible]

- A. córka za Anglikiem Forbs [illegible]
- B. córka za Anglikiem [illegible]tet, wojsk.
- C. córka za Anglikiem Betz, wojsk.
- D. córka za Anglikiem Macgregor, wojsk., ze staroszkockiej rodziny

Wszyscy najeżdżamy[?] w angielskich koloniach.

(Daty wyjęte z pamiętnika ś.p. Romana Lubkowskiego)

381

224

Zmarli.

S. p. Anielę z Sierakowskich Hubicką odprowadzili d. 4 b. m. licznie zebrani krewni, sąsiedzi i włościanie do ostatniego na tej ziemi przybytku, na cmentarz w Ożydowie. Żal powszechny, a nieutulony słabym tylko wyrazem tych uczuć, które szerokim kręgiem uznania i czci dla cnót zmarłej otaczały ją już za życia. Ś. p. zmarła łączyła cnoty i zalety prababek naszych, słodycz, spokój, rozwagę, niestrudzoną pracowitość z rozumem trafnym, głębokim i ukochaniem najwznioślejszych ideałów. Ośmdziesiąt ośm lat przeżytych w majątku rodzinnym w Ożydowie były pasmem wzorowego życia. Jako córka, potem żona i matka spełniała swe obowiązki z zaparciem się, cicho, pracowicie, wytrwale. Uczynna dla otaczających, dobroczynna dla włościan, pomogła niejednemu w potrzebie, a dając rozważnie, majątku nie strwoniła. Co może zrobić Polka, kraj swój kochająca dała dowód w r. 1863. Dzielnie wspomagała pracę męża swego ś. p. Karola Hubickiago. Ożydów był przystanią, tam kryli się powstańcy, stamtąd wychodzili na duchu i ciele pokrzepieni. Tam przechowywano broń, dokumenty, a tak dyskretnie, że nieraz do zakopywania w tajemnicy umiała użyć nieletnich swoich córeczek. Po rozbiciu pod Radziwiłłowem przyjmowała rannych i należytą opieką ich otoczyła. Do ostatniej chwili życia miłość ojczyzny, umiłowanie pracy i oszczędności były przez nią w czyn wprowadzane, a że czytała i umiała wiele, rozmowa z nią była pouczająca i dziwnie miła; zdawało się zawsze, że podsuwa do wykonania myśl dobrą. Bolała ją każda zmarnowana piędź ziemi, martwiła się brakiem oszczędności, lekkomyślnem trwonieniem majątku, choćby obojętnych jej ludzi. Gospodarowała wzorowo na ojczystym zagonie, niestrudzona wyjeżdżała w pole, aby każdej czynności doglądnąć osobiście. Zimą i latem można ją było spotkać w oborze, na toku, lub w ogrodzie — zawsze spokojna, czynna, łagodna. Przeszła dobrze czyniąc — uczcijmy ją sercem, wstępując w jej ślady.

Niemcom ze strony Francy, która ożywioną jest duchem zemsty, a swój sojusz z Rosyą i przyjaźń z Anglią zużytkowałaby wyłącznie dla ponownego zdobycia Alzacyi i Lotaryngii.

Berliński „Loc. Anz.“ na podstawie szczególnych informacyj podaje następujące szczegóły o nowem przedłożeniu wojskowem: Ogólne podwyższenie wyniesie 68.000 rocznie, a więc w ciągu dwu lat 4.000 oficerów, 15.000 podoficerów i 117.000 żołnierzy. Z tego otrzyma przedewszystkiem 18 pułków dwubatalionowych trzecie bataliony, kompanie poszczególne będą wzmocnione, a kompanie w korpusach granicznych otrzymają jeszcze wyższe stany. Dalej utworzo-

Koniczyn

Herbarz Bonieckiego - tom II o Chędzyńskich h. Ciołek:

„Chędzyńscy vel Chędzeńscy v. Chondzyńscy h. Ciołek z Chędzyna w wojew. Podlaskiem.

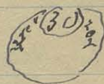
Bernard z Chędzyna, podkomorzy ks. Janusza płockiego, ~~1848~~ 1478 r., wojski płocki 1482 r., starosta pułtuski 1488 r., chorąży ciechanowski 1493 r. Andrzej starosta pułtuski, nabył Zalesie 1490 r. (M. 6 f. 238) . . . . i t. d.

Legitymowali się ze szlachectwa w Królestwie w latach 1839-1862: Ignacy, Wincenty, Mateusz i Stanisław, synowie Szymona i Marjanny Gutkowskiej; Julian, Wincenty i Felix, synowie Józefa z Franciszki Krasiborskiej a wszyscy wnukowie Jana, właściciela Chędzynia 1747. Jan, syn Franciszka, wnuk Jana 1763 r. cześnika zawskrzyńskiego; Paweł, syn Adama, wnuk Macieja; i Karol syn Szymona, wnuk Antoniego z synem Maxymiljanem, urodzonym, ~~urodzonym~~ z Józefy Zibertówney, potomkowie Marcina, dziedzica Chędzyna-Kosów; Hipolit syn Macieja, skarbnika mszczonowskiego 1791 r. z Marjanny Bordowskiej; Henryk, syn Kazimierza, wnuk Adama, i Kazimierz, syn Piotra, wnuk Jana, prawnukowie Piotra 1722 r. właściciela Chędzyna; Franciszek i Karol, synowie Felixa, wnukowie Antoniego, prawnukowie Gabryela 1759 właściciele Ilina.

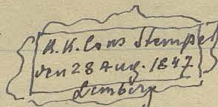
W Galicji wywiedli się ze szlachectwa: Antoni, porucznik byłych wojsk polskich, dwóch Ignacych, Józef, Tadeusz i Michał 1782 r. w sądzie ziemskim lwowskim, Ksiądz Wojciech Augustyn w sądzie grodzkim lwowskim a Michał i Wincenty w sądzie ziemskim prze-

myskim 1782 r., Walenty Leon i Antoni, synowie Ignacego w r. 1834, Medard, Marcelina, Adam i Floryan dzieci Walentego, w 1848 r., Józef i Klaudjusz Tadeusz synowie i Jan Marjan, wnuk Ignacego w 1847 r. w Wydziale Stanów we Lwowie (Sol.)."

Odpis Certyfikatu Szlachectwa dla Klaudjusza-Tadeusza Chądzyńskiego, h. Ciołek, który niegdyś był w Zabłotcach:

Nr. 739.

Certyfikat Szlachectwa

„Wydział Stanów Królestwa Galicyi i Lodomeryi poświadcza niniejszem, na podanie pod dniem 21. stycznia r. b.x) do Nr. 54 wniesione, że gdy niegdy Ignacy Chądzyński, herbu Ciołek (wraz z bratem swoim Antonim), jako syn Wojciecha Chądzyńskiego i Barbary Łączyńskiej małżonków, w Metrykach Szlachty Tomie XVI na stronie 355 zapisany znajduje się, który to Ignacy według aktów Stanowych, jako właściciel Helenkowa w Cyrkule Brzeżańskim był dóbr ziemskich detaxatorem, przeto także

x) t. j. 1847 r.

Wielmożni Józef-Tadeusz dwojga imion i Klaudyusz-Tadeusz również dwojga imion Chądzyńscy, Bracia między sobą rodzeni, jako synowie rzeczonego Ignacego, tudzież W.y Jan Maryan Fryderyk trojga imion Chądzyński, jako syn Józefa Tadeusza w małżeństwie z Henryką Żurakowską spłodzony a wnuk tegoż Ignacego do Szlachty Krajowej Stanu Rycerskiego należą i w tej własności do Metryk Stanowych Tomu XXIII na stronie 487 wpisanymi zostali, podobnie jak wprzód już wskutek uchwały Wydziału Stanowego, pod dniem 31. grudnia 1834 r. Nr. 1075 zapadłej inni trzej synowie pomienionego Ignacego a mianowicie W. W. Walenty Michał dwojga – Leon-Piotr-Jan trojga, nakoniec Antoni Chądzyńscy w Metrykach Szlachty Tomie XXIII na stronie 79 wpisani znajdują się.

Z polecenia Jego Ex. J. W. Prezydującego

Stadnicki

Z Rady Wydziału Stanów Kr. Galicji i Lodomerji
We Lwowie d. 15. Lipca 1847 r.

Wielmożnemu Klaudyuszowi-Tadeuszowi
Chądzyńskiemu

Napisy z grobowca Chądzyńskich, na cmentarzu w Kozowej (obok Helenkowa), które, będąc na manewrach koło Kozowej, wynotowałem:

Grobowiec Rodu Chądzyńskich herbu Ciołek. B. właścicieli Helenkowa

+

Ignacy Chądzyński + 22/X 1824
Tekla z Żurakowskich Chądzyńska + 22/II 1827

Józefa z Karskich Jeleńska + 11/XII 1832
Katarzyna z Jeleńskich Chądzyńska + 7/XII 1848

Roman Chądzyński
+ 1830.

Życiorysy uczestników Powstania listopadowego, przez Hieronima Kunaszowskiego – Lwów 1880:

„Chądzyński Antoni, ur. 1792 r, oficer W.P. z czasów Napoleońskich, później major w r. 1831, kawaler ord. Legji Honorowej, Krzyża Wojskowego Virtuti Militari i Medalu św. Heleny; przy końcu kampanji 1831 r. odznaczył się podczas obrony Zamościa. Opuściwszy dziedziczny majątek w Galicji, przebywał długi czas we Francji jako emigrant, poświęcając się starannemu wykształceniu synów i córek. Zamieszkawszy później we Lwowie, umarł dnia 3. czerwca 1877 r., spoczywa na cmentarzu stryjskim"

Potomstwo Wojciecha Chądzyńskiego i Barbary z Łążyńskich podług certyfikatu Szlachectwa na str. 383

Wojciech Chądzyński h. Ciołek
ż. Barbara z Łążyńskich

Ignacy Chądzyński h. Ciołek † 22/X 1824 r.
właściciel dóbr Helenkowa w cyrkule Brzeżańskim, był dóbr ziemskich Detaxatorem
(wpisany w Metryk. Szl. Tom VII str. 355.)

Antoni Chądzyński h. Ciołek
pułkownik b. wojsk Pol.xx)
legitym.(ał) się w sądzie ziem. 1782)

Walenty-Michał 2 im. — Leon-Piotr-Jan 3 im. — Antoni x) — Józef-Tadeusz — Klaudjusz-Tadeusz ur. 1802 r. w Helenkowie

W skutek uchwały wydziału Stanowego pod dniem 31. grudnia 1834 Nr. 1075 zapadłej w Metr. Szl. Tom XXIII str. 79 wpisani

Józef-Tadeusz: ż. Helena Żurakowska Henryka

Klaudjusz-Tadeusz: (ż. Antonina z Hubickich) pochowany na cm. w Kowańcach

Wpisani do Metryk Stanowych Tom XXIII, str. 487, dnia 15 lipca 1847

Dzieci Walentego-Michała: Ryszard, Teodor, Marcelina, Adam, Florjan

Jan-Marjan-Fryderyk ch.

Jadwiga Chądzyńska matka żony ur. 1848, † 1882

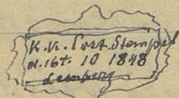
x) Jeszcze prawdop. syn do R... rego powyższy nekrolog się odnosi

xx) patrz „Rocznik Szl. Gal. i Buk."

Odpis

Certyfikatu Szlachectwa Stanisława i Alexandra Leszczyńskich, który niegdyś był w Zakłótcach:

Nr. 669

Certyfikat Szlachectwa

Wydział Stanów

Królestw Galicji i Lodomerji

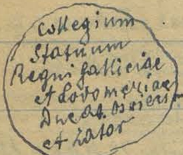
Poświadcza niniejszem w skutek prośby pod dniem 29. Listopada 1846 do Liczby 1167 wniesionej, że W. W. Stanisław-Tomasz-Adam trojga: Alexander-Ludwig dwojga imion Bracia Leszczyńscy, Synowie prawych małżonków Justyny Domaradzkiej i Franciszka-Dezyderego dwojga imion Leszczyńskiego herbu Abdank, który w Metryzkach Szlacheckich Tomie XXIII na stronie 412 wpisany jest

i urząd Adwokata Krajowego piastuje, do Szlachty Krajowej Stanu Rycerskiego należą i w tej własności do Metryk Szlachty Tomu XXIV na str. 63 wpisanymi zostali

Z polecenia Jego Excellencyi J. W. Prezesa

Kasimierz Stadnicki

Z Rady Wydziału Stanów
Królestw Galicyi i Lodomeryi
we Lwowie, dnia 6. Lipca 1847

Jan Bajarski
Sekr.

Wielmożnym Stanisławowi-Tomaszowi-Adamowi trojga imion
i Alexandrowi-Ludwikowi dwojga imion
Leszczyńskim
na ręce ojca tychże Wgo Franciszka-Dezyderego dw. im. Leszczyńskiego D.P.O i Adwokata Krajowego we Lwowie

Pieczęć pawzyg

Czytano z księgą
Jan Pawelski
archiwista Stanów !

(387)

Potomstwo po dziadku żony Franciszku-Dezyderym Leszczyńskim i po siostrze jego żony

Uwaga: Rodzona siostra Franciszka-Dezyderego Leszczyńskiego, dziedziczka Leszczyńska, była zamężną za Koźmińskim – po których potomstwo, patrz str. 380.

Franciszek-Dezyd. Leszczyński
żona: Krystyna z Domaradzkich h. Ostoja < – rodzone siostry > Honorata z Domaradzkich h. Ostoja . . . Uznański

Dzieci Franciszka-Dezyd. Leszczyńskiego:
- Stanisław L. – dr praw – naczelnik starostwa, † jako kaleka
- Ludwik L. † – ż. Józefa z . . . wł. Kołodziejowa w pow. rohatyńskim
- Alexander L. † – ż. Jadwiga z Chężyńskich, wł. dóbr Zabłocie etc. w pow. brodzkim
- Walerja – zmarła panną, ur. 1842 r. † 1876 r.¹)

Dzieci Honoraty z Domaradzkich Uznańskiej:
- Eustachy Uznański – ż. Życklińska, wł. dóbr Szaflary, Poronin etc. koło Zakopanego
- Olimpja – za br. Steckim
- Laura – za Żubrzyckim
- x – za bar. Liporskim

Dzieci Ludwika L.:
- Roman L. – Dr med. prof. uniw. Lw. Żona Anna z Youngów, bezdzietni
- Zofja L. – za bar. Harsdorfem na Podolu. Majątek ziemski zabrali bolszewicy. Przyjechali tu nie tylko z tem, co mieli na sobie. Dzielna kobieta poświęciła się nauczycielstwu i prawie tylko własną pracą wychowała trzy córki: Ewa, Jasia, Myszka
- Ludwika L. – za Stefanem Youngą, wł. Nakaczowa w pow. jaworowskim – Marysia

Dzieci Alexandra L.:
- Olga – za pułk. austr. ułan. Żubrzyckim † Kraków
- Jadwiga – za pułk. kaw. W.P. Stef. Malin. Lwów
- Witold – b. właściciel Zabłocie etc. †

Dzieci Eustachego Uznańskiego:
- Eustachy
- Adam
- Marja – za ks. Świtkowskim
- Alfred

¹) daty z grobowca w Zabłotcach

Potomstwo po moich Rodzicach, po stryju Stanisławie i po ich siostrach.

Józef M...
żona Teresa z Wy= ...

1. Stanisław Malinowski
żona Prakseda z Schütz'ów
właść. Niekisiałki

2. Władysław Malinowski
żona Aniela z Schützów ur. 30/5 1838 † 8/VII 1925
wł. Korpytowa na Wołyniu

3. Emilia
za Stanisławem
właść. Ossa

Kazimierz M.
Żona Aleksandra z Wernerów[x], córka Antoniego i Cecylji z Lebrunów, wnuczka Symeona[xx] i Katarzyny z Chawłowskich

Synowie:
1. Stanisław – żona .... z Gawrońskich wł. Cebra w Sandom. córka: Marja
2. Jan, major rez. 2. p. strzelców konnych i burmistrz w Szczebrzeszynie
3. Władysław Ks. proboszcz w Sławnie koło Opoczna
4. Antoni, por. rez. 2. p. saperów. Urzędnik Banku Rolnego w Gdyni

Jan M.
ż. Marya z Leszczyńskich h. Abdank, córka Maksymiliana z Ruszczy i Karoliny z Russockich

Córki:
1. Zofja Niekisiałka
2. Helena, † młodo
3. Wanda za Tadeuszem Łomnickim. Dzieci: Grzegórz stud. Polit. we Lwowie, córka Olenia
4. Jadwiga, za Adamem Lipczyńskim z Łapiguza; Dzieci: Krzysztof, Kazimierz, Marja

Jadwiga M.
za Janem Kowerskim
Warszawa Traugutta 3.

Syn:
Karol na Przybysławicach w Sandom.
Dzieci: Wojtek, Marynia

Zofja M.
Panna
Lublin-Królewska Nr. 6
ur. 25/4 1867 r.
† 30/5 1933 r.

Stefan M.
płk. Kawalerji W. P. ur. 29/4 1869 r.
ż. Jadwiga z Leszczyńskich h. Abdank, córka Aleksandra i Jadwigi z Chrząszczyńskich h. Ciołek

Synowie:
Jan
ż. Jadwiga z Fudakowskich
Marjan, stud. politechn. lwowsk., ozdobiony Krzyżem zasług. ż. Marja z Podhorskich

Córki:
Nina za .... Śniadeckim. Dzieci: Jędruś, Wojtek, córka: Marja
Jadwiga za Max. Walewskim. Dzieci: Jadwiga za rotm. ... Sałomonem (?), Janina

Anna M.
za Grzegorzem Lipczyńskim h. Korwin, wł. Krynic

Synowie:
Władysław, stud. polit. lwowskiej † 2/10 1939 bezp.
Jan: Urz. Banku Gosp. Kraj. we Lwowie
żona: Zofja z Świętosławskich
dzieci:
Syn Jan Kazimierz ur. 5/3 1940
Córka Anna Jadw. ur. 15/4 1943

Córka:
Ewa

Synowie:
Stefan, poległ pod Lidą w r. 1919, jako ułan 7. p. ul. Ozdobiony krzyżem Virtuti Militari
Michał urzędnik w Tow. dla Handlu zagr. w Gdyni
Grzegórz Inż. Agron. por. rez. .. p. art. żona: Teresa z Siemińskich

---

x) Antoni Werner, był sędzią apelacyjnym

xx) Symeon Werner, ojciec Antoniego, był Radcą Stanu w Petersburgu i Dyrektorem Loterji Rządowej

Genealogji Leszczyńskich – patrz str. 138!

Malinowski

Wy- socKich h. Belina, córka Józefa i Tekli z Gołuchowskich h. Belina

Malinowska

Targowskim h. Rogala

ż.

4. Tekla Mal.

za Wincentym Jaganińskim h. Tarnawa

zmarła bezpotomnie

5. Marja M.

zmarła panną

6. Franciszka M.

za Janem Nep. Bańkowskim h. Ostoja

1. Jan Targ.

ż. . . . .

2. Stanisław T.

ż. z Czarneckich

3. Władysław T.

wł. Ciszycy

ż. Ostrowska

4. Zofja Targowska

za Malczewskim

5. Józef

ż. z Zaklińskich

6. Wincenty T.

ż. Dutrecapi

7. Aniela T.

zmarła panną

Władysław

architekt

zmarł jako kawaler

będąc na naszym

służbie w Ojcowie

córki:

1. Zofja, za Zygmuntem Lasotą, por. 12. p. ułan. w Krzemieńcu

Dzieci: Marysia

Karol

2. Teresa, zmarła młodo

3. Elżbieta

4. Janina

Zofja

za Aleksandrem Olszowskim wł. Jacentowa w Sandom.

Dzieci:

syn

Synowie:

1. Jan - pułkow. wł. kwiek. Lotn.

ż. Zofja Chotkowska: Ryszard Jaś Grażyna

2. Michał, rotm. rez. 14. p. ułan. o.zdob. Krzyżem wal.

ż. Marja z Laszczów

Dzieci: Marja

. . . . . .

3. Stanisław

Aptekarz

córki:

1. Marja za . . . Przybuskim Kap. piech.

2. Wanda za Długoszem

Dzieci:

Troje:

x) Poznań, ul. Grottgera 14. M. 7.

Potomstwo po Antoninie Hubickiej, babce żony i pojej rodzeństwie

Dyonizy H.
żona Justjanna

Rodzeństwo: Karol H. ur. 1814 ożeniony z Anielą z Sierakowskich wł. Ożydowa koło Brodów

Antonina H. za Klaudjuszem-Tadeuszem Chądzyńskim

Ludwika H. niezamężna pochowana na cm. Tycz. we Lwowie

Aniela H. + za Władysławem Gniewoszem wł. Kątów, etc. w powiecie brodzkim

Karolina H. za Oskarem Schnellem + właśc. Firlejówki etc. w pow. brodzkim. bezdzietni.

Jadwiga Chądz. za Aleksandrem Leszczyńskim wł. Zabłocie etc. w pow. brodzkim

Stanisława Koss. + za Liberatem Zajączkowskim +, dziennikarzem

Henryk Koss. + w Kufstein

Felix Gniewosz + żona: Maja z hr. Zamoyskich z linji węgierskiej

Olga Leszcz. za pułk. 4. p. ułan. austr. w Żółkwi Józefem Zubrzyckim +

Jadwiga L. za pułk. kawalerji W. P. Stefanem Malinowskim

Witold + 1931 b. właściciel dóbr Zabłocie.

Anna Zaj. + za Inż. Arch. Harlandem

Stanisława Z. za Karlińskim rozwiedzeni

synowie: ......

córki: 1. ... za Serwatowskim
2. ......
3. ......
4. ......

Władysław M. Jan M. Ewa M.

Gniazdo Hubickich: Nastwasza koło Podkamienia w b. Galicji.

Hubicki h. Sas
z Gawrońskich

Alexandra H.
za ..... Kossakowskim

Felicja H.
za ..... Grafem
wł. Tatar pod Lublinem

Zygmunt H.
ożeniony z ....
Grafówną
Bycharka Kr. Pol.

..... H.
za ..... Stanie-
wiczem h. Leliwa

Wincenty Koss.
ożeniony z Węgleń-
ską

Karol Graf
ożeniony z ....
Rojowską

Karol Staniewicz
z .... z Csillagów
profesor †

Liberat Zajączkowski
emer. Radca Magistra-
tu lwowskiego

Antonina G.
za Mieczkowskim,
wł. .....
na Pomorzu

Alexander
znany tragicznie,
od niej szemia mu-
cny.
Pełen nadziei,
z ukończonymi
studjami.
~~ż. z Mieczkow-
skich~~

Adam
mag. praw,
wyższy urzędn.
Min. Spr. Zagr.
w Warszawie
ż. z Mieczkow-
skich.

Jerzy (Orcio)
b. sędzia, Dr.
obecnie re-
jent, czy też
adwokat
w Jarocinie
w Pozn.
ż. z Łukasie-
wiczów

Rodowody rodziców żony.

Tomasz L.
ż. Helena Rzewuska

Szymon L.
ż. Agnieszka Wszytkowska

Antoni L.
ż. Aniela Srathórna
2° v. Aniela Dunin Wąsowicz

Aniela Srathór-na
2° v. Aniela Dunin Wąsowicz

... Nowicki h. Poraj

... z Arminów (?) Wąsowiczów, której ojciec zginął ...

Józef Domaradzki
ż. Marjanna Leszczyńska

Józef Domaradzki

Marjanna Szlaska

ślub w Dubiecku? Krośno Pilzno 21/6 1742

Alexander-Korybut Daszkiewicz h. Korybut (Bona)

Konstancja z Leszczyc (według Paszkowskiej?)

Piotr L. ur. w Wasitkowcach (paździer/listopad) dn. 16/8 1761.

Te daty wynotował Tem za czasów ... z aktu ... w Archiw. ... Krak.

Tekla Nowicka x) zmarła 1822 r. w Wasitkowcach
Jej brat Jenerał Nowicki † 1830 r.
według listu Fr. Dezyd.

Jan Domaradzki h. Ostoja ur. 1757 r. + 1824 r.
daty z portretu
Żył lat 67

ale nie ma pewności czy Jan jest synem

Jan 1747 ...

Korybut

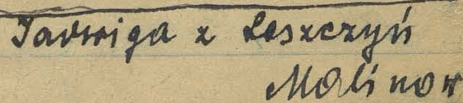
Konstancja z Daszkiewiczów h. Korybut ur. 1777 r. + 1854 r.
daty z portretu
pochowana na cm. Tycz. we Lwowie
Żyła lat 77.

rodzeństwo
Józefa za Oranskim
Zuzanna za Sokolskim
Leonora za Krasowskim
Rozalja za Święcickim
Marjanna za Kleemanem
Kaszlim (?) i Jan

Franciszek-Dezydery Leszczyński h. Abdank (?) właściciel dóbr Zabłotce z Wołkowińcami (?) i Stotyną w pow. Brodzkim ur. 12/2 1801 w Wasitkowcach + 2/6 1857 r., pochowany na cmen. Tyczak.
Żył lat 56

Krystyna z Domaradzkich h. Ostoja właść. dóbr Domaradz ur. 1805 r. + 31/I 1875 r. we Lwowie, pochowana na cmenz. Tyczak.
Żyła lat 70

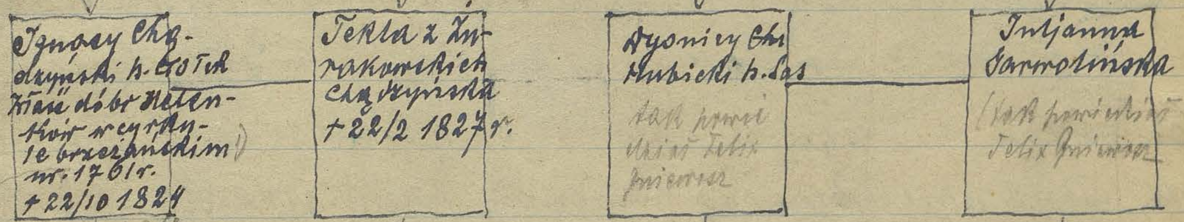
Alexander Leszczyński
właściciel dóbr Zabłotce i Stotyna w Brodzkiem.
ur. 1844 r.
+ 1893 r. pochowany w Zabłotcach
data ślubu we Lwowie: 10/6 1871 r. w paraf. Św. Mikołaja
Żył lat 49

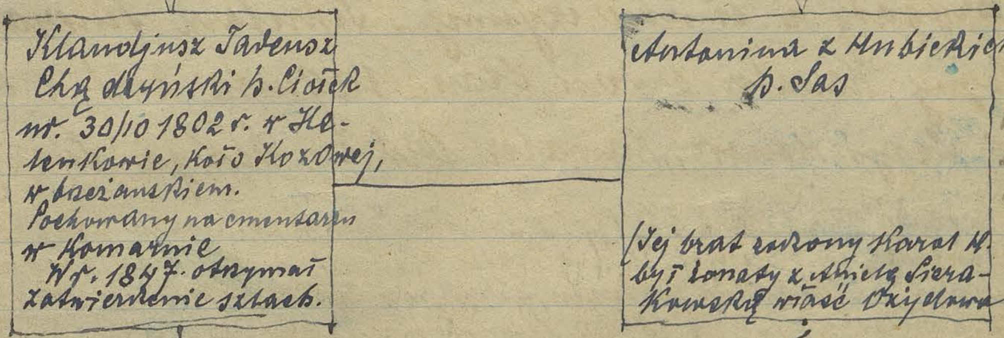

Jadwiga z Leszczyń
Malinow

x) List Franc. Dezyd. Leszczyńskiego Nr. 37. z daty Lwów 30/12 1854 r. (z pism mianowicie ś.p. Witolda L.), zawiera wzmiankę: Matka moja Tekla z Nowickich, była rodzoną siostrą jenerała Wąsowicza a rodzoną siostrą jenerała Nowickiego, który 7 razy przeszedł jako Legjonista Europę a zginął 29. listopada 1830 r. przez pomyłkę od swoich."

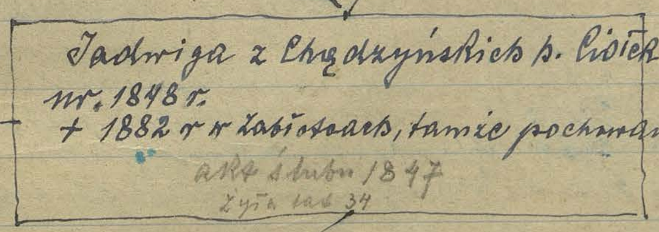
Patrz na str. ... d.c.

Jej brat Karol ożeniony z Anielą z Sierakowskich, który także była Leszczyńska h. Abdank z linji bursztynowskiej

Die Theresianische Mil. Akademie zu Wiener-Neustadt und ihre Zöglinge v. Maj. Svoboda Wien 1894: Żurakowski Ignaz, Sohn eines Gutsbesitzers, geb. 31. Juli 1778, eingetr. 17. Okt. 1791, wurde 23 Mai 1797 als Fähnrich zu Erzh. Anton Inf. Rgt. Nr. 52 ausgemustert, rückte daselbst während der damaligen französischen Kriege bis zum Hauptmann vor, trat als Major in Pension und starb 7. März 1858 in Brzeżany in Galizien"

Moje ojciec Michała – patrz wyżej.

...skich h. Abdank
...ska

Brat Witold uniwersalny spadkobierca dóbr po ojcu dóbr Załoście etc
ur. 14/X 1881, + 1931

1) powiat Korowa 2) Patrz metryka chrztu Kl. Tad. Ch.

co do tego ostatniego faktu – Wiktor Gomulicki – w książce p.t. „Powstanie 1830/31 r. – Warszawa 1830 r.", pisze: „Na Przedmieściu Krakowskiem, naprzeciw Czystej, jenerał Nowicki, człowiek szlachetny i wielki patryota, został z karety wyciągnięty i okrutnie zamordowany, z tego jedynie powodu, że w tumulcie nie dość wyraźnie wygłosił swe nazwisko. Wzięto go za Lewickiego Brzezanina, nielubianego komendanta miasta."

„Rocznik Woyskowy Królestwa Polskiego na Rok 1824. w Warszawie. W Drukarni Woyskowey – str 9.: „Nowicki Józef, Generał Brygady w służbie czynnej – Sekretarz Jeneralny w Kommissji Woyny, Kawaler orderu Stan. Augusta 2 Kl. z bryl., Urzędnik Legji Honor., Kawaler Orderu Obojga Sycylji."

Żychliński Rocznik VIII z r. 1886: „Antoni z Pułaska Pułaski, starosta warecki, pułkownik w konfederacji barskiej, generał-major i gen. lejtnant wojsk koronnych, wreszcie tytułowany hetmanem polnym, ożeniony był z Antoniną Wayrianką Orańską h. Kościesza, jedyną córką Stanisława Wayny na Oraniach, Zaskowcu i t. d. Orańskiego i Honoraty Cieszkowskiej, wnuczką Aleksandra Wayny Orańskiego i Katarzyny Radzimińskiej.

Tegoż Antoniego Pułaskiego prawnuczka Marja Pułaska była za Józefem Żurakowskim h. Sas, dziedzicem dóbr Żuczkowice na Podolu."

Żychliński Rocznik X z r. 1888: „Żurakowscy pochodzenia starożytnego herbu Sas, możny i rycerski ród na Wołyniu, połączony związkami z Dzieduszyckimi, książętami Czetwertyńskimi, a w ostatnich czasach z Załuskimi. Stryjeczny ~~synem~~ brat Marji z ~~Żurakowskich~~ Ostaszewskiej, Franciszek hr. Żurakowski, właściciel dóbr Charkówce i innych, zaślubił Helenę hr. Załuską, córkę hr. Jana Konrada i Emilji de Altenhamm a wnuczkę hr. Teofila, ostatniego podskarbiego nadwornego z drugiej tegoż żony, Marji Góreckiej, herbu Poraj (Zob. R. VIII str. 461-464)

Spis Rzeczy.

Artykuły oznaczone znakiem ● są odpisami ze starych dok. [rodzinn.

1. Wstęp — str. 3

2. Genealogja Malinowskich z Malinowa-Kalnicy h. Pobóg w linji prostej, ułożona w r. 1903 z papierów familijnych, będących u mnie, przez Dr. Aleksandra Czołowskiego, Dyrektora Miejskiego Archiwum we Lwowie — " 7, 8, 9.

3. Genealogja Malinowskich w linji prostej i linjach bocznych, zestawiona przez ś.p. mego Ojca Władysława Malinowskiego, na podstawie papierów familijnych i zarysu starej genealogji, (patrz str. 10) ułożonej przez stryja Stanisława Malinowskiego. — 11, 12, 13.

4. Monografja Malinowskich z Malinowa-Kalnicy h. Pobóg przygotowana do Herbarza A. Bonieckiego, napisana przez współredaktora tegoż Herbarza ś.p. barona Dr. Artura Reyskiego z Drzewicy (w odpisie).x) — 15-20

---

x) Odpis tejże udzielił mi baron Reyski, w którego nieustannie miłym domu w Drzewicy byłem częstym gościem w latach 1917 i 1918. W druku nie pojawiła się już z powodu wybuchu wojny światowej. Herbarz Bonieckiego doprowadzony został przed wybuchem wojny tylko do litery L.

5. Odpis dekretu łacińskiego (i tegoż polskie tłumaczenie), potwierdzającego dawne szlachectwo polskie, stwierdzonego przez władze austryjackie we Lwowie w roku 1806 dla mego pradziada Karola Malinowskiego, dziedzica Niekisiałki (Sandomierskie należało wtedy do Austrji.) 21-24

6. Odpis dekretu Heroldji Król. Pol. z r. 1840, dla mego dziada Józefa-Erazma-Benedykta Malinowskiego h. Pobóg, stwierdzającego, że jest szlachcicem Król. Pol. wraz z potomstwem prawem płci obojej, w skutek czego może być wpisanym do Księgi Szlachty Dziedzicznej. 25-27

7. Monografja Malinowskich h. Pobóg z Herbarza K. Ładzin-Czarnieckiego - Gniezno 1881-1882 29 i 30

8. Źródła podane w doskonale opracowanem 2 tomowem dziele: Der polnische Adel etc. - von Emilian von Żernicki-Szeliga - Hamburg 1900, z którego korzystałem do kroniki i rodowodów. 31.

9. Monografje rodzin z których Malinowscy z linji prostej mieli swoje żony: 33-142

Monografja Grodzickich z Grodziska h. Łada 33-38
" Dymitrowskich z Dymitrowa 43-48
" (Piotrowskich ?) 39
" Chrzanowskich h. Poraj 49
" Korzonskich h. Lubicz 57

str.

Monografja { Piaseckich (h. Janina ?) 63
" x) { Dębrowskich - Żądło h. Radwan 67
" { Chomętowskich h. Lis 71
" Mazarakich h. Nertin 79
" Wysockich h. Leliwa — patrz osobna książeczka
" Schützów h. wł. 87-110
" Leszczyńskich h. Abdank

10. Odpis aktu małżeństwa między Józefem-Erazmem-Benedyktem Malinowskim ~~a~~ wójtem dziadem Teresą z Wysockich 83

11. Odpis metryki chrztu mojej matki Anieli z Schützów Malinowskiej 87

12. Odpis metryki chrztu Ojca mojej Matki porucznika wojsk Napoleońskich i Polskich Franciszka Schütza 91

13. Odpis metryki chrztu babki Tertuny z Köhlerów Schütz 93.

14. Odpis metryki małżeństwa porucznika Franciszka Schütz z Anną Teresą z Koehlerów zawartej w Warszawie w Parafji Św. Jana w r 1817 95

---

x) Jan Malinowski, skarbnik podlaski który w r. 1777 nabył Pieniostatkę, Żółtczyce i Skierczyznę [illegible] od Remigjana Jaguńskiego [illegible]. Pierwszą jego żoną była Krystyna z Piaseckich, z której my pochodzimy
Drugą Marjanna Żądło Dębrowska
Trzecia Chomętowska

398.

14a. Odpis metryki chrztu mego Ojca ś.p. Władysława Malinowskiego urodzonego 12/3 1822 r. – parafia [illegible] z r. 1935. ([illegible]) str.

15. Odpis metryki małżeństwa mego Ojca Władysława - Grzegorza - Konstantego Malinowskiego z Anielą z Schützów 97

16. Odpis Świadectwa Heroldji Królestwa Polskiego z r. 1845/6 dla Anny - Teresy Schütz, stwierdzającego, że jest Szlachcianką Królestwa Polskiego wraz z dziećmi: Lucjanem, Ludwikiem i Alfredem synami, oraz Emilją, Teresą, i Anielą córkami - - - - - - 101, 102

17. Monografja Leszczyńskich h. Abdank z „Herbarza Laszcz-Czarnieckiego - Gniezno" - - - 111

18. Monografja Leszczyńskich h. Abdank, z Herbarza A. Bonieckiego: 113 do 141

19. Genealogja linji bełzkiej Leszczyńskich h. Abdank (hrabiowskiej), z której ś.p. Aniela Hobicka z Oxydrów (wedł. Bon.) 126, 127

20. Genealogja sandomierskiej linji Leszczyńskich h. Abdank, z której matka ~~Jana~~ Karola ~~Leszczyńskiego~~ Malinowskiego (wedł. Bon.) z Przybysławic w Sandomierskiem 132-133

21. Genealogja galicyjskiej linji Leszczyńskich h. Abdank, z której pochodzi moja żona (według Bon.): 138-139

str.

22. Monografja Malinowskich h. Pobóg z Herbarza Szlachty Polskiej, Rodzina, przez hr. Uruskiego Seweryna, przy współudziale Adama-Amilkara Kosińskiego – Tom X – Warszawa 1913. 143-184

23. Genealogja naszej linji, według tegoż Herbarza Uruskiego i Kosińskiego 166;167

24. Genealogje innych linji (Malinowskich h. Pobóg) (II, III, IV, V, VI = VII i VIII), według tegoż Herbarza Uruskiego i Kosińskiego 170-184

25. Kopje własnoręcznych podpisów członków rodziny Malinowskich z Kalnicy-Malinowa h. Pobóg z 1700 i początku 1800 wieku, ~~od~~ przekalkowane ze starych papierów familijnych, będących w mojem posiadaniu 187-194.

26. Mapka części Podlasia podająca położenie Kalnicy i Malinowa 200

26a. Mapka kolei " " " Bielska i Brańska 200

~~27.~~ Mapka Sandomierskiego, uwidoczniająca położenie Niekisiałki i okolicy 201.

28. Wypisy z drukowanego w Warszawie w r. 1829 przez nieznanego autora „Pamiętnika Sandomierskiego" Tom I, Przedmowa i str 2 do 14, podające wiadomości o ~~tej~~ Kazimierzu Malinowskim, zmarłym 1684, [illegible] jego pożyciu, działalności, i ~~[illegible]~~ szczegółowo [illegible] przez dobrami i ~~jego~~ swemi Malinowo-Kalnica w Podlaskiem a Krzczonowem, Ostrowcem (i Obręczną) w Sandomierskiem 203-223.

29. Zdanie Malinowskiego Kazimierza o Andrzeju Morsztynie. Na sejmiku Opatowskim 1683 d. 27. maja, który się odbywał nie po właściwym warszawskim sejmie. 14/22

30. Listy z r. 1682: Księcia Dymitra Wiśniowieckiego, Kasztelana Krakowskiego, Hetmana Wielk. Kor. do Kanclerza Wielk. Kor. Wielopolskiego, dalej Opockiego, Kasztelana Wiślickiego do . . . i wreszcie Jana Stanisława Jabłonowskiego do Jordana Skarbnika Sandomierskiego, w sprawie poparcia Jordana Juris doctor Malinowskiego Kazimierza, w jego zabiegach o pozyskanie ręki Panny Heleny Przyłęckiej. ... str. 227, 228, 229.

31. Ewa (z Dymitrowskich) Malinowska, wdowa po Stanisławie, podaje Anno 1686 do Grodu Radomskiego imieniem swoich synów Zygmunta i Sebastyana Malinowskich, oraz innych małoletnich swych dzieci spis rzeczy ruchomych, pozostałych po zmarłym w Piotrkowie w r. 1684 podczas Kadencji Głównego Trybunału Koronnego (deputacia z woj. sand. na tenże trybunał) – (synu) Kazimierzu Malinowskim /wstęp po łacinie, następnie zaś po polsku. Pisownia polska z tego czasu wiernie przeważnie zachowana. Ciekawy – Czasy panowania Sobiesk. str. 231. do 243.

32. Ewy Malinowskiej wyszczególnienie co do expensu na syna Wojciecha Malinowskiego za czas od 1684, czyli od A. tego śmierci męża, do A. 1700 str. 247–256

401,	234

Str.

33. Dyplom na Urząd Podwojewodzego Sandomierskiego z 14. września ~~1664~~ 1682 r. dla Stanisława Malinowskiego (umiera w tym samym roku) – do 257 245.

34. Testament Ewy Malinowskiej, Podwojewodzyny Sandomierskiej spisany w Drzemkowicach (w Sandom.) dnia 14 lipca 1711. – do 269 259.

35. Regestr świadczeń wojennych z Dóbr Drzemkowice i Szczucice w Sandomierskiem Ewy Malinowskiej, z czasu walk o tron polski między stronnikami Augusta II a Stanisława Leszczyńskiego i szkód wyrządzonych przez przemarsz wojsk saskich, moskiewskich, szwedzkich i własnych, w pierwszych latach XVIII wieku, sporządzony przez nią do 28[illegible] 271.

36. Regestr wyprawy córki Ewy Malinowskiej, Justyny wychodzącej za p. Franciszka Żabickiego w r. około 1700 284-28[illegible]

37. Ustalenie granic przy podziale gruntów dóbr Malinowo Kalnica, między braćmi rodzonymi Balcerem (Baltazarem) i Sewerynem Malinowskimi, synami Jerzego i Halszki (Elżbiety) z Gradziska Malinowskich. 1632 r. 291-30[illegible]

38. Umowa z 8. maja 1623 r. (Trzysta i dziewięć lat temu) między braćmi rodzonymi Balcerem (Baltazarem) i Sewerynem Malinowskimi, synami Jerzego i Halszki (Elżbiety) z Gradziska, co do podziału dóbr kalnickich między siebie 303-320.

39. Baltazar Malinowski wydzierżawia swą [illegible] w Kalnicy swemu bratankowi Stefanowi. W Jastrzęb[illegible] [illegible] dziesięć lat temu) . . . . 301-3[illegible]

402

40. Kontrakt dzierżawy dóbr Malinowo Kalnica przez [illegible]
nictama Malinowskiego Panu Izajaszowi Błędowskiemu [illegible]
dn. 5. maja 1671 r. w Sandomierzu (260 lat temu) 325

40a. Herbarz Niesieckiego w wydaniu Bobrowicza o Malinowskich h. Pobóg 335

40b. Herbarz Ignacego Kapicy Milewskiego o Malinowskich h. Pobóg 337-338

41. Spis szlachty Królestwa Polskiego z r. 1851 o Malinowskich h. Pobóg 339

42. Skąd się ich tylu bierze? Spis oficerów, służących w Armji
Polskiej - według Rocznika Oficerskiego z roku 1923 341-343

43. Malinowscy, którzy niegdyś głosowali na wybór Królów polskich 345, 346

44 Malinowscy h. Ślepowron - Z herbarza Uruskiego „Rodzina" - Warszawa 1913. 347-350

45 Malinowscy - szlachta bez herbu, względ. nobilitowani w czasie zaborów 351, 352

46 Herbarz Niesieckiego w wydaniu Bobrowicza o Malinowskich h. Ślepowron 353

47 Spis szlachty Królestwa Polskiego z r. 1851 o Malinowskich h. Ślepowron 355

48 Potomstwo po moich Rodzicach, po stryju Stanisławie i po ich siostrach 388, 389

49 Potomstwo po Antoninie Hubickiej, babce żony, i po jej rodzeństwie 390, 391

50 Potomstwo po dziadku żony Franc. Ksaw. - Leszcz. i po siostrze jego żony 387

51 Odpis Certyfikatu Szlachectwa, t. j. zatwierdzenia dawnego szlach. polskiego, przez władze austr.
dla dziada mojej żony Franciszka-Ksawerjusza Leszczyńskiego h. Abdank 386

52. Odpis Certyfikatu Szlachectwa t. j. zatwierdzenia dawnego szlachec-
twa polskiego przez władze austryjackie dla dziada mojej żony ze strony matki,
Klaudjusza-Tadeusza Chądzyńskiego h. Ciołek 383

53. Genealogja Chądzyńskich h. Ciołek, według powyższego Certyfikatu 38[illegible]

54. Nekrolog Antoniego Chądzyńskiego, oficera W. P. z czasów Napoleona

Str.
-ich, majora z r. 1831., który spoczywa na cment. skyjskim w Siemnie 385.
54a. Herbarz Bonieckiego Tom. II o Chądzyńskich h. Ciołek 382
55 Napisy na grobowcu Chądzyńskich h. Ciołek na cment. w Kozowej (pow. Brzeżany) 384.
56. Spór o ~~Kaln~~ granice, miedzy dobrami Kalnica Malinowskich h. Sobąg, a dobrami Królewskiemi Jarnakowszczyzna i Krupki, na Podlasiu koło Brańska, R. 1607. czyli Trzysta dwadzieścia i pięć lat temu. 355-368.
57. Malinowscy, którzy służyli jako oficerowie w W. P. Królestwa Kongresowego, według Rocznika Wojskowego na rok 1824. — 354.
58. Aby Dzieci wiedziały, jakie nas węzły łączyły z przezacnemi rodzinami: Jarnowskich, Wysockich, Gołuchowskich patrz — ~~378~~ 377.
59. Aby dzieci wiedziały jakie nas węzły łączyły z przezacnym ś. p. wujem Wacławem Jeżowieckim, jego żoną i dziećmi, zwłaszcza z Feliksem (Lutem) patrz. — — 379.
60. Potomstwo po rodzeństwie babki Anny z Koeblerów Schütz 380.
61. Mapa Podlasia z położeniem Brańska, Kalnicy, Bielska Malinowa 369.
62. Co mnie zachęciło do badań heraldyczno-geneal.? 370.
63. O bankierze i o inżynierze Malinowskich. 373, 37
64. Rzucam myśl! "Może po mojej śmierci kto z (Związku Rodzinnego") Malinowskich ją w czyn wprowadzi?! — 375
65. Zmarli za mego życia, bliżsi i dalsi członkowie Rodziny. h. Ciołek i h. Ogończyk 371, 37
66. Z Herb. Czarnieckiego - Monogr. Malinowskich h. Ślepowron. 3

67. Z Herbarza Niesieckiego - wyd. Bobrowicza - Lipsk: Malinowscy h. Pobóg ~~str.~~ (335; 3 str.) 29.
68. Boniecki - Poczet rodów W. Ks. Lit. w 15. i 16. o Malinowskich z Malinowa w Podl. 28
69. Herb Pobóg - jego barwy 6a.
70. Uwidocznienie pokrewieństwa żony z Koźmińskimi, Bogdanowiczami, [Olszewskimi 380
71. Przeniesienie P. Jana Reknowskiego do Stanisława Malinowsk. 14.
72. Wypis z dzieła: „Poczet rodów w W. Ks. Lit. w 15 i 16. wieku, ułożył i wydał A. Boniecki. Warszawa 1887 r." o Malinowskich z Malinowa 28.
73. Spis Szlachty Król. Pol. - Warszawa 1851 - o Schützach 103.
74. Napisy na tabl. pośmiertnych w Kościele Św. Jana i Kapucynów, co do ś. p. Anny Schütz i Klausenów 103
75. Bilet wizytowy i odbitka herbu pułk. Franc. Schütza 104.
76. Patent na order „Virtuti militari" dla pułk. Franc. Schütza z pod. [pieczęcią Ks. Józ. Poniatowsk. 105.
77. Wiersz pisany przez poetę Aleks. Bajewskiego w dn. pogrzebu mojej matki i ofiarowany mojej siostrze [Zosi 106.
78. Rodowody Rodziców żony 392 - 394.
79. Ignacy Malinowski, porucznik 9. pułku piechoty, otrzymuje krzyż majątk. Kanal. Księstwa Warszawskiego - Warszawa 23 lutego 1809 r. x) 375.

x) Może się, to order odnosić do Ignacego syna Józefa z Ronego z Dąbrowskiej i drugiej żony Jana Malinowsk.

